

Ivo Dima
IUBIRI DE NEUITAT

18+

Volumul 2

ŞANTAJUL IUBIRII

IVO DIMA

IUBIRI DE NEUITAT

Volumul 2

ȘANTAJUL IUBIRII

Timișoara, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DIMA, IVO

Iubiri de neuitat / Ivo Dima. - Timișoara : Stylished, 2019
5 vol.

ISBN 978-606-9017-42-5

Vol. 2 : Șantajul iubirii. - 2019. - ISBN 978-606-9017-77-7

821.135.1

Editura STYLISHED
Timișoara, Județul Timiș
Calea Martirilor 1989, nr. 51/27
Tel.: (+40)727.07.49.48
www.stylishedbooks.ro
www.noicecitim.ro

Capitolul 1

Savannah

— Rahat!

Nu mă așteptam să dau din nou cu ochii de un dezastru marca Ray Evans la prima oră a dimineții. Livingul e plin de mizerie, sticle, doze de bere și un munte de resturi de țigări. Uneori pot spune că îmi urăsc viața, și fratele meu idiot nu îmi ușurează deloc munca.

Partea proastă e că m-am pricopsit cu el pentru că celălalt idiot trăiește bine mersi în New York, cu cariera lui pompoasă, și mă bate la cap doar când îi spun că am cheltuit prea repede banii de la el.

Uneori detest că se comportă ca tata. Dar mai bine ca tata decât ca un mucos de cinci ani care nu e în stare să își țină petrecerile sub control și apoi mă pune să fac curat după el și prietenii săi nemernici.

Am oftat și m-am dus în bucătărie după un sac de gunoi. Am scos un țipăt strident și m-am prins în ultima clipă de masa din cameră, evitând să ajung întinsă pe burtă pe podeaua murdară. Lichidul scârbos care mi-a intrat în șosete m-a făcut să scot un sunet de dezgust profund, iar când m-am uitat la podea am văzut pata de bere răsuflată.

De ce trebuie să mă ocup eu de toate astea? Aș putea să mă duc și să îi arunc o găleată de apă în cap, să îi bag mătura în fund și să îl pun să facă curat. Da,

aș putea să fac toate astea. Dar e mai bine să îmi țin furia și ideile proaste sub control. Mai ales că ultima oară când am refuzat să fac curat i-a spus lui Lloyd că mi-am cumpărat droguri. Idiotul m-a dus la spital să se asigure că nu am consumat asemenea substanțe, plus orele de terapie...

Am înjurat, în gând, pășind peste baltă și mi-am dat șosetele jos, încercând să nu vomit. M-am dus direct în baie și am aruncat ghemul din mâinile mele în coșul de rufe, am luat mopul și m-am întors în zona pe unde a trecut tornada.

— Futu-i!

Măcar înjurăturile mele aveau efect. Ray încă e mahmur și probabil nu a văzut masa când a intrat în ea, din nou, așa cum face după fiecare beție. Părul lui brunet e răvășit și are câteva pene printre șuvițe, iar ochii lui albaștri sunt obosiți și înconjurați de cearcăne.

— Ți-am spus să muți nenorocita asta de masă! a mormăit după ce a împins-o cu piciorul din calea lui.

— De fiecare dată când te trezești după o petrecere îmi spui să mut masa, apoi vii și o muți înapoi. Așa că am renunțat să fac asta.

A mormăit ceva și s-a uitat urât la mine, dar nu mai sunt de mult impresionată de temperamentul lui. Nu mai tremur de frică când urlă la mine sau când încearcă să mă facă să mă simt prost. Cred că singura parte bună e că fratele meu nu a ridicat niciodată mâna la mine.

— Mă doare capul, a mormăit.

— Te ajung blestemele? am spus începând să frec podeaua.

Nu m-a băgat în seamă și s-a apropiat de unul dintre cabinetele mobilierului luând o aspirină pe care a înghițit-o repede.

— Îmi e foame.

— Ultima oară când am verificat, niciunul dintre prietenii tăi nu a furat frigiderul, am bombănit suficient de tare ca să mă audă.

M-am întors cu spatele la el și am putut să simt tensiunea împânzind camera. M-a prins de păr și m-a întors cu fața la el, obligându-mă să îi suport respirația urât mirositoare. Am scăpat mopul din mână și mi-am înghițit înjurăturile, începând să cred că nu e o idee așa bună să îl scot din minți.

— Crezi că dacă o să pleci înapoi la facultate, poți să fii cu gura mare și să vorbești înapoi? Încă nu ai învățat că tu trebuie să taci și să execuți? a mârâit cu dinții încleștați.

Mi-am pus mâinile pe umerii lui și l-am împins, folosindu-mă de toată forța mea ca să mă eliberez din strânsoarea lui puternică.

— Crezi că dacă nu ai fost în stare să termini o facultate, poți să mă tratezi ca pe un gunoi? Ei bine, m-am săturat și nu o să îți mai permit asta.

— Nu spune ceva ce o să regreți, păpușică.

Am pufnit în râs și am încercat să nu plâng și să îi ofer confruntarea pe care și-a dorit-o atât de mult timp.

— Cum ar fi faptul că ești cel mai prost om pe care îl cunosc? Că ți-ai distrus viața pentru că nu ai putut să treci peste o dezamăgire?

— Taci din gură! a țipat la mine, reușind să mă sperie.

A dat cu mâna peste insula din bucătărie și a dat jos câteva sticle de băutură goale care s-au spart pe podea. Am privit bucățile, gândindu-mă că tot eu o să le strâng mai târziu, apoi am luat o sticlă goală de Jack și am trântit-o la picioarele lui. S-a uitat la mine cu gura căscată, apoi la cioburile de jos, apoi din nou la mine.

— Oh, ca să vezi. Și eu pot să sparg lucruri.

Ne uităm unul la altul ca doi tauri furioși pregătiți să se atace între ei. Dar eu nu sunt așa. Poate că am răbufnit de la atâtea umilințe și jigniri din partea lui, dar nu pot să continui.

— Asta nu ajută cu nimic, Ray, am spus cu un oftat. Nu îți spun lucrurile astea ca să te rănesc.

— Chiar așa?

— Îți spun asta pentru că, nu știu de ce și tu nu mi-ai dat motive să o fac, te iubesc. Ești fratele meu și vreau să fii bine și în momentul ăsta nu ești. Îmi pare rău că Melinda te-a folosit și apoi te-a aruncat ca pe o cârpă, dar asta nu înseamnă că nu există cineva care o să te iubească, am spus încercând să ajung la fratele meu cel real. Dar nu o să o găsești dacă stai aici și îți pierzi timpul cu petreceri și curve.

Mușchii lui încep să se relaxeze și pentru prima oară am văzut un Ray mai blând și care mă ascultă în sfârșit.

— Când mă întorc vreau să fie curat lună.

Și s-a dus Ray cel drăguț. Sau mai bine zis iluzia lui.

Am dezaprobat din cap și am luat sacul de gunoi când el a trecut pe lângă mine. Am început să adun paharele de pe masă și să îmi înjur minunatul frate în același timp. În gând evident, pentru că dacă mă aude, probabil nu mă mai lasă la facultate. Și el are grijă de banii mei până la nenorocita vârstă de 21 de ani.

— Nana?!

— Ce mai vrei, Ray? Pentru că jur că...

Numele meu de alint a pătruns mai greu în creier și când am auzit am încremenit. M-am întors cu gura căscată și l-am văzut pe brunet privindu-mă, având un plic mare în mână.

— Tocmai mi-ai spus Nana? am șoptit încă uimită.

A zâmbit și a ridicat plicul, arătându-mi fața lui și am recunoscut imediat sigla de la Columbia. Am scăpat sacul de gunoi jos și am înghițit în sec.

— E ceea ce cred eu că e?

A ridicat din umeri.

— Putem să aflăm într-un singur mod.

M-am apropiat de el și am luat plicul, deschizându-l. M-am uitat la fratele meu în timp ce scoteam

foaia din interior. Zâmbetul nu a dispărut și nu părea să fie unul de ironie sau de aroganță.

Când am început să citesc rândurile inima a început să îmi bată cu putere, iar când am văzut că am primit răspunsul pe care mi-l doream am început să tip și l-am îmbrățișat pe ticălosul meu frate mai mare.

— M-au acceptat! Școala o să îmi suporte taxa.

Ray m-a strâns în brațe și a început să râdă de fericire. Nu am crezut niciodată că o să trăiesc momentul ăsta, dar nu vreau să se termine.

— Felicitări, pitico. Sunt mândru de tine!

M-a strâns mai tare la pieptul său și mi-a depus un sărut pe creștet.

M-am îndepărtat de el și l-am privit, mijindu-mi ochii. Zâmbetul lui radios încearcă să mă păcălească, dar nu prea am de gând să cad în capcana lui.

— Bine, cine ești tu și ce ai făcut cu dobitocul de frate al meu?

A început să râdă cu putere și s-a așezat pe unul dintre scaunele din bucătărie.

— Cred că tocmai mi-am dat seama că ți-am dat întreaga viață peste cap. Și îmi pare rău pentru asta. Am clipit și m-am uitat la el, nevenindu-mi să cred ce aud. Încă cred că cineva l-a înlocuit. Sau poate a avut mereu un frate geamăn mai bun și acum a venit în sfârșit și m-a eliberat de cretinismul lui. Sau poate el și Lloyd au făcut schimb de personalitate.

— Așa, brusc și dintr-odată? Nu ți-ai dat seama când prietenii tăi drogați mi-au făcut avansuri sau

când i-ai spus lui Jamie Dolan că am herpes sau când i-ai spus lui Lloyd că fumez sau când...

— Bine, bine, am înțeles ideea, a spus întrerupându-mi înșiruirea.

A oftat și și-a trecut o mână prin părul răvășit.

— M-am gândit la asta de mai mult timp, Savannah și chiar am fost un nenorocit cu tine. Lloyd te-a lăsat în grija mea și eu nu am făcut altceva decât să îți întorc spatele. Ar fi trebuit să te protejez mai bine. Mai ales după Malcom, a spus încet.

Numele lui Malcom m-a făcut să îmi închid ochii și să oftez, împingând amintirile într-un colț al minții și să rămână acolo pentru totdeauna.

— În plus, după primul tău an de facultate, m-am tot gândit la o nouă posibilitate pentru mine. O să îmi termin și eu facultatea împreună cu tine.

Își bate joc de mine. Asta e tot ce pot să zic despre ideea lui de rahat și sper să fie un vis urât. Mă uit la fratele meu și să încerc să găsesc cuvintele potrivite pe care să i le pot adresa, dar singurele care îmi vin în cap erau insultele.

— Îți bați joc de mine? am explodat.

— Vorbesc foarte serios, surioară, a început să chicotească și s-a ridicat în picioare.

— Dar, abia așteptam să plec de lângă tine și să nu te mai văd niciodată.

Mi-a râs în nas și m-a făcut să strâng din dinți.

— Și cum plănuiai să faci asta? Până la 21 de ani, voi fi încă tutorele tău, a spus cu un zâmbet triumfător pe buze.

— Lloyd e tutorele meu.

Și-a ridicat o mână în aer și a strâmbat din nas.

— Detalii, detalii...

În momentul acesta nu vreau decât să îi dau una în nas și să îl pocnesc rău de tot. Pot să îl văd și cum sângerează, ticălosul nemernic.

— Tu nu dai doi bani pe mine de opt ani încoace, am spus sprijinindu-mă de unul dintre dulapuri. Aveam totul atât de bine plănuît, la naiba! Îmi dădeai partea ta din banii pe care i-au lăsat mama și tata pentru școala mea și cu restul mă descurcam. Și după ce terminam școala nu te mai vedeam niciodată pentru că nu mă mai întorceam aici.

Și-a încrucișat mâinile pe piept și m-a privit amuzat, mușcându-și buza ca să nu râdă din nou.

— Nu glumesc, Ray. Nu te vreau în New York lângă mine.

Zâmbetul lui a continuat să mă scoată din minți și m-a privit fără să fie deranjat de vorbele mele.

— Ei bine, eu plătesc chiria apartamentului, destul de scump, în care stai și nu poți să faci nimic.

— Plătești pe dracu! I-ai pasat chiria lui Lloyd de anul trecut, am spus întorcându-mi privirea. Și de ce naiba acum? De ce vrei să termini facultatea?

— Pentru că nu ești singura care le-a făcut o promisiune mamei și tatei, a spus cu vocea scăzută.

S-a întors cu spatele la mine și a început să se îndepărteze, dar asta nu m-a oprit să îl atac.

— Le-ai făcut mai multe promisiuni și nu ai respectat niciuna dintre ele.

S-a oprit și și-a îndreptat umerii, oftând cu putere. Pentru o clipă am crezut că o să se întoarcă și o să o luăm de la capăt cu trasul de păr și mârâitul.

— Doar pentru că nu le-am respectat după ce au murit, nu înseamnă că le-am uitat.

S-a îndepărtat fără să mai spună vreun cuvânt și am auzit ușa principală trântindu-se și geamurile clătinându-se.

Am mârâit nervoasă și am dat cu putere în una din sticlele de plastic de pe podea, apoi mi-am apăsât ochii cu podul palmelor.

De ce mi se întâmplă mie toate astea? De ce nu pot să trăiesc o viață minunată, alături de persoane care mă iubesc și pe care le doresc în viața mea? De ce a trebuit să rămân fără părinți și cu doi frați care sunt mult prea ocupați cu viețile lor patetice ca să fie atenți și la mine.

Telefonul a început să sune și asta mi-a intensificat valul de înjurături pe care îl pregătisem pentru Ray. Soneria de diavol m-a făcut să oftez, știind perfect cine e, și imaginea unui brunet care țipă a apărut pe ecran.

Asta e exact ce am nevoie acum, am spus ironică în gândul meu.

— Ce vrei? am spus fără nicio urmă de simpatie.

— *Așa îl saluți pe iubitul tău care te iubește mai mult decât orice?*

— Nu, așa îl salut pe cretinul care mă șantajează. Ce vrei, Jax? am mârâit pregătită de o nouă confruntare.

— *Mama dă o petrecere weekendul viitor și trebuie să vii.*

Mi-am ridicat privirea spre tavan și am numărat în gând până la cinci, încercând să mă calmez. E prea devreme să mă întorc și mai ales cu bomba pe care mi-a aruncat-o Ray, am nevoie și de mai mult timp aici și să îl conving să rămână acasă.

— Nu pot să vin.

— *Nu a fost rugămintă. Vii și punct. Anunță-mă când ajungi.*

A închis fără să mai apuc să spun ceva, iar eu am privit telefonul prostită încercând să nu urlu de nervi. Asta îmi mai lipsea. Să îmi dea ordine cretinul de fals iubit șantajist. Am oftat cu putere și am început să strâng gunoiul, încercând să uit de problemele mele.

L-am cunoscut pe Jaxon King la petrecerea bobocilor a facultății anul trecut. Fiind prima oară când petreceam cu adevărat, m-am băgat ca proasta într-o competiție de băut și a doua zi m-am trezit în pat cu Jaxon. Încă nu pot să cred că i-am oferit virginitatea mea lui, dintre toți oamenii de pe planeta asta. Jaxon e obișnuit să conducă și să obțină tot ce vrea. Când am vrut să scap de el, mi-a arătat filmul cu partida noastră de sex și mi-a închis gura. De atunci, mă forțează să fiu iubita lui și nu înțeleg de ce. A trebuit să accept, altfel ar fi arătat filmul întregului campus și deveneam o târfă provincială în fața tuturor. Am oftat și mi-am pus telefonul înapoi în blugi. M-am apucat să fac curățenie, ca să reușesc

să îl îmbunez pe Ray și poate așa să scape și de ideea aia ridicolă de a se muta cu mine.

Mi-ar plăcea să trăiesc într-un univers paralel unde Ray și Jaxon sunt câinii mei și îi pocnesc de fiecare dată când am eu chef.

— Răspunsul e nu, Savannah. Acum lasă-mă în pace!

Fratele meu își face o cafea la unul din aparatele scumpe ale localului său, în timp ce eu stau întinsă peste tejghea și practic îl implor să rămână aici.

— Dacă vrei să îl pocnești, eu te ajut.

Cristal, managerul cafenelei, mi-a pus în față băutura mea preferată și mi-a făcut din ochi. Brunetul a mormăit câteva înjurături, făcând-o pe fată să zâmbească.

— Care e problema ta, de fapt? Te prostituezi și nu trebuie să aflu? a spus amestecând zahărul în cana sa.

— Nu, am o politică împotriva cretinilor în apartamentul meu.

S-a sprijinit de bar, ținându-și cafeaua în mâini, și mi-a zâmbit. Cristal se uită din când în când la noi cu zâmbetul pe buze, în timp ce completează niște hârtii.

— Să îl faci cretin pe fratele care îți plătește taxele și apartamentul nu e o mișcare prea bună, a spus sorbindu-și băutura.

— Jumătate din taxe, am mormăit deasupra cafelei mele.

Am oftat cu putere de parcă aş fi fost o gorilă scăpată din junglă şi mi-am lăsat fruntea pe suprafaţa barului. Am auzit telefonul sunând şi apoi vocea idiotului.

Ce naiba o să mă fac? Ray nu poate să vină cu mine. Nu ştie despre Jaxon şi nu ştiu dacă o să fie de acord cu el.

— Nu mă mai hărţui şi du-te acasă, idioato!

Mi-am ridicat capul şi l-am văzut cu nişte hârtii în mână şi cu cafeaua lui nenorocită în cealaltă mână. Ce mi-ar plăcea să i-o bag pe gât cu tot cu ceaşcă.

— Dă-mi în scris că nu o să vii cu mine şi o să termin.

A râs şi după câteva secunde a semnat actele din mâinile lui. I le-a împins lui Cristal şi apoi m-a privit.

— Nu poţi să vii cu mine, Ray. Am o colegă de apartament, am încercat să îl înduplec.

— Şi ce? Ai o canapea din câte ştiu.

— Da, dar e pentru musafiri, nu pentru câini.

A oftat şi după ce şi-a terminat băutura a pus ceaşca în chiuvetă. Nu o să o spele pentru că e un puturos idiot care acum are servitori.

A mârâit când a auzit-o pe Cristal râzând în hohote şi a fugărit-o imediat cu o privire urâtă.

S-a pus în faţa mea şi s-a aplecat peste bar, privindu-mă în ochi.

— Ştiu că lucrurile nu au stat prea bine între noi în ultimul timp, dar vreau să fac asta, surioară. Asta e o ocazie perfectă ca să ne refacem şi relaţia.

Pe dracu. Nu o să cad în capcana diavolului aşa de uşor, fraiere.

— Și dacă mă lași pe canapea îți promit că nu o să fac pe covor și nici nu călăresc piciorul ei, a spus cu zâmbetul pe buze.

Am pufnit în râs și cred că l-am și stropit cu câteva picături de salivă. Nu părea să fie deranjat de asta pentru că îmi zâmbea destul de dulce. Vrea să mă ducă de nas, oare? Sau chiar vorbește serios?

— Și ce o să faci cu cafeneaua, Ray? Nu mă înțelege greșit, dar e cel mai bun lucru pe care l-ai făcut de când ai părăsit facultatea.

A râs și a privit câteva clipe atmosfera din încăperea. E destul de populată și chiar dacă nu aș vrea să recunosc asta, fratele meu a dat lovitura cu ideea lui.

— O să deschid una și în New York. Deja am început să caut spațiu de cumpărat.

Am rămas cu gura căscată și trebuie să mă gândesc rapid la o replică și să îl fac să rămână aici.

— Înțeleg că ești ambițios, pentru că deși e ciudat, facem parte din aceeași familie, dar nu o să devii următorul Starbucks, amice. Boston e un oraș mic în comparație cu New York.

— Mai ții minte ce ți-am spus când ai aplicat pentru facultate?

O, o, nu îmi place unde merge discuția asta.

— Ți-am spus că o să fii cea mai bună și că o să îi faci praf. Chiar dacă am luat-o razna după moartea părinților noștri, mereu te-am susținut, Savannah. Un pic de sprijin din partea ta ar fi drăguț, a spus devenind sentimental.

Am înghițit în sec și m-am înjurat în gând. Oricât de mult aș vrea să spun că e adoptat și că îl urăsc,

trebuie să recunosc că nu e un ticălos tot timpul. Poate că încercă să se schimbe și ar trebui să îl las să o facă.

Am oftat și m-am uitat la el îmbufnată.

— Nu te dai la prietena mea, nu mă cunoști la școală și îmi mărești alocația cu 500 de dolari, i-am trântit-o brusc.

A zâmbit ca un copil în dimineața de Crăciun și mi-a încălzit inima instant.

— Dacă prietena ta e bună, o să mă culc cu ea; sunt tutorele tău și uneori trebuie să răspund de tine și, dacă ești cuminte, îți dau 600 de verzișori în plus.

A plecat din fața mea înainte să comentez ceva. Deja se îndrepta spre biroul lui când am început să tip după el.

— Nu poți să îmi întorci spatele. Suntem în mijlocul unei negocieri, nemernicule, am strigat fără să îmi pese de privirile ațintite asupra mea.

— Am negociat deja, fraiero. Acum du-te acasă și fă-ți bagajele.

A intrat în birou și a închis ușa fără să îmi dea ocazia să mai spun ceva, din nou.

Am oftat și am luat cana de *caffe latte* și am sorbit din ea, încântându-mi papilele gustative.

Măcar o să fiu mai bogată cu 600 de dolari, dar nu cred că o să mă bucur de ei când o să afle Jess de schimbările din apartamentul nostru.

Capitolul 2

Jaxon

— Hei, scumpete.

Priscilla s-a așezat lângă mine, aruncându-mi unul din zâmbetele ei lascive și prefăcute.

Din cauza muzicii din club și-a apropiat buzele de urechea mea pentru a se face auzită, dar mai mult ca să stârnească bârfele. Le-am văzut pe colegele iubitei mele prin mulțime și m-au ținut sub radarul lor încă de când am călcat în club. Iar Pris și-a dat seama de asta imediat.

— Cred că o să ai probleme în paradis, a țipat în urechea mea.

Continuam să îmi țin telefonul în mână, așteptând ca iubita mea idioată să îmi trimită mesajul nenorocit și doar i-am zâmbit prietenei mele.

Mi-am dus țigara dintre degete la buze și am tras fumul în plămâni, privind cum telefonul îmi este smuls. Mi-am întors capul și i-am aruncat o privire urâtă lui Pris, când i-am văzut sânii mari și apetisanti expuși de parcă ar fi fost de vânzare. Dacă nu aș fi copilărit cu ea și nu ar fi cea mai bună prietenă a mea, cred că Savannah ar fi fost istorie până acum.

Mi-a luat mâna liberă în a sa și și-a pus-o pe coapsă, împingând-o sub fustă. S-a lipit complet de mine și puteam să îi simt respirația care ar fi trebuit să emane alcool, însă nu pot să îi cer chiar atât de multe prietenei mele, știind că toleranța ei pentru alcool e zero.

— Încep să mă plictisesc de jocul ăsta să știi.

Persoanele din jurul nostru se uită la noi mirate și probabil vestea ca aș putea să mă culc cu Priscilla a început să circule. Exact cum am plănuit și sunt convins că iubițica mea o să audă asta foarte curând.

Am văzut ecranul telefonului meu aprinzându-se și mi-am luat mâna de sub fusta ei, fiind complet acaparat de ecranul luminat.

— Nu pot să fac bârfa asta de una singură, Jax.

Mi-am ridicat capul înainte să apuc să citesc mesajul și m-am uitat la brunetă, apoi la vulpoaicele care nu ne scăpau din ochi și am zâmbit.

I-am pus un braț după umeri, trăgând-o mai aproape de mine și i-am prins urechea între dinți, mușcând-o ușor. Am observat privirile unui coleg de an de-al iubitei mele, iar gestul brunetei nu a întârziat să îl uimească. S-a lipit complet de mine și mi-a înconjurat talia cu ambele brațe. Toate privirile erau ațintite asupra noastră și strategia părea perfectă.

— Te iubesc enorm, Pris, și o să îți fiu veșnic recunoscător pentru ajutor.

Și-a frecat nasul de obrazul meu, apoi și-a apropiat buzele de urechea mea.

— Sper să nu o pierzi pe Savannah, fraiere. Acum hai să vedem cât talent de actriță am în mine.

A sărit în sus atât de repede, că am crezut că o să ajung cu fața în canapea, și trebuie să recunosc că a reușit să mă sperie puțin. S-a transformat într-o femeie nervoasă, care ar mai avea puțin și m-ar ucide, apoi și-a luat băutura și m-a împroșcat.

Toate privirile s-au întors și brusc eram în centrul atenției. Și asta cred că era felul prietenei mele de a se răzbuna pentru mușcătura de pe ureche. Urăște asta incredibil de mult.

Mi-a arătat degetul din mijloc și a plecat, iar eu am alungat toată atenția din jurul meu cu o privire urâtă și amenințătoare.

M-am uitat în telefon și zâmbetul mi s-a lărgit când am văzut mesajul.

S: Ar trebui să îți cauți un munte și să îl populezi, pentru că acolo ai fi înconjurat de singurele persoane care ar putea să te suporte. Vreodată!

Am nevoie de tine să îl populez, scumpo, i-am dat rapid replica.

Am trimis mesajul și m-am uitat pe ringul de dans. Liam și Violet se distrează de minune și uneori îmi doresc să am ce au ei. Am crezut că poate o să am aceeași conexiune cu Savannah, dar firea ei mă scoate din sărite și îmi vine uneori să o omor.

Telefonul mi-a vibrat din nou și am mai tras un fum de țigară, înainte să citesc mesajul.

S: Mai bine m-aș culca cu un urs și m-aș lăsa mâncată de un lup.

Mi-am întredeschis buzele și am eliberat fumul din plămâni, chicotind.

Dacă te îmbraci în *Scufița Roșie*, pot să fiu eu lupul tău.

Fata asta e dinamită curată. Nu pot să o controlez oricât de mult aş vrea şi de cele mai multe ori mă face să uit că e fată. Singura metodă prin care pot să o conving să facă ce vrea eu e şantajul. Şi sunt mândru de mine că m-am gândit la aşa ceva.

— *Hei, Jax. Se pare că boboaca aia nu mai rezistă mult.*

Mi-am îndreptat atenţia spre roşcata care râde poate un pic prea mult şi e deja roşie în obraji. Nu prea îşi mai poate ţine echilibrul şi poate să cadă în orice clipă.

— *Ar trebui să o aduci cu picioarele pe pământ.*

Emmet a început să râdă şi m-a lovit uşor peste umăr. Mi-am terminat berea şi i-am pasat sticla, apropiindu-mă de roşcată. Am prins-o de talie exact înainte să se prăbuşească.

A început să râdă şi când şi-a ridicat capul am rămas uimit. Ochii ei căprui sunt superbi şi zâmbetul îi luminează toată faţa.

Când i-am văzut poza din dosarul de înscrieri nu am observat să fie cine-ştie-ce. Dar nu am crezut niciodată că în realitate e superbă şi sexi. Şi nu sunt singurul care a remarcat asta.

Când şi-a făcut apariţia la petrecere, toate privirile au fost pe ea şi a trebuit să intervin de câteva ori ca să mă asigur că nu o atinge nimeni.

— *Ce spui dacă te duc sus şi te ajut să îţi revii?*

A chicotit şi mi-a înconjurat gâtul cu braţele ei, lipindu-şi sânii de pieptul meu. Am înghiţit în sec şi am simţit cum încep să mă întăresc în partea de jos.

— *Sunt doar a ta, a şoptit.*

Da, e doar a mea. Și nu o să scape atât de ușor de mine, oricât de mult ar vrea.

S: Ești un obsedat. Ești sigur că nu ești adoptat?

Am râs și am stins țigara în scrumieră.

Dacă sunt un obsedat, atunci de ce îți place tot ce îți fac de fiecare dată când suntem în pat fără haine pe noi?

De data asta nu o să mai răspundă. De fiecare dată când aduc în discuție partea intimă a relației, se rușinează, își lasă capul în pământ și nu mai are curaj să spună ceva. E foarte amuzant să o vezi pe Savannah Evans fără glas. Păcat ca miracolele nu țin mult.

— Jaxon, ai auzit ce am spus?

Am oftat și mi-am ridicat capul din cartea de drept civil. M-am lăsat pe spătarul scaunului și am privit-o pe mama, care făcea ordine prin dulapul meu, încercând să îmi mai elibereze din haine.

— Mamă, în caz că nu ai observat, încerc să învăț. Și nu, nu am auzit ce ai spus.

— Cât de proastă mă crezi?

Am pufnit în râs și mi-am sprijinit brațele pe spătarul scaunului. Femeia continuă să îmi analizeze cămășile și nu pare să fie afectată de râsul meu.

— De ce spui asta?

— Pentru că mai ai câteva zile până începi școala și tu înveți doar înainte de examenele finale, a spus începând să râdă.

— Poate mă pregătesc pentru licență din timp, blufez.

Mi-a aruncat o privire care spunea *las-o moartă* și apoi a pus cămașa înapoi pe umeraș.

Mi-am lovit ușor fruntea de suprafața moale a scaunului și am oftat. Nu pot să o scot la capăt cu femeia asta în niciun chip.

— Bine, recunosc, am spus înfrânt. Am crezut că o să scap mai repede de tine.

— Ești un nesimțit!

Am început să râd și, după privirea urâtă a mamei, cred că o să mă pocnească foarte curând.

— Iartă-mă, te rog! am spus ducându-mi mâna la inimă. Vrei să repeți ce mi-ai spus și eu am fost atât de porc și nu am auzit?

A încercat să se abțină, dar a început să râdă și s-a apropiat de mine.

— Te-am întrebat dacă ai vorbit cu Savannah.

— Da, am spus simțind cum buna mea dispoziție dispare. O să mă anunțe când să o iau de la aeroport.

Chipul mamei s-a luminat brusc și un zâmbet imens i-a pus stăpânire pe buze, iar eu m-am abținut să nu îmi dau ochii peste cap.

Să vă spun care e de fapt treaba. Mama mea și Rebecca, mama iubitei mele, au fost cele mai bune prietene. Au făcut totul împreună, uneori mă mir cum de copiii i-au făcut separat, până când familia Evans s-a mutat subit în Boston.

Relația dintre ele s-a răcit cu timpul, iar în urmă cu opt ani soții Evans au murit. Mama a fost devastată și a încercat să îi ajute cât de mult a putut.

Când Lloyd Evans a ajuns la facultatea de drept, mama nu a ezitat să îl transforme în protejatul ei. Apoi a urmat Savannah, fiica pe care mama mea și-a dorit-o mereu.

Mi-a spus că vrea să am grijă de ea și să o ghidez cum trebuie. Apoi a început să îmi bage tot felul de idei stupide în cap.

Că ea e cea mai bună pentru mine.

Că seamănă perfect cu mama ei.

Că e femeia care ar putea să mă iubească pentru tot restul vieții mele.

Bla, bla, bla și uite cum am renunțat la aventurile de o noapte și m-am trezit într-o relație cam ciudată. Ciudată pentru că îmi doresc să o urăsc pe Savannah, dar în același timp ceva mă atrage la ea. Mai ales când are chef să facă pe guraliva cu mine și mă folosesc de buze ca să o reduc la tăcere.

— O să fie atât de uimită. Sper doar să accepte, a suspinat cu palmele împreunate.

Am oftat și m-am ridicat de pe scaun, începând să merg prin cameră.

— Nu o să aibă cum să refuze, mamă. De asta poți să fii sigură.

Ultima mea sentință? O să mă căsătoresc cu Savannah Evans.

Da, am spus bine. O să mă căsătoresc cu Savannah Evans.

De ce? Ei, asta e o întrebare foarte bună. Iar răspunsul cel mai potrivit ar fi pentru sănătatea femeii pe care o ador.

Înainte de vacanță, Savannah a spus că se întoarce în Boston imediat ce termină facultatea. Mama a încercat să fie vitează, dar a fost bosumflată și a plâns câteva zile la rând.

Iar eu, ca un băiat bun, am scos inelul bunicii din seiful familiei și i-am spus mamei că nu mai pot să trăiesc fără Savannah și că vreau să o cer de nevastă.

— Mă bucur atât de mult pentru voi doi, scum-pule. Știu că și Rebecca ar fi la fel de fericită.

Mama s-a luminat ca un pom de Crăciun în acel moment și pot să spun că e mai fericită ca niciodată.

M-a sărutat pe frunte, mângâindu-mi părul, și înainte să mai spună ceva despre iubita mea perfectă, menajera a deschis ușa camerei.

— E doamna Hope la telefon și vrea să discute cu dumneavoastră meniul.

Femeia a oftat și a luat telefonul, apoi a ieșit din camera mea cu menajera în urma ei.

Am privit cu dezgust cartea de pe biroul meu și am închis-o înainte să vomit. M-am oprit în fața ferestrei și mi-am trecut o mână prin păr, privind fântâna arteziană din fața casei.

Nu știu ce se întâmplă cu mine. Nu vreau să mă căsătoresc cu Savannah, dar o vreau în preajma mea. Aș vrea să îi spun adevărul și să facă lucrurile mult mai simple între noi.

Capitolul 3

Savannah

— De ce naiba îți iei atâtea lucruri?

A doua valiză a fratelui meu ajunsese pe podea și după o scurtă privire asupra lor, m-am uitat la brunet.

Mă ignoră complet și se învârte prin bucătărie, pregătindu-și cafeaua.

— Ești femeie în secret? am insistat.

A început să râdă și și-a pus cafetiera în funcțiune.

— Ești mai idioată decât am crezut.

Am mârâit și am vrut să îi spun o înjurătură bună, dar telefonul meu a sunat și mi-a închis gura. Sper doar să nu fie iar idiotul de iubit al meu.

Mi-am scos telefonul din buzunar și i-am văzut numele lui Jess pe ecran.

O, slavă Domnului!

— Hei, mă bucur atât...

— *Ajutor!*

Mi-am luat telefonul de la ureche și m-am uitat câteva secunde la apel, apoi am reluat convorbirea.

— Bine, dacă e gândacul din nou, poți să îl omori. Ai tăria necesară și ești în stare să...

— *Nu e vorba de gândacul ăla tâmpit. Sunt la cumpărături cu mama și mă scoate din minți, a spus pe un ton iritat.*

O, deci asta era. Credeam că are din nou o criză ca atunci când a văzut un gândac în bucătărie și aproape a leșinat.

— Și cum crezi că pot să te ajut dacă sunt în alt oraș, Jess?

— *Nu știi și nu îmi pasă, doar fă ceva. Vrea să îmi cumpere o rochie scurtă pentru că are impresia că o să rămân fată mare dacă nu îmi arăt picioarele mai mult.*

Am început să râd atrăgând privirea fratelui meu.

— *Dacă nu mă ajuți acum, îți jur că o să îl măcelăresc pe Domnul Mustăți și o să îl fac cârnat!*

Am înghițit în sec și m-am oprit instant din râs. Nu e de glumit când Jessica îmi amenință motanul.

— Bine, spune-i că eu o să am o rochie lungă și nu vreau să mă eclipsezi cu picioarele tale minunate și slăbănoage.

— *Asta e cel mai mare rahat pe care l-ai spus vreodată, Sav.*

— Vrei să arăți decent la eveniment sau vrei să arăți ca o nenorocită de păpușă Barbie?

A mormăit ceva, dar nu prea am înțeles ce.

— *Sper că o să meargă, altfel o să îți găsești motanul în fața blocului, atârnat de poartă.*

A închis apelul înainte să mai spun ceva. Te rog, Doamne, salvează-mi pisica, ca să nu mor și eu.

— Vrei cafea?

Mi-am strâns telefonul între degete și m-am uitat la fratele meu. Se uita la mine și aștepta răspunsul

meu. Am oftat și am dat ușor din cap, apropiindu-mă de masă.

— Probleme cu prietena ta?

M-am așezat pe scaun și am luat cana pe care mi-a împins-o.

— Mda, îmi amenință motanul.

S-a uitat la mine, în timp ce îmi beam cafeaua.

— Da, am uitat să îți spun de Domnul Mustăți.

Cana lui s-a oprit la câțiva centimetri de gură, apoi a urmat un râs din adâncul sufletului. M-am strâmbat și am continuat să îmi beau cafeaua.

Ray și-a șters câteva lacrimi din colțul ochilor, apoi a luat o gură din băutura sa.

— Țsta e cel mai tâmpit nume pentru o pisică.

— E un motan, m-am apărât.

A vrut să râdă din nou, dar m-am uitat urât la el și s-a rezumat doar la chicotit. Uneori aș vrea să se întoarcă la ticălosul care era acum câteva zile și să mă lase naibii în pace.

Mi-ar plăcea și să nu îl fi cunoscut niciodată pe Jaxon și să fiu acum fericită cu bărbatul visurilor mele.

Dar pe cine păcălesc? Sunt îndrăgostită de Jax și chiar dacă e un ticălos insuportabil, aș vrea să se gândească la mine fără să îi spună cineva. Dar îmi doresc cam multe.

— Știi că ar trebui să plecăm la aeroport, nu?

A dat ușor din cap și și-a golit cana, lăsând-o în chiuvetă. M-am uitat la el cu subînțeleș și fratele meu mă privea inocent.

M-am ridicat de pe scaun și după ce am spălat cele două căni, mi-am pus geanta pe umăr și l-am scos practic afară pe fratele meu.

Nu știu cum o să fie viața mea cu Ray în New York, dar cu siguranță nu o să fie plictisitoare. Și nici lungă, pentru că Jess o să mă omoare când o să afle.

Nu pot să vin după tine. A intervenit ceva la barou. Trec diseară pe la tine.

Mda, mersi că mi-ai dat mesaj după ce am aterizat și te-am așteptat ca proasta douăzeci de minute, cretinule.

Am oftat și mi-am pus telefonul în buzunarul gecii, fără să îi dau un răspuns.

Ray a ieșit din baia aeroportului cu un zâmbetul pe buze.

— Bine, nu vreau să știu de ce naiba zâmbești după ce ieși din baie.

— Nu ești băiat, deci nu poți să înțelegi.

Mi-am reținut senzația de vomă care m-a lovit instant și mi-am privit nervoasă fratele. Da, nu o să fie plictisitor deloc.

— Hai să mergem, am spus exasperată.

M-am îndreptat spre ieșirea din aeroport fără să mă uit la el. Mi-am aruncat geanta în primul taxi pe care l-am văzut și m-am așezat pe bancheta din spate, așteptând ca și prințul cafelei să se urce. Uneori e mai rău decât o femeie.

Când șoferul s-a urcat în spatele volanului, i-am spus adresa și mi-am îndreptat atenția spre geam.

— Deci, ai putea să îmi spui de ce ești așa nervoasă?

— Nu sunt nervoasă. Ți se pare doar, am spus începând să îmi agit piciorul stâng.

A râs și a murmurat un *Aha*. Am oftat și am continuat să privesc orașul care devine din ce în ce mai mare.

Poate ar trebui să fiu sinceră cu fratele meu și să îi spun despre Jax. Bine, nu tot adevărul, doar partea în care el e un cretin și iubitul meu.

Mi-am întors capul, iar fratele meu arăta ca un copil în prima lui excursie. Nu înțeleg de ce e atât de fascinat pentru că a locuit aici când era la facultate. Totuși, e destul de plăcut să îl văd fericit și încântat.

— Parcă ai fi un copil.

— Înseamnă că primesc dulciuri dacă sunt cuminte? a zâmbit cu subînțeles.

Am început să râd și în scurt timp fratele meu m-a acompaniat. Și-a întors capul și m-a privit, trăgându-mă în brațele lui.

— Ce s-a întâmplat, pitico?

Am oftat și mi-am lăsat capul pe pieptul lui.

— Iubitul meu ar fi trebuit să vină după noi, dar a fost prins cu treabă.

— Stai, stai, de ce aflu abia acum?

Și-a pus mâinile pe umerii mei și m-a împins, făcându-mă să mă uit la el.

— Știi că ai sunat ca Fred Flintstone, nu?

— Nu îmi pasă nici dacă sunt sosia lui George Jetson. De ce nu mi-ai spus mai devreme? Idiotul de Lloyd știe?

Am tras aer în piept și m-am sprijinit de scaunul șoferului.

— Pentru că nu am fost în termeni buni până acum. Și nu am crezut că îți pasă ce fac atâta timp cât nu e problema ta. Și da, Lloyd știe.

A deschis gura, apoi a închis-o repede la loc. Și-a închis ochii și a mârâit, lovindu-și genunchiul cu pumnul.

Când m-a privit părea supărat și nervos în același timp.

— Știu că nu am fost cel mai bun frate, dar mereu mi-a păsat ce faci.

Am zâmbit și mi-am pus mâna peste a lui. Ray a zâmbit și m-a strâns ușor, dându-mi sentimentul de siguranță. Cred că în sfârșit reușesc să îl recuperez pe fratele pe care l-am iubit mereu.

— Spune-mi totul despre el.

Am râs și am tras aer în piept, trecându-mi limba peste buze.

— Numele lui e Jaxon și l-am cunoscut anul trecut la petrecerea bobocilor. Și de atunci am rămas cu el pe cap. Tatăl lui e medic și e directorul spitalului St. Joseph, iar mama lui e rectorul universității.

— Victoria King e mama lui?

Am aprobat ușor din cap, iar brunetul a fluierat.

— Presupun că e tot la drept.

— E în anul patru, dar bunicul lui deține *Black, Martinez & Associates* și l-a luat sub aripa lui încă din primul an.

— E cea mai mare firmă din orașul ăsta. La dracu, cred că e cea mai bună firmă din toată țara. Nu e firma la care a lucrat Lloyd?

Am dat ușor din cap și am zâmbit la fluieratul fratelui meu.

Mereu m-am simțit ca un câine vagabond când vine vorba de familia lui Jaxon.

— Mai e ceva ce trebuie să știu despre iubitul tău vedetă?

— Faptul că locuiesc cu sora lui, am spus fără nicio emoție.

S-a uitat la mine de parcă l-aș fi trăsnet și știu că e șocat. Toată lumea e șocată când aude că stau împreună cu Jess.

— Cum s-a întâmplat asta?

— Păi, Jess urăște dreptul și medicina și știa că la un moment dat trebuia să aleagă între astea două și a decis să zică pas. A făcut o înțelegere cu părinții ei și s-a mutat de acasă pentru a nu fi sufocată și, bineînțeles, pentru ca relația dintre ei să rămână la fel de bună ca și înainte. Când am găsit apartamentul, îl voiam amândouă și am decis să stăm împreună.

— Și apoi l-ai cunoscut pe fratele ei?

Am dat ușor din cap și am zâmbit. Șocul de pe fața lui Jess și teroarea de pe fața lui Jaxon nu o să mi se șteargă niciodată din memorie. Întâlnirea lor a fost de neuitat.

— Și ea ce a ales să facă?

— E foarte bună la relațiile cu oamenii și adoră moda. A terminat facultatea anul ăsta și lucrează la Vogue.

— Banii lui mami și tati i-au cumpărat postul?

M-am încruntat și mașina s-a oprit. M-am dat jos și mi-am luat geanta așteptând ca fratele meu să vină după mine. A trecut pe lângă mine și am vrut să îl urmez, dar vocea taximetristului m-a oprit.

— Cine o să plătească?

Ray s-a oprit și mi-a zâmbit ca un drăcușor și îmi venea să îi dau cu geanta în cap.

Am scos câteva bancnote din buzunar și i le-am pus bărbatului în mână, apoi am intrat în clădire.

— Poți să fii mai măgar de atât?

— Hei, mă jefuiești de 600 de dolari în plus. Măcar să plătești taxiul.

— Tu mi-ai dat banii, boules.

Am intrat în lift și l-am călcat pe picior, savurând victoria când i-am auzit geamătul.

— Dacă îi spui lui Jess ceva legat de părinții ei sau de banii lor, dormi în stradă, Ray, și de data asta nu glumesc! l-am avertizat cu un mârâit.

— Ușurel, Xena. Nu vreau să am nimic de-a face cu fata bogată a lui tăticu' care își cumpără tot ce vrea.

Am deschis ușa apartamentului și m-am uitat la fratele meu, dar el era deja captivat de ceva. Când mi-am întors capul, am văzut că acel ceva era de fapt prietena mea.

Blondina stă în mijlocul holului, cu un pantof în mână, cu părul ciufulit și cu obraji roșii. Ochii ei mari și negri ne privesc uimiți și, când mi-am întors privirea spre fratele meu, mi-am dat seama că e pierdut. Nu o să se țină de promisiuni și eu o să mor înainte să termin facultatea.

— Nu știam că ajungi așa repede. Nu trebuia să vină Jax după tine?

Am oftat și l-am împins pe Ray câțiva pași ca să pot să închid ușa. Jess și-a lăsat și celălalt pantof jos și a zâmbit, analizându-l pe brunet din cap până în picioare și viceversa.

— Probleme la barou, am mormăit. Credeam că ești la muncă.

— După ședință de cumpărături cu mama nu prea îmi mai stătea capul la enervat oamenii. El cine e?

M-am oprit lângă fratele meu și m-am uitat la el, abținându-mă cu greu să râd. E complet pierdut și debusolat.

— El e...

— Viitorul tău soț.

Înainte să recepționez cuvintele lui, Ray și-a lăsat valizele pe podea, a luat-o pe blondină în brațe și a sărutat-o.

Capitolul 4

Jess

Tipul acesta, arătos, musculos și al naibii de sexi, pe care l-am cunoscut acum cinci secunde, mă sărută de îmi sună apa în cap.

Am simțit peretele rece pe spatele meu și presiunea corpului său în față. Când mi-am deschis gura ca să protestez, și-a introdus limba înăuntru. Măinile lui îmi fremătau șoldurile și simțeam căldura cuprinzându-mi tot corpul.

Mi-am pus mâinile pe umerii lui și l-am împins cât de tare am putut, reușind să îl mișc un afurisit de centimetru.

Mi-am deschis gura și am tras aer în piept la-comă. Brunetul mă privește cu un zâmbet arogant și absolut superb pe buze.

M-am uitat peste umărul lui și prietena mea era la fel de șocată ca mine.

— Judecând după reacția ta și după porția bună de oxigen de care au nevoie plămânii tăi, aș zice că e prima oară când ai parte de un astfel de sărut.

Mi-am luat mâinile de pe el de parcă m-ar fi ars și mi-am înghițit saliva, ca să nu îmi curgă din gură.

— Obișnuiește-te, scumpete. O să ai parte de ele o lungă, lungă perioadă, a spus cu un zâmbet arogant pe buze.

Mi-a ciupit bărbia și a dispărut din raza mea vizuală. M-am uitat la prietena mea care zâmbea inocent, iar eu deja simțeam nevoia să o strâng de gât și să îi îndes motanul ăla gras și galben în fund.

— Savannah!

Și-a ridicat mâinile în aer și a început să mă implore din priviri.

— Înainte să te enervezi și să îl ameninți din nou pe Domnul Mustăți, să știi că m-a obligat și era ori asta, ori rămâneam în Boston.

Mi-am încleștat pumnul drept și l-am ridicat, întinzând arătătorul spre ea.

— Când o să pun mâna pe...

Miorlăitul pisicii m-a făcut să îmi întorc capul. Adonis îl luase pe motan în brațe și îl trăgea de ureche, zâmbind la încercarea animalului de a se elibera.

— Ray, ia-ți labele de pe motanul meu!

Savannah a trecut pe lângă mine, intrând în living pentru a-și salva animalul. Am urmat-o, dar nu m-am apropiat chiar atât de mult de ei.

— Câtă mâncare bagi în el? E mai gras decât un porc în ajunul Crăciunului.

Mi-am pus mâna la gură ca să nu izbucnesc în râs și am urmărit reacția prietenei mele. Ea și-a dat ochii peste cap și a smuls motanul din brațele individului, mângâindu-i afectuos blana.

— Ești un cretin.

A început să râdă și m-a privit. Am înghițit în sec și mi-am lăsat mâna în jos, încercând să îi susțin

privirea. Inima mea bate cu putere și încerc să nu îi arăt cât de mult m-a afectat sărutul lui.

— Nu ai de gând să faci prezentările?

Savannah s-a uitat la el, apoi la mine și a zâmbit. L-a lăsat pe Garfield în miniatură jos și a tras aer în piept.

— Ray, ea e prietena și colega mea de apartament, Jessica King. Jess, el e Ray, fratele meu.

Ultimele cuvinte le-a spus ca și cum i-ar fi fost frică de ele. În sfârșit îl cunosc pe ticălosul care i-a făcut viața mizerabilă până acum. S-a dus și iluzia mea. Acum că știu că e dobitocul care mi-a făcut prietena să sufere, nu mai vreau să mă culc cu el.

S-a apropiat de mine și și-a întins mâna. Zâmbetul lui e la fel de debusolat și nu înțeleg de ce mai zâmbește.

Nu îl dor fălcile?

— Îmi pare bine, Jess.

Am zâmbit și i-am dat mâna la o parte.

— Mi-ar plăcea să spun același lucru, dar aș minți.

Am auzit oftat lui Savannah și zâmbetul lui a dispărut în sfârșit.

— Savannah mi-a spus multe despre tine. Mereu am vrut să pot asocia o față cu acțiunile.

— Jess...

Am dezaprobat din cap și am oprit-o pe roșcată să îmi închidă gura.

— Ai mult tupeu să vii aici și să te prefaci că ești fratele iubitor care nu ai fost niciodată.

Chipul lui s-a înăsprit, conturându-i trăsăturile. Ochii lui albaștri scăpărau și respirația i s-a intensificat.

— Crezi că un zâmbet și niște afecțiuni de prost gust o să șteargă toate chinurile prin care a trecut?

— Mai bine îți ții gura, a mârâit amenințător.

Am pufnit în râs și mi-am mușcat buza de jos.

— Sau ce? O să mă bați așa cum ai făcut cu ea? Asta te face să te simți bărbat? Lovind o femeie?

M-a apucat de brațe și m-a apropiat brusc de el. Sângele mi-a înghețat în vene și când i-am întâlnit privirea de oțel, am înghițit în sec.

Savannah a tâșnit de la locul ei și s-a oprit lângă fratele ei.

— Ray, te rog...

— Stai departe!

A spus cuvintele printre dinți, reușind să oprească intervenția surorii lui, fără să își ia privirea de la mine. Pot să îi simt respirația pe pielea mea și acum cred că era un moment bun să îmi țin gura.

— Ai o gură cam mare, prințesă. Ți-ai dezvoltat-o singură sau ți-a dezvoltat-o banii lui mami și tati?

Am clipit uimită și, când am auzit geamătul roșcatei, am înțeles la ce se referă. E încă unul dintre cei care cred că profit de banii părinților mei ca să înaintez în viață.

— Habar nu ai despre ce vorbești, scumpo! Nu ți-a spus nimeni că nu trebuie să te amesteci între rude?

— Nu te consider familia ei. Nici măcar ea nu te consideră familia ei. Când am întâlnit-o era un mie-lușel speriat care se uita peste umăr la fiecare pas. Nu înțeleg de ce ești aici, dar nu o să stai în casa asta.

— Și cine o să mă dea afară? Tu? Îmi pare rău să te dezamăgesc, păpușă, dar jumătate din apartamentul acesta îmi aparține.

La dracu, are dreptate. Nu pot să scap de el atât de ușor cum mi-am dorit. Și nici nu pot să plec de aici și să îi dau satisfacție lui sau părinților mei.

Mi-a eliberat brațele, făcându-mă să fac câțiva pași în spate.

— Unde e camera ta?

Savannah și-a ridicat mâna și i-a arătat ușa din capătul holului. Individul și-a luat una din valize și mi-a aruncat o privire.

— O să îmi placă să locuim împreună, majestate.

I-a ciufulit părul surorii lui și s-a dus în cameră. Când am auzit ușa închizându-se am răsuflat ușurată și începeam să îmi dezmořtesc simțurile.

Roșcata mă privește îngrijorată, în timp ce gră-sanul cu blană se freacă de picioarele ei. Am privit-o și am oftat, lăsându-mi corpul să cadă pe canapea.

— Nu o să îmi cer scuze.

Prietena mea mi-a zâmbit și s-a așezat lângă mine. Nu a durat mult și pufosul s-a așezat lângă noi, privindu-ne când pe una, când pe cealaltă. Cred că se hotărăște pe cine să umple de păr.

— Nu, eu trebuie să îmi cer scuze. Ar fi trebuit să îți spun, dar totul s-a întâmplat atât de repede, încât nu am avut timp. Îmi pare rău!

A zâmbit și am atins-o pe mână, privind-o cu căldură. O iubesc pe fata asta, chiar dacă o știu doar de un an.

— E în regulă.

— Îmi pare rău pentru izbucnirea lui. El poate fi...

— Violent?

A zâmbit trist, ridicându-și sprâncenele într-un gest ironic și și-a lăsat capul în jos, jucându-se cu degetele. Panica a început să mă cuprindă și m-am întors spre ea, luându-i ambele mâini în ale mele.

— Sav, te-a lovit? Pentru că îți jur că mă duc acolo și...

— Nu, nu, nu mi-a făcut nimic. Ba chiar, cred că încep să îmi recuperez fratele. Cât am fost acasă s-a purtat frumos cu mine și m-a făcut să mă simt iubită. Cred că în adâncul sufletului mă bucur că se află aici.

Am zâmbit și nu am putut să nu observ strălucirea ochilor ei. Când a plecat, mi-a fost teamă că o să cadă din nou în depresie și o să se întoarcă la fel de rănită cum a venit. Dar cred că fratele ei și-a dat seama de greșeala pe care a făcut-o și acum încearcă să remedieze lucrurile.

— O să stea aici?

— Nu am putut să îl conving altfel. O să doarmă pe canapea și mi-a promis că o să fie cuminte. Dar avem o problemă și nu știu dacă trebuie să îți spun sau nu.

Am oftat și am ridicat din umeri.

— Oricum o să aflu și prefer să știu de la început tot ce are legătură cu el.

— Mi-a spus că dacă ești bună o să se culce cu tine. Și, judecând după sărutul pe care ți l-a dat la mai puțin de cinci secunde după ce v-ați întâlnit, ai dat de belea.

Nu am reacționat câteva momente, uitându-mă la prietena mea de parcă tocmai aș fi fost trăsniță de un fulger. Apoi am început să râd și m-am lăsat pe spătarul canapelei. Am privit ușa camerei în care se afla el și am dezaprobat din cap.

Tipul ăsta chiar e incredibil. Să mă culc cu el? Ce aș avea de pierdut în afară de virginitate? Oricum mama crede că o să rămân singură înconjurată de o mulțime de câini. Dacă nu o să fiu cu cine vreau, măcar să am parte de sex.

— Bine. Pentru că și eu vreau să mă culc cu el.

M-am uitat la expresia șocată și gura căscată a roșcatei am început din nou să râd. Domnul Mustăți s-a urcat în poala mea și am început să îi mângâi blana moale. A început să toarcă imediat, împingându-și capul în sânii mei.

Ușa apartamentului s-a deschis și l-am văzut pe fratele meu înaintând spre noi. Părul lui brunet e răvășit și sub ochii verzi are cearcăne. Blugii lui obișnuiți și tricoul sunt acum înlocuiți de costumul negru.

— Nu am crezut că o să întâlnesc oameni atât de proști.

M-a sărutat pe creștet, l-a tras pe motan de urechi, făcându-l să miaune și apoi a ridicat-o pe roșcată de pe canapea.

— Mi-a fost dor de tine, pitico.

A zâmbit și și-a coborât buzele peste ale ei, strângând-o la pieptul lui. Am zâmbit satisfăcută și mă simțeam ca mama. Îmi place să îi văd împreună și abia aștept să văd reacția puștoaicei când o să o ceară de nevastă.

— Jax, scoate-o de aici. Are nevoie de puțin aer.

A rupt sărutul și s-a uitat la mine. Și-a dus o mână la tâmplă și m-a salutat ca în armată sau în marină. Niciodată nu am știut de unde era asta.

— Da, să trăiți!

Am chicotit și i-am urmărit cu privirea până când au ieșit pe ușă. M-am uitat la ușa aia nenorocită din nou și apoi mi-am îndreptat atenția spre motan. L-am luat în brațe și am început să îl leagăn, ca pe o păpușă.

— Ce spui, motănel? Să mă duc să îl pup sau să îl castrez?

Ochii mari și verzi mă privesc plictisiți și când și-a deschis gura abia dacă am auzit mieunatul.

M-am ridicat în picioare și l-am lăsat pe canapea. Mi-am scuturat părul de pe bluză și m-am îndreptat spre camera mea.

— Lasă-l să lupte pentru mine.

Am zâmbit și începeam să îmi fac planurile de atac.

Capitolul 5

Savannah

— Ți-am mai spus că...

— Iubita mea nu o să poarte aceeași rochie la două evenimente diferite. Acum ieși afară sau te scot eu.

Am oftat exasperată și mi-am dat părul pe spate, aranjând fusta rochiei roșii. Am dat perdeaua la o parte și am ajuns în raza lui vizuală.

A rămas încremenit cu telefonul în mână și cu gura căscată. S-a ridicat încet de pe canapea și l-am auzit înghițind în sec. M-am întors și m-am uitat în oglinda din cabină.

Rochia roșie e lungă până în pământ, iar pe piciorul drept se despică. Corsetul îmi înalță sânii, puțin prea tare pentru gustul meu, și îmi lasă un decolteu adânc.

Brunetul s-a apropiat de mine și m-a sărutat pe umăr, făcându-mă să tresar, și am simțit fiorul până în vârful părului.

— Ești frumoasă!

Îl privesc în reflexia oglinzii și pot să îi văd zâmbetul larg. M-am întors cu fața la el și mi-am dat capul pe spate ca să îl pot privi. Degetele lui mi-au atins obrazul și mi-am închis ochii o clipă.

Mi-ar plăcea să cred că simte ceva pentru mine și că nu se preface. Nu cred că o să pot să îl înțeleg vreodată. Dacă nu mă suportă, de ce mă șantajează?

— Cum e rochia?

Mi-am ridicat privirea și m-am uitat în ai lui, fără să o bag în seamă pe vânzătoare. Mi-am mușcat buza de jos și mă simțeam hipnotizată de ochii lui.

— E perfectă. O cumpărăm.

M-a sărutat ușor pe obraz, foarte aproape de buze și mi-am simțit interiorul cutremurându-se.

S-a dat un pas în spate și a plecat cu vânzătoarea, lăsându-mă excitată și aproape de colaps.

Am intrat în cabină și mi-am dat rochia jos, privindu-mi trupul câteva clipe. Încă de când am plecat de la apartament m-a chinuit cu atingeri, cu săruturi pe față, dar nu pe buze. Cred că oricât de mult aș încerca să îl cuceresc, nu o să reușesc niciodată. Mereu o să se prefacă doar că îi pasă de mine.

Am oftat și m-am îmbrăcat cu hainele mele, punând rochia cu grijă pe umerășul ei. Mi-am trecut degetele peste material și am zâmbit câteva clipe, înainte să o iau în mâini și să ies din cabină.

Una dintre vânzătoare a tăbărât pe mine și mi-a smuls rochia pentru a o ambala. Când am ajuns lângă iubitul meu, el își îndesa cartea de credit în portofelul lui de firmă.

Înainte să îmi deschid gura, telefonul lui a început să sune. A răspuns imediat apelului și mi-a

făcut semn că iese afară. M-am sprijinit de tejghea, așteptând articolul vestimentar.

— Soțul dumneavoastră e foarte atent. Cred că sunteți foarte norocoasă.

Am vrut să o contrazic, dar am tăcut din gură. Poate că nimeni nu știe adevărul despre relația mea cu Jax, dar pot să mă bucur de părerile lor.

— Să o purtați cu plăcere.

Mi-a împins sacoșa imensă și i-am zâmbit. Când am ieșit din magazin, brunetul încă vorbea la telefon și se plimba prin fața mașinii sale. Când m-a văzut, a dezactivat alarma și am aruncat sacoșa pe bancheta din spate, apoi m-am urcat pe locul din dreapta șoferului, pornind radioul.

Nu a durat mult și bărbatul mi s-a alăturat, oftând cu putere. Și-a lăsat telefonul în unul dintre suporturile pentru cafea și a oftat adânc.

— Scuze! Jur că bunicul are cei mai cretini angajați.

Și-a scos cheile din buzunar și le-a introdus în contact.

— Nu vreau să îmi imaginez cât de ocupat o să fii când o să termini facultatea.

A pornit motorul și s-a uitat în oglinzile retrovizoare, asigurându-se înainte de pornire.

— Când o să termin facultatea nu o să îmi bat capul cu retardați și cu cazuri de doi bani. Astea sunt pentru interni și pentru cei mai puțin fericiți.

A intrat în circulație, relaxându-se în spatele volanului.

Normal că nu o să își facă probleme pentru viața lui. E multimiliardar și o să fie și mai bogat după ce o să își pună creierul în acțiune.

Jax e genul de persoană care are nevoie de câteva ore ca să învețe o carte întreagă. Eu sunt genul care are nevoie de două luni pentru jumătate din carte, pe care reușesc să o învăț pe un sfert, și o duzină de cafele, energizante și ciocolată.

Oricât de deșteaptă aș fi, nu o să mă pot compara niciodată cu el. El are deja o firmă și o să fie acționarul majoritar după ce bunicul său o să se retragă. Iar eu va trebui să fiu una dintre cei mai puțin fericiți și să mă ocup de cazuri de nimic, o să îmi urăsc viața și o să mă sinucid mai mult ca sigur după doi ani de carieră.

— Unde mergem?

— La cafenea. Liam și Violet ne așteaptă acolo.

Am zâmbit și îmi surâde ideea. Liam și Violet sunt prietenii lui cei mai buni și, surprinzător, m-au primit destul de repede în grupul lor.

Violet e o bomboană de fată și mereu m-am întrebat cum de a putut să îi suporte pe amândoi. Liam și Jaxon împreună sunt destul de obositori și de cele mai multe ori enervanți. Se comportă de parcă ar fi niște copii de grădiniță și poți să faci două lucruri în preajma lor: să îi bați cap în cap sau să te prefaci că nu îi cunoști.

A oprit mașina în parcare privată a cafenelei și am coborât amândoi din mașină. Când am ajuns lângă el, m-a cuprins după umeri și ne-am îndreptat amândoi spre intrare.

Clopoțelul ușii i-a făcut pe clienți să își întoarcă privirile spre noi și brusc m-am simțit ca un iepure, înconjurat de lupi.

Jaxon m-a împins, înaintând spre separeul lui obișnuit, unde prietenii lui stăteau îmbrățișați. În drumul nostru, brunetul l-a salutat pe proprietar și pe barman și când am ajuns în dreptul celor doi porumbei, copii s-au dezlănțuit.

Liam s-a ridicat în picioare și a început să scoată sunete stupide, iar prietenul lui l-a acompaniat imediat. M-am strecurat pe una dintre banchete, iar Violet s-a așezat lângă mine și ne-am acoperit amândouă fețele cu meniurile de plastic.

— Unde naiba sunt perucile alea?

Și-a apropiat capul de al meu și părea gata de leșin.

— Le-am uitat pe birou.

Ne-am lăsat amândouă meniurile mai jos, iar băieții au intrat în raza noastră vizuală. Și-au ciocnit piepturile și au început să râdă, în timp ce toți ochii erau ațintiți asupra noastră.

— Când o să se maturizeze?

Blonda de lângă mine a dezaprobat din cap, ridicând din umeri.

— Practic, ei nu se maturizează niciodată. Doar îmbătrânesc.

Am pufnit amândouă în râs și asta le-a atras atenția. S-au uitat la noi și când au realizat ce se întâmplă, și-au dat ochii peste cap și s-au așezat în fața noastră.

— Jax, mi se pare mie sau doamnele ne tratează ca pe niște ratați?

Și-au încrucișat mâinile pe piept în același timp și s-au sprijinit de speteaza canapelei.

— Știi, Liam, mereu m-am întrebat asta.

M-am uitat la Violet, iar ea s-a uitat la mine. Am lăsat meniurile jos și am izbucnit în râs. Blonda și-a lăsat capul pe umărul meu și am continuat să râdem, făcându-i pe băieți să zâmbească.

— Măi, măi, dar veseli mai suntem azi.

Toată bună mea dispoziție s-a dus pe apa sâmbetei când i-am auzit vocea.

Priscilla Miller s-a oprit la masa noastră, arătând că o copie a lui Kate Moss și cu un zâmbet mare și prefăcut pe buze. Părul ei brunet e acum tuns într-un bob perfect, iar ochii verzi îi strălucesc și sunt ațintiți asupra iubitului meu.

Ar trebui să fiu proastă să nu știu că a fost mereu îndrăgostită de Jaxon și chiar dacă a ajuns în patul lui, nu a reușit niciodată să îl țină lângă ea. Și chiar dacă am apărut în peisaj, nu pare că vrea să renunțe.

Și-a pus o mână peste umerii brunetului și și-a unduit corpul, scoțându-și în evidență formele pe care i le invidiam.

— Savannah, nu știam că te-ai întors. Am crezut că o să rămâi în groapa ta mai multă vreme.

Și pentru nimeni nu e un secret că mă urăște. Pentru că sunt săracă, pentru că sunt mai bine acceptată decât ea și pentru că i-am luat locul. Sau cel puțin asta crede ea.

Mi-am strâns pumnii pe sub masă, fără să îi spun ceva. Așa-zisul meu iubit nici măcar nu încearcă să îmi ia apărarea. Chiar își lărgise zâmbetul când hiena și-a pornit atacul.

Bruneta a pufnit în râs și și-a întors atenția asupra iubitului meu. El și-a dat capul pe spate ca să o privească, iar ea și-a apropiat chipul de al lui.

— Tocmai mi-am cumpărat rochia pentru dineul de mâine seară și am știut că te găsesc aici, a spus seducătoare.

— Ai nevoie de mine?

— În mai multe feluri decât îți poți imagina.

Au schimbat câteva priviri, iar degetele ei au început să deseneze cercuri pe tricoul lui.

— Ia-ți mâinile de pe el!

Nici măcar nu m-a băgat în seamă. Continuau să se privească și să se atingă, pentru că acum mâna lui e peste a ei.

Am mârâit și m-am ridicat în picioare. Am împins-o pe brunetă de lângă el, făcând-o să se dea

câțiva pași în spate. Jaxon s-a ridicat imediat și m-a apucat de braț, îndepărtându-mă.

— Ce dracu crezi că faci? a mârâit la mine.

Rivala mea a început să râdă și și-a luat ochelarii de soare de pe cap.

— Ne vedem mâine, Jax. Sper să îi cumperi lesă sărăntoacei pentru că are mare nevoie.

Am vrut să mă reped la ea și să o apuc de pământul pe care îl numește păr, dar Jaxon m-a luat în brațe și m-a oprit. Priscilla a zâmbit triumfătoare și s-a întors pe călcâie, ieșind din local.

Brunetul mi-a dat drumul și m-a împins în față. Când m-am întors era furios și îi dispăruse orice dram de amuzament.

— Ești nebună?

— Nu ai auzit-o? Practic cerea pumni, am spus cu vocea ridicată.

— Nu ai niciun drept să îmi ataci prietenii.

Am pufnit în râs și îmi doream să îl pocnesc acum pe el.

— Ba da, dacă mă insultă și iubitul meu cel idiot nu e în stare să mă apere.

Și-a întins brațul și m-a prins de ceafă, apropiindu-mă periculos de el.

— Încă nu ai învățat, nu? Ești la mâna mea, păpușă, și nu poți să faci nimic. Priscilla e una dintre cele mai apropiate prietene ale mele și tu nu o să îi spui și nu o să îi faci nimic, ai înțeles?

— Și dacă nu o fac? l-am provocat.

— Atunci toată lumea o să afle cât de curvă ești.

Capitolul 6

Jax

Am oftat și am încercat să intru în apartament, dar ursoaica de sor-mea stă în tocul ușii. Aroganța cu care își mestecă mărul în fața mea mă face să o pocnesc.

— Vrei să te dai?

A mușcat cu zgomot din măr și și-a încrucișat mâinile la piept, fără să își ia ochii de la mine.

— Nu.

Am tras aer în piept și am încercat să îmi pun pe față cea mai dură privire pe care pot să o am. Singura reacție a surorii mele a fost o plescăitură din buze.

— Jess, trebuie să...

— Nu îmi pasă.

Am mârâit și i-am întins sacoșa cu rochia pe care o cumpărasem mai devreme. Nici măcar nu s-a uitat la ea și a mușcat din nou din fructul ăla nenorocit. I l-am luat din mână și m-am ales cu o privire rece, care mi-a trimis un fior pe șira spinării.

— Ai învățat să zbori?

Mi-am ridicat sprâncenele nedumerit și am clătinat din cap, neînțelegând ce legătură are asta cu bariera dintre noi.

— Nu.

— Dă-mi mărul înapoi și nu o să înveți.

La naiba cu ea și cu șantajul ei de doi bani. Singurul motiv pentru care cedez e că e sora mea și,

oricât de mult aş vrea să o strâng de gât uneori, o iubesc și nu vreau să mă cert cu ea.

Am oftat și i-am pus mărul înapoi în palmă.

— Dacă nu mă lași să intru, măcar dă-i rochia.

— A spus să i-o dai Priscillei.

Am gemut și am încercat să strecur sacoșa pe lângă corpul ei, dar a ridicat piciorul și aceasta a căzut jos.

— Te urăsc uneori.

— Când ai de gând să te maturizezi? Și nu îmi vine să cred că Pris e de acord cu toată porcăria asta.

Când m-am uitat la ea am avut senzația că o să îmi bage cotorul pe gât. M-am dat un pas în spate ca să fiu sigur că nu mă pocnește și mi-am dat ochii peste cap.

Singurul meu avantaj în povestea asta este că sora mea nu știe despre șantaj. Și Savannah nu o să îi spună niciodată pentru că e prea rușinată de asta.

— De ce îl ții pe săracul băiat la ușă?

Mi-am întors capul și am văzut un bărbat brunet, apropiindu-se de noi cu zâmbetul pe buze. Ochii lui albaștri ne privesc jucăuși și amuzați, iar în brațele are o grămadă de cărți.

Judecând după numele lor, tipul e la drept. Ceea ce înseamnă că e coleg sau prieten cu iubita mea. Dar pare prea bătrân ca să fie colegul ei și nu știu de cineva mai în vârstă care să fie în anul doi. Cine naiba e tipul ăsta?

Sora mea a oftat și i-a aruncat o privire rapidă când brunetul s-a oprit lângă ușă.

— Nu îl țin la ușă, el tocmai pleca.

Bărbatul a pufnit în râs și s-a uitat la mine, apoi la sora mea și apoi la sacoșa de pe jos.

— Eu cred că nici nu a apucat să intre înăuntru. Corect, amice?

Jess mi-a aruncat o privire amenințătoare care îmi spunea să îmi țin gura, dar nu o să fac asta. Am aprobat ușor din cap și am zâmbit când blonda a aruncat cu restul mărului în mine.

— Vrei să intri?

— Nu.

Răspunsul mârâit al surorii mele m-a făcut să îmi lărgesc zâmbetul. Am dat ușor din cap, iar brunetul a tras aer în piept.

— Ține astea.

Mi-a pasat cărțile și m-am dezechilibrat la început, revenindu-mi imediat. S-a pus în fața surorii mele și și-a pocnit degetele de la mâini. Sora mea și-a pus ambele mâini pe ușă și și-a depărtat picioarele suficient cât să facă un mare X din corpul ei.

— Nu intră aici, a spus hotărâtă.

El nu a băgat-o în seamă. A apucat-o de talie și a ridicat-o fără să depună niciun efort. A intrat în apartament cu nebuna care dădea din mâini și din picioare și înjura de zor. Brunetul mi-a făcut semn să intru și am început să râd surprins.

Nu știu cine e, dar îmi place tare mult de el. În timp ce închideam ușa în spatele meu, el a pus-o pe blondă jos și i-a acoperit gura cu mâna, dând din cap la bombănelile ei.

Am lăsat cărțile pe canapea, reușind să îl sperii pe motanul galben. L-am mângâiat ușor pe cap și când am auzit un geamăt, mi-am întors capul. Jess

tocmai îi vătămase moștenitorii salvatorului meu. I-a aruncat o privire arogantă și și-a dat părul pe spate, apropiindu-se de mine.

— Ieși afară sau pățești același lucru, a spus amenințător.

— Vreau doar să vorbesc cu ea.

A vrut să spună ceva, dar geamătul bărbatului a făcut-o să se întoarcă spre el. S-a ridicat ușor de jos și după privirea lui, cred că avea chef să își plimbe pumnul prin părul surorii mele. Și cred că l-aș ajuta cu treaba asta. Cel puțin în acest moment când se comportă ca o nemernică.

— Dacă nu vrei să avem copii făcând sex, măcar păstrează sămânța pentru tratamente.

— Tatăl copiilor mei nu o să fie un babuin tembel și retardat ca tine.

Mă uit la amândoi și pot să simt tensiunea sexuală dintre ei. Și nu cred că am mai văzut-o vreodată pe Jess atât de incomodă în prezența unui bărbat.

— Scuze că vă întrerup, orice naiba s-ar întâmpla între voi, dar tu cine ești?

Cei doi s-au uitat la mine, apoi unul la altul, iar brunetul a izbucnit în râs. S-a ridicat complet în picioare și s-a oprit lângă sora mea, punându-și o mână pe talia ei și lipind-o de el.

— Eu sunt Ray. Sunt viitorul ei soț și fratele lui Savannah.

Mi-a întins mâna și nu am reacționat pentru câteva clipe. Știu că în afară de Lloyd mai este un frate, dar niciodată nu m-am așteptat să îl văd aici. Cel puțin nu după spusele lui Lloyd Evans.

Am întins mâna și i-am strâns-o pe a lui, abținându-mă să râd în hohote, când o vedeam pe sora mea încercând să scape de el. Da, chiar și-a găsit perechea și pot să jur că mama o să dea o petrecere doar pentru asta.

— Eu sunt Jaxon. Fratele ei, am spus făcând semn spre ursuza din brațele sale.

Jess și-a înfipt cotul în coastele bietului băiat și a reușit să se desprindă din strânsoarea sa.

— Bine, ați făcut cunoștință, acum poți să pleci. Și încetează să mai spui că o să fii soțul meu, boue! a spus întorcându-se cu fața la brunet. Prefer un schelet decât pe tine.

S-a uitat la ea și s-a încruntat, dorind să îi spună câteva cuvinte, nu prea plăcute sunt convins, dar ea nu i-a dat ocazia. Jess m-a luat de umeri și a început să mă împingă spre ușă, continuând să fie o cățea. A deschis-o și m-a împins afară fără nicio remușcare, de parcă aș fi fost sacul cu gunoi.

— Jess...

— O să vorbești mâine seară, Jax. Și ar trebui să te maturizezi naibii și să nu o mai bagi nici pe cea mai bună prietenă a ta în rahat.

Mi-a închis ușa în nas, iar eu nu am apucat să îi spun că încă vreau să o văd pe Savannah sau că încep să o urăsc și că îmi doresc să fiu singur la părinți.

— Bună, scumpete.

M-am întors și am văzut-o pe Priscilla în dreptul meu, privindu-mă din cap până în picioare, reușind să atragă atenția asupra noastră. Rochia ei aurie și

mulată se oprește deasupra genunchilor și îi face un decolteu apetisant și foarte adânc. Un anume bărbat o să fie foarte norocos să o aibă în viața lui.

Și-a dat o șuviță după ureche și continua să se prefacă că e partenera mea de pat. Mai ales că bârfitoarele societății s-au adunat la petrecerea asta și ne urmăresc ca niște șoimi. Trebuie să o scot cât mai repede din jocul ăsta stupid, altfel o să mă acuze de faptul că o să rămână singură și cu o reputație urâtă.

— Arăți bine, Pris.

A făcut o piruetă și a înșfăcat un pahar de șampanie de la unul dintre chelneri, făcându-mi cu ochiul.

— Unde e sărmana femeie pe care vrei să o nenorocești pe viață?

Mi-am dat ochii peste cap și am încercat să nu mă gândesc prea mult la cererea mea și la faptul că mama practic m-a împins de la spate să fac asta. Ei bine, sănătatea mintală a mamei mele a făcut-o, dar pot să spun că e ca e cam aceeași treabă.

M-am sprijinit cu coatele de măsuta înaltă și rotundă și m-am uitat în paharul meu de băutură fără să îi adresez vreun cuvânt.

— Ești bine, Jax?

Am oftat adânc și am abandonat paharul pe masă, apoi m-a uitat la prietena mea cea mai bună, care mă cunoaște cel mai bine, poate mai bine decât mama sau Jess.

— Toată situația asta începe să devină enervantă, am spus privindu-le rapid pe câteva din prietenele false ale mamei.

Mă privesc pe mine și pe Pris de parcă am fi Adam și Eva, care tocmai au păcătuit, și șușotesc neîncetat.

— Mă așteptam să fie așa și ți-am spus și ție. Societatea noastră e una falsă și plină de minciuni, Jax. Ele respiră drama și o să fie foarte dezamăgite când totul o să se termine.

Mi-am trecut o mână prin păr și m-am uitat la părinții mei. Mama e toată un zâmbet și practic strălucește la brațul soțului ei, iar tata e atât de mândru că o are lângă el. Asta e ceea ce îmi doresc și partea proastă e că nu știu dacă Savannah o să îmi poată oferi așa ceva.

— Ai îndoieli? m-a întrebat îngrijorată.

Înainte să apuc să îi spun cele mai mari temeri ale mele, Liam și Violet s-au apropiat de noi și veninul a început să fie împrăștiat.

— O, dar este vrăjitoarea cea rea din Manhattan! Nu ți-am văzut mătura când am ajuns, surioară.

Ultimul lucru de care am nevoie în acest moment e de o bătaie între pisici. Dar chiar dacă Pris e mai civilizată, uneori Violet o poate împinge să facă lucruri foarte urâte. Cum ar fi să o bage cu capul în piscina de șampanie.

L-am auzit pe Liam oftând și aruncându-mi o privire care spunea *împușcă-mă acum*, și cred că am și eu o asemenea privire.

— O să te maturizezi vreodată?

Trebuie să îi acord puncte bonus lui Pris pentru diplomație și pentru încercarea de a se controla.

— Doar când o să cazi în ceaunul cu smoală și o să arzi.

Liam a încercat să își tempereze iubita, care o ura pe Pris de când începuse telenovela noastră.

Bruneta și-a lăsat paharul pe măsută și a privit-o pe cealaltă femeie.

— Nu o să înțeleg niciodată cum poți să fii cu un asemenea *neanderthal*, a spus privindu-l pe prietenul nostru.

Violet și-a strâns pumnul, pregătită să îi riposteze brunetei, dar Liam a prins-o de încheietură înainte să se dea în spectacol.

— Ar trebui să îți bagi un vibrator în cur ca să nu mai fii atât de scorpie. Se pare că în ultimul timp doar jucăriile sexuale te mai pot satisface.

Înainte să aud atacul Priscillei și să văd cum toată treaba asta se duce în cu totul altă zonă, am văzut-o pe iubita mea intrând și mi s-a tăiat respirația.

Rochia de culoarea untului topit e parcă făcută pentru corpul ei. Fiecare curbă e scoasă în evidență, talia e și mai subțire decât îmi amintesc, iar mânecile lungi îi acoperă perfect brațele. Părul îi cade în valuri mari pe umeri, oprindu-se sub sânii ei frumoși. Decolteul e mic și exact atât cât trebuia ca să îi țină la distanță pe idioții care salivează după ea. Machiajul discret îi făcea ochii mai mari și buzele ei pline îi străluceau.

— Scuzați-mă, am spus aproape fugind de tensiunea din jurul meu.

M-a văzut apropiindu-mă de ea și pentru câteva secunde a încercat să mă ignore și să fie supărată. Dar când am tras-o în brațele mele și mi-am apăsât buzele peste ale ei, s-a topit sub atingerea mea. Mâinile mele s-au așezat pe talia ei firavă și am lipit-o de trupul meu, gemându-i pe buze.

— Îmi pare rău!

Nu îmi cer prea des scuze, dar acum am simțit nevoia să o fac. Privind în ochii mari ai iubitei mele, îmi dau seama că poate am o șansă la fericire.

Că poate intervenția mamei mele nu e atât de rea pe cât o consider eu.

— E în regulă, Jaxon. Oricum relația noastră o să se termine la un moment dat și e normal ca Priscilla să își marcheze teritoriul.

Băga-mi-aș!

Tot rahatul ăsta cu Pris și cu mine trebuie să termine. Chiar acum!

Am luat-o de mână și am tras-o după mine, strecurându-ne printre oameni. Când am ajuns lângă podium, i-am făcut semn unuia din membrii orchestrei spre microfon și mi l-a aruncat cu un zâmbet.

Desigur, mama deja vorbise cu ei despre cererea în căsătorie și a plănuț să cânte în fundal nu știu ce melodie siropoasă.

I-am dat drumul roșcatei și am lovit suprafața obiectului cu degetele, reușind să atrag atenția tuturor, iar Savannah deja începuse să se înroșească. Urăște să fie în centrul atenției.

— Îmi cer scuze că vă deranjez pentru câteva momente, doamnelor și domnilor.

Mama a împins câțiva din invitați ca să fie în primul rând și și-a împreunat mâinile ridicându-le în jurul inimii. Tata și-a înconjurat talia cu brațul și a zâmbit mândru.

Jess a început să rânjească cu toată gura, încercând în același timp să se țină departe de atingerea lui Ray.

Iar prietenii mei mă priveau cu zâmbetul pe buze, fericiți pentru mine, chiar dacă au știut planul meu de la bun început.

— Vreau doar să îi spun câteva cuvinte iubitei mele frumoase și apoi puteți continua cu bârfele.

Am ignorat valul de râsete și i-am zâmbit roșcatei guralive și sexi de lângă mine.

— Când te-am văzut prima oară la petrecerea din cămin, am zis că ești cea mai frumoasă femeie pe care am văzut-o în viața mea. Scuze, mamă, am spus aruncându-i o privire rapidă.

Savannah a început să chicotească și și-a dat o șuviță de păr după ureche, semn că e agitată.

— Apoi am început să mă țin după tine și să muncesc pentru o întâlnire. Credeți-mă, am spus întorcându-mă spre invitați, chiar am transpirat ca să o scot la o cafea.

Bine, asta e o minciună imensă, dar ce nu fac eu de dragul lumii.

— Ai o gură mare, ești teribil de încăpățânată, te enervezi mult prea repede și ești extrem de amuzantă când încerci să fii bosumflată.

Mulțimea a început din nou să râdă, iar iubita mea și-a dat ochii peste cap, știind că spun adevărul.

— Dar chiar și așa, nu pot să nu te iubesc, Sav. Nu pot să îmi imaginez viața mea fără tine în ea.

Am scos cutia din buzunarul pantalonilor, m-am lăsat într-un genunchi, iar când am scos inelul la iveală, roșcata mea a gemut șocată și și-a acoperit gura cu palma.

— Vreau să fii soția mea, Savannah Evans. Și sper că știi că nu accept un *nu* ca răspuns.

Capitolul 7

Savannah

Mă uit la Jaxon, la inel, la iubitul meu, din nou la inel, la brunet, apoi la bolovanul din cutia de catifea din mâinile iubitului meu.

— Hai, Sav. Nu cred că vrei să ne facem de râs și să spui nu.

Am aruncat o privire rapidă în jurul meu și toți așteptau cu sufletul la gură răspunsul meu. Ar trebui să îi spun să își bage inelul unde nu intră soarele, să se ducă dracului și să scap de el pentru totdeauna.

Da, aș putea să îi spun pentru că nu aș avea prea multe de pierdut.

Jax deja începe să devină nerăbdător și chiar dacă îmi place să îl văd în genunchi în fața mea, trebuia să nu îl mai enervez atât de tare.

— Da, am spus răgușită. Da, Jaxon, vreau să fiu soția ta.

Zâmbetul larg care i s-a imprimat pe buze aproape mi-a transformat genunchii în gelatină și i-am mulțumit în gând când mi-a înconjurat talia cu mâna lui. A scos inelul și mi l-a strecurat pe deget, lipindu-mă complet de corpul său. Aplauzele au început să răsunе în încăperea, împreună cu câteva fluierături în momentul în care ne-am sărutat.

— Dacă mai faci asta vreodată, videoclipul ăla o să ajungă cel mai vizionat de pe Youtube.

M-a mușcat cu putere de buze și am gemut, călcându-l pe picior. Tocul meu s-a înfipt în pantoful său și chiar dacă a gemut de durere, a continuat să îmi zâmbească și să mintă invitații.

— Zi mersi că nu ți-am aruncat inelul în cap, dobitocule.

Când ne-am întors cu fața la mulțime, amândoi zâmbeam și probabil ne rugam să se termine cât mai repede. Victoria s-a apropiat de noi cu un zâmbet imens pe buze și mai avea puțin și țopăia de fericire.

— Nu ai idee cât de fericită sunt, iubito, a spus trăgându-mă în brațele ei.

Am fost pasată din brațele Victoriei în cele ale soțului ei, apoi au urmat Liam și Violet, Jess și Ray și o mulțime de persoane pe care nu le cunosc. Acum înțeleg cum se simte un animal când e vizitat la grădina zoologică. Iar partea cea mai rea? Jaxon nu mișcă niciun deget ca să mă scape de îmbrățișări și felicitări pline de ipocrizie.

I-am aruncat o privire care practic îl implora să mă ajute, iar nemernicul pur și simplu mi-a zâmbit. Dar câteva secunde mai târziu, am răsuflet ușurată când s-a apropiat de mine și m-a smuls din haita de șacali.

M-a împins afară, îndreptându-ne spre labirintul din curtea familiei Meyers și s-a oprit lângă fântâna arteziană.

— Ei bine, nu cred că cuvântul nebunie e de ajuns pentru a descrie ceea ce s-a întâmplat înăuntru.

Și-a scos pachetul de țigări din sacou și a băgat una în gură, zâmbind în colțul gurii.

— Jaxon, cumva te-ai lovit la cap în timp ce făceai duș? De ce naiba mi-ai cerut să mă mărit cu tine?

Și-a aprins țigara, a lăsat bricheta și pachetul să alunece în buzunar și m-a privit indiferent, ridicând ușor din umeri.

— Ai găsit o partidă mai bună decât mine?

Oficial, e cel mai mare ticălos și netrebnic de care pot să fiu îndrăgostită.

I-am aruncat o privire urâtă și mă abțin destul de tare să îi arăt și degetul din mijloc pentru că nu știu cine ar putea să ne spioneze de pe terasa pompoasă.

— Nu e politicos să răspunzi la o întrebare cu o altă întrebare.

A început să râdă și a eliberat fumul cenușiu din plămânii săi.

— Ar trebui să fii mega fericită că te măriți cu mine, scumpo. Nu mai căuta nod în papură.

Și-a dus din nou țigara la buze, iar eu mi-am pus mâinile în sân și pentru câteva clipe am fost prea șocată de cuvintele lui ca să reacționez.

— Ok, în primul rând, ești cel mai mare dobitoc pe care l-am cunoscut și, în al doilea rând, nu cunosc vreo femeie care ar putea să fie fericită cu tine.

— Priscilla mă vrea, a spus mândru de el.

Mi-am împuns obrazul cu vârful limbii și chiar dacă am simțit cum furia se acumulează în trupul meu, trebuie să mă comport frumos. De dragul aparențelor.

— Priscilla e o viperă care nu vrea decât să își înmulțească averea cu milioanele tale.

Jax a început să râdă și să scoată fum în același timp. S-a așezat pe marginea fântânii și a continuat să fie amuzat de cuvintele mele.

— Pe bune, de ce tot spectacolul ăsta?

Și-a trecut o mână prin păr și a oftat cu putere, trăgând un nou fum din țigară.

— Mama și mama ta au fost cele mai bune prietene și s-au despărțit imediat după ce au terminat facultatea. S-au mai văzut de câteva ori și apoi părinții tăi au murit. Mama a fost devastată și a pierdut orice legătură cu tine sau cu frații tăi. Asta până când Lloyd s-a gândit să continue cu tradiția juridică din familia voastră.

Bine, mă așteptam la o explicație de genul, o fac pentru că așa am chef sau pur și simplu vreau să mă dau în spectacol.

— Instinctul matern s-a trezit în mama și l-a luat sub aripa ei pe Lloyd. A fost convinsă că o să apari și tu la un moment dat și de asta și-a propus să aibă grijă de orfanii Evans ai prietenei ei.

Am tras aer adânc în piept, m-am uitat peste umăr și imediat ce m-am asigurat că e liber, i-am tras un picior în gambă, făcându-l să geamă.

— Ești un cretin fără suflet, am mârâit. Și asta tot nu explică de ce suntem logodiți în acest moment.

Și-a dat ochii peste cap și și-a terminat țigara fără să mă bage în seamă.

— Aparent, mamele noastre au făcut un jurământ să își cupleze copiii. Dar nu s-au gândit nicio dată că o să te bagi în patul meu fără prea mult efort.

De data asta nu am mai putut să mă abțin și m-am repezit spre el. Am încercat să îl împing în apă, dar e mult mai puternic decât mine și în următoarea secundă am ajuns aplecată deasupra apei, cu un logodnic furios care îmi strânge încheieturile cam prea tare.

— Nu e cea mai bună idee să mă înfrunți, Savannah. Te credeam mai deșteaptă de atât.

Aș vrea să îl pocnesc. Doamne, l-aș pocni atât de tare dacă aș avea mâinile libere și nu aș risca să cad în apă.

— Ești un nenorocit!

— Cu care ești logodită, a mârâit aplecându-mă și mai tare. Nici mie nu îmi place situația, Evans, dar pentru sănătatea mamei mele sunt capabil să fac orice. Chiar și să mă căsătoresc cu tine.

M-am uitat în ochii lui furioși și am încercat să îmi ignor pumnul pe care stomacul meu tocmai l-a primit, sau faptul că îmi vine să plâng.

— Asta nu o să funcționeze niciodată, am șoptit.

Jaxon s-a uitat în ochii mei fără să spună vreun cuvânt, apoi m-a ridicat în picioare și m-a ținut aproape de pieptul său, slăbind strânsoarea din jurul încheieturilor.

— Ba da. Dacă amândoi învățăm să ne ignorăm reciproc și să fim împreună doar de dragul aparențelor.

Dar cum pot să fac asta când te iubesc, idioțule?

Am băut întreaga șampanie din pahar și l-am lăsat pe masă, privindu-l pe Ray gudurându-se în jurul prietenei mele.

Mă gândesc doar la cuvintele lui Jaxon și la faptul că Lloyd are să îmi dea multe explicații. Nu îmi vine să cred că nu mi-a spus niciodată despre mama și Victoria.

— Cred că ar trebui să te felicit.

M-am întors și toate gândurile mele negative s-au risipit când l-am văzut. Ca de obicei, părul lui brunet e perfect aranjat, costumul de firmă emană sexualitate, ochii lui albaștri au aceeași căldură cu care m-am obișnuit, iar zâmbetul lui larg e făcut să îl scoată din bucluc.

— Vino aici, pitico!

Nu am ezitat să mă avânt în îmbrățișarea fratelui meu și l-am lăsat să mă strângă la pieptul său, simțindu-mă în siguranță.

M-a sărutat ușor pe creștet și a oftat fericit, mângâindu-mi părul cu afecțiune.

— Îmi pare rău că am ratat marele anunț, pisicuță.

Mi-am desprins fața de pieptul lui și l-am privit cu zâmbetul pe buze. Mi-a șters lacrimile din ochi și m-a ciupit de obraz.

— Mă bucur să te văd după trei luni, Nana. Arăți bine, a spus analizându-mă din cap până în picioare.

Am pufnit în râs și i-am înconjurat talia cu brațele, lăsându-mi din nou capul pe pieptul lui.

— Dacă te aștepți la complimente despre noul tău costum, nu o să le primești.

A început să râdă și i-am simțit pieptul zguduindu-se sub obrazul meu.

A prins un pahar de șampanie de la unul dintre chelnerii care se plimbau prin încăpere și a făcut un toast pentru mine.

— De când o sărută fratele meu idiot pe prietena ta cea mai bună?

Mi-am ridicat imediat capul și m-am uitat pe ringul de dans, unde Ray părea că vrea să smulgă tot aerul din plămâni prietenei mele. Una din mâinile lui tocmai a ciupit-o de fund, de față cu toți invitații de prim rang, iar răspunsul lui Jess a fost să se agațe de gâtul lui.

Am tras aer în piept și m-am abținut cu greu să izbucnesc în râs, mai ales că una dintre prietenele Victoriei și-a scăpat tarta cu somon pe podea.

— De când vor să se culce unul cu altul.

— Și tu ești de acord cu asta?

Am ridicat ușor din umeri și m-am întors spre celălalt frate al meu, punându-mi în gând să o tachinez mai târziu pe colega mea de cameră.

— Nu o să stau în calea iubirii, am spus simplu. Și apropo de iubire, când ai de gând să mă faci mătușă?

A ridicat din umeri și și-a terminat băutura, apoi a rânjit larg.

— Mă duc să o salut pe Victoria și pe Mark, a spus depărtându-se în fugă de mine.

Mi-am dat ochii peste cap și am chicotit. Lui Lloyd îi place să se culce cu femei, cu multe femei,

din câte am auzit de la mai multe surse. Cred că o să înghețe iadul când o să îl văd îndrăgostit de vreo femeie.

— Felicitări!

M-am întors lovindu-mă de zâmbetul idioatei de Priscilla Miller, care mă privea cu aroganță și cuvintele ei încărcate de venin.

Am luat un pahar de șampanie de pe tava chelnerului și l-am dat peste cap imediat. Am nevoie de băutură dacă urmează să port o conversație cu ea.

Bruneta mă privește cu un zâmbet fals pe buze, pe care aș fi vrut să i-l șterg cu un pumn și să mă răzbun pentru cuvintele ei urâcioase de la cafenea.

— Să înțeleg că a avut dreptate când a spus că m-ai întrecut la sex.

Dumnezeule! Chiar nu vreau să îmi imaginez o discuție de genul ăsta între Jax și amanta lui. Mai ales că ar fi o discuție amuzantă în care logodnicul meu se plânge de performanțele mele în pat.

Mi-am strâns degetele pe pahar și am zâmbit strâmb, abținându-mă cu greu să fac ceva care să mă condamne la o exilare pe viață.

— Ce vrei de fapt, Priscilla?

— Vreau diamantul de pe degetul tău, a spus simplu.

Am început să râd lăsând paharul gol pe masa din spatele meu și am privit-o pe scorpia din fața mea. Privirea ei e ațintită asupra inelului meu și trebuie să spun că am o satisfacție imensă când îi văd frustrarea.

Mi-am încrucișat mâinile, așezându-mi ostentativ mâna stângă pe antebraț. Când mi-am mișcat

degetul, diamantul meu superb a strălucit în lumina localului.

— Păi, știu că ai resursele necesare și, dacă vrei, pot să îl întreb pe Jaxon de unde l-a cumpărat pe al meu, am spus ironică.

A început să chicotească, rămânând perfect calmă. Cum poate să arunce atât de mult venin și să fie atât de calmă în același timp?

— Mai devreme sau mai târziu, basmul o să se sfârșească, dragă.

Ce naiba înseamnă asta? Și nici nu cred că o să aflu, pentru că ticăloasa s-a întors pe călcâie și a plecat. Pur și simplu.

Am urmărit-o până când a ieșit pe ușă, aruncându-i o privire lascivă logodnicului meu, iar nemernicul i-a zâmbit.

— Tocmai am văzut-o pe vrăjitoare zburând de aici?

Am oftat cu putere, simțindu-mă extrem de obosită. Violet s-a oprit lângă mine și a urmărit-o pe ticăloasa ei soră vitregă.

— Slavă Domnului că nu trebuie să merg acasă împreună cu ea.

Tatăl lui Violet s-a căsătorit cu mama Priscillei acum cinci ani și deși, ea e o viperă cu clopoței, mama ei e un înger și a devenit o persoană importantă în viața prietenei mele.

— E o tortură să locuiesc în aceeași casă cu ea. Ar trebui să o vezi dimineața când nu își bea cafeaua.

Uneori mă întreb dacă Priscilla ar putea fi și altceva decât o ticăloasă enervantă și arogantă.

Capitolul 8

Lloyd

— Sunt însărcinată.

M-am oprit din turnatul băuturii și am privit-o pe bruneta din livingul meu. Pentru o clipă am crezut că a spus că e însărcinată.

Am început să râd și m-am apropiat de canapea cu paharul de bourbon. M-am trântit pe suprafața de piele și mi-am slăbit nodul de la cravată, în timp ce femeia cu care mi-am tras-o în ultimul an continua să stea în picioare și să mă privească hotărâtă.

— Eu zic să inventezi altă minciună, Pris, am spus golind paharul dintr-o singură înghițitură.

Femeia a zâmbit și s-a așezat pe masa mea de lemn, împreunându-și mâinile.

— Ești un porc în adevăratul sens al cuvântului, a spus calmă.

Am zâmbit și m-am uitat la decolteul ei, care mă enervase încă de când am văzut-o la petrecerea aia afurisită. Nu ar trebui să poarte așa ceva.

— Chiar vrei să te cred? Acum că Jaxon se însoară cu sora mea și ai pierdut banii lui, te-ai hotărât să încerci cu mine?

A inspirat scurt și s-a uitat la bilele de cristal din ornamentul de lângă ea.

— Nu am nevoie de banii tăi, Lloyd. Moștenirea mea e mai mult decât suficientă, a spus luând în palmă o bilă.

Asta era adevărat. Tatăl Priscillei i-a lăsat o avere considerabilă și nu ar avea nevoie de o căsătorie ca să își asigure o viață luxoasă. Dar asta nu înseamnă că eu sunt fraierul pe care îl prindă în capcana asta cu sarcina.

— Priscilla, sunt obosit și mâine am o zi încărcată. Chiar nu am nevoie și de dramele tale.

Și-a strâns degetele în jurul bilei de cristal și s-a uitat la mine. Masca ei calmă începea să se clatine și asta nu era un semn bun. Când Pris își pierde calmul, e ca și cum ar erupe un vulcan.

— Ești singurul cu care m-am culcat, Lloyd.

Am început să râd și mi-am trecut o mână prin păr, simțindu-mă epuizat. Munca nu îmi dă prea mult timp liber, nu am apucat să îmi petrec timpul cu frații mei, care abia s-au întors în oraș și, colac peste pupăză, trebuie să cred bazaconiile ei că o să fiu tată?

— Cât de prost mă crezi, iubito? am spus accentuând ultimul cuvânt.

M-am aplecat spre ea sprijinindu-mi brațele de genunchi.

— Am convenit să avem o relație bazată strict pe sex. Eu ți-o trag, iar tu nu te mai iei de sora mea și nu o mai umilești. Asta a fost înțelegerea, Pris. Un copil nu a intrat niciodată în ecuație.

— Se mai întâmplă și accidente.

Dumnezeule! Chiar crede că mă poate prinde cu porcăria asta doar pentru că are lacrimi în ochi și joacă cel mai bun teatru pe care l-am văzut?

— Nu cu mine, scumpo. Eu am mereu grijă să nu existe situații de genul ăsta.

Degetele i s-au albit în jurul bilei de cristal și și-a umezit buzele cu limba.

— Ar trebui să fii mai atentă pentru cine îți desfaci picioarele, mai ales că practici sportul ăsta destul de des.

Mi-a ars o palmă atât de rapid, încât abia am avut timp să clilesc. Dinții mi s-au lovit între ei și pentru o clipă am crezut că mi-am imaginat asta. Până când obrazul a început să mă ardă și să doară.

— Dacă ai fi încercat să mă cunoști, măcar puțin, nu ai fi spus asta.

A aruncat bila de cristal în poala mea și s-a ridicat în picioare.

— Nu am nevoie de tine ca să cresc acest copil, Lloyd. M-am gândit că poate vrei să știi și, evident, m-am înșelat amarnic.

Și-a păstrat postura mândră, fără să îmi arate cât de mult am rănit-o. Știu că am reușit să fac asta. Mai ales că în timpul nostru petrecut împreună am reușit să cunosc o altă latură a ei.

A ieșit din casa mea fără să se uite în urmă și mi-am înfrânat dorința de a mă duce după ea. M-am

sprijinit de spetează și mi-am acoperit chipul cu ambele mâini.

Nu poate fi adevărat. Mereu m-am protejat cu ea și sunt mai mult decât convins că ia anticoncepționale. Copilul ăla nu poate fi al meu.

În ultima perioadă, Priscilla Miller a devenit criptonita mea. Ființa asta mă poate aprinde ca nimeni alta și la fel de ușor mă poate dezarma. În afară de ea, nu pot să mă gândesc la altă femeie.

Nu pot să mă culc cu alta. Am încercat, la naiba cât de mult am încercat, dar chipul ei îmi apare mereu în minte.

De aceea am de gând să aflu dacă am dreptate sau dacă am făcut cea mai mare prostie din viața mea.

— Lloyd!

Mica mea prințesă blondă mi-a sărit în brațe înainte să apuc să închid ușa. Am zâmbit cu gura până la urechi și i-am ridicat trupușorul mic, strângându-l la pieptul meu.

Fetița mi-a chicotit în ureche și mi-a înconjurat gâtul cu ambele ei mânuțe.

— Ce face fata mea preferată?

Și-a pus mâinile pe umerii mei și am ajuns față în față. Chipul ei e luminat și brăzdat de un zâmbet imens. Buclele ei lungi și blonde îi încadrau chipul de îngerăș.

— Mă ascund de Ethan, a șoptit. Vreau să creadă că m-a pierdut din nou.

— Poate altă dată.

Ne-am întors amândoi și l-am văzut pe băiatul de zece ani la baza treptelor, cu mâinile încrucișate pe piept și ușor amuzat. Blondina și-a pus mâinile în sân și a oftat îmbufnată.

— Nu e corect!

Ethan a coborât scările cu un zâmbet arogant, zâmbetul stupid al lui Braden, și s-a apropiat de noi.

— Nu mai sunt fraier, surioară.

Am început să râd și am lăsat-o pe fina mea jos, după ce am sărutat-o pe frunte.

— Unde sunt părinții voștri?

Emily m-a luat de mână și a început să mă tragă după ea pe holul luminat.

— Tati e în biroul lui, iar noi trebuie să plecăm cu mami la cumpărături. Se apropie ziua lui tati și vrem să îi facem o petrecere surpriză, mare, mare.

Liv tocmai și-a făcut apariția în celălalt capăt al scărilor, cu geanta sub braț și cu mâinile la ureche, încercând să își pună cerceii.

— Sunteți gata, tornadelor? O, bună, Lloyd!

Femeia asta e mai frumoasă pe zi ce trece și, când o privești, nu prea îți vine să crezi că are deja doi copii.

M-a sărutat ușor pe obraz și m-a privit suspect, cu ochii mijiți.

— Ce ai mai făcut?

Am început să râd și i-am ciufulit părul micuței mele.

— Am nevoie de o discuție ca între bărbați cu gogomanul de soț al tău.

A zâmbit, dându-și ochii peste cap, apoi mi-a făcut semn spre biroul lui Braden.

Am privit cum a părăsit casa cu tornadele ei și nu am putut să nu zâmbesc. Privindu-le pe Liv și pe Emily nu mă pot abține să mă gândesc că așa ar putea fi Priscilla cu fiica mea.

Am mârâit și m-am îndreptat spre biroul prietenului meu. Nu am crezut niciodată ca o să ajung să fiu așa de apropiat de Braden.

După ce Oliver și Julia s-au mutat înapoi în Chicago, Braden și Liv au rămas aici și mă bucur de asta, pentru că am cu cine să îmi pierd timpul. Și primesc cele mai bune sfaturi de la un cuplu ideal. Din punctul meu de vedere. Familia lor e foarte unită și, spre deosebire de Cat, Liv a pus piciorul în prag și l-a pus pe Braden să aleagă între familia lui și companie. Oricâte probleme ar avea la firmă, niciodată nu își uită îndatoririle de tată și de soț.

Am deschis ușa biroului și l-am găsit pe prietenul meu în spatele laptopului, cu fața apropiată de ecran, iar vocea lui Oliver pe difuzorul telefonului e puțin distorsionată.

— *Ești sigur că ăsta e?*

Brunetul a oftat și a butonat câteva taste.

— Da, sunt absolut sigur. Dacă nu o să zbor chiar eu în Londra și o să le bag contractele în fund.

M-am așezat pe fotoliul din fața lui și am ridicat mâna. El a făcut același lucru, fără să își ia ochii din calculator.

— *Tu și cu mine, amice. Trebuie să plec la supermarket, Julia vrea iar murături.*

Ashford Jr. nu s-a putut opri doar la doi copii, iar acum Julia e gravidă din nou. Cred că Roy în sfârșit o să aibă parte de clanul pe care și l-a dorit cu atâta ardoare.

— Să nu îi iei picante ca data trecută. Apropo, Lloyd e aici.

După ce mi-am salutat prietenul, convorbirea s-a oprit și Braden și-a închis laptopul. A oftat adânc și s-a lăsat pe spătarul scaunului.

— Am nevoie de o vacanță, o grămadă de bere și de soția mea goală pe o plajă pustie.

Am zâmbit și mi-am sprijinit papucii de marginea biroului, întinzându-mă în scaun. Da, și mie mi-ar plăcea așa ceva.

— Tu ce ai pățit?

Și-a pus mâinile după ceafă și m-a privit obosit și fără chef.

— Cred că o să fiu tată.

M-a privit atent și apoi a scos un fluierat de milioane. Am început să râd și am aruncat cu un pix în el.

— Doar crezi? a spus, chicotind.

Am oftat și am privit tavanul alb, încercând să îmi pun în ordine ideile.

— Priscilla e însărcinată.

Scaunul său s-a mișcat, dar nu mi-am luat ochii din tavan. I-am auzit coatele lovindu-se de suprafața lemnoasă, ceea ce însemna că adoptase poziția de psiholog. Grozav, acum o să pretindă că sunt fiu-său și o să îmi spună despre prezervative și despre cum vin copiii pe lume.

— Puștoaica lui Grant?

Braden l-a cunoscut pe tatăl lui Pris cu puțin timp înainte ca el să moară. Roy era destul de apropiat de Grant, ca și tata de altfel.

Am dat din cap și m-am uitat la prietenul meu, așteptând lecția de morală. Sper doar ca asta să nu ajungă la urechile lui Roy, altfel sunt un om mort.

— De ce nu ești sigur?

Mi-am prins baza nasului între două degete și mi-am închis ochii, fiind deja epuizat de discuția asta care nici măcar nu începuse.

— Pentru că am folosit prezervativ, am spus exasperat.

— De fiecare dată?

Am vrut să îi răspund imediat, dar o amintire m-a împiedicat. La ultima mea confruntare cu Derek Black, am fost destul de nervos, iar Pris a venit la biroul meu imediat după proces. În acel moment, ultimul meu gând a fost la protecție.

Văzând că nu spun nimic, Braden a început să râdă, știind deja că am greșit.

— Atunci ar trebui să fii sigur că e al tău.

S-a ridicat în picioare și s-a apropiat de cabinetul său cu băuturi.

— Și dacă s-a mai culcat cu altul?

A scos două pahare de cristal și le-a umplut cu vin. Braden preferă să bea vin în timpul zilei și ceva mai puternic după ce se întunecă. Nu înțeleg porcăria asta, dar fiecare e ciudat în felul său.

— Cred că dacă s-ar fi culcat cu altul ai fi aflat primul. Nu trebuie să îți amintesc că l-ai pus pe detectivul meu particular pe urmele ei, nu? De când ți-a intrat în pat și chiar și în clipa asta.

S-a apropiat de mine și mi-a întins un pahar, având un zâmbet mândru pe buze. Detest când are dreptate. Am luat paharul cu un mârâit și mi-am înghițit toate cuvintele.

— Ai aflat de la ea de sarcină? a spus așezându-se pe marginea biroului.

— Mda și nu am crezut-o.

Brunetul a oftat și și-a dat o palmă ușoară peste frunte. Și-a lăsat obrazul stâng în pumn și m-a privit, dezaprobând din cap.

— Ești un mare idiot uneori.

Am luat o gură zdravănă de vin și m-am uitat la el neajutorat.

— Ce ai fi vrut să fac?

— Să îi spui ce simți pentru ea. Știm amândoi că nu te culci cu Priscilla din cauza surorii tale. O faci pentru că îți place de ea.

Mi-am lăsat picioarele jos și am mormăit în barbă, încercând să mă mint pe mine însumi că asta nu e adevărat.

— Uite cum văd eu lucrurile, Lloyd. Te-ai îndrăgostit de Priscilla, dar știi că relația asta ar fi destul de nepotrivită, având în vedere că ea și Savannah se urăsc de moarte. Faptul că ea e însărcinată schimbă regulile jocului. Știi foarte bine că Priscilla nu e o fată rea.

Am oftat și am dat din cap.

— Nu, nu e fată rea. Doar că toată lumea i-a pus o etichetă greșită și o denigrează din cauza asta. Dar chiar și așa, nici nu vreau să mă gândesc la reacția lui sor-mea dacă ar afla.

— E viața ta, Lloyd, și Savannah nu are niciun drept să îți spună cu cine poți fi sau nu. Tu nu i-ai spus nimic de Jaxon.

Are dreptate. Oricât de mult aș adora-o pe ființa aia rea și guralivă, nu poate să îmi decidă viața.

Braden și-a pus mâna pe umărul meu și m-a privit cu zâmbetul pe buze.

— Aproape am pierdut-o pe Liv pentru că nu am avut curajul să îmi înfrunt temerile. Ai nevoie de unul ca tine ca să îți facă ce mi-ai făcut și tu mie? a spus ironic. Nu cred că ți-ar plăcea să o vezi pe Priscilla zâmbind în brațele altul bărbat, în timp ce îți poartă copilul.

Gândul la ea cu un alt bărbat mă face să sparg ceva. Nimeni nu are voie să o atingă și cu atât mai mult pe copilul meu.

Rahat!

Am intrat într-un mare bucluc.

Capitolul 9

Savannah

Mă uit la catalogul din fața mea și habar nu am la ce naiba să mă uit de fapt.

Victoria și organizatoarea de nunți m-au făcut să îmi pierd mințile.

Roșul nu mai e la modă.

Nu poți purta trenă la rochie, pentru că nu mai suntem în secolul douăzeci.

Florile trebuie să fie de o anumită culoare și de un anumit fel, altfel o să spună că nu știi să organizezi o nuntă cu stil.

Tot felul de aiureli de care idiotul de Jaxon a scăpat pentru că a băgat scuza cu baroul.

— Scumpo, ești bine?

Mi-am scuturat capul și am revenit la realitate, încercând să nu arăt cât de pierdută în spațiu sunt.

Mi-am întors capul spre viitoarea mea soacră și am dat ușor din cap, încercând să zâmbesc. Mă privește sceptică și nu m-am putut abține să râd și să recunosc.

— Adevărul e că m-ați pierdut de vreo jumătate de oră.

Tipa care e cu organizarea a reacționat de parcă aș fi pocnit-o și m-am uitat atentă la Victoria, fiindu-mi frică să nu aibă aceeași reacție. În schimb, ea a început să râdă și a închis catalogul din fața ei.

— Alicia, cred că putem încheia pentru azi. O să te anunțăm la ce decizii ajungem.

Blonda mi-a ars o privire de parcă ar fi vrut să mă omoare, însă s-a forțat să zâmbească și să nu o supere pe Victoria King. A început să își strângă cataloagele repede și cu grijă și a zburat din casă mai repede decât mă așteptam.

Femeia s-a ridicat în picioare și mi-a făcut semn să o urmez în bucătărie. M-am așezat pe unul dintre scaunele înalte și am acceptat bucuroasă cana de cafea.

— Ce s-a întâmplat, scumpo?

M-am uitat surprinsă la ea, clipind des. Victoria a început să râdă, turnându-și zahăr în băutură.

— Ai aceeași privire pe care o au Jess sau Jax când vor să îmi spună ceva și nu au curaj. Așa că spune tot.

Am zâmbit și am luat laptele, adăugând o cantitate suficientă în cana mea.

— Jaxon mi-a spus adevăratul motiv pentru care s-a apropiat de mine.

Sunetul linguriței lovindu-se de pereții cării s-a oprit. Când mi-am ridicat privirea, Victoria își privea băutura, fără nicio expresie. Am înghițit în sec, fiindu-mi frică să nu o fi dat în bară rău de tot.

A oftat și a scos lingurița, lăsând-o pe blatul alb.

— Și tu ce părere ai?

Întrebarea ei m-a luat complet prin surprindere și mi-au trebuit câteva secunde ca să recepționez cuvintele ei.

Mi-am îndreptat privirea asupra lichidului maroniu, căutându-mi cuvintele. Trebuie să mi le aleg cu grijă ca să nu îi las Victoriei o impresie proastă.

— Nu ar fi trebuit să te amesteci.

Mi-am ridicat capul și m-am uitat la ea, întinzându-mă după borcanul cu zahăr.

— Știu, a recunoscut cu un oftat. Dar nu m-am putut abține, a spus cu un zâmbet larg.

A tras aer în piept și s-a rezemat de spătarul scaunului, sorbind din cafeaua fierbinte.

— Mama ta și cu mine am fost prietene o viață întreagă, Savannah. Aceeași grădiniță, aceeași generală, același liceu, aceeași facultate. Când l-a cunoscut pe Arthur, am știut că o să mă părăsească. Arthur detesta orașul ăsta și tot ce ținea de el, însă Columbia avea cel mai bun program de drept.

— Iar el își iubea meseria, am spus amintindu-mi de tata.

A aprobat din cap cu zâmbetul pe buze.

— Avea și de ce. A fost un judecător al dracului de bun și Lloyd poate să îți spună că încă provoacă frică, chiar și mort.

Am zâmbit și am dat din cap, fiind mândră de tatăl meu. Când Lloyd a avut primul proces și l-a câștigat fără probleme, judecătorul i-a spus că e fericit să vadă ca sângele lui Arthur Evans încă pulsează în venele fiului său.

— Am încercat să ținem legătura, dar cu timpul s-a pierdut, și în final a dispărut de tot. Fiecare avea familia ei și, fiind în orașe diferite, era destul de greu să ne vizităm. Mereu am spus că o să ne căsătorim

copiii și ne-am promis că o să ne facem timp să ne vizităm măcar de câteva ori pe an. Apoi a urmat accidentul.

Am înghițit în sec și mi-am închis ochii. Acele amintiri oribile nu o să mi se șteargă niciodată din cap.

Când Lloyd și Ray m-au luat amândoi de la școală și au încercat să îmi distragă atenția cu înghețată și filme. Când mi-am văzut ambii părinți în sicrie, apoi sub pământ.

Inima mi s-a strâns imediat într-un pumn și am încercat să opresc lacrimile și valul de amintiri urâte.

Am auzit scaunul Victoriei și când mi-am deschis ochii era așezată lângă mine. Mâinile mele erau în ale ei și mă strângea ușor de ele.

— Pe Lloyd îl știam dinainte de moartea lor. Mi-a cerut să am grijă de el și să îl ghidez. Am sperat ca Jess să se îndrăgostească de el, dar am avut ghinion.

— În schimb, l-a luat pe Ray în vizor, am spus chicotind.

A început să râdă și s-a întins peste blat, trăgându-și cana lângă ea.

— Nu aș fi crezut niciodată, mai ales că Ray a fost destul de problematic în copilărie, din ce am auzit. Dar îmi place de el că o pune în alertă și o face să își iasă din minți.

— Și nu ai văzut nimic.

Am început amândouă să râdem și am băut din cafea, savurând aroma și senzația caldă care îmi arde gâtul.

— Înainte să îți trimiți dosarul, Lloyd mi-a spus că vrei să urmezi o carieră juridică. Nu l-am obligat pe Jaxon să se dea la tine. Nu i-am pus pistolul la cap și nici nu i-am cerut asta, chiar dacă mi-a trecut prin cap. I-am pus doar să aibă grijă de tine și să nu intri în belele.

Da, a avut perfectă grijă de mine. Și beleaua cea mai mare a fost că am intrat în patul lui ca o ultimă fraieră.

— Poate mama ta nu e aici să vadă visul nostru, Savannah, dar eu îl trăiesc pentru amândouă, a spus strângându-mi degetele.

Am coborât din lift și am pășit pe holul lung și plin de oameni, ferindu-mă la timp de un tip de culoare care alerga cu câteva dosare în brațe.

M-am îndreptat spre recepția firmei *Black, Martinez & Associates* și m-am oprit în fața unei femei cu părul brunet, prins într-un coc perfect, care și-a ridicat privirea din monitor ei și mi-a zâmbit.

— Îl caut pe Jaxon King.

Fața i s-a luminat brusc, iar zâmbetul i s-a lărgit de parcă i-aș fi spus că vreau să îl văd pe Jay-Z.

— În capătul coridorului faci stânga. Naomi o să îți spună dacă e disponibil sau nu.

I-am mulțumit și am urmat întocmai instrucțiunile ei, iar la biroul logodnicului meu am văzut-o pe copia fidelă și blondă a Priscillei Miller.

Picioarele ei lungi încep dintr-o fustă care abia dacă îi acoperă ce trebuie, iar cămașa albastră are

un decolteu prea adânc pentru gustul oricui. E prea vulgar, și mi-aș fi dorit să am un ac și să îi sparg silicoanele imense. Părul blond e tuns într-un bob perfect, care mă făcea să mă gândesc la o posibilă tunsoare.

M-am oprit în fața ei și m-am prefăcut că tușesc ca să îi atrag atenția. Și-a ridicat capul plictisită, în timp ce mesteca o gumă de parcă ar fi fost un cal.

— Îl caut pe Jaxon.

A pufnit în râs și a spart un balon format din guma ei. Acum îmi doresc să o iau de cap și să o dau cu el de birou și de peretele din spatele ei.

— Tu și o grămadă de altele ca tine, a spus acidă.

— Cum adică altele ca mine?

— Obsedate după el și banii lui. Treziți-vă la realitate, păpușelelor. Nu o să aveți niciodată un bărbat ca el.

Mi-am izbit mâinile pe biroul ei și am făcut-o să tresară. Dacă era mai aproape de mine, cu siguranță o luam de păr și măturam podeaua cu ea.

— Ascultă, idioato, eu sunt...

— Savannah!

Vocea dură și răgușită m-a încremenit. Îmi priveam mâinile pe suprafața lemnoasă și am simțit-o și pe blondă tensionându-se.

— Preiau eu de aici, Naomi.

Am tras aer în piept și mi-am îndreptat spatele. Mi-am strâns dinții și m-am întors pentru a întâlni privirea lui Derek Black.

Înalt, îmbrăcat în costumul lui afurisit de firmă, cu părul grizonat și cu o privire rece și implacabilă în

ochii lui albaștri. Cu toate că are aproape șaptezeci de ani, nu pare unul din bătrânii obișnuiți.

Nu are burtă, nu are început de chelie și ridurile abia dacă încep să i se cunoască. Am spus de multe ori că la cât de dur și rău e, nici ridurile nu se prind de el.

Mi-a aruncat o privire de dezgust și a deschis ușa din spatele lui, făcându-mi semn să îl urmez, iar eu m-am abținut să nu îi întorc spatele și să o rup la fugă.

Am închis ușa în spatele meu, iar bărbatul s-a așezat pe scaunul său din piele scump, fără să îmi ofere un loc. Ticălosul e ticălos până la capăt și bunele maniere nu le-a avut niciodată.

— Văd că ai reușit să îi prostesti pe toți.

Am oftat și mi-am înghițit înjurăturile care îmi ardeau limba. Cu toate că Victoria m-a acceptat deja ca și fiica ei, nu cred că m-ar ierta dacă l-aș înjura pe tatăl ei. Mai ales prințul cel idiot. Bătrânul ăsta nebun și senil e idolul lui.

— Mai întâi prefăcuta de maică-ta, acum tu.

I-am aruncat o privire furioasă și am făcut un pas spre el, strângându-mi pumnul.

— Puteți să spuneți tot ce vreți despre mine, dar lăsați-o pe mama în pace.

— De ce? a spus cu un rânjet. Nu vrei să afli dacă munca ei a dat roade? Cred că te-a antrenat bine înainte să moară.

Am simțit cum unghiile îmi intră în carne și mi-am auzit și mârâitul.

— Antrenat pentru ce? am mârâit.

— Ca să pui mâna pe averea familiei mele.

Oficial, sunt hotărâtă să dau declarație că și-a pierdut afurisitele de minți.

Problema cu Derek Black e că îmi urăște familia fără niciun motiv. Sau dacă are unul nu a catadicsit să ne spună.

Nu l-a acceptat pe Lloyd în baroul său, chiar dacă a luat cea mai mare notă la examen, și a încercat să îl împiedice să practice avocatura în orașul și statul ăsta. Până când Victoria a avut ceva de spus.

Apoi, când m-a cunoscut pe mine, m-a privit dezgustat și nici măcar nu s-a obosit să îmi acorde puțină atenție. Suficientă cât să vadă cum sunt.

În opinia lui, nu sunt potrivită pentru nepotul său preferat. Sunt căutătoarea de aur pe care vrea să o distrugă.

— Te-am lăsat fără cuvinte?

Am pufnit în râs și mi-am trecut limba peste buze, încercând să îmi stăpânesc nervii.

— Trebuie să recunosc că ești foarte vicleană, a continuat să mă atace.

— Domnule Black, nu am niciun interes pentru averea dumneavoastră. Mă descurc destul de bine cu ceea ce mi-au lăsat mama și tata.

A început să râdă și s-a sprijinit în scaunul său pompos.

— Adică nimic. Când au murit erau în pragul falimentului și v-au lăsat vouă toate datoriile lor.

— Nu este adevărat, am mârâit abținându-mă cu greu să îi sar la gât.

— Dacă nu e adevărat, atunci de ce Lloyd a muncit ca un sclav pentru Roy Ashford?

Altă persoană pe care o urăște? Roy Ashford.

— Familia Ashford sunt prietenii noștri de o viață întreagă.

A început să râdă și și-a sprijinit coatele pe biroul său.

— Roy și cu tatăl tău au făcut cele mai multe măgării împreună. De unde crezi că s-a ridicat imperiul Ashford? Dacă tatăl tău ar fi fost corect, ticălosul de Ashford nu ar fi deținut jumătate din țara asta.

Am zâmbit și m-am așezat pe scaunul din fața lui. Nici măcar nu a clipit la gestul meu. A rămas nemșcat, privindu-mă cu zâmbetul pe buze și pregătit să mai împrăstie venin.

— Încă nu ați trecut peste înfrângere?

Cred că nici dacă i-aș fi dat o palmă nu ar fi reacționat așa.

S-a ridicat brusc în picioare și probabil ar fi vrut să mă pocnească sau să mă arunce pe geam.

— Ieși afară!

Zâmbetul meu s-a lărgit și m-am ridicat enervant de lent de pe scaun, privindu-l în ochi tot timpul.

— Știi că a fost foarte greu când un începător v-a luat cazul și a și câștigat. Detașat aș putea spune.

Maxilarul lui s-a întărit și îi auzeam dinții scrâșnind. Satisfacția mea se creștea cu fiecare secundă în care întreaga lui față se tensiona.

— Ar fi trebuit să îl atragi pe Lloyd de partea ta.

— Fratele tău e un avocat de doi bani. Exact cum a fost și mama ta.

Mi-am trântit palmele pe biroul său, iar chipurile noastre erau la același nivel.

— Nu ai niciun drept să vorbești despre mama mea.

A zâmbit și și-a îndreptat spatele. Începusem deja să mârâi ca un animal rănit și îmi era foarte greu să mă abțin să îl strâng de gât.

— Mama ta a profitat de Victoria toată viața ei, mai ales ca să termine facultatea. Era ultima din generația ei, exact ca tine. Victoria m-a convins să vorbesc cu decanul ca să îmi dea bursa.

— Minți!

A dezaprobat din cap, bucurându-se că a reușit să mă scoată din minți.

— Tu profiți și de fiica mea și de nepotul meu. Nu știi ce naiba e în capul lui Jaxon, dar nu o să te măriți cu el!

Mi-am îndreptat spatele și mi-am mușcat buza de jos.

— Mama mea a fost o avocată bună, am spus ignorându-i ultimul comentariu.

— Pentru că fiica mea și tatăl tău erau acolo. Cele mai multe procese le-a câștigat când tatăl tău era judecătorul.

— Tata avea mâinile legate.

— Nu când el și Roy cumpărau jumătate din jurați, a contracarat.

— Minți, nenorocit de doi bani!

Țipătul meu nici măcar nu l-a impresionat. A înconjurat biroul și a venit lângă mine, încercând să mă intimideze.

— Singurul care făcea doi bani din familia ta a fost Arthur. Probabil se răsuțește în mormânt acum când vede că îl faceți de râs.

Mâna mea a zburat pe lângă corp și am încercat să îl lovesc, dar mi-a prins încheietura înainte să îl ating. Am mârâit și mi-am tras mâna imediat, dându-mă câțiva pași în spate...

— Nu ești decât un bătrân senil și ipocrit care trăiește în propria lui bulă. Crezi că Jaxon o să fie marioneta ta și o să controlezi tu totul din umbră. Dar nu o să permit așa ceva, am promis.

A râs și și-a lăsat mâinile pe lângă corp.

— Tu crezi că o să mă poți opri?

— O să mor încercând.

M-am repezit spre ușă înainte să mai spună ceva și am trântit ușa în spatele meu. Am tras aer adânc în piept și, când m-am uitat la mâinile mele, îmi tremurau incontrolabil.

Naomi o să fie prima victimă a furiei mele pentru că m-a enervat mai devreme.

M-am apropiat de ea și am apucat-o de păr, făcând-o să scoată un țipăt scurt. Ochii ei s-au mărit și acum e speriată și sunt destul de sigură că și-a înghițit guma.

— Dacă vrei să mai ai slujba asta, o să îți ții gura de fiecare dată când o să mă vezi pe aici și o să mă tratezi cu respect.

Mi-am ridicat mâna stângă și i-am arătat imensul diamant care tronează pe inelarul meu.

— Vezi asta? L-am primit de la Jaxon King și cred că știi perfect ce înseamnă.

A dat din cap cu repeziciune, înghițind în sec.

— O să te duci la cumpărături, o să îți cumpere niște haine mai decente și o să fii o fată cuminte. Dacă mai încerci să mă iei peste picior, zbori și din firma și din orașul ăsta. Ai înțeles?

— Da, doamnă.

I-am aruncat o ultimă privire și i-am dat drumul, împingând-o în scaunul ei. Am tras aer în piept și m-am îndreptat spre lift, împingându-l pe mulatrul de mai devreme care trecuse pe lângă mine.

— Fratele tău e un cretin!

— Bunicul tău e un dobitoc!

Jess și cu mine ne-am așezat în același timp furioase pe canapea. Ne-am uitat una la alta și am oftat adânc.

— Te-ai certat cu el?

Întrebaserăm amândouă în același timp și ne-am privit una pe cealaltă izbucnind în râs.

— Spune tu prima, am încurajat-o pe blondină.

Blondina și-a întins picioarele pe măsuta de sticlă și a oftat.

— În fiecare dimineață se strecoară în patul meu, mă ia în brațe și mă strivește sub el. Dar, trebuie să recunosc că mă excită puțin.

Am început să râd și mi-am lăsat picioarele peste ale ei.

— Încuie ușa, am sugerat.

— O încui. Dar nu știu cum reușește drăcușorul să o descuie de fiecare dată.

Am început să râd și mi-am dat părul pe spate, lăsându-l peste spătarul canapelei.

— Te-ai culcat cu el?

— Încă nu. Dar cred că în ritmul ăsta, până la sfârșitul săptămânii, o să mă trezesc cu virginitatea pe cearceaf.

Am început să râd cu putere și prietena mea m-a acompaniat foarte repede. Și-a lăsat capul pe umărul meu și a chicotit.

— Acum ce a mai făcut domnul bătrân și energic Black?

Am tras aer în piept și am privit tavanul alb cu câteva pete galbene. Vecinii încă nu ne-au plătit reparațiile pentru inundația de acum șase luni.

— Mi-a spus că mama a fost o avocată de doi bani, că tata și cu Roy au făcut măgării și așa s-au ridicat și că eu umblu după banii lui Jax, exact cum mama a umblat după banii mamei tale.

Liniștea subită deveni apăsătoare și probabil acum Jess își puneia roțițele în mișcare. Țâșni brusc în picioare cu obraji roșii.

— E nebun?! Cum poate să îți spună așa ceva?

Am ridicat din umeri și am privit-o, amintindu-mi de tot incidentul neplăcut cu bunicul ei.

Blondina și-a pus mâinile pe șolduri și a început să se miște dintr-o parte în alta.

— Chiar nu înțeleg care e problema lui. Și dacă ai umbla după bani, ce? Nu e ca și cum umbli după averea lui și firma lui nenorocită.

— Jaxon lucrează pentru el și o să preia totul, am spus urmărindu-i mișcările.

— Și ce? El o să fie *kaput* în mai puțin de doi ani și o să se ducă la naiba când o să preia Jaxon tot.

Am oftat și m-am aplecat, lăsându-mi mâinile pe genunchi.

— Jess, el plănuiește să îl controleze pe Jax. Chiar dacă se dă la o parte și îl lasă la conducere, o să îi dicteze ce să facă. O să îl dirijeze.

Prietena mea m-a privit cu zâmbetul pe buze și s-a oprit pentru câteva secunde.

— Crezi că nu știu asta? Sau mama nu știe asta? Nu o să se întâmple, Sav, a spus mai mult decât convinsă.

Am început să râd și să dezaprob din cap.

— Și cine crezi că o să îl oprească? Jax adoră fosila aia și o să facă tot ce vrea el.

Fata a zâmbit și s-a așezat pe măsuța din fața mea.

— După ce le-am zis alor mei să se ducă la dracu cu slujbele și visurile lor pentru mine, s-a aprins un beculeț în capul mamei. Bunicul a fost foarte furios și a încercat să o convingă pe mama să aleg dreptul.

— Dar Victoria nu a vrut, am dedus simplu.

A dat din cap și zâmbetul ei s-a lărgit.

— Jax a avut de ales, exact ca mine. Și avea trei variante, nu doar două. Dar bunicul deja intrase în capul lui și l-a atras de partea lui. Însă mama a profitat de slăbiciunea fratelui meu.

M-am uitat la ea nedumerită și am ridicat o sprânceană, așteptând explicația necesară.

— Jax o adoră pe mama și ar face orice pentru ea. Când Jaxon o să preia întregul barou, o să îl vândă.

Gura mi s-a deschis, dar niciun sunet nu ieșea pe ea. Mă uitam la colega mea și nu îmi venea să cred ce aud. Jess continua să aibă pe buze un zâmbet până la urechi și și-a îndreptat spatele.

— Bunicul meu e cel mai previzibil om de pe planetă, Sav. Și mama nu e o idioată. Nu are de gând să îl lase să îi controleze copiii.

Voiam să spun ceva, dar ușa de la intrare s-a deschis brusc și s-a trântit cu putere câteva secunde mai târziu.

Mi-am întors capul și am dat de un Jaxon furios, cu obraji roșii și care încerca să își recapete respirația.

— Dispari, Jess!

Am simțit privirea blondinei pe mine, dar nu m-am întors la ea. Eram prea încremenită ca să fac asta.

Mai întâi, unul din copiii King mă șochează, iar acum celălalt mă înspăimântă.

— Jaxon, nu trebuie...

— Am spus să dispari! a țipat la sora lui.

Strigătul lui m-a făcut să tresar și am înghițit în sec. Jess s-a ridicat în picioare și a auzit-o oftând. Continuam să mă uit la logodnicul meu și el la mine.

Când s-a auzit ușa camerei lui Jess închizându-se, am înghițit în sec. Brunetul s-a apropiat de mine și m-a apucat de braț, ridicându-mă în picioare.

— Acum, noi doi o să avem o conversație foarte frumoasă.

Rahat.

Capitolul 10

Jaxon

— Ce dracu a fost în capul tău?

Am împins-o în cameră și am trântit ușa în spatele meu, abținându-mă cu greu să fiu și mai bătăran.

Roșcata s-a întors cu fața la mine speriată și am auzit-o înghițind în sec. Furia îmi clocotește în vene și în momentul ăsta nu știu ce mă oprește din a o strânge de gât.

— Cine dracu ți-a permis să îmi jignești bunicul?

M-a privit fără să scoată vreun cuvânt. Pur și simplu, cu ochii ei mari și superbi și cu gura închisă.

— Răspunde naibii la întrebare! am țipat.

— Boșorogul ăla o merita.

Dacă mă așteptam la un răspuns umil și plin de frică, m-am înșelat. Am oftat din adâncul sufletului meu și mi-am pus mâinile pe șolduri, privindu-mi logodnica.

— Și de ce o merita, după părerea ta?

— Pentru că e un înfumurat idiot și țâfnos. Mi-am spus că mă folosesc de tine și de mama ta ca să termin facultatea.

— Și nu o faci?

Gura ei s-a închis imediat și aș fi putut să jur că o să arunce cu ceva în mine. Furia s-a aprins în ochii ei și dacă mai continuî să fiu măgar, cred o să ajung cu mâinile ei înfipite în gâtul meu.

— Nu am nevoie de tine sau de altcineva ca să termin facultatea. Îi am pe frații mei și îmi e de ajuns.

Am început să râd și mi-am mutat greutatea de pe un picior pe celălalt.

— Frații tăi? Vrei să spui Ray, căruia nu i-a păsat niciodată de tine? Sau Lloyd, care e prea preocupat ca să își adune averea și să între în chiloții tuturor târfelor din orașul ăsta?

I-am văzut maxilarul încordându-se și deja făcuse un pas înainte, apropiindu-se de mine.

— Trebuie să recunoști că ești o fată deșteaptă, Savannah. Mama ta ți-a tatonat terenul, iar tu ai făcut restul mișcărilor.

Palma ei a zburat atât de repede pe lângă corp, încât abia am văzut-o. Însă am simțit-o. Sunetul care a răsunat în încăperea are ecou în urechea mea. Obrazul îmi arde și îmi simt mușchii zvâcnind, în timp ce înfrunt privirea furioasă a roșcatei.

— Ești un mare dobitoc. Nu vezi că boșorogul ăla încearcă să te manipuleze?

— Ține-ți gura! am mârâit.

A zâmbit cu gura până la urechi și s-a dat un pas în spate.

— De ce? Pentru că e adevărat? Tu și adevărul nu prea vă înțelegeți, nu?

Durerea din obrazul meu începe să se estompeze și cuvintele ei să îmi pătrundă în creier.

— Îți e greu să accepți că ești manipulat? Mai întâi de mama ta, apoi de bunicul tău. Nici măcar nu poți să îți alegi singur femeia, a spus amuzată.

Mi-am băgat una din mâini în părul ei și am apropiat-o de mine. Mă privește cu zâmbetul ei stupid de ironic pe buze și o privire încărcată de furie.

— Oprește-te înainte să regreti, am avertizat-o printre dinți.

— Ce aş putea să regret, Jaxon? Mă șantajezi să fac ce vrei tu și sunt forțată să îmi țin gura închisă. Dar nu și de față cu tine. Nu o să mă poți opri să îți spun cât de ticălos și nemernic ești.

— De ce nu gândești asta și când ești în pat și îmi gemi numele?

A încercat să mă împingă de lângă ea, dar nici măcar nu a reușit să mă clinească. Am zâmbit și mi-am strâns pumnul în părul ei, provocându-i un geamăt.

— Tu încă nu ai învățat ca eu te controlez pe tine? Că trebuie să faci tot ce spun eu, altfel o să ajungi cea mai mare cățea a orașului ăsta.

— Du-te dracului! a spus încercând să se smulgă de lângă mine.

— Dacă lansez filmulețul, nu o să mai fii nicio-dată o avocată în orașul ăsta, scumpo. Cred că nici în alt oraș din țara asta nu o să fii. Așa că nu ai de ales decât să fii la cheremul meu.

A încercat să se îndepărteze, din nou, iar eu mi-am intensificat strânsoarea din părul ei.

— De ce faci toate astea?

Am clipit surprins și am văzut lacrimile din ochii ei. La dracu, nu am nevoie de ea să plângă. Urăsc să o văd plângând. Urăsc să văd orice femeie plângând.

— Ți-am spus deja, dar dacă ești destul de proastă încât să nu înțelegi, atunci nu mai avem ce discuta.

Am împins-o de lângă mine și i-am întors spatele. Nu pot să o văd în asemenea stare, mai ales că eu i-am provocat-o. Dar ea nu o să înțeleagă niciodată motivul pentru care sunt de partea lui Derek.

— Nu mai ai ce căuta la firma mea. Nu vreau să te mai apropii de bunicul meu. Dacă faci asta o să regreti ziua în care m-ai cunoscut, am spus înainte să părăsesc dormitorul.

— Eu cred că ai exagerat.

Am oftat și am privit aburii care ieșeau din cana albă pe care secretara Priscillei mi-a pus-o în față. Mi-am acoperit chipul cu ambele mâini și m-am lăsat pe spătarul scaunului.

— Nici măcar nu știu ce fac, am recunoscut înfrânt.

Bruneta a chicotit și am gemut, enervându-mă și mai tare.

— Știi că ești tare enervantă uneori?

Chicotitul ei s-a transformat într-un râs de toată frumusețea. Mi-am lăsat mâinile pe piept și m-am uitat la ea urât.

— Da știu, dar de asta mă iubești și ai venit la mine.

Mi-am luat cafeaua și am sorbit din ea, continuând să o privesc pe prietena mea.

— Atunci ar trebui să lași hârtiile alea și să fii atentă la mine. Credeam că tata se ocupa de hârtogărie.

A zâmbit și a lăsat dosarul din mâinile ei, afundându-se în scaun.

— Se ocupă doar de administrarea spitalului, nu și de fundație și celelalte acțiuni caritabile.

— Grant și-a lăsat singură fiica în puf, am spus înainte să beau din cafea.

Chicotitul ei a fost urmat de un oftat.

— Ar trebui să discutăm despre Savannah, nu despre moștenirea mea, Jax.

Am mormăit în barbă și mi-am încrucișat mâinile pe piept. Bruneta se legăna pe scaunul ei, în timp ce zâmbea cu gura până la urechi.

— Ar trebui să o urăști, nu să încerci să îi iei apărarea, am spus morocănos.

— Fii serios, Jax, știi că nu a urât-o niciodată pe Savannah.

Încep să urăsc prietenia mea cu ea. Știu că e de partea mea mereu și e implicată în planurile mele, dar chiar nu am nevoie să îmi strice și ea ziua.

— Tu mi-ai spus să mă prefac că sunt amanta ta și să îi fac viața un calvar logodnicei tale. Și te întreb, din nou, ce naiba ai obținut cu asta?

— Gelozia și supunerea ei, am spus fără să mă gândesc.

Pris m-a privit nedumerită, făcându-mă să zâmbesc. Faptul că am folosit-o împotriva iubitei mele a

fost cea mai bună idee. Acum știu sigur că și ea simte ceva pentru mine și mă acceptă din cauza șantajului.

— Te urăște, dar știe că nu poate să te atace pentru că aș răbufni. Și așa o țin sub control.

— O femeie nu trebuie ținută sub control, Jax. Îi strici tot farmecul dacă faci asta.

Am privit rama de pe biroul ei fără să spun ceva. Grant și Pris la Disneyland și erau mai fericiți ca niciodată. Înainte ca el să moară și să le lase singure.

— Nu te înțeleg uneori și am impresia că ești bipolar. Ai fost furios când Victoria ți-a spus despre ea, dar ai fost cucerit când ai întâlnit-o. Ți place să faci sex cu ea și te simți fericit, dar urăști circumstanțele care v-au adus împreună. Vrei să o faci geloasă, dar vrei să o scoți și din viața ta. Ai acceptat să o ceri de nevastă, dar nu vrei să ajungi la altar cu ea. Chiar nu înțeleg ce vrei.

Atunci suntem doi, scumpo. Nici măcar eu nu știu ce vreau de la relația mea cu Savannah. Uneori și eu am impresia că sunt bipolar. Sau cel puțin așa mă face să mă simt toată situația asta de rahat.

— Vrei sfatul meu?

M-am uitat la ea ironic și am ridicat mâinile în aer, făcând-o să zâmbească cu gura până la urechi.

— Doar nu am venit să îți admir biroul, Pris.

— Ar trebui să te bucuri de ce ai și să profiți de relația cu ea. Copilul meu nu poate să aibă o mătușă nemăritată.

Am pufnit și am început să dezaprob din cap, apoi m-am oprit brusc. Cred că mi-a pocnit un os,

sau cel puțin asta am simțit eu. Gura mea s-a deschis de uimire și abia acum am realizat ce a scos pe gura ei mică și enervantă.

— Ce ai spus?

Bruneta a început să râdă și s-a ridicat de pe scaunul ei de director, așezându-se în fața mea.

— Sunt însărcinată, Jax, a spus atingându-și abdomenul. Iar Lloyd e tatăl.

Am căzut pe spătarul scaunului și am clipit de mai multe ori, uitându-mă la abdomenul ei plat. Prietena mea s-a dus la masa de sticlă din cameră, punându-și un pahar cu apă. M-am întors cu scaunul și am privit-o dând pe gât lichidul transparent.

— Tu și Lloyd? am spus nevenindu-mi să cred.

A oftat și când m-a privit a ridicat ușor din umeri.

— Tu mi-ai spus să îi fac viața un infern, Lloyd mi-a oferit sex ca să o las în pace.

— Te culci cu el de un an și eu aflu abia acum?

M-a privit nedumerită, apoi a început să râdă, dându-și capul pe spate.

O cunosc pe Pris de o viață întreagă, iar ea și Liam sunt prietenii mei cei mai buni. Nu am avut niciodată niciun secret și ne-am apărat mereu unul pe celălalt.

— Și el cum a reacționat?

A oftat lăsând paharul jos și s-a apropiat de mine. S-a așezat pe marginea biroului și și-a încrucișat mâinile la piept.

— Mi-a spus că nu e copilul lui și că încerc să îl prind într-o capcană pentru că tu te căsătorești.

— Poftim?!

Am țâșnit în sus, dar Pris și-a pus mâinile pe umerii mei și m-a împins atât de repede la loc, încât am amețit.

— Calmează-te!

— Mă duc și îi scot toți dinții din gură. Idiotul naibii! Cum îndrăznește să creadă asta?

— Pentru că știe că m-am culcat cu tine și cu jumătate din orașul ăsta. Asta e imaginea pe care tu și Liam mi-ați proiectat-o ca să o păcălesc pe Savannah.

Am vrut să spun ceva, dar nu am ce. Din cauza mea și a idioțeniei mele, reputația ei e distrusă, iar tatăl copilului ei are cea mai proastă impresie despre ea.

— Pris...

— Nu am nevoie să îmi iei apărarea, Jax. O să continui jocul până când o să ai nevoie. Sau până când o să fiu nevoită să mă retrag. Dar nu am nevoie de ajutorul tău cu Lloyd. Dacă ar fi ținut la mine, m-ar fi crezut.

Am oftat și i-am luat mâinile în ale mele. I-am mângâiat ușor pielea și am privit-o cu tristețe.

— Știi că o să fiu lângă tine mereu, nu?

Bruneta a zâmbit și fața ei s-a mai înseninat.

— Știu, Jax. Dar serios că trebuie să faci o alegere cu logodnica ta. M-am cam săturat să mă prefac și vreau să petrec ceva timp cu mătușa copilului meu.

Am tras aer adânc în piept și deja începea să mă cuprindă panica. Nu știu ce o să fac în continuare, dar trebuie să o scot pe Pris din cercul ăsta vicios, înainte să îi stric și mai tare viața.

Capitolul 11

Savannah

— Ce a făcut idiotul?!

Am oftat și m-am uitat nervoasă la Jess care o privea pe mama ei și nu știa ce să facă.

Să îi spunem Victoriei despre înfruntarea mea cu tatăl ei și apoi cu Jaxon nu a fost o idee deloc bună. Nici măcar nu înțeleg de ce m-am lăsat convinsă de Jess să facem asta.

— Nu îmi vine să cred.

Femeia își ține ambele mâini pe șolduri și se învârte dintr-o parte în cealaltă a sufrageriei noastre și aş putea să jur că o să facă bătăături în podea. De genul lui Bigfoot.

I-am aruncat o privire prietenei mele, iar ea a ridicat pur și simplu din mâini. I-am făcut semn din cap spre tornada din casa noastră, iar blondina și-a dat ochii peste cap.

— Mamă, poate ar trebui să...

— De ce nu mi-ai spus nimic?

Am înghițit în sec când i-am simțit privirea asupra mea mi-am lăsat capul în jos.

— Vreau să nu te mai ascunzi după deget și să îmi spui de ce naiba ți-ai ținut gura închisă?

Am oftat și i-am îndepărtat mâna, începând să fiu exasperată de subiectul ăsta. De ce nu putea să fie viața mea mai simplă?

— Pentru că nu am considerat necesar.

— Nu ai considerat necesar să îmi spui faptul că tatăl meu te-a jignit pe tine și pe mama ta?

Am încercat să îi susțin privirea, dar cele cinci secunde eroice ale mele s-au dus pe apa sâmbetei când mi-am întors capul și m-am uitat la fereastră. Am auzit-o oftând cu putere și când am privit-o cu coada ochiului, mai avea puțin și exploda.

— Hai să mergem.

Mi-am întors capul și ea deja se întindea după cheile de la mașina ei, care erau pe masa noastră de cafea. Jess s-a uitat rapid la mine, apoi la mama ei și nu înțelegea ce se întâmplă.

— O să mergem la barou și o să rezolvăm treaba asta.

A pescuit cheile din bol și a făcut deja un pas spre ușa de la intrare. M-am uitat la blondină și i-am spus din priviri să o oprească. Amândouă am alergat în spatele ei și aproape ne-am lovit de ea când s-a întors brusc cu fața la noi.

— Victoria, nu pot...

— Ba o să poți. O să mergem și să îi batem cap în cap și, după, o să îl duc pe tata direct la morgă unde trebuia să fie de câțiva ani buni.

Jess a pufnit în râs și i-am dat un cot în braț. Atitudinea ei nu mă ajuta deloc și chiar dacă îmi venea și mie să râd, trebuia să mă mențin cu capul pe umeri. Măcar eu dacă nu și ele.

— Victoria, nu pot să merg la barou, am spus încercând să scap de înfruntarea asta.

— De ce?

— Jaxon mi-a interzis accesul. A spus că dacă o să apăr acolo, gardienii o să mă scoată în șuturi afară.

Maxilarul ei s-a încleștat și ochii au început să îi scapere din nou.

— Ieși afară!

S-a întors, a pus mâna pe clanță și a deschis ușa larg, ieșind pe hol că o furtună. M-am uitat la prietena mea, iar ea a început să zâmbească și a ridicat din umeri. M-a împins afară din apartament și am văzut-o pe viitoarea mea soacră apăsând de câteva ori butonul liftului.

— Omoară-i doar un testicul, a țipat idioata din ușă. Încă vreau să fiu mătușă.

Am mârâit și mi-am dat ochii peste cap. Când am auzit sunetul liftului am alergat spre el și am intrat înăuntru înainte să fiu prinsă între cele două uși. Victoria și-a scos telefonul din geantă, fiind extrem de nervoasă.

— Dacă îmi mai ascunzi ceva, o să te jupoi de vie, Savannah. Ești fiica mea și o să fiu mereu aici pentru tine.

Mi-am lovit capul de peretele ascensorului și priveam lumina care trecea de la un număr la altul.

— Bună, Michael, sunt Victoria King. Ai putea să faci curat în cripta mamei mele? Tata o să o însoțească cât de curând.

Dumnezeule!

— Îmi pare rău, doamnă King, dar domnișoara nu poate să treacă.

Am oftat și mi-am închis o clipă ochii. Asta nu e deloc bine și chiar nu vreau să mă fac de râs de față cu toți angajații lor de aici.

Victoria și-a pus o mână pe spatele meu și a început să mă împingă spre unul dintre lifturile clădirii. Gardianul corpolent și enervant s-a pus în fața noastră și am auzit-o pe femeie mârâind.

— Benjamin, dă-te din calea mea!

— Doamnă, vă rog să...

— Vrei slujba asta?

Bărbatul a privit-o atent și apoi a înghițit în sec, începând să dea înapoi din atitudinea lui de dur.

— Poate că nu practic avocatura în baroul ăsta, Ben, dar dețin un sfert din acțiunile de aici și pot să decid asupra slujbei tale. Savannah e viitoarea mea noră și o să intre și o să iasă din acest loc de câte ori are chef. Ai înțeles?

Bărbatul doar a înghițit în sec. Când femeia m-a împins un pas înainte, el nu s-a mișcat. Victoria King e noua mea eroină.

— M-am făcut înțeleasă, Benjamin?

I-a susținut privirea pentru câteva secunde, apoi s-a dat la o parte și a aprobat din cap. Victoria a continuat să mă împingă și m-a băgat repede într-un lift imediat după ce s-a golit.

— Chiar nu ar trebui să fiu aici. Situația nu e roz între mine și Jaxon, Victoria, și asta o să o înrăutățească.

— Asta ar trebui să îl trezească la realitate.

Am oftat și, când ușile s-au deschis, am văzut-o pe recepționera de data trecută. Ne-a zâmbit larg și s-a ridicat în picioare când a văzut-o pe soacra mea.

Femeia a trecut rapid pe lângă birou și a ridicat doar o mână, îndreptându-se fulgerător spre biroul fiului său. I-am adresat un zâmbet de rușine recepționerei și am încercat să țin pasul cu femeia din fața mea.

— Doamnă Victoria.

Naomi a țâșnit în picioare și când m-a văzut pe mine puteam să jur că a pălit. Hainele ei îi sunt mai decente și machiajul mai discret.

— Unde e tata?

Victoria s-a uitat la biroul tatălui ei, fără să se uite măcar la secretară.

— La tribunal. Ar trebui să se întoarcă într-o oră.

A pufnit și apoi și-a întors privirea spre biroul logodnicului meu.

— Și fiul meu?

— În biroul lui, doamnă.

A analizat-o din cap până în picioare pe blondă, apoi s-a uitat atent la fața ei. Naomi a înghițit în sec și a început să tremure vizibil.

— Ia-ți o pauză, Naomi.

Secretara mi-a aruncat o privire rapidă, apoi și-a luat geanta și a dispărut fulgerător de repede. Femeia nu a stat mult pe gânduri și a împins ușa biroului, intrând înăuntru. Am făcut un pas după ea și m-am oprit, lăsând-o să țipe la fiul ei fără spectatori.

Am prins ușa înainte să se închidă la loc și am lăsat-o întredeschisă, rămânând în tocul ușii.

— Ce naiba e în capul tău?

Am putut să aud oftatul adânc al brunetului și apoi un sunet ciudat. Cred că Victoria și-a trântit geanta pe biroul lui.

— Mamă, chiar nu vreau să mă cert cu tine.

— Îl ascuți pe bunicul tău și îți distrugi șansa la fericire? Ce naiba e cu tine?

Am auzit roțile scaunului pe parchet însoțit de râsul bărbatului. Am înghițit în sec și mi-am închis ochii pentru câteva secunde. Nu o să iasă nimic bine din toate astea.

— Care fericire, mamă? Aia pe care încerci tu să mi-o bagi pe gât?

— Ascultă-mă cu atenție, băiete, să nu crezi că...

— Nu, e timpul să mă ascuți tu pe mine.

Scaunul său s-a lovit de perete cu putere și probabil acum sunt față în față ca doi rivali. E prima oară când Jaxon își înfruntă mama. Și cred că de data asta și-a luat singur deciziile.

— Am făcut toată porcăria cu logodna de dragul tău, pentru că nu voiam să îți fac ție rău. Am acceptat-o pe ea de dragul tău. Nu o iubesc, nu o vreau în viața mea și îmi pare rău dacă o să fii dezamăgită.

Mi-am strâns pumnul pe lemnul ușii și am înghițit cu greu, încercând să ascult până la capăt.

— Jaxon...

— Am văzut ce ți-a făcut moartea mamei ei, în ce fel te-a afectat. Te iubesc mai mult decât orice pe lume și aș face totul ca să fii fericită. Chiar și să îmi sacrific propria mea inimă.

Mi-am strâns buzele între ele și am simțit pumnalele înfigându-mi-se în inimă. Am încercat din răsuputeri să îmi țin lacrimile în frâu, dar o nenorocită tot a reușit să se prelingă. Și au urmat și celelalte.

— Nu te-am obligat niciodată să faci asta, a spus Victoria cu calm.

— Crezi că fost nevoie? Speranța, pe care am văzut-o în ochii tăi când ai aflat de ea a fost suficientă.

Victoria a oftat și l-am văzut atunci pe Jaxon. S-a oprit în fața ferestrei cu umerii drepecți și cu mâinile în buzunar.

— Jaxon, vreau să fii fericit.

— Nu. Vrei ca Savannah să fie fericirea mea ca să împlinești un vis idiot cu o persoană moartă. Mama ei nu e aici și nu o să poată vedea asta. Și eu nu știu cât o să mai pot rezista așa, a recunoscut înfrânt.

— De ce nu îți asculți inima?

A oftat și s-a întors cu fața la mama lui. Privirea lui e încărcată de resentimente, de dezamăgire și de frustrare. Victoria s-a apropiat de el și i-a pus o mână pe obraz.

— Te iubesc, Jaxon, dar nu o să te las să te sacrifici pentru mine. Ar fi trebuit să îmi spui toate astea de la început. Ar fi trebuit să vii la mine, scumpule.

Brunetul și-a lăsat obrazul în mâna ei și s-a uitat în ochii mamei sale.

— Am crezut că tu și Savannah sunteți meniți să fiți împreună. Nu ar fi trebuit să fii de acord cu relația asta dacă nu voiai cu adevărat, Jaxon.

M-am dat câțiva pași în spate și am privit ușa cu atenție. Trebuia să plec de aici. Nu pot să mai stau aici și să ascult cum viața mea se destramă.

Mi-am privit inelul de pe deget și am tras adânc aer în piept. Am închis ochii în timp ce îl scoteam de la locul său. L-am sărutat ușor și l-am lăsat pe biroului Naomi.

M-am întors pe călcâie și am plecat fără să mă uit înapoi.

Am intrat în lift și, când ușile s-au închis, m-am lăsat pe vine și am început să plâng.

Nu știu ce să fac. Nu știu ce o să se întâmple în continuare. Voiam atât de mult ca relația asta să meargă și să fiu fericită în sfârșit.

— Savannah?

Nici măcar nu am auzit sunetul liftului sau ușile deschizându-se. Doar mi-am ridicat capul și printre lacrimi am văzut-o pe Priscilla Miller.

O Priscilla Miller îngrijorată și diferită.

Capitolul 12

Priscilla

Să o văd pe Savannah în genunchi, cu ochii roșii și cu privirea de căprioară rănită nu e o imaginea plăcută. Cu siguranță idiotul de Jaxon a făcut o prostie și o să trebuiască să muncească mult ca să o recupereze.

Ușile au vrut să se închidă și m-am pus între ele, împingându-le înapoi. Roșcata a tășnit în picioare și privirea ei încărcată cu ură și dispreț nu mă mai impresiona acum.

— Chiar nu am nevoie și de tine acum.

M-am dat un pas în spate și am lăsat-o să iasă din lift.

— Ce s-a întâmplat?

Roșcata a pufnit și s-a întors cu fața la mine, privindu-mă ironică.

— De parcă nu ai ști. Cred că acum ai venit să te bucuri și să deschizi șampania cu iubitul tău, nu?

Mda, Jaxon chiar a făcut o prostie imensă. Și cred că acum e timpul ca Savannah să afle adevărul și măcar scap de o problemă pe cap.

— Vino cu mine, am spus luând-o de braț.

— Ai vrea tu, a spus smulgându-se din atingerea mea.

Am oftat și m-am uitat la ea cu atenție, observându-i furia și trupul încordat.

— Savannah, putem să stăm aici, să ne certăm și riști să vină Jaxon sau poți mergi cu mine și el nu o să afle nimic. Eu cred că o să faci alegerea corectă.

A analizat cuvintele mele, chiar dacă nu prea îi plac, și într-un final a aprobat din cap, oftând adânc. Nu am putut să îmi rețin un zâmbet și m-am îndreptat spre ieșire cu așa-zisa mea dușmancă pe urmele mele. I-am făcut din mână lui Ben înainte să ies din clădire și am început să mă uit după un taxi.

— O, dar prințesa nu are nicio caleașcă?

Am încercat să nu pufnesc în răs și mi-am ridicat mâna încercând să atrag atenția unei mașini galbene.

Mi-am întors capul și m-am uitat la roșcată, încercând să nu o compătimesc prea tare când se uită peste umăr.

— Ai grijă!

M-a apucat de braț și m-a ridicat rapid pe trotuar înainte ca taxiul să mă ducă la o plimbare pe capotă. Mi-am dus din instinct mâna la abdomen și m-am uitat la femeia de lângă mine.

— Mulțumesc! am șoptit.

A încercat să zâmbească și a aprobat din cap, luându-și repede mâna de pe mine.

Am tras aer în piept și m-am urcat în taxi, aruncându-i o privire urâtă șoferului.

— Spitalul St. Joseph, am spus crispată.

M-am uitat cu coada ochiului la însoțitoarea mea și am zâmbit când i-am văzut nedumerirea de pe chip. Mi-am afundat mâinile în buzunarul gecii și am privit metropola pe care o ador.

După un drum de zece minute, mașina a oprit în fața spitalului, iar eu am scos câteva bancnote

din geantă, împingându-i-le bărbatului ursuz și care duhnea a țigări.

— Ce facem aici?

I-am făcut semn să mă urmeze și am intrat în spital, uitându-mă cu atenție în jur ca să nu dau de un anume King. Nu am nevoie de Mark ca să o emoționeze și mai tare pe Savannah și să îl sune imediat pe fiul lui.

Am intrat în ascensor și am apăsât butonul pentru ultimul etaj, așteptând ca ușile să se închidă.

— Ai de gând să mă anesteziezi și să îmi scoți organele?

Am început să râd cu putere și mi-am sprijinit spatele de peretele liftului.

— Asta nu e o idee atât de rea. Cred că inima ta ar fi cea mai căutată pe piața neagră.

M-a privit surprinsă câteva clipe, apoi a început să râdă. S-a sprijinit cu umărul lângă panoul de comandă și râdeam amândouă. Nu credeam că o să am vreodată ocazia asta.

Ușile liftului s-au deschis și în fața mea am văzut-o pe șefa departamentului de cardiologie, o babă enervantă și acră, care ne privea ciudat. Atât eu, cât și Savannah ne-am oprit din râs și am ieșit din lift, lăsându-i loc să treacă.

— Ești cam vesela astăzi, Priscilla.

— Nu vreau să ajung ca tine și să merg cu murăturile în sala de operații, Isla.

Fața ei s-a înroșit instant și, înainte să apuce să spună ceva, ușile s-au închis. Mi-am strâns buzele și m-am uitat la Savannah.

— Nu am crezut vreodată că o să râd cu tine.

A pufnit în răs și am dat ușor din cap, îndreptându-mă spre biroul meu din capătul holului. Judy s-a ridicat în picioare și mi-a zâmbit deja ținând câteva foi în mână.

— Te rog, nu mă umple de ele acum, Jud.

Zâmbetul ei s-a lărgit și a lăsat actele să cadă pe biroul ei, aruncându-i o privire prietenoasă roșcatei.

— Poți să aduci un whisky cu gheață pentru prietena mea și ceaiul meu?

A aprobat din cap și s-a făcut nevăzută în câteva secunde. Când am deschis ușa, Savannah se uita după ea și a fluierat ușor când a intrat înăuntru.

Toți fac la fel când intră aici. Fostul biroul al tatălui meu a rămas neschimbat. Mobila veche pe care și-a cumpărat-o, după jumătate de an de economie, are un impact imens. Biroul masiv tronează în mijlocul încăperii, în partea dreaptă e biblioteca plină cu tratate de medicină, dicționare medicale și unele cărți despre plante. În cealaltă parte e barul vechi, unde tata și bunicul își țineau băuturile, dar acum eu îl folosesc pe post de rezervă de dulciuri și câteva pastile.

Fereastra din spatele biroului are vedre spre întregul Central Park, oferind o imagine dată naibii.

— Cum de ai acces la o astfel de încăpere?

M-am așezat pe scaun și mi-am deschis repede laptopul, făcându-i semn roșcatei să se așeze pe unul dintre scaunele din fața mea.

— Familia mea a construit spitalul ăsta.

Mi-am verificat rapid emailuri-le și m-am uitat cu coada ochiului la mătușa copilului meu, abținându-mă să râd.

Judy și-a făcut apariția și a pus paharul cu băutura alcoolică în fața invitatei mele și mie mi-a întins cana cu ceai.

— A sunat mama ta și a spus că trebuie să fii mai devreme acasă pentru cină.

Am oftat și am șters emailuri-le cu publicitate. Mama are un talent fantastic de a mă scoate din sărite și de a mă obliga să fac ce nu vreau.

— Chiar urăsc cina în familie, am spus morocănoasă.

— Știu, scumpo.

Ne-a lăsat pe mine și pe Savannah singure și am oftat când mi-am luat cana în mână.

— Nu am nevoie de whisky.

— Ba eu cred că ai, am spus zâmbind. Mai ales pentru că ești un dezastru în momentul ăsta.

S-a uitat la pahar și apoi a început să râdă, aprobându-mă. L-a dat pe gât imediat și apoi a început să tușească mai ceva ca un măgar.

— Mă arde, a spus printre accesele de tuse.

Am început să râd cu putere și mi-am mușcat buza de jos când am văzut cât se chinuia ca să își revină.

— Așa e când îl bei pe tot ca fraiera, mai ales că e prima oară când bei așa ceva.

Lacrimile deja îi inundaseră ochii și am sorbit încet din ceaiul fierbinte, în timp ce Savannah încețase cu tusea.

— Cred că trebuie să mă lămurești cu o chestie.

M-am uitat la ea și am ridicat o sprânceană, așteptând întrebarea ei.

— De ce ești drăguță cu mine acum?

Acum e acum. Îmi pare rău, amice dar nu poți spune că nu te-am avertizat.

— Pentru că totul e o păcăleală, am recunoscut.

Cred că mai are puțin și îi cade maxilarul de tot. Nu pot să spun că nu e amuzantă reacția ei și cred că o să ne amuzăm foarte tare când o să vorbim despre asta peste câțiva ani.

Nu scoate niciun sunet. Mă privește șocată și asta mă amuză rău de tot.

— Cum adică totul e o păcăleală?

Am tras aer în piept și mi-am pus ambele brațe pe birou.

— Jaxon și cu mine nu suntem un cuplu și nu am fost niciodată. Nu s-a întâmplat nimic între noi.

Paharul din mâinile ei a alunecat și a căzut pe podea, spărgându-se. Niciuna dintre noi nu a reacționat. Ea mă privea, eu o priveam și probabil un milion de gânduri îi trec prin cap în momentul ăsta.

— Ai putea să îmi explici, ca pentru proști?

Am început să râd și mi-am dus cana cu ceai la gură înainte să explic ideea ridicolă și foarte tâmpită a prietenului meu.

— După ce ți-ai petrecut noaptea cu Jaxon, a știut că filmulețul o să te țină sub control. Dar avea nevoie și să vadă dacă îl accepți doar pentru șantaj. M-a convins pe mine să mă prefac că sunt amanta lui doar ca să te împingă la limită.

— Adică nu v-ați culcat niciodată unul cu celălalt?

Am scos un sunet de dezgust și am reușit să îi smulg un zâmbet larg.

— Ar fi ca și cum m-aș culca cu propriul frate și, dacă te gândești la tine și la Lloyd în aceeași situație, cred că ai vrea să vomیți acum.

— Nu cred că m-aș opri doar la vomitat.

Am început amândouă să râdem și numai numele fratelui ei mi-a stârnit un fior pe șira spinării.

— Am acceptat jocul ăsta pentru că era prima oară când Jax recurgea la astfel de metode ca să aibă lângă el o fată. De obicei le fute și trece la următoarea imediat cum își scoate prezervativul.

— De ce face asta?

Am stat câteva clipe și m-am gândit cu seriozitate la adevăratele sentimente ale lui Jax. Și nu mă pot gândi decât la un singur sentiment.

— Vrei să fiu sinceră? Eu cred că e îndrăgostit de tine, am spus cu zâmbetul pe buze.

A clipit de câteva ori, apoi a început să râdă. Mă așteptam la reacția asta și sunt sigură că nu mă crede, mai ales că idiotul a fost cam mitocan cu ea.

— Jaxon nu știe cum să scape de mine, Priscilla. Oricum i-am oferit porțița de ieșire chiar acum.

Și-a ridicat mâna stângă și mi-a arătat inelarul care nu mai avea niciun bolovan. Cred că surprinderea de pe fața mea s-a văzut perfect, pentru că roșcata și-a lărgit zâmbetul.

— Nu cred că ar trebui să te grăbești.

S-a lăsat pe spătarul scaunului și zâmbetul ei a dispărut. A început să se joace cu degetele și, cu siguranță, ăsta e un tic nervos.

— S-a apropiat de mine doar pentru că...

— Asta era dorința Victoriei, da, da știu, am spus fluturând mâna prin aer. Dar nu ar trebui să crezi asta.

S-a uitat la mine și am văzut o mică speranță strălucind în ochii ei.

— Jaxon o iubește enorm pe Victoria și ar face orice pentru ea, asta nu e niciun secret pentru nimeni. Dar dacă nu te-ar fi plăcut, nu ar fi făcut niciodată toate prostiile astea. Să filmeze momentul vostru intim, să mă pună să mă prefac, să îi convingă pe toți prietenii lui să îl acopere cu așa-zisa relație dintre mine și el.

— Crezi că simte ceva pentru mine? De asta mă șantajează?

— Sunt convinsă că simte ceva pentru tine. Dar e prima oară când îl văd atât de avântat într-o relație și cred că îi este frică să recunoască ce simte.

Și-a umezit buzele și a dezaprobat ușor din cap, fiindu-i greu să mă creadă.

— Ce ar trebui să fac? m-a întrebat neajutorată. Am tras aer în piept și am ridicat ușor din umeri.

— Lasă-l să alerge după tine, am sugerat. Cred că e timpul să lupte dacă te vrea lângă el cu adevărat. În plus, trebuie să te pregătești.

— Pentru ce?

Am tras din nou aer adânc în piept și am aruncat bomba cu zâmbetul pe buze.

— Sunt însărcinată cu copilul lui Lloyd.

Capitolul 13

Ray

— Deci? Ce părere ai? l-am întrebat cu speranță.

Lloyd se învârte prin spațiul gol, cercetând fiecare colțișor, iar faptul că aprobă din cap la fiecare mișcare a lui, îmi oferă un sentiment de siguranță.

— Are potențial, a spus într-un final. Și e și aproape de campus.

Am răsuflat ușurat și m-am sprijinit de bucata de mobilă veche, uitându-mă încă o dată la loc. Trebuie să muncesc un pic mai mult și o să fie nevoie de ceva efort ca să deschid cafeneaua, dar nu imposibil.

— Arată-mi contractul.

Am prins foile între degete și i le-am întins fratelui meu. Telefonul lui a început să sune și a activat imediat casca din ureche, fără să își ia ochii de la contractul meu.

— Evans! a spus ursuz.

Și-a aruncat ochii rapid pe prima foaie, apoi a trecut la următoarea, în timp ce își continua convorbirea.

— Peste două ore ajung acasă și ar fi perfect dacă ați putea ajunge atunci.

M-am uitat la ceasul lui de mână și e destul de devreme. Dar măcar Lloyd se implică și în problemele familiei și nu e numai în biroul său.

A mai dat o foaie din contract și a dat ușor din cap. Dar cred că e mai mult pentru persoana cu care vorbește.

— Mulțumesc. Ne vedem peste două ore.

După ce și-a terminat convorbirea, a terminat și contractul de semnat și mi l-a întins.

— E în regulă și e o afacere bună. Dar o să avem cam mult de lucru.

Faptul că s-a referit la plural, m-a făcut să zâmbesc. Relația dintre mine și fratele meu s-a cam deteriorat după ce au murit părinții noștri și acum avem amândoi ocazia să o refacem, exact cum era înainte.

Mi-am scos pixul din buzunar și am pus foile pe masa improvizată, trecându-mi numele unde era marcat.

— Nu știam că faci consultații și acasă.

A oftat trecându-și mâinile prin păr.

— Nu fac. Azi e ziua mea liberă, dar trebuie să vină să îmi amenajeze casa pentru un bebeluș.

Înainte să semnez și a doua oară, m-am uitat la el șocat și abia acum îmi dau seama că se întâmplă ceva cu el. Are cearcăne cam mari la ochi și ridurile lui încep să se accentueze. Ar trebui să fie mai puțin afectat pentru un avocat de treizeci de ani.

— Ești însărcinat?

— Nu, boule, a spus dându-și ochii peste cap. Priscilla e gravidă.

Am lăsat contractul jos, după ce am terminat de semnat ca să mă asigur că nu uit. Sigur o să îmi zică o bombă și nu o să mai apuc să semnez.

— Priscilla Miller? Tipa care îi face zile fripte surorii noastre?

A dat din cap și s-a uitat pe fereastră urmărind agitația orașului.

— Am început să mă culc cu ea ca să o lase pe Savannah în pace și am lăsat-o gravidă.

— Ești sigur că e al tău? am întrebat fără să gândesc.

— Am un detectiv particular pe urmele ei de când am început să mă culc cu ea. Sunt singurul care i-a intrat în chiloți în ultimul an.

Am fluierat ușor, iar el s-a încruntat. Ideea de a fi unchi nu îmi displace deloc. Am observat-o pe mama copilului la petrecerea de logodnă, pentru câteva clipe, și nu părea atât de firoasă și îngrozitoare cum spunea sora mea.

— Felicitări!

Lloyd a zâmbit și i-am văzut chipul luminându-i-se pentru o clipă, ca apoi să se întristeze și să ofteze.

— Partea proastă e că am dat-o afară și i-a spus că nu cred că e copilul meu.

Mda, tipic bărbaților Evans să nu aibă încredere în femei. Și eu am aceeași problemă după Melinda.

— Și acum trebuie să o conving să se mute cu mine și să mă lase să îmi văd copilul.

Mi-am mutat greutatea de pe un picior pe altul și am lăsat contractul pe mobilă. M-am apropiat de fratele meu și mi-am pus mâinile în buzunar, privind la rândul meu orașul.

— Nu ai de gând să te căsătorești cu ea?

Așteptam răspunsul lui, dar tot ce primesc e o tăcere apăsătoare. Când m-am uitat la el, părea pus pe gânduri și era încruntat.

— O iubești?

A oftat și și-a dat capul pe spate, privind tavanul scorjit.

— Habar nu am, a spus nehotărât. Știi foarte bine că nu am fost niciodată îndrăgostit și habar nu am cum e.

— O vrei lângă tine?

A dat din cap.

— Vrei copilul?

— Evident.

Am zâmbit și m-am întors cu totul spre el.

— Ce simți când o vezi lângă alți bărbați?

S-a întors cu fața la mine și deja începea să se tensioneze ca un taur în arenă.

— Vreau să îi omor pe toți și să o încui pe ea într-un turn, a mârâit spre mine.

Am început să râd și nu îmi vine să cred că încă nu și-a dat seama cât de idiot e.

— Păi, nu ar fi prima oară când stai la închisoare, am spus tachinându-l.

— Mai du-te naibii!

Am început să tușesc ca să nu mai râd din nou. Cred că m-aș fi ales cu un pumn și chiar nu am chef să mă iau la trântă cu el.

— Ești pierdut, frate. O iubești, dar nu știi cum să îi zici.

A mârâit și și-a întors capul, refuzând să mă privească. Fratele meu e condamnat și abia aștept să audă Sav despre asta și să îl jupoaie de viu.

Imaginea blondinei mele mi-a venit în cap și nu am putut să nu zâmbesc. Ființa asta mă face să mă comport ca un copil de grădiniță și să o enervez la maximum. Nu pot să spun că nu îmi plac reacțiile ei sau ripostările ei.

— Ai de gând să te muți în apartament?

Întrebarea fratelui meu m-a luat complet pe neașteptate și mi-a luat ceva timp până să îmi dau seama despre ce vorbește.

— Nu știu, am spus ridicând din umeri. Îmi place să stau cu fetele.

— Nu credeam că îți place viața de câine și traiul pe canapea.

Am început să râd și chiar nu îmi place canapeua aia. Mai ales ca motanul gras și urât al surorii mele încape pe jumate din ea și mă împinge mereu cu labelle lui.

— L-am ținut curat tot timpul. În fiecare săptămână o menajeră face curat și șterge praful care e mai mult inexistent.

— Hm, am început ridicându-mi ambele mâini, să mă mut în propriul meu apartament sau să rămân și să le calc pe nervi pe Jess și Savannah. Grea decizie, am continuat transformându-mi mâinile într-o balanță.

Lloyd a început să râdă și în scurt timp l-am acompaniat și eu.

— Pe Savannah o să o enervezi destul la școală și pe Jess o să o înnebunești toată viața după ce te însori cu ea.

— De ce ești convins că o s-o iau de nevastă?

— Pentru că e prima femeia pentru care îți bați capul, după Melinda.

Numele ei mi-a făcut zâmbetul să dispară. Dar, în mod surprinzător, nu mă mai doare inima când aud de ea. Doar simt o furie imensă.

Mâna fratelui meu s-a oprit pe umărul meu și m-a făcut să îl privesc.

— Știi cât de mult te-a afectat ticăloasa aia, Ray, dar nu poți fi singur toată viața. Am văzut cum o privești pe Jess și, chiar dacă nu știu ce e iubirea, am văzut destui îndrăgostiți ca să recunosc unul.

— Jess e o fată bună și ar trebui să termini cu joaca și să îți dai o șansă cu ea. Meriți asta, frățioare. Meriți să fii fericit.

M-am uitat la el și simțeam că suntem pe calea cea bună. Mereu am vrut o relație bună cu fratele meu. Eu știam totul despre el, iar el știa totul despre mine. Când a plecat la facultate și după ce părinții noștri au murit, am crezut că mi-am pierdut fratele. Dar acum îmi dau seama că el e încă aici și o să fie de fiecare dată când o să am nevoie.

— În plus, cred că e o idee bună să stai lângă Savannah.

— Virginitatea ei s-a cam dus, mai ales dacă a cerut-o de nevastă, am spus ironic.

A zâmbit și mâna lui a alunecat de pe umărul meu, ca să îmi dea o palmă după ceafă.

— Malcom a fost eliberat, a trântit-o brusc.

Totul în interiorul meu s-a oprit. Lloyd mă privea cu atenție și îmi simțeam respirația devenind din ce în ce mai greoaie. Și-a pus ambele mâini pe umerii mei, probabil încercând să evite izbucnirea mea.

— E doar o chestiune de timp până când o s-o găsească. Trebuie să avem grijă de ea și să nu mai permitem să o rănească.

Gunoii ăla nu o să se mai atingă de sora mea. De data asta o să fiu eu cel care o să îl înjunghie. Și o să mă asigur că o fac direct în inimă.

Capitolul 14

Savannah

— Cum adică ești însărcinată?

Bruneta se abține cu greu să râdă, privindu-mă cu ironie în timp ce eu încă nu pot să îmi revin de la bomba pe care a trântit-o mai devreme.

— Chiar vrei să îți explic cum rămâi însărcinată? Am crezut că ai trecut de etapa cu barza.

Mi-am pus un cot pe biroul ei și am privit-o, încă șocată, în timp ce ea își bea liniștită ceaiul. Pantoful meu a strivit sticla amintindu-mi de paharul pe care îl spărsesem mai devreme.

— De ce ești gravidă cu copilul lui Lloyd?

A tras aer în piept și și-a lins urmele de ceai de pe buze înainte să își deschidă gura plină de surprize.

— Păi, Lloyd mi-a oferit sex atâta timp cât te lăsam pe tine în pace. Și eu am acceptat pentru că am avut o pasiune pentru el încă de când era avocatul tatei. Nu am crezut că o să îi mulțumesc lui Roy Ashford pentru iubirea vieții mele.

— Îl iubești?

Altă bombă. Jur că o să plec de aici mai turmentată decât un bețiv.

— Chiar crezi că mă culc cu el doar ca să te las pe tine în pace? m-a întrebat cu zâmbetul pe buze. Dacă nu mi-ar fi păsat de el, nu l-aș fi lăsat să mă

atingă. Priscilla pe care ai cunoscut-o până acum e una complet falsă, Savannah.

— Mi-am dat seama de asta, am spus mai mult decât convinsă.

— Oricum, fratele tău mi-a spus că sunt o mincinoasă, a sugerat că aș fi o târfă și practic mi-a dat de înțeles că nu vrea să aibă vreo legătură cu acest copil.

E un măgar, idiot, cretin, arogant, plin de el. Evident că trebuie să se sperie ca un laș nenorocit și să spună primele prostii care îi vin în cap. Mai ales că e bărbat și, mai rău, e un Evans.

— Și ce ai de gând să faci?

— O să păstrez copilul, evident, dacă la asta te referi. Dacă o să vrea să vadă copilul, nu o să am nimic împotriva.

Am început să fac cerculețe cu degetul pe lemnul mobilei, încercând să găsesc o idee rapidă și inteligentă.

— De ce mi-ai spus adevărul? Ești prietena lui Jaxon, ar trebui să fii de partea lui.

— Sunt de partea lui, a recunoscut. Dar nu am fost niciodată de acord cu toate astea. În plus, în curând o să mi se vadă burta și nu puteam să te fac să crezi că e copilul lui.

Am zâmbit și cred că tocmai am realizat că e posibil să se lege o prietenie frumoasă între mine și Priscilla. Cine ar fi crezut? Până acum câteva minute o uram de moarte, iar acum încearcă să îmi facă bine și chiar o să îmi ofere primul nepot.

— Te-ai gândit la căsătoria cu fratele meu?

Bruneta și-a sprijinit ceafa de spătarul scaunului și a zâmbit larg.

— De când l-am văzut prima oară. Și când am început înțelegerea, am avut speranța că o să se îndrăgostească de mine. Dar se pare că el a văzut doar ce au văzut ceilalți. O ușuratică care își desface picioarele pentru oricine, a spus cu tristețe.

Am oftat și acum mi-aș dori să îl am pe Lloyd în fața și să îl castrez.

— Acum că am aflat, mai are rost să te prefaci că... știi tu... că tu și Jaxon sunteți un cuplu clandestin?

Bruneta a chicotit și s-a ridicat de pe scaun. S-a îndreptat spre mobilierul de lângă birou și a scos o ciocolată din interior, întrebându-mă din priviri dacă vreau. Am dat din cap că nu, iar ea a închis ușa, începând să devoreze ciocolata.

— Scuze, dar pofta de ciocolată e prea mare.

Cred că uimirea mi se citea pe față prea tare dacă mi-a dat explicație pentru acțiunile ei.

— Nu cred că mai are vreun rost pentru toate astea. În plus...

Ușa s-a deschis brusc și secretara s-a repezit la șefa ei cu telefonul.

— Iartă-mă, iubito, dar Craine spune că nu mai e rezervată sala pentru gală.

Priscilla a apucat repede telefonul și a lăsat bucățica de ciocolată care i-a mai rămas pe birou.

— Vrei să te castrez? Ce-i cu porcăria asta, Craine?

I-am aruncat o privire rapidă lui Judy, iar ea a zâmbit și m-a bătut ușor pe umăr.

— Mă doare în fund de pretextele astea. Am rezervat sala acum două luni și Gala Miller o să fie acolo, ca în fiecare an.

A apucat nervoasă ciocolată și a aruncat-o în gură, mestecând-o agitată.

— Bine, ajung în cincisprezece minute. Dacă îmi pierd sala, Craine, o să te duci la dracu cu reputația ta cu tot și o să îți bag și florile tale de doi bani în fund, cum ai încercat tu să mi le bagi pe gât.

A închis apelul și i-a dat telefonul femeii mai în vârstă.

— Incompetenți la tot pasul. Îmi pare rău, Savannah, dar trebuie să plec. Te superi dacă continuăm altă dată?

Am zâmbit și m-am ridicat în picioare. Am ieșit amândouă din birou și ne-am îndreptat spre lift.

— Gala Miller?

A oftat și a apăsât pe butonul liftului.

— Când tata a murit, mama și cu mine am decis să organizăm în fiecare an Gala Miller. Toți medicii din întreaga țară vin cu prezentări, proiecte noi și unii dintre rezidenți au șanse să își găsească slujbe noi. În fiecare an trebuie să fie câte un idiot care să îmi încurce planurile.

Ușile s-au deschis și am intrat în lift. Priscila a apăsât butonul pentru parter și s-a dat un pas în spate.

— Și referitor la mai devreme, vorbisem deja cu Jaxon despre expunere. I-am spus că sunt însărcinată și că trebuie să facă ceva înainte să mi se vadă sarcina.

— Și ce a spus?

A zâmbit și s-a uitat la mine.

— Nu a spus nimic și asta spune ceva despre el. Lasă-l să vină la tine, Savannah. Îți garantez că o să îl faci să îți mănânce din palme.

— Hei, am ajuns acasă.

Motanul m-a întâmpinat și a început să miaune. Am zâmbit și, după ce m-am descălțat, l-am luat în brațe și i-am mângâiat blana.

— Tu mă iubești, nu?

S-a uitat plictisit la mine și a miorlăit. I-am ciufulit blănița de pe cap și l-am lăsat jos. Cred că îi era foame după felul în care se agita pe lângă mine.

I-am scos un plic de mâncare din dulapul lui și i l-am întins în farfurie. Clar îi era foame pentru că s-a năpustit asupra cubulețelor ca o gorilă.

Am auzit ușa de la camera lui Jess și apoi am văzut-o pe blondină în pijamalele ei roz și cu părul ciufulit.

— Hei. Ce s-a întâmplat?

Am oftat și i-am arătat mâna fără niciun inel. Jess și-a căscat gura și s-a repezit la mine. S-a uitat la mâna mea cu atenție, ca să se asigure că nu glumeam.

— A înnebunit? A rupt logodna?

Am dat din cap că nu și blondina m-a privit surprinsă. Aștepta explicațiile cu sufletul la gură, iar eu nu aveam niciun chef să îi spun.

Am oftat și m-am așezat pe canapea, iar ea s-a pus lângă mine.

— Victoria a intrat și a vorbit cu el, iar eu am rămas afară, cu ușa întredeschisă. I-a spus că s-a apropiat de mine doar pentru ea. Iar mama ta i-a spus că nu ar fi trebuit niciodată să facă asta împotriva voinței lui. Mi-am scos inelul și l-am lăsat pe biroul secretarei și am plecat.

— Ești proastă?!

Am oftat și am privit-o.

— Jess, chiar dacă îl iubesc și vreau să fiu lângă el orice ar fi, asta nu schimbă faptul că el nu mă suportă și că se preface pentru mama voastră. Nu pot să fiu lângă el și să știu că în loc să îl fac fericit, e exact invers.

A deschis gura, dar i-am închis-o rapid.

— Nu mă iubește, Jess, oricât de mult v-ați dori cu toții.

A oftat și și-a lăsat brațul pe canapea, dezaproband din cap. Ușa de la intrare s-a deschis și mi-am întors capul, observând un Ray posomorât și asta nu era un lucru bun.

Când m-a văzut, a tras aer în piept și s-a apropiat de mine. A dat la o parte revistele blondinei de pe masa de sticlă și s-a așezat.

— Aia e o masă de cristal foarte scumpă, cre...

— Taci! a repezit-o.

Șuieratul lui i-a închis rapid gura Jessicăi și m-a făcut să tresar. Clar ceva nu e bine cu fratele meu și furtăciunile au început să îmi cuprindă în tot corpul.

Mi-a luat mâinile în ale lui și le-a strâns, privindu-mă în ochi.

— Să nu uiți că o să te protejez cu tot ce pot. Și eu și Lloyd, scumpo. O să fii bine.

— Ray, ce se întâmplă? am întrebat nedumerită.

— Nana, nu uita că o să fac tot posibilul, o să facem tot posibilul, ca să te ținem în siguranță, a spus strângându-mi mâinile.

— Spune-mi ce naiba se întâmplă, Ray. Începi să mă sperii.

A tras aer în piept, din nou, și a mai aruncat încă o bombă pe ziua de azi.

— Malcom a fost eliberat.

Capitolul 15

Jess

Nu știu cine naiba e Malcom, dar nu cred că e o persoană bună. Savannah a înghețat pur și simplu, ochii ei s-au mărit instant și înjurătura lui Ray nu înseamnă nimic bun.

— Respiră, i-a spus.

A pus mâna pe umărul surorii lui și a mișcat-o ușor. Corpul roșcatei e inert și începuse să respire din ce în ce mai agitat. Înainte ca Ray să își pună și cealaltă mână pe ea, a țâșnit în sus și ne-a făcut pe amândoi să tresărim.

— O să mă găsească, a șoptit cu vocea tremurând.

A încercat să fugă, dar nu a făcut decât doi pași înainte ca fratele ei să o ia de braț și să o oprească.

— Dă-mi drumul! Trebuie să plec de aici. Trebuie să...

— Să te calmezi, a încercat Ray să o liniștească.

Brunetul a prins-o de ambele brațe și acum erau față în față. Eu continuam să stau pe canapea, fără să înțeleg ce se întâmplă, și priveam cum prietena mea începuse să plângă.

— Să mă calmez? Cum vrei să mă calmez când știu că e liber și o să vină după mine? Cum poți să crezi că o să îl poți opri?

— Pentru că o să o fac, a promis. Nu o să îl las să te atingă.

— Dată trecută ai stat în comă o lună întreagă din cauza lui, Ray. Nu pot să te pun în pericol din nou.

Umerii lui Ray sunt tensionați și, cu toate că încearcă să se mențină calm, nu prea reușește să se controleze.

— Nana...

— Nu pot să te las pe tine sau pe Lloyd să muriți, a spus printre suspine. Nu pot să vă pierd și pe voi.

— Nu o să murim, proasto.

Acum țipau practic unul la celălalt și Domnul Mustăți a miorlăit îngrijorat și s-a cuibărit lângă mine, ascunzându-se în spatele meu.

— Nu poți să fugi pentru că o să te găsească mereu. Trebuie să ne lași să te protejăm. De data asta, eu o să fiu cel care o să îi bage un cuțit direct în inimă. Nu o să te mai atingă.

Prietena mea a început să râdă isteric și încerca să se desprindă din strânsoare. Văzând că nu reușește, a început să îl lovească cu pumnii în piept.

— Dă-mi drumul, Ray!

— Nu.

A tras-o la pieptul lui și a strâns-o în brațele sale, fără să îi dea șansa să se elibereze. Savannah continua să se zbată și să plângă. Brunetul și-a întors capul spre mine și am înghițit în sec când i-am văzut privirea de oțel.

— Caută un calmant.

M-am ridicat automat în picioare, încercând să ignor tremuratul care pusese stăpânire pe mine. Individul ăsta e diferit de Ray cel jucăuș și cu chef de sex nebun. E un Ray gata să ucidă și nu îmi place deloc de el.

Am deschis dulapul cu medicamente și am căutat sedativele pe care i le dădeam colegei mele de fiecare dată când avea un coșmar.

— Nu pot să fac asta din nou, Ray. Nu pot să te las să mori iar.

M-am uitat la ei în timp ce umpleam un pahar cu apă, iar roșcata părea mai liniștită. Fratele ei o mângâia pe păr și o săruta ușor pe creștet.

— Nu am murit, Nana. Sunt aici și o să fiu mereu, i-a promis.

— Minți. Dacă mă găsește, o să te omoare. O să îl omoare și pe Lloyd.

M-am apropiat de ei, încă tremurând, și m-am oprit la un pas de brunet. A întins o mână și a luat pastila, punând-o în palma surorii lui. A luat și paharul și am răsuflat ușurată când Savannah le-a luat fără să se împotrivească.

Ușa de la intrare s-a auzit și l-am văzut pe Jax. Un Jax cu părul ciufulit, într-o pereche de blugi, un tricou și complet răvășit.

Roșcata s-a dat un pas în spate și mi-a dat paharul înapoi, în timp îl privea pe fratele meu.

Am făcut un pas spre ușă, dar Ray și-a pus mâna în fața mea și m-a oprit. Mi-a făcut semn spre sora lui și când mi-am întors capul, am putut să îi văd din nou lacrimile.

În următoarea secundă a început să alerge spre fratele meu, iar el din doi pași a ajuns înaintea ei și ridicat-o în brațele sale. Savannah și-a pus mâinile în jurul gâtului său, ascunzându-și chipul în umărul lui.

Poate că fratele meu nu vrea să recunoască că o iubește, dar după acțiunile lui e mai mult decât evident că minte. A răsuflat ușurat când a strâns-o la piept și a sărutat-o apăsător pe tâmplă.

Acum, atât eu cât și Ray, ne simțeam cam în plus și ne uitam unul la celălalt stânjeniți.

Jax s-a îndreptat cu ea spre dormitorul prietenei mele și au dispărut. Ray își ținea pumnii strânși și privea cu atenție ușa care tocmai se închisese în urma celor doi.

Am început să învârt paharul din mâinile mele și nu aveam curaj să vorbesc. Îmi este puțin frică de reacția lui.

— Deci, Malcom? am început fără să știu cum să continui.

Pentru câteva secunde, am crezut că nu m-a auzit pentru că nu a avut nicio reacție. S-a întors încet spre mine și am înghițit în sec când i-am întâlnit privirea de oțel.

— E cel care a făcut-o să fie mielușelul speriat care se uită înapoi la orice pas.

Faptul că îmi folosește propriile cuvinte împotriva mea nu e semn bun. Dacă până acum l-am împins până la limită și am încercat să îl forțez, acum, dacă nu gândesc bine ce fac și ce spun, e posibil să îmi distrug șansele la un viitor cu el.

— Ray...

— Scutește-mă de scuzele tale, Jessica. Da, te-ai înșelat și acum am alte probleme pe cap.

S-a așezat direct pe canapea și și-a trecut o mână prin păr. Motanul a coborât imediat pe podea și s-a zburliț, îndreptându-se direct spre farfuria lui cu mâncare.

Am lăsat paharul pe insulă și m-am îndreptat spre brunet, fără să știu exact ce să spun sau ce să fac.

Ray m-a tras între picioarele lui și mi-a înconjurat talia cu ambele brațe. Mi-a lipit spatele de pieptul lui și și-a ascuns chipul în părul meu.

M-am lăsat moale în brațele lui și mi-am sprijinit capul de umărul său.

— Cine e tipul ăsta?

Oftatul lui puternic mi-a zguduit spatele și m-a împins de lângă el. Mi-a luat picioarele și le-a pus peste coapsele sale, analizându-mi unghiile roșii de la picioare.

— A fost unul dintre prietenii mei.

Mi-am pus mâna peste a lui și mi-am lipit fundul de coapsa sa.

— După ce părinții mei au murit, Lloyd s-a mutat aici ca să termine școala, iar eu și Savannah am rămas în Boston. Probabil îți imaginezi ce a urmat. Droguri, alcool, sex și petreceri fără sfârșit. Malcom și cu mine eram pe aceeași lungime de undă și niciodată nu am fost atent la privirile pe care i le arunca surorii mele.

A început să își miște degetele pe pielea mea, stârnindu-mi fiori pe șira spinării.

— Într-o zi a apărut la mine acasă, pe jumătate drogat, și a vrut să bem. Savannah era în camera ei și învăța pentru testul de istorie. Nu o să uit niciodată faptul că am lovit-o cu cartea în cap pentru că voia să o ascult la unul dintre războaiele lui Napoleon, a spus plin de remușcări. Nu m-am gândit nici măcar o secundă la ea înainte să ies din casă.

Pe măsură ce povestea, cutele de pe chipul lui se accentuau, iar starea lui de spirit se tensiona.

— Când m-am întors, am auzit țipetele ei de ajutor. Mă striga pe mine și nici măcar nu m-am grăbit. Am crezut că se uita iar la un film horror și se speriasse. Malcom nu mai era unde îl lăsasem eu și, când i-am auzit vocea peste cea a surorii mele, am realizat ce se întâmpla.

L-am strâns de mână ca să îl încurajez să continue, dar amintirile îl torturau.

— Ușa era închisă și țipetele ei erau din ce în ce mai stridente. Am reușit să o sparg, iar el era peste ea. Savannah avea hainele rupte, urme de zgârieturi pe brațe și buza spartă. L-am ridicat de pe ea și am început să îl lovesc. L-am lovit de o mulțime de ori până când propria mea soră m-a oprit. L-am lăsat inert pe podea și am crezut că l-am omorât. Mi-aș fi dorit să îl fi omorât.

Am înghițit în sec și sentimentul de panică îmi cuprinsese inima și o strângea ușor ca într-o menghină.

— Când mi-am privit sora, era distrusă. Inocența era pierdută pe veci, corpul ei era plin de lovituri și zgârieturi și, pentru o secundă, am avut impresia că a murit. Sora mea era să fie omorâtă la doar paisprezece ani și asta numai din cauza mea.

Și-a acoperit chipul cu ambele mâini și a oftat cu putere. Mi-am umezit buzele și am continuat să îl privesc.

— Ce s-a întâmplat cu el?

Și-a luat mâinile de pe față, dar nu m-a privit.

— Avea un cuțit. S-a ridicat în picioare când o linișteam pe Savannah, iar eu m-am întors exact în cuțitul său. Probabil că dacă nu ar fi fost pe jumătate

drogat, m-ar fi nimerit exact în inimă și aș fi murit. Poate era mai bine așa.

— Taci din gură!

S-a întors cu fața la mine și mi-a zâmbit strâmb. M-am urcat în brațele sale și l-am privit în ochi.

— Nu poți să spui așa ceva.

Mi-a dat părul pe spate și m-a ciupit ușor de obraz.

— Am fost dus la spital, m-au operat și am stat două săptămâni în recuperare. După ce am terminat cu aia, m-am întors din nou cu o fractură.

M-am uitat surprinsă, iar brunetul a început să râdă.

— Lloyd mi-a rupt brațul drept și mi-a provocat o durere de coaste urâtă rău de tot.

— Nu poți să spui că nu o meritați.

Am zâmbit unul la altul, iar brațele sale mi-au înconjurat talia.

— Și Malcom?

— L-au arestat și avocatul lui Roy a făcut tot posibilul ca să îl înfunde. Dar se pare că șobolanul a găsit o porțiță de scăpare și acum s-a întors.

Mi-am pus ambele mâini în părul său și am oftat.

— Trebuie să o protejez, Jess. Acum mai mult ca niciodată.

Am aprobat din cap și mi-am lipit sânii de pieptul lui.

— O să o protejăm. În fond suntem o familie de avocați, nu? Cel puțin, majoritatea dintre noi.

A început să râdă și și-a strâns degetele pe spatele meu, trăgându-mă spre el. Întregul meu trup îl dorește și nu cred că mai pot rezista prea mult.

— Sărută-mă, soțule!

Capitolul 16

Jaxon

— Ce cauți aici?

Am strâns-o mai tare la piept și mi-am lăsat bărbia pe creștetul ei.

Aș fi preferat să nu îi răspund la întrebare, dar știam că o să insiste până când o să își primească răspunsul.

— Tu ar trebui să știi cel mai bine.

Am crezut că o să se miște, că o să se întoarcă cu fața la mine. Dar a rămas cu capul pe pieptul meu și a suspinat.

— Am auzit discuția cu mama ta și acum ești liber să fii cu orice femeie dorești.

Mi-am trecut o mână prin părul ei și a scâncit când degetele mele s-au încurcat în șuvițe și am tras-o de ele.

— Nu asta a fost înțelegerea noastră.

A pufnit și s-a ridicat în fund, întorcându-și fața spre mine. După privirea ei, cred că o cam mânca palma să îmi ardă una.

— Vrei să spui șantajul tău. Ce rost mai are să continuăm cu farsa asta, dacă nu mă suporti și vrei să scapi de mine?

— Tu vrei să scapi de mine?

A deschis gura, fără să îi iasă vreun cuvânt printre buze. S-a dat jos din pat și am urmat-o, fără să îi

dau vreo șansă să se ascundă de mine. Am prins-o de braț și am forțat-o să mă privească.

— Spune-mi de ce vrei să fiu cu tine, Savannah. De ce ești dispusă să te șantajezi?

M-a privit în ochi, apoi a dezaprobat din cap. A încercat să își elibereze brațul și lucrul ăsta mă face să zâmbesc larg.

— Dă-mi drumul.

— Nu până nu aflu ce mă interesează. Răspunde-mi la întrebare.

— Pentru că te iubesc, prostule! a recunoscut în cele din urmă. Sunt îndrăgostită până peste cap de tine și sunt dispusă să mă mulțumesc cu resturile pe care mi le-ai da toată viața.

Lacrimile au început să se prelingă pe obraji ei, din nou, și i-am eliberat brațul. Am crezut că o să fugă de lângă mine, dar a început să mă lovească cu pumnii în piept.

— Ești înfumurat, arogat, mincinos, manipulator și un adevărat ticălos, dar te iubesc atât de tare încât mă doare dacă plec de lângă tine.

I-am prins încheieturile, iar roșcata și-a lăsat capul în jos continuând să plângă.

— Atunci de ce mi-ai lăsat inelul și ai plecat?

— Pentru că vreau ca tu să fii fericit și știu că eu nu sunt fericirea ta. Acum că știu că și Victoria vrea același lucru, cred că poți să fii fericit. De aceea mă dau la o parte din viața ta, Jaxon.

I-am înconjurat talia cu o mână și cu cea liberă am prins-o de bărbie și i-am ridicat capul. Ochii ei îi

sunt roșii și îndurerați, iar inima mea e prinsă între ciocan și nicovală.

— Nu ar trebui să iei decizii pentru mine, scumpo.

Am scos inelul de logodnă din buzunarul blugilor și i l-am pus înapoi pe deget. Savannah m-a privit uimită și sunt convins că acum e mai confuză ca niciodată. Cred că e timpul să fiu sincer cu ea, pentru prima oară de când am cunoscut-o.

— Dacă ai fi rămas până la sfârșit, ai fi auzit când i-am spus mamei că m-am îndrăgostit de tine.

— Minți!

Am dezaprobat din cap și am sărutat-o ușor pe buze.

— Nu știam că ești acolo și ascuți toată conversația. Nu am niciun motiv să mint, Savannah. Te iubesc.

Dacă nu o țineam, ar fi leșinat și ar fi căzut direct pe podea. Mi-am pus și celălalt braț în jurul taliei ei și am lipit-o de pieptul meu, simțind cum tremură.

— Știu că nu mă crezi, dar o să îți arăt cu timpul cât de mult te iubesc și câtă nevoie am de tine.

I-am sărutat buzele și mi-am închis ochii, inspirând parfumul ei dulce. În scurt timp, mâinile ei s-a încolăcit în jurul gâtului meu. Am ridicat-o la pieptul meu, fără a întrerupe sărutul și m-am îndreptat spre pat.

Mi-am scos tricoul, începând să o dezbrac pe și ea, privindu-i zâmbetul dulce și trupul minunat.

După ce hainele noastre au dispărut, îmi simțeam respirația greoaie, încercând să mă controlez și să nu mă dezlănțui ca un animal.

I-am atins sânii, trecându-mi degetul mare peste sfârcurile ei, făcându-i să se întărească și pe ea să geamă.

— Jax!

Am zâmbit și m-am lăsat deasupra ei, strivind-o cu trupul meu. Roșcata mea a gemut și și-a desfăcut picioarele, cuprinzându-mă între ele.

I-am prins capul între mâinile mele și am sărutat-o apăsător, în timp ce am pătruns-o ușor. M-am împins cu grijă până când am pătruns-o complet și am gemut amândoi. Mi-am ridicat capul și am privit-o în ochi, zâmbind, în timp ce îi mângâiam obrazul cu degetul mare.

Mâinile ei s-au oprit pe fundul meu și am gemut când i-am simțit ghearele străpungându-mi pielea.

— Dacă nu te miști, te jupoi de viu.

Nu am putut să îmi abțin râsul și am început să îmi rotesc soldurile. La început, făcând-o să își piardă mințile, apoi din ce în ce mai tare. Mâinile ei au urcat pe spatele meu și deja nu mai simțeam zgârieturile. Gemetele ei erau din ce în ce mai puternice și s-a agățat de umerii, împingându-și sânii în pieptul meu.

I-am mușcat lobul urechii, iar strigătul ei a fost că o simfonie pentru urechile mele.

— Jaxon, a spus cu respirația tăiată.

— Dă-ți drumul, iubito.

Unghiile ei s-au înfipt adânc în umerii mei și am simțit-o cutremurându-se, explodând de plăcere. M-am lipit complet de ea când am simțit propria mea eliberare și am gemut în scobitura gâtului ei.

Respiram amândoi sacadat și mi-am lipit fruntea de a ei, privindu-ne în ochi cu zâmbetele pe buze.

— Știi că nu ne-am protejat, nu?

I-am dat la o parte o şuviță de păr și am sărutat-o pe vârful nasului.

— O să fim căsătoriți luna viitoare, nu mai contează asta.

A clipit surprinsă și m-a bătut ușor pe piept, făcându-mi semn să mă dau la o parte de pe ea.

M-am resemnat și am ieșit din ea, trântindu-mă pe pat.

— Cum adică luna viitoare?

Am oftat și mi-am trecut o mână prin păr.

— Ca să pot să te protejez, trebuie să fii cu mine tot timpul. Dacă ne căsătorim luna viitoare, o să plecăm în luna de miere și o să avem destul timp să îl găsim pe Malcom. Sau cel puțin o modalitate de a-l ține departe de tine.

Și-a tras cearceaful acoperindu-și trupul și m-a privit îngândurată.

— Nu e nevoie de...

— Ba da, Savannah, e nevoie. Ticălosul ăla nu o să îmi atingă soția.

I-am luat mâna dreaptă în a mea și am privit-o în ochi.

— Dar școala începe săptămâna viitoare. Nu putem să mergem în luna de miere când...

I-am pus un deget pe buze și am zâmbit.

— Mama conduce facultatea, nu cred că ar trebui să îți faci griji pentru așa ceva.

A zâmbit și s-a lipit de mine, lăsându-și capul pe pieptul meu. Am sărutat-o ușor pe creștet și mi-am lăsat obrazul pe capul ei.

— Ești bine?

A suspinat și a început să se joace cu degetul pe pielea mea.

— Îmi este frică, a recunoscut. Ultima oară aproape că mi-a ucis fratele. Acum îmi e frică să nu îiucidă pe toți cei la care țin.

— Nu te mai gândi la asta. Orice s-ar întâmpla, niciunul dintre noi nu o să dispară și o să te apărăm. Să fii sigură de asta, iubito! i-am promis.

Și-a ridicat capul spre mine și mi-a zâmbit.

— În momentul ăsta sunt cea mai fericită.

— Așa o să fie mereu, iubito!

Am sărutat-o ușor și m-am simțit eliberat. Acum pot să fiu sincer și să nu mă mai împotrivesc sentimentelor mele.

Capitolul 17

Lloyd

Mi-am frecat ochii și am oftat pentru a mia oară, în timp ce vocea enervantă continua să se audă în urechea mea.

— Nu mă interesează detaliile inutile. Vreau doar să știu de ce a ieșit din închisoare.

— *Pentru că a avut un comportament exemplar și judecătorul a decis să îi reducă pedeapsa.*

— A încercat să violeze o minoră și aproape și-a omorât prietenul, am izbucnit pierzându-mi răbdarea. La proces nu s-a pus problema unei cauțiuni și judecătorul a decis să fie închis cel puțin douăzeci de ani.

— *Domnul Steele și-a angajat un avocat nou și cazul s-a redeschis. Judecătorul Dean a decedat acum doi ani, așa că s-a alocat un nou judecător, care a decis să îi reducă pedeapsa acuzatului.*

— Și de ce mama naibii aflu după ce a fost eliberat?

Bărbatul de la celălalt capăt al liniei nu a spus niciun cuvânt pentru câteva secunde.

— *Ne pare rău, domnule Evans, dar nu ați fost avocatul apărării și nu este obligația noastră să anunțăm martorii.*

— Pe dracu!

M-am ridicat în picioare și am dat cu șutul în mingea de fotbal pe care o țin în birou.

— Animalul ăla a încercat să îmi violeze sora și aproape mi-a omorât fratele, iar voi aveți tupeul să îmi spuneți mie că nu ați considerat necesar să mă anunțați?

Ușa s-a deschis și l-am văzut pe Braden băgându-și capul înăuntru. l-am făcut semn să intre, fără să fiu atent la vocea de la capătul firului.

— *Domnule Evans, trebuie să știți că...*

— Cine e noul avocat?

A urmat o pauză de câteva secunde în care l-am urmărit pe prietenul meu așezându-se pe canapeaua mea și am încercat să îmi păstrez calmul.

— *Derek Black de la Black, Martinez &...*

— Rahat!

Am închis telefonul și l-am aruncat pe birou, înjurând zdravăn câteva clipe bune. Mi-am trecut ambele mâini prin păr și mi-am închis ochii pentru câteva secunde.

Nenorocitul de Black continuă să creadă că o să mă doboare.

— Vești rele?

Mi-am deschis ochii și mi-am privit prietenul. Își turnase whisky într-un pahar și mi-a făcut semn să mă alătur lui.

Am tras aer în piept și m-am așezat pe fotoliul de lângă el, luând paharul în mână.

— Nenorocitul de Black continuă să îmi complice viața.

Braden a meditat câteva clipe, fără să spună ceva. Am dat lichidul pe gât și am privit ușa biroului.

Rotițele din creierul meu se mișcă cu încetinitorul și nu reușesc să găsesc o modalitate să îl lovesc pe bătrânul ăla nebun unde îl doare cel mai tare.

— Ai vorbit cu Roy?

Am început să bat cu arătătorul sticla paharului și am dezaprobat din cap.

— Nu știi ce ar putea să facă. Judecătorul care l-a condamnat pe Malcom e mort și șobolanul a fost destul de deștept să își joace cărțile. S-a purtat exemplar, iar acum noul judecător a decis că poate să iasă.

— Ar trebui să obții un ordin de restricție.

— L-am făcut deja. Ar trebui să ajungă mâine cel târziu.

Niciunul dintre noi nu a mai spus nimic și m-am uitat la obiectul din mâinile mele. Dar priveam dincolo de el și în cap îmi reveneau acele amintiri nenorocite. Cu sora mea în pragul colapsului psihic, cu fratele meu pe linia între viață și moarte.

— Ea e bine?

Am tras aer în piept și am lăsat paharul pe masă.

— Ray spune că e bine, dar nu pot să îl conving până când nu o văd cu ochii mei. Am fost atât de prins cu hârtiile și cu telefoanele, încât nu am avut timp să ajung la ea.

Mi-am trecut mâinile prin păr și am privit tavanul.

— Totul începe să se complice. Școala lor începe săptămâna viitoare, iar Ray și Jaxon trebuie să fie foarte atenți cu ea. Nenorocitul de Black continuă să îmi pună bețe în roate, mai întâi cu procesele și acum cu porcăria asta. Și mai e și beleaua cu Priscilla.

— Te-ai hotărât în legătură cu copilul?

Am zâmbit și am început să îmi leagăn piciorul drept.

— Mi-am pregătit tot apartamentul pentru bebeluș.

Râsul prietenului meu m-a făcut să îmi întorc capul spre el și să îl privesc ironic.

— Cine ar fi crezut că Lloyd Evans o să se pregătească vreodată să devină tată.

Zâmbetul meu s-a lărgit și îmi imaginam cum aș alerga după un copil prin toată casa.

— Încă îmi amintesc că te-am scos din închisoare pentru că ai flirtat cu nepoata șefului de poliție.

Am pufnit în râs și mi-am amintit de nervii și de înjurăturile din acele momente.

— M-a băgat în celulă, dar tot nu a reușit să mă oprească să ajung între picioarele parașutei ăleia.

Braden a început să râdă și și-a întins picioarele.

— Nici nu știi cât am așteptat momentul în care o să pici și tu în ghearele unei femei.

Am închis ușa în spatele meu și am zâmbit când i-am auzit râsul roșcatei. Stătea pe unul dintre scaunele din bucătărie cu câteva cărți în mână și în fața ei se afla un Ray enervat și încruntat.

Pitica iar îi ia toți banii la poker.

Am mângâiat rapid grăsanul de pe canapea și m-am apropiat de frații mei. Ray încearcă să se concentreze, dar, uitându-mă la cărțile surorii mele și la cele de pe masă, e deja pierdut.

— Mă dau bătut.

Brunetul și-a aruncat cărțile pe masă și și-a pus mâinile în sân, îmbufnându-se. Eu și Savannah am început să râdem cu putere, făcându-l pe el să mormăie.

Roșcata și-a lăsat cărțile pe masă și a adunat banii, zâmbind pe sub mustăți, de parcă ar fi fost motanul ei.

— Ai venit să te asiguri că sunt bine?

Știu că mie îmi e adresată întrebarea chiar dacă nu se uită la mine. Ray mi-a aruncat o privire rapidă și i-am făcut semn să ne lase singuri. Mi-am tras scaunul lângă ea și am privit-o. Trăgea de timp ca să nu vorbească cu mine și am oftat.

Mi-am pus mâna pe umărul ei și am făcut-o să se întoarcă cu fața la mine.

— Lloyd, sunt bine. Cel puțin în momentul ăsta. Nu pot să neg că sunt speriată, dar sunt bine.

Am zâmbit și, acum că o priveam cu atenție, îmi dădeam seama cât de mult seamănă cu mama. Aceleași trăsături, același caracter, aceeași naivitate. Nu chiar sută la sută, pentru că a moștenit și încăpățânarea marca Evans și puțin din caracterul de „distruge și cucerește” al tatei.

— Știu că ultima oară nu am fost...

— Taci! m-a întrerupt.

Am zâmbit și mi-am lăsat mâna în palma ei, în timp ce roșcata a strâns-o ușor între degetele ei.

— Ai fost lângă mine exact cât a trebuit. Nu aveam nevoie de dădace, Lloyd, și în plus tu aveai viața ta aici.

— Trebuia să te iau cu mine. Tu și cu Ray v-ați ciondănit mereu și nu m-am gândit prea bine când te-am lăsat singură cu el.

A tras aer în piept și s-a uitat în jurul ei. Fratele nostru dispăruse și sunt convins că s-a dus pe capul lui Jess.

— Cred că accidentul ăla l-a făcut pe Ray să se trezească la realitate. După ce mama și tata au murit și tu ai plecat, totul o luase razna. Uneori îmi era frică să nu îl găsesc mort pe canapea cu seringă în venă, a spus cu un oftat. După incidentul cu Malcom și după ce m-am întors în Boston se schimbase. Relația noastră nu era cea mai grozavă din lume, dar în fiecare zi mă ducea la școală și mă aducea acasă.

Am început să mă joc cu degetul mare pe pielea ei, încercând să nu mă pocnesc singur. Nu ar fi trebuit niciodată să îmi abandonez familia și să devin un obsedat de carieră.

— Acum mă enervează la culme că o să mă urmărească la facultate, dar măcar simt că îl recuperez pe fratele meu.

I-am tras scaunul mai aproape de mine și am strâns-o la pieptul meu, sărutându-i ușor creștetul.

— Te iubesc, pitico. Îmi pare rău că te-am neglijat.

A chicotit și m-a sărutat pe obraz.

— Într-un fel nu mă deranjează. Nu știu cum aș fi putut să mă descurc cu amândoi în același timp. Când eram mică era frumos pentru că nu știam cât de enervanți și exasperanți puteți fi.

Am început să râd și i-am mângâiat părul, lăsându-mi obrazul pe capul ei.

— Îmi e dor de tine bebeluș și de toate tachinările la care te-am supus.

— O să ai un copil foarte repede, așa că nu o să duci prea mult dorul la lucrurile astea.

Rahat.

Mi-am pus mâinile pe umerii mei și am privit-o. Se uita la mine cu zâmbetul pe buze și cu un neastâmpăr în ochi.

La dracu, Priscilla a ajuns la ea înaintea mea.

— Nu mă așteptam tocmai la Priscilla, având în vedere relația mea cu ea, dar sunt fericită pentru tine.

O priveam prostit, în timp ce sora mea își lărgea zâmbetul cu fiecare secundă care trecea. Probabil fața mea e foarte expresivă, altfel nu-mi explic de unde venea amuzamentul ei.

— Priscilla ți-a spus despre sarcină?

Și-a trecut limba peste buze și a suspinat.

— E o poveste cam lungă, dar ideea de bază e ca Priscilla e de fapt o tipă super și am senzația că o să îmi placă mult de ea.

Dacă înainte mă uitam uimit la ea, acum mă simt de parcă m-ar fi lovit trăsnetul. M-am aplecat și i-am pus o mână pe frunte, asigurându-mă că nu are febră. Roșcata a început să râdă și mi-a dat o palmă peste mână.

— Tu îți bați joc de mine? O urăști pe Priscilla și ai face orice ca să o scoți din viața ta.

— De asta te-ai culcat cu ea?

Mi-am ținut gura închisă, iar ea a început să râdă și mai tare.

— Uite, Lloyd, nu știu ce naiba a fost în capul tău, dar să știi că nu aveam nevoie de ajutorul tău sau de ajutorul instalației tale, a spus făcând semn spre penisul meu, ca să mă apăr de ea. Cred că ai făcut-o mai mult pentru tine decât pentru mine.

Mi-am lăsat privirea în jos pentru că nu știam ce să spun și chiar dacă aș spune ceva, o să găsească o cale să îmi întoarcă cuvintele împotriva mea.

— Ești un bou!

Mi-am ridicat capul rapid și nu mai înțelegeam nimic.

— De ce?

— Pentru că ai o femeie care te iubește și e dispusă să îți ofere ceea ce ai pierdut și ce ai nevoie cel mai mult. Și tu, ce faci? O jignești și o dai afară? Credeam că tata te-a învățat mai bine.

În momentul ăsta mă simt ca un copil de grădi-niță care e certat pentru că a spart geamul.

— Știi că e greu de crezut, având în vedere istoria dintre ea și mine, dar nu poți să o lași să îți scape printre degete. Ai nevoie de ea, Lloyd, și știm asta amândoi.

Am oftat și mi-am pus mâinile pe masă. Acum viața mea o să se complice și mai tare dacă nebunele astea două ajung să se înțeleagă.

— Și de ce vă înțelegeți voi acum?

A zâmbit și și-a strâns cărțile din fața ei.

— O să înțelegi cu timpul, frățioare. Prea multe detalii vă dau peste cap creierul vostru încărcat cu sex.

Nu o să îmi placă deloc situația asta și cred că o să ajung la nebuni.

Capitolul 18

Savannah

— Te rog, împușcă-mă acum.

Jess a început să râdă, în timp ce își turna cafeaua în termos. Eu continuam să stau pe scaunul din bucătărie și îl priveam pe Ray cum se pregătea pentru școală.

— Așa erai și tu în prima zi de școală.

Am pufnit și m-am întors spre prietena mea.

— Nu eram deloc așa, am spus supărată.

Blondina a început să râdă și s-a întors cu fața la mine.

— Serios? Ți-a pus toate cărțile în geantă și aproape ai târât-o pe jos. Ai aruncat-o după o săptămână pentru că o loveai mereu de pământ și s-a zgâriat.

Mi-am pus mâinile în sân și am început să bombănesc.

— Și apoi ai vrut să îți cumpere un ghiozdan tip troler ca să poți deveni o mică tocilară și să cari toate cărțile tale la școală.

Mi-am dat ochii peste cap și m-am împins în spătarul scaunului.

— Își pune gelul în geantă, la naiba! Ce vrea să facă cu el? Nici măcar nu folosește gel.

Jess și-a pus capacul și apoi s-a uitat la mine, apoi la brunet. Fratele meu fredona o melodie, zâmbind cu gura până la urechi.

— Crezi că are de gând să facă o prostie? m-a întrebat curioasă.

— Cunosându-l pe el, da, cred că o să facă o prostie, am spus fiind sigură de cuvintele mele.

— Să îl avertizăm ca mama predă primul lui curs?

Am zâmbit și o idee mi-a încolțit în minte. Am dezaprobat din cap și am continuat să îmi privesc fratele.

— Hai să nu îi stricăm bună dispoziție, am spus răutăcioasă.

Jess a început să râdă, și-a luat termosul și geanta în mână și a părăsit apartamentul. M-am ridicat de pe scaun și m-am apropiat de canapea, luându-mi și eu geanta.

Abia aștept reacția Victoriei după ce Ray o să îi facă vreo farsă și o să îl dea afară, mi-am spus zâmbind pe sub mustăți.

— Deci, trebuie să urci la etajul trei și...

Ray a smuls harta din mână mea și a mototolit-o, apoi a aruncat-o în primul coș de care ne-am apropiat.

— Puștoaico, când făceam eu facultatea asta, tu te jucai cu rățușca de cauciuc în cada cu spumă. Știu unde trebuie să ajung.

Nu și dacă îmi pun mâinile pe gâtul tău și te strâng de el, babuin încrezut și ticălos ce ești.

— Ray!

S-a oprit și s-a întors cu fața la mine, având același zâmbet imens și stupid pe față de acum douăzeci de minute.

— Nu mă cunoști, nu te cunosc, e clar?

Zâmbetul lui s-a lărgit și nu știu cum e posibil așa ceva. Ceva nu e bine după mișcarea asta a lui și sper doar să nu mă facă de râs.

A dat ușor din cap și s-a îndreptat spre intrarea principală.

— Bună, iubito.

Mâna lui Jaxon s-a încolăcit pe talia mea și m-a tras la pieptul lui, sărutându-mă ușor pe obraz. Mi-am întors capul și l-am privit, zâmbind din toată inima.

— Hei, Savannah, spuneai că vrei tampoane cu aripioare sau de alea care le bagi înăuntru de parcă ar fi mini vibratoare.

Zâmbetul meu a dispărut și mi-am întors capul automat, de parcă aș fi fost un robot. Ray se ține cu ambele mâini de ușa principală și mă privește de parcă ar fi fost gata să moară de râs.

Toată lumea e cu ochii pe mine și asta îi dă fratelui meu o satisfacție imensă.

— Nu contează, o să îți iau de amândouă. Să ai o zi minunată, surioară, și sper că ai calmantele la tine. Nu aș vrea să omori pe nimeni azi.

A intrat în clădire și a dispărut, lăsându-mă împietrită și complet umilită. Toți colegii mei mă privesc cu zâmbete ciudate pe buze, colegii lui Jaxon își fac semne între ei, iar eu simt că îmi pierd mințile.

— O, Doamne! am exclamat, ascunzându-mi chipul la pieptul logodnicului meu. O să îl omor! Nu mă interesează de viitorii mei nepoți sau de Jess, îți jur că o să îl omor.

Jax și-a pus mâna pe spatele meu și m-a sărutat ușor pe creștet.

— Deci, ce preferi?

Mi-am ridicat capul și l-am dat pe spate pentru a-l privi direct în ochi. Mi-am arcuit o sprânceană, iar brunetul mi-a dat o șuviță de păr după ureche.

— Cu aripioare sau OB-uri?

Am rămas cu gura căscată și el făcea eforturi vizibile să nu se prăpădească de răs. Ray chiar o să plătească pentru asta.

— Ce... tu...

I-am dat o palmă peste piept și m-am întors cu spatele la el, îndreptându-mă spre intrarea facultății.

— Trebuie să recunoști că e bun.

I-am arătat degetul mijlociu din mers și am deschis ușa, ca și cum aș fi vrut să o smulg.

Nu îmi vine să cred că idiotul de Ray a îndrăznit să facă asta. Și nu îmi vine să cred că idiotul de Jaxon e de partea lui.

M-am oprit în fața amfiteatrului și am deschis ușa. Ca de obicei, primele trei rânduri nu sunt ocupate deloc, iar în ultimele nici nu mai ai loc.

Am tras aer în piept și mi-am lăsat geanta pe rândul al doilea, agățându-mi geaca în cuier.

Deja auzeam câteva șușoteli în jurul meu și asta m-a enervat la culme. O să fie un semestru lung și chinuitor.

— Hei, păpușă!

Colega mea, Georgina, a intrat dansând în amfiteatru aruncându-și geanta lângă mine. Rucsacul ei greoi a căzut pe jos, abia atingând pupitrul. Am pufnit amândouă în răs și în scurt timp s-a așezat lângă mine. Părul ei, acum roz, e ciufulit și ușor ondulat, iar sub ochii ei verzi se văd cu ușurință cearcăne imense.

Georgina urăște facultatea asta, dar o face doar de gura părinților ei. Așteaptă cu nerăbdare să termine și să le spună că vrea să se mute la Paris ca să devină un chef strălucit. E o petrecăreață incurabilă și profită de orice moment să se distreze și acordă mai puțin interes școlii.

— O, Doamne, nu îmi vine să cred!

Mi-a luat mâna stângă în a sa și a început să îmi admire inelul, învârtindu-mi degetul pe toate părțile.

— E absolut superb. Dracu să îl ia de înfumurat! Nu am crezut că are suficient sânge în bile.

Am început să râd și mi-am retras mâna, admirându-mi propriul inel.

Victoria și Mark au botezat-o pe Georgina, iar ea îi știe pe cei din familia King. A copilărit cu Jaxon și cu Jessica și știe ce îi poate capul viitorului meu soț.

— Bună dimineța, domnițele mele, și bine ați venit în anul doi la drept.

Joe și-a făcut intrarea teatrală și ne-a făcut pe toți să râdem. A făcut o reverență, apoi s-a așezat pe rândul din fața noastră.

— Ia uite!

Georgina mi-a luat mâna stângă și i-a băgat-o sub nas colegului nostru. Joe a scos un țipăt ascuțit, de parcă ar fi fost o pițipoancă la cumpărături, și a sorbit din ochi bijuteria. Aveam senzația că îi curg balele deasupra inelului meu și mi-am retras mâna înainte să devin și mai paranoică.

— Să știi că albastru și verde nu merg cu pielea mea, așa că ai grijă când alegi rochiile de domnișoară de onoare.

M-am uitat la Georgina, iar ea la mine, apoi am început amândouă să râdem.

Joe e un tip de milioane și în primul an de facultate a avut probleme de adaptare doar pentru că e homosexual. Majoritatea îl ridiculizau, până când Georgina și cu mine am început să vorbim cu el. Cu părul lui blond și cu ochii albaștri, arăta ca un foto-model pe podium. Cred că multe fete plâng după el și îi urăsc pe bărbații cu care se întâlnește.

Faptul că se comportă ca o fată de cele mai multe ori e ca un mecanism de apărare pentru el. Sau cel puțin asta ne-a spus nouă.

— Și când e marele eveniment?

— Luna viitoare.

Blondul s-a aplecat spre mine și m-a privit cu ochii mijiți.

— Ești gravidă?

I-am dat o palmă peste ceafă, iar el s-a prefăcut de parcă l-aș fi înjunghiat.

— Ești un cretin.

A început să râdă și a ridicat din umeri.

— Oricum, abia aștept să îl văd pe marele Jaxon King, punându-și lesă.

Am strâmbat din buze și m-am uitat cu atenție la inelul meu.

— Mă faci să par cea mai rea persoană din lume.

— Nu e vina ta, iubito. Logodnicul tău e doar cel mai mare afemeiat din campusul ăsta.

Am tras aer în piept și m-am lăsat pe spătarul scaunului.

— A fost cel mai mare afemeiat, l-am corectat. Acum e doar al meu și așa o să rămână mereu.

— Amin!

Capitolul 19

Priscilla

— Chiar urăsc noul semestru.

Mi-am dat ochii peste cap și am continuat să mă joc cu mâncarea din farfuria mea, în timp ce sora mea vitregă continua să se plângă despre viața ei ușoară de studentă.

Mi-ar plăcea să am problemele ei.

— Priscilla?

Mi-am ridicat capul și am întâlnit privirea îngrijorată a mamei mele.

— Te simți bine?

Am tras aer în piept și apoi am expirat. Mama mă privește atentă, așteptând răspunsul meu și am simțit privirile celorlalți doi membri ai familiei atințite asupra mea.

Am lăsat furculița lângă farfurie și am expirat cu putere. M-am sprijinit de spătarul scaunului și mi-am strâns buzele tremurânde.

— Sunt însărcinată!

Mama și-a scăpat furculița din mână, care s-a lovit de farfurie cu un sunet enervant. Powell a clipit surprins și un zâmbet slab a apărut pe buzele lui. Iar Violet are gura căscată la propriu și a rămas înțepentă cu furculița în mână.

— Poftim?!

Am tras aer din nou în piept și mi-am închis ochii câteva secunde.

— O să am un copil.

Mâinile mamei au căzut de pe masă și am auzit-o inspirând cu putere. Tatăl meu vitreg i-a pus o mână pe umăr și am auzit cuvintele de alint pe care i le șoptea la ureche.

— Scuzați-mă.

Mama s-a ridicat în picioare și a părăsit încăperea. Powell s-a ridicat și a plecat în urma ei, după ce mi-a zâmbit și mi-a făcut cu ochiul.

Am inspirat adânc și m-am uitat la mâncarea din farfuria mea. Brusc mi-a pierit și puțină poftă de mâncare pe care o aveam.

— Vorbești serios?

Mi-am întors capul și am privit-o pe Violet. Furculița ei e acum pe masă, dar șocul de pe fața ei e la fel de persistent.

— Da. Și nu îți spun cine e tatăl. Și înainte să începi cu comentariile tale sarcastice, să știi că sunt într-o dispoziție proastă și nu prea am chef de ele. Știu cine e tatăl copilului, pentru că e singurul bărbat cu care m-am culcat.

M-am ridicat de pe scaun și am plecat de acolo înainte să încep să mă cert cu ea. Chiar nu am nevoie de certuri stupide care să îmi pună în pericol sarcina.

M-am oprit în dreptul biroului și puteam să aud vocea mamei și a tatălui meu vitreg prin ușa întredeschisă.

— Asta ți-ai dorit mereu. Asta și-a dorit Grant înainte să moară.

— Nici măcar nu a terminat facultatea! a izbucnit mama.

— Știu, iubito, dar fiica ta e bucățica ruptă din Grant Miller. El și-a terminat facultatea în timp ce îl îngrijea pe tatăl lui pe patul de spital. Și a terminat și primul din generație.

Mama a chicotit și apoi a suspinat.

Am intrat înăuntru, luându-i prin surprindere pe amândoi. Mama are lacrimi în ochi și e îmbrățișată de soțul ei.

— Cred că ar trebui să vă las singure.

— Nu, l-am oprit pe Powell. Oricum o să afli de la ea. Mai bine rămâi și afli mai repede, am spus cu un zâmbet slab pe buze.

— Sincer, sunt curios rău, a recunoscut.

Am început amândoi să râdem, iar mama s-a desprins de el și s-a apropiat de mine.

— Cât de avansată e?

— Șase săptămâni.

Și-a mărit ochii și mi-a pus o mână pe umăr, începând să plângă iar.

— De ce îmi spui acum?

Am tras aer în piept și mi-am umezit buzele.

— Pentru că nu am știut cum să îți spun. Și mi-a fost frică.

Lacrimile îmi înțepă ochii și știu că nu o să mai dureze mult până când o să plâng și eu.

— O, fetița mea!

M-a tras în brațele ei și m-a strâns cu putere la piept, iar eu i-am înconjurat umerii cu brațele și am început să plâng. Powell s-a așezat pe marginea biroului, cu mâinile încrucișate la piept și cu un zâmbet mare pe buze.

Mama mă mângâie pe spate și îmi șoptește cuvinte de alint la ureche.

— Ar fi trebuit să vii la mine imediat, scumpo. Niciodată nu ți-aș reproșa nimic.

Am râs și mi-a dat capul în spate ca să o pot privi în ochi.

— Minți.

Femeia mi-a șters lacrimile și a zâmbit.

— Dacă spui tu...

Am început să râdem amândouă și am lăsat-o să mă strângă din nou la piept. Am suspinat fericită și mi-am lăsat capul pe umărul ei. Powell ne privește cu zâmbetul pe buze și s-a apropiat de noi.

— Pot să o îmbrățișez și eu pe viitoarea mămică?

Am zâmbit și l-am lăsat să mă cuprindă în îmbrățișarea lui de urs inspirându-i parfumul. Nu se compară cu cel al lui Lloyd, dar cred că niciunul nu se compară cu al lui.

— Acum trebuie să ne dai niște explicații, domnișoară.

Mi-am dat ochii peste cap când am auzit tonul autoritar al mamei mele. Tatăl meu vitreg a ridicat din umeri și m-a sărutat ușor pe frunte.

— Cine e tatăl?

— Lloyd Evans, am spus fără să îi lungesc curiozitatea.

Când am privit-o pe femeie mă așteptam să fie șocată sau supărată. În schimb, ea zâmbea și dădea ușor din cap.

— Eu și Lloyd suntem certați, mamă și nu o să mă căsătoresc cu el.

— Dar...

— Nu! Nu o să îmi schimb părerea. E un cretin și nu am de gând să îmi petrec viața cu el.

— Porți copilul lui, a argumentat Powell.

Am oftat și am ridicat din umeri.

— Și ce? O să îl vadă de câte ori o să vrea, dar eu nu o să stau prin preajmă. Îl urăsc și asta nu o să schimb nimic.

Cei doi și-au aruncat o privire amuzantă și mi-am dat seama că nu mă cred.

Mi-am ridicat mâinile în aer și deja încep să mă enerveze.

— Momentan, am alte probleme pe cap. Trebuie să am grijă de gală, de spital și trebuie să îmi termin și facultatea. Lloyd Evans poate să se ducă naibii!

— Fratele meu e cel mai cretin de pe planetă!

Savannah a intrat că o furtună în biroul meu și și-a aruncat geanta pe unul dintre fotolii. Am zâmbit, fără să îmi iau ochii din laptop, în timp ce așteptam să se calmeze.

— Care din ei?

— Tâmpitul care face aceeași facultate ca și mine și se crede foarte matur.

Am zâmbit și m-am simțit puțin dezamăgită că nu e vorba de Lloyd. Am nevoie să îl văd.

Îmi e dor de el și vreau să fiu în brațele lui mai mult că orice. La naiba cu hormonii ăștia care mă fac să vreau lucruri tâmpite.

— Ai nevoie de vreo băutură?

— Am nevoie de niște otravă. Ai cum să mă ajuți?

M-am uitat la ea și mi-am arcuit o sprânceană. Privirea ei furioasă e atât de comică, încât nu m-am putut abține să râd.

A oftat exasperată și s-a așezat jos, privindu-mă îmbufnată.

— De ce nu îmi spui ce a făcut?

— M-a întrebat în fața întregului campus dacă vreau tampoane cu aripioare sau OB-uri.

Mi-am mușcat buzele ca să nu râd, iar ea mă privea serioasă. Începeam deja să sughit, iar roșcata și-a ridicat mâinile în aer.

— Hai, râzi.

Am început să râd și m-am lăsat în scaun, râzând cu putere și sughițând în același timp. Încă nu știu cum reușesc să fac asta, dar privirea fetei e de milioane.

— Trebuie să recunoști că e bun.

— Se vede ca tu și Jaxon sunteți prieteni, a spus îmbufnată.

Am zâmbit și am privit-o cu atenție. Chiar dacă e foarte nervoasă, pot să văd o bucătică de amuzament în privirea ei. Cred că i-a lipsit fratele ei.

— Scuze de deranj.

Judy a intrat în încăpere ținând în mână un buchet imens de trandafiri albi. Ochii mei s-au mărit imediat și încep să mă simt ca un copil care primește jucăria preferată.

— Ai primităștia.

A lăsat buchetul pe biroul meu și a zâmbit. Am luat buchetul în mână și l-am strâns la piept, zâmbind din toată inima.

— Cine l-a adus?

— Nu a vrut să spună. Au carte de vizită.

Savannah a luat cartonașul, în timp ce eu admiram florile mele preferate.

— Ești la fel de pură ca albul, elegantă ca trandafirul. Ești femeia ideală pentru sufletul meu păcătos. Lloyd Evans.

M-am uitat șocată la Savannah, iar ea și secretara mea zâmbeau cu gura până la urechi. M-am uitat la flori, iar inima mea a început să bată cu putere.

— Nu poți să spui că nu încercă.

Roșcata a lăsat biletul pe masă și l-am luat imediat. Am început să citesc din nou cuvintele lui, încercând să mă conving că nu e o glumă.

— Se pare că vă vrea pe amândoi. Și pe tine și pe copil.

Am zâmbit și am strâns buchetul la pieptul meu, lăsând petalele să îmi mângâie obrazul.

Chiar exista final fericit pentru mine și Lloyd?

Capitolul 20

Savannah

— Iubito?

Mă uit prin cartea de drept civil și încerc să scot ideile principale. Aud vocea iubitului meu undeva în fundal, dar nu sunt atentă la cuvintele lui. Îmi treceam pixul roșu pe sub cuvinte, încercând să le găsesc o logică.

— Savannah!

Am tresărit când i-am auzit vocea mai tare și m-am uitat la el. Jax mă privește încruntat, în timp ce degetele lui zăbovesc pe tastatura laptopului. Cred că vorbea cu mine de ceva timp și eu îl ignoram complet. Iar el urăște să fie ignorat.

Am prins pixul în ambele mâini și am încercat să afișez o față de copil nevinovat.

— Da, iubitoare?

— Ai auzit ceva din ce ți-am spus?

Mi-am strâns buzele și am dezaprobat ușor din cap. Brunetul a oftat adânc și și-a dat scaunul în spate.

— Vino încoace, a spus făcându-mi semn spre el.

Mi-am lăsat pixul pe biroul lui și m-am ridicat în picioare. M-am îndreptat spre el și m-a tras rapid în brațele sale, zâmbindu-mi.

— Ești o fată rea, mi-a șoptit.

Una din mâinile lui s-a oprit pe sânul meu drept și am simțind căldura pătrunzând prin materialul

bluzei mele. Întregul meu corp s-a încordat și respirația mi s-a accelerat când a început să mă mângâie. Mi-am simțit sfârcurile întărindu-se și mi-am mușcat buza de jos.

— Jax...

Și-a lărgit zâmbetul și mi-a prins lobul urechii între dinții săi. Am suspinat și îmi simțeam inima bătând cu putere în piept, încercând să îl spargă.

— Ușa e încuiată, a șoptit.

M-a dat jos și m-a întors cu spatele la el, împingându-mă spre biroul lui.

— Pune-ți mâinile pe birou.

Am înghițit în sec și am făcut cum mi-a spus. A venit în spatele meu, iar mâna lui a alunecat pe coapsa mea, înfiorându-mă de plăcere. Și-a lipit pieptul de spatele meu, apropiindu-și buzele de urechea mea.

— Vreau să te am pe biroul ăsta, iubito!

Mi-am închis ochii și am suspinat când mâna lui s-a strecurat sub fusta mea. Degetul lui mare s-a oprit pe clitorisul meu și am gemut când a început să se miște dureros de lent.

Mi-am ținut răsuflarea când degetul i s-a strecurat în interiorul meu.

— Ești atât de udă, scumpo.

Am gemut și mi-am împins fundul în el, făcându-l să chicotească.

— Mă vrei?

Am dat din cap, fiindu-mi rușine de cât de destrăbălată pot fi. Capul mi-a căzut între umeri și îmi strângeam pumnii pe masă. I-am simțit umflătura

din pantaloni și mi-am mușcat buza de jos, încercând să mă abțin să sar pe el.

Și-a scos degetul din mine și a strâns în pumnul lui bucata de pânză care îmi acoperea zona intimă. A rupt-o dintr-o singură mișcare, iar sunetul s-a auzit în liniștea încăperii.

Mi-a prins marginea de jos a bluzei și a scos-o de pe mine în câteva secunde. Sutienul nu a rezistat mai mult de două secunde și l-a aruncat pe podea.

— Mai reziști?

Am dezaprobat din cap și am înghițit în sec, trecându-mi limba peste buza de jos.

A răs și mi-a cuprins sânii în mâinile sale. Am gemut și mi-am dat capul pe spate, sprijinindu-l de umărul lui. Buzele sale mă sărutau ușor pe obraz, în timp ce degetele lui trăgeau de sfârcurile întărite.

Mâinile lui au coborât, atingându-mi coastele și abdomenul. Continuam să mă împing în el, încercând să îl fac să termine cu tortura. M-a împins în față și mi-a îndepărtat coapsele cu genunchiul. Am auzit pârâitul fermoarului său și am înghițit în sec.

Și-a înfășurat pumnul în jurul părului meu și s-a înfipt în mine repede și adânc. Am gemut puternic și mi-am strâns pumnii, simțind cum unghiile îmi străpung pielea. Mi-a mângâiat ușor fesele și a chicotit.

— Jax...

S-a împins din nou în mine și a gemut din nou, spăruindu-mă de sentimentul de plăcere nebună care explodase în mine.

— Îmi plac enorm zgomotele pe care le scoți când te fut.

Își lovea bazinul de corpul meu, penetrându-mă din ce în ce mai adânc de fiecare dată. Mi-am simțit mâinile tremurând și am căzut în coate pe birou. Jaxon s-a lipit și mai tare de mine, lăsându-și mâinile de o parte și de alta a corpului meu.

— Îți place enorm sexul, nu-i așa, scumpo?

Mi-am mușcat buza de jos și am aprobat din cap, fiind incapabilă să vorbesc.

Am simțit căldura răspândindu-se în fiecare părticică din corpul meu. Spasmul orgasmului m-a făcut să mă încordez și am început să gâfâi după aer în momentul în care s-a declanșat. Mi-am lăsat capul pe umărul lui și i-am simțit răsuflarea caldă pe pielea mea.

Brunetul a gemut terminându-se și a căzut peste mine, lipindu-mă complet de birou. Amândoi zâmbeam fericiți și gâfâind.

— Data viitoare o să fii atentă la mine?

Am început să râd și mi-am întors capul puțin ca să îl privesc.

— Tu ce crezi?

A zâmbit și m-a sărutat pe tâmplă.

— Asta e perversa mea.

S-a ridicat de pe mine și m-a apucat de talie, trăgându-mă după el. Am început amândoi să ne îmbrăcăm, în timp ce iubitul meu mă privea cu un zâmbet lasciv pe buze.

Mi-am scos oglinda din geantă și am încercat să îmi refac machiajul complet răvășit. Rujul îmi e întins pe buze, iar dermatograful, șters. Mi-am trecut mâinile prin păr, încercând să îl aranjez.

— Cu imaginea asta de pisică ciufulită mă faci să sar din nou pe tine.

Am zâmbit și l-am prins de cămașă, trăgându-l spre mine. Mi-am apăsât buzele pe ale lui și am suspinat fericită.

— Jaxon, trebuie să...

Ușa s-a deschis și vocea fosilei s-a întrerupt când ne-a văzut împreună. Buzele noastre s-au despărțit și brunetul și-a ridicat privirea spre dinozaur.

Parcă nenorocita de ușă era încuiată.

— Nu știam că ești ocupat, a spus dezgustat.

M-am întors cu fața la bătrân și i-am aruncat o privire superioară, zâmbind ironic. Privirea lui s-a schimbat în câteva secunde de la fericită la nervoasă.

— Păi, după cum vezi, e ocupat acum.

Jax m-a pișcat discret de șold și a făcut un pas în fața mea, acoperindu-mă parțial cu corpul său.

— Ce s-a întâmplat, bunicule?

Bărbatul mi-a aruncat un zâmbet de superioritate, pe care voiam atât de mult să îl șterg cu un pumn.

— Ți-am adus pe cineva.

Și-a întors capul spre hol și i-a făcut semn persoanei să intre înăuntru. Când am văzut-o, mi s-a tăiat respirația.

E înaltă ca un fotomodel, cred că are peste 1,80 m, cu părul negru și lung până în talie, cu trăsături de zeiță, cu ochi mari și verzi și cu o talie de viespe care mă face geloasă.

A zâmbit și întreaga ei față s-a luminat când l-am văzut pe logodnicul meu înaintând spre ea.

— Monique?

Bruneta a dat ușor din cap și s-a aruncat imediat în brațele lui. Eu am tresărit de parcă m-ar fi pocnit și bătrânul a văzut reacția mea pentru că și-a lărgit zâmbetul. Iubitul meu a strâns-o în brațe și au început amândoi să chicotească.

— A trecut foarte mult timp de când nu te-am văzut, pitico!

Familiaritatea asta dintre ei nu îmi place deloc. Mai ales că idiotul de dinozaur continuă să mă privească cu zâmbetul lui arogant.

— Nu mai sunt așa mică, a spus modelul.

Au început amândoi să râdă și s-au desprins unul de altul, iar inima mea începea să se calmeze. Bătrânul s-a apropiat de ei și și-a pus mâinile pe umerii brunetei, în timp ce își privea nepotul.

— Monique o să înceapă să lucreze aici și vreau ca tu să ai grijă de ea.

Normal că vrei să aibă grijă de ea, fosilă nemernică și arogantă ce ești. Ai vrea și ca inelul meu să fie pe degetul ei.

— Nici nu se pune problema. O să am grijă să fie cea mai bună.

Am făcut un pas spre ei și am tușit, făcându-l pe iubitul meu să tresară. S-a întors la mine cu zâmbetul pe buze și aproape că radiază. Nu l-am văzut niciodată atât de fericit când e în preajma mea. De ce e așa cu ea?

Și-a pus mâna pe talia mea și m-a tras lângă el.

— Monique, ea e Savannah Evans.

— Logodnica lui, l-am întrerupt brusc. Îmi pare bine să te cunosc!

Mi-am întins mâna stângă spre ea și am auzit mârâitul discret al brunetului. Tipa nu a părut perturbată de intervenția mea și a continuat să zâmbească când mi-a strâns mâna.

I-am aruncat o privire rapidă bătrânului, iar el dezaprobat ușor din cap.

— Monique Martinez.

Normal că trebuie să fie rudă cu unul dintre partenerii baroului. Nenorocitul de dinozaur are de gând să păstreze sângele albastru în familie. Naiba să îl ia!

Mi-am înghițit înjurăturile și am încercat să îmi mențin zâmbetul, cu toate că bătrânul deja și-a dat seama de șocul meu.

— Jaxon, mă aștept să o îndrumi pe Monique și la școală. Știi foarte bine ca primul an e dificil.

— Nu trebuie să îți faci griji, bunicule. E pe mâini bune, l-a asigurat.

Nu și dacă îmi pun eu mâna pe gâtul ei, dacă se mai uită mult la tine.

— Atunci e timpul să mergem, scumpo. Să îți arăt și restul locului.

Bruneta a aprobat ușor din cap și ne-am zâmbit.

— Abia aștept să lucrăm împreună, Jax.

O, sunt convinsă că asta aștepți, ticăloaso!

— O să fie o aventură, a spus idiotul meu.

Au început amândoi să râdă și mă rugam să plece cât mai repede ca să nu comit o crimă.

— Mi-a făcut plăcere, Sierra.

— Savannah, am mârâit. Ceea ce l-a provocat pe brunet să mă piște din nou și m-am forțat să zâmbesc.

Când cei doi ne-au lăsat singuri, iubitul meu a așteptat câteva secunde, apoi s-a întors cu fața la mine și și-a încrucișat mâinile pe piept.

— Ce naiba a fost asta?

— Se dădea la tine! am spus ridicându-mi o mână.

M-a privit șocat și încerca să gesticuleze cu o mână.

— Pentru că m-a îmbrățișat?

— Nu, pentru felul în care te-a îmbrățișat.

A clipit de câteva ori, reacționând de parcă aberezi, și și-a lăsat mâna pe braț.

— Ești geloasă pe Monique?

— Nu am motive să fiu? am contracarat.

A început să râdă și m-a tras în brațele lui. Și-a împreunat mâinile pe spatele meu și m-a prins în capcană.

— E una dintre cele mai vechi prietene ale mele. Nu ai niciun motiv să te îngrijezi.

— De ce nu? M-ai făcut să cred că Priscilla e o târfă și că e amanta ta.

M-a privit atent, apoi a oftat adânc.

— Poate tu crezi că nu trebuie să mă îngrijerez, dar fosila aia are alte planuri.

Un mușchi s-a mișcat pe chipului și am știut că am spus o prostie. E prea devreme să încerc să îi deschid ochii în privința decrepitului, dar m-a luat gura pe dinainte.

— Nu îl amesteca pe bunicul meu în gelozia ta stupidă.

Mi-a dat drumul și s-a îndreptat spre birou, așezându-se pe scaun.

— De ce nu? Mă urăște și e mai mult decât evident că a adus-o pe ea ca să ne despartă. Vrea ca inelul meu să fie pe degetul ei.

— Vorbești prostii, a bombănit.

Am pufnit în râs și m-am apropiat de el.

— Serios? Atunci de ce a adus-o aici, după ce m-ai cerut de nevastă?

Nu a spus nimic și a început să se uite în laptopul său.

— Nu știu de ce, dar relicva...

Privirea urâtă pe care mi-a aruncat-o m-a făcut să îmi înghit cuvintele urâte.

— Bunicul tău mă urăște. Și încearcă să ne despartă folosindu-se de orice mijloace.

— Cred că e timpul să pleci, a spus pe un ton serios.

Nici dacă mi-ar fi înfipt un cuțit în inimă nu m-ar fi afectat atât de tare. Am dezaprobat ușor din cap, încercând să mă lupt cu lacrimile.

— Știi că îl iubești, dar trebuie să îți deschizi ochii înainte să fie prea târziu.

A început să își miște degetele pe tastatură fără să se uite la mine. Am tras aer în piept și am ieșit din biroul lui plângând, până am ajuns în lift.

Capitolul 21

Jess

— Bună dimineața, rază de soare.

Am zâmbit și am intrat în biroul meu, cu Parker pe urmele mele. Avea deja tableta deschisă și își aranja ochelarii pe nas când mi-am lăsat geanta pe birou.

— Ai vreun motiv să fii atât de fericit la ora asta?

Roșcatul a zâmbit larg și ochii lui negri mă priveau jucăuși din spatele lentilelor. Pistruii lui îi dădeau acea alură sexi care înnebunea fetele.

— Am avut cel mai grozav sex din ultima lună aseară și încă sunt euforic.

Am luat corespondența în mâini și am început să citesc expeditorii.

— Să înțeleg că tu și Diane v-ați împăcat?

Nu a fost nevoie de un răspuns verbal ca să aflu ce s-a întâmplat. Suspınatul lui urmat de chicotit m-au făcut să zâmbesc larg.

— Dar tu? L-ai lăsat pe soțul tău în chiloți?

Am oftat și am lăsat scrisorile pe masă, așezându-mă pe scaunul meu.

— Nu e soțul meu.

— Acum câteva zile aveai altă părere.

Am oftat și mi-am deschis calculatorul, iar asistentul meu s-a așezat pe scaunul din fața mea.

— Ar trebui să iei o hotărâre definitivă. Altfel îi dai speranțe false și îl rănești și pe el și pe tine.

Am început să îmi citesc emailurile, dar asta doar de fațadă pentru că mintea mea era în altă parte.

Nu știu ce să fac cu Ray. Sunt îndrăgostită de el, dar îmi e frică să mă implic într-o relație cu el. Nu vreau să își dea seama că nu mă mai vrea în viața lui și să mă alunge.

— Jess?

Mi-am ridicat capul și m-am uitat la pistruiatul din fața mea. El a oftat și mi-a întins tableta cu un tabel deschis pe ea.

— Dacă nu vrei să mă bagi în seamă, hai să ne apucăm de treabă.

Am oftat și am chicotit. Îl iubesc pe Parker pentru că știe exact ce gândesc și de ce am nevoie.

— Ai mai primit vreun telefon de la Patricia?

Parker a început să ia notițe și a dezaprobat din cap. Mi-am fixat privirea în monitor și am oftat.

— Câteodată chiar o urăsc pe femeia aia.

Roșcatul a început să râdă și m-a privit ironic.

— Tu chiar crezi că vrea să fuzioneze cu noi după ce i-ai refuzat oferta? Poate că e mătușa ta, dar femeia știe când îi este rănit orgoliul.

Am strâmbat din nas și m-am lăsat pe spătarul scaunului, încrucișându-mi mâinile la piept.

— Nu i-am refuzat oferta.

— Zău? Și cum numești tu faptul că ți-a oferit postul de vicepreședinte al companiei ei internaționale, care e pe același loc cu compania asta, și tu ai refuzat?

Mi-am mușcat buza de jos ca să nu îl înjur și el a început să râdă.

— Știi că unele topuri clasează RED deasupra lui Vogue?

Am început să îmi frec fruntea cu degetele și mi se părea atât de incomodă conversația asta.

— Și acum RED vrea să...

— Da, bine, gata. La naiba! Știu că e grozavă și mătușa mea e cea mai tare. Dar ce vrei să fac acum?

— Să renunți și să mergem la RED?

Deci asta voia ticălosul mereu. Nu îi plăcea atât de mult aici, mai ales ca ceilalți nu prea îi acordau încredere. Și o iubește pe Patty de când a cunoscut la ultima Gală Miller.

Am pufnit în râs și l-am privit amuzată pe prietenul meu.

— Îți dai seama că, dacă mergem la RED, Patty o să ne pună să deschidem scrisori și să lipim timbre pentru câțiva ani, nu?

— Poate pe tine, iubire. Eu o să o cuceresc.

Am început să râd și mi-l imaginam pe roșcat alergând după fundul Cruellei și implorând-o să îl promoveze.

— Partea proastă e că nu poți să fii asistentul ei.

Bărbatul s-a îmbufnat imediat și a lăsat tableta pe masă.

— Da, știu. Ticăloasa de Lily e mâna ei dreaptă și nici cu buldozerul nu pot să o iau de acolo.

— Lily e grozavă și nu cred că ești în stare să îi faci față lui Patty așa cum îi face ea.

Înainte ca el să mai spună ceva, ușa s-a deschis și Dexter Winston și-a făcut apariția, împreună cu un buchet imens de flori. Parker și-a dat ochii peste cap și se abținea cu greu să spună niște cuvinte urâte.

— Bună, frumoaso!

Am tras aer în piept și am zâmbit suav, ridicându-mă în picioare.

Șeful departamentului de management se apropie de mine cu zâmbetul pe buze. Mi-a întins

buchetul și m-am trezit zâmbind cu gura până la urechi.

— Cu ce ocazie?

— O femeie frumoasă merită să primească flori în fiecare zi.

L-am privit atentă și m-a luat prin surprindere când și-a pus buzele peste ale mele. Am clipit uimită și creierul meu s-a blocat pentru câteva secunde.

— Ia-ți labele de pe ea!

Când i-am auzit vocea, m-am dat imediat un pas înapoi și mi-am întors capul spre ușă. L-am văzut pe Ray nervos, zbârlit și absolut superb.

Acum chiar că nu e o situație plăcută deloc. Ray a înaintat în birou și a trântit ușa în spatele lui, făcându-mă să tresar.

— Cine ești tu?

— Sunt soțul ei. Tu cine naiba ești și de ce îți pui mâinile pe ea?

Dexter și-a întors capul spre mine și am simțit cum obrații mei iau foc.

— Te-ai căsătorit?

— Nu, a fost primul lucru care mi-a trecut prin cap.

Cuvintele mele au sunat ca o pocnitură de bici și toți cei trei bărbați mă priveau. Dexter confuz, Parker amuzat, iar Ray, ei bine, Ray mai are puțin și mă strânge de gât, apoi mă aruncă pe geam.

— Atunci cine e el și de ce susține că e soțul tău?

L-am privit pe Ray, iar el pe mine. Habar nu am ce să fac sau ce să spun. Nu vreau să îl rănesc pe el, dar nici nu vreau să cad într-o capcană și să mă rănesc singură.

— Se pare că sunt un nimeni.

S-a întors pe călcâie și a plecat înainte să pot spune ceva. Inima mea s-a oprit pentru câteva clipe și am simțit mâinile lui Parker pe umerii mei.

— Avem treabă, Winston, așa că ieși afară, a început asistentul meu.

— Ascultă, nevăstuică nu mă...

— Dexter, te rog!

Rugămintea mea a fost de ajuns ca să îl facă să tacă. Vocea îmi tremură și simt și mâinile roșcatului tremurând. Sau poate sunt umerii mei care tremură.

Când ușa s-a închis, Parker m-a întors cu fața la el și m-a bătut ușor pe obraz.

— Dacă chiar îl vrei, trebuie să te duci după el, acum.

— Ce faci?

Și-a pus bluza din mână în geantă și a zâmbit ironic.

— Ce ți se pare că fac? Mă car de aici.

Mi-am scăpat geanta pe podea și m-am repezit la el. Și-a pus o mână în fața mea și m-a oprit.

— Păstrează-ți scuzele pentru tine, păpușă! Nu am nevoie de ele. Mi-ai arătat cine sunt pentru tine.

A tras fermoarul genții și a pus-o pe umărul lui, iar eu deja începusem să mă panichez. Fiori reci au pus stăpânire pe corpul meu și îmi simt inima în gât, fiind incapabilă să scot vreun cuvânt.

— Îmi pare rău că ți-ai pierdut timpul cu mine.

A înconjurat canapeaua și s-a îndreptat spre ușă. M-am întors și l-am prins de geantă, reușind să o dau jos de pe umărul său. Am lăsat-o pe podea, iar brunetul s-a întors cu fața la mine, oftând.

— Nu am timp de jocuri, Jessica.

— Nu poți să pleci.

A zâmbit și și-a încrucișat mâinile la piept, privind-mă ironic.

— De ce nu?

— Pentru că...

A făcut un pas spre mine, iar zâmbetul lui s-a lărgit.

— De ce nu pot să plec, Jessica? Ar avea cine să te consoleze, scumpo.

— Te iubesc, prostule! Ești singurul de care am nevoie.

Ne-am privit amândoi câteva clipe, apoi m-am aruncat în brațele lui și l-am sărutat. M-a strâns la pieptul lui și m-a ridicat, ținându-și mâna sub fundul meu. Mi-am încolăcit picioarele în jurul taliei sale și mi-am deschis gura permițându-i limbii lui să se unească cu a mea.

A început să se miște și nici măcar nu mi-am dat seama că am ajuns în camera mea până când nu m-a trântit pe pat. Am gemut când am simțit răceala materialului pe pielea mea caldă. Brunetul și-a dat tricoul jos și mi s-a tăiat respirația când i-am văzut corpul.

— Nu mai poți să dai înapoi.

Am dezaprobat frenetic din cap și l-am tras peste mine.

— Nu vreau să dau înapoi.

Mâinile lui mi-au rupt cămașa într-o secundă și am auzit câțiva nasturi rostogolindu-se pe podea. Când m-a sărutat, am suspinat și i-am prins capul între mâinile mele, trăgându-l mai aproape de mine.

Mâinile i-au alunecat pe sâni mei și i-a eliberat din strânsoarea sutienului. Fiorii îmi invadau fiecare centimetru din trup și am gemut puternic când degetele lui s-au închis peste sfârcurile mele.

Am scăpat amândoi de hainele care le mai aveam pe noi. Eu de ale lui, el de ale mele. Când s-a lipit de mine complet gol și fierbinte, mi s-a oprit respirația.

Gura sa a coborât pe sfârcurile mele și strângeam cearșaful de sub mine în pumni simțind noile senzații punând stăpânire pe mine. Limba lui îmi mângâia sfârcurile, iar eu înghițeam în sec, mușcându-mi buza ca să nu țip. Îmi arcuiam spatele, împingându-mi sânul mai tare în gura lui.

Una din mâinile sale a coborât mai jos și degetul său a intrat în mine. Am strigat de plăcere când a început să îl miște și am simțit că îmi pierd mințile de plăcere.

— Ești a mea.

Am dat din cap pentru că nu eram în stare să articulez vreun cuvânt.

— Spune-o!

Am înghițit saliva care parcă mă sugruma și mi-am deschis ochii.

— Spune că ești a mea, Jessica!

Mi-am trecut limba peste buza de jos și l-am privit.

— Sunt a ta, Ray! Doar a ta!

Și-a retras degetul din mine și i-am simțit erecția împungându-mă.

— Să nu uiți asta niciodată, scumpo!

Am icnit când m-a pătruns și mi-am înfipt unghiile în spatele lui. A împins ușor până când a

intrat complet în mine, iar eu am rămas fără aer. M-a cuprins în brațele lui și m-a sărutat ușor pe frunte, în timp ce eu mă chinuiam să respir.

— Relaxează-te! a șoptit.

Respirația mea își revenea și durerea înțepătoare devenea parcă mai suportabilă. M-am uitat în ochii lui și am putut să văd dragostea din ei.

Brațul lui a alunecat pe talia mea și m-a ridicat ușor, în timp ce buzele lui mi se jucau pe pielea gâtului.

— Nu o să te rănesc niciodată, iubito!

A început să se miște ușor și puteam să îl simt pulsând în interiorul meu. Durerea a dispărut complet, iar plăcerea care i-a luat locul era de nedescris. Ray a încercat să își controleze mișcările, dar când mi-am ridicat soldurile și-a pierdut controlul.

Încercam să țin pasul cu el și cu ritmul său, dar eram depășită de situație. Îl strângeam între coapsele mele, iar gemetele noastre se întrepătrundeau. Mâinile mele îi mângâiau spatele și îmi simțeam degetele tremurând.

Spasmele au explodat în corpul meu și am simțit pentru prima oară orgasmul. Geamătul meu adânc a răsunat în cameră și capul mi-a căzut greu pe pernă. Ray a terminat și el câteva clipe mai târziu, apoi și-a lăsat corpul peste al meu.

Ne uitam unul în ochii celuilalt și zâmbeam. Mi-a înlăturat o şuviță de pe obraz și m-a sărutat ușor pe vârful nasului.

— Te iubesc, scorpie mică!

Nu m-am putut abține și mi-am ascuns capul în curbura gâtului său, plângând.

Capitolul 22

Savannah

Îmi țineam mâna dreaptă sprijinită pe tocul ușii și îl priveam pe iubitul meu care ținea în mână un buchet imens de trandafiri roșii și se uita la mine cu ochi de cățeluș implorându-mă să îl iert.

M-am sprijinit pe celălalt picior și mi-am ridicat sprâncenele, așteptând ca el să spună ceva.

— Îmi pare rău!

Mi-am lipit umărul de tocul ușii și mi-am pus mâinile în sân, privindu-l sceptică.

A oftat adânc și a lăsat buchetul mai jos, ținându-l într-o singură mână.

— Nu ar fi trebuit să te las să pleci.

Am tușit forțat, iar el s-a strâmbat și și-a dat ochii peste cap.

— Bine, am fost un măgar că te-am dat afară. Îmi cer scuze pentru asta. Acum pot să intru?

— Nu.

M-a privit surprins de parcă l-aș fi pocnit. Mi-am mușcat buza de jos pentru că mă abțineam cu greu să râd de reacțiile lui.

— Trebuie să mă pun în genunchi și să cer iertare?

Am analizat ideea asta câteva secunde și îmi surâdea să îl văd în genunchi pe mândrul Jaxon King,

cerându-mi iertare și încercând să mă convingă să renunț la atitudinea arogantă.

— Nu mă pun în genunchi.

Am ridicat din umeri și mi-am pus mâna pe ușă, încercând să o închid.

— Bine, fie! a spus înfrânt. La naiba cu tine și mândria ta tâmpită!

Brunetul a oftat și a murmurat câteva înjurături, iar eu am scăpat un chicotit. Privirea lui de gheață m-a făcut să transform chicotitul în tușit și mi-am strâns buzele ca să nu râd mai tare.

Logodnicul meu a mutat buchetul de trandafiri în cealaltă mână și s-a pus într-un genunchi. Privirea lui pe jumătate arogantă și pe jumătate exasperată era demnă de camera de filmat.

— Îmi pare rău că am fost un ticălos fără inimă și un nemernic. Te rog, iartă-mă, ca să pot intra în apartament și să pot face sex cu tine!

Am tras aer în piept, m-am întins după buchetul de trandafiri și apoi l-am privit amuzată.

— Cu toate că trandafirii sunt cea mai mare slăbiciune a mea, răspunsul e nu. Dar mulțumesc pentru spectacol.

I-am închis ușa în nas, dar nu înainte de a memora reacția lui șocată. Am încuiat ușa ca să mă asigur că nu intră cu forța și m-am sprijinit cu spatele de ea, strângând la piept buchetul.

Nu a durat decât câteva secunde până când pumnul lui s-a lovit de ușă și m-a făcut să tresar.

— Ești o ticăloasă!

Am început să râd și am mângâiat petalele unui trandafir.

— Da, păi stau cu sora ta și Priscilla e cumnata mea. Poți să tragi și tu concluziile.

— Deschide ușa! a spus lovind din nou ușa cu pumnul.

— Nu!

I-am auzit oftatul puternic și îmi venea să deschid ușa și să îl iau în brațe.

— Savannah, mâine e gala. Trebuie să mergem împreună! a încercat să mă înduplece.

— O să ne vedem acolo.

A mai trântit câteva lovituri în ușă și m-am desprins de ea.

— Ești tâmpită? Deschide naibii ușa!

Am început să râd cu putere și am văzut clanța rotindu-se, în încercarea lui de a forța ușa.

— Încă nu ești iertat, Jaxon. Dacă ești băiat cu-minte, s-ar putea să te iert până mâine.

— Ți bați joc de mine? Savannah, nu am timp de prostiile tale.

— De ce? Monique te solicită prea tare? I-am tachinat.

Am auzit o lovitură mai ușoară și nu pot decât să mă gândesc că și-a pus fruntea pe ușă.

— Te credeam mai matură, iubito!

Am strâns și mai tare buchetul la piept și mi-am ascuns nasul în trandafiri.

— Te iubesc, afurisito!

M-am uitat la ușă și nu am mai auzit nimic. Cu siguranță plecase și o să se ducă la individă aia ener-vantă și superbă.

M-am îndepărtat de ușă, am luat vază de sticlă de pe măsuta de cafea și am dus-o la bucătărie. În timp ce o umpleam cu apă mă gândeam la Monique și la ticălosul ăla de Derek Black. Nu știu cât de mult pot să mă mai apăr de atacurile lui.

Am pus buchetul în vază și am început să aranjez florile absentă.

Nu o să înțeleg niciodată de are această aversiune față de mine.

— Sunt pentru mine?

Am tresărit când am văzut-o pe Jess în fața mea și am scos și un țipăt. Blondina avea părul ciufulit și mă privea surprinsă.

— Știu că sunt ciufulită, dar nu cred că sunt atât de urâtă.

Am început să râd și mi-am luat vaza, îndreptându-mă spre living.

— Nu, nu sunt pentru tine, sunt ai mei. Și nu ești urâtă, doar că eram pierdută în gânduri și m-ai speriat.

A chicotit și a început să mă urmărească. Am lăsat vaza pe masa de sticlă, iar prietena mea s-a așezat pe canapea, zâmbind cu gura până la urechi.

— Credeam că Ray e la cafenea.

Blondina m-a privit inocentă și l-a luat în brațe pe Domnul Mustăți care se plimba printre picioarele noastre.

— E la cafenea.

Mi-am pus mâinile în sân și am zâmbit, privind-o sceptică.

— Și atunci de ce ești ciufulită și fericită în mijlocul zilei?

A început să mângâie blana motanului și zâmbetul ei a devenit larg.

— A venit acasă pentru că îi era foame.

Și sunt convinsă că nu îi era foame de mâncare.

— Ăștia sunt de la fratele meu?

Am dat din cap și mi-am întors automat capul spre buchetul care trona în sufragerie.

Jess a fluierat, iar eu am oftat. M-am așezat în fotoliul din partea cealaltă și mi-am sprijinit picioarele pe brațele fotoliului.

— Care e păcatul lui?

Mi-am trecut o mână prin păr și mi-am auzit motanul mieunând. A coborât în brațele prietenei mele și a sărit pe picioarele mele.

— Nici măcar nu știu de unde să încep, am spus cu un oftat.

Am început să mângâi blana motanului, iar el a început să toarcă.

— Bunicul tău a adus-o la barou pe Monique Martinez.

— Monique s-a întors? Nu am mai văzut-o de o grămadă de ani.

Entuziasmul din vocea blondinei mă agasează și mai tare și l-am ciupit ușor pe motan de urechi.

— Mda, păi e superbă și îndrăgostită de fratele tău. Și bunicul tău știe asta.

Jess m-a privit cu atenție și apoi am auzit-o oftând.

— Știu că bunicul meu e cam nebun, dar nu cred că e în stare să folosească o biată copilă ca să îți facă ție rău.

Am pufnit în râs și i-am atins de câteva ori nasul grăsanului care torcea.

— Crede-mă, nu e deloc o copilă. Mai ales după privirea pe care mi-a aruncat-o când a plecat.

— Sav, poate...

— Uite, am înțeles că e prietena voastră din copilărie și că nu ați văzut-o de mult. Dar e și fiica asociatului bunicului tău.

— Nepoată, m-a corectat.

Am făcut un gest vag în aer și mi-am dat ochii peste cap.

— Ideea e ca dinozaurul ăla enervant o cunoaște și o apreciază. Ea are sânge albastru și eu sunt vagaboanda. O să i-o bage pe gât lui Jaxon și nu o să dureze mult până o să mă scoată din viața lui.

— Ești cam paranoică. Ești logodită cu el și asta nu se poate rupe așa ușor.

Am început să râd și m-am întors ca să o privesc.

— Serios? Am rupt o dată logodna.

— Pentru că ai fost tu proastă. Dar Jax s-a întors și ți-a spus că te iubește. Chiar dacă bunicul și-ar dori să o vadă pe Monique în locul tău, asta nu înseamnă că fratele meu o să îl asculte.

— Când i-am spus teoria mea cu noua lui elevă m-a dat afară.

Jess a deschis gura, dar a închis-o rapid înapoi. Am zâmbit și am continuat să îl mângâi pe motanul meu.

— Asta ziceam și eu, blondo!

Niciuna dintre noi nu a mai spus nimic câteva clipe bune. Am oftat adânc și mi-am lăsat capul pe celălalt braț al fotoliului.

— Simt că o să cedez foarte curând. Nu știu cât o să mai pot face față atacurilor din partea dinozaurului, la schimbările de atitudine ale lui Jaxon și, colac peste pupăză, trebuie să mă feresc și de Malcom.

L-am luat pe Domnul Mustăți de lăbuțe și l-am ridicat, simțindu-i greutatea pe abdomen.

— Orice s-ar întâmpla o să fiu mereu aproape de tine.

— Uneori am impresia că ăsta e cel mai mare păcat al meu.

Jess a început să râdă și apoi a aruncat cu o pernă în mine. Motanul s-a speriat și a sărit pe podea.

— Sunt cel mai bun lucru din viața ta, tâmpito!

Am început amândouă să râdem și mi-am dat capul pe spate, privind tavanul.

Uneori mi-ar plăcea să trăiesc într-o bulă, singură.

Capitolul 23

Priscilla

— Ai vreun motiv întemeiat pentru care mă urmărești?

Îmi puneam cercelul în ureche și o priveam pe sora mea vitregă în oglindă. Stă sprijinită de marginea patului meu cu ochii în podea, parcă prea liniștită. E deja pregătită pentru eveniment și chiar nu înțeleg de ce e aici și nu îl bate la cap pe Liam.

— Vreau să stau cu tine.

M-am oprit înainte să îmi pun și al doilea cerceș și am privit-o atentă în oglindă. Continuă să privească podeaua și se joacă cu vârful pantofului pe ea.

Mi-am pus cerceșul, mi-am dat părul pe spate și m-am întors cu fața la ea.

— Ce s-a întâmplat?

— M-am despărțit de Liam.

Am privit-o surprinsă și m-am sprijinit de masa de machiaj, prinzând suprafața lemnoasă cu ambele mâini. Violet continuă să își țină privirea în jos și am putut să îi văd lacrimile prelingându-i-se pe obraji.

Vestea asta m-a luat complet prin surprindere, mai ales ca Liam o adora pe ființa asta. Poate că eu și Violet am avut o relație ciudată și plină de lovituri sub centură, dar mereu am susținut relația dintre ea și prietenul meu.

— De ce?

— Din cauza ta! a spus simplu.

Cred că dacă m-ar fi pocnit, aș fi fost mai puțin surprinsă. Și-a ridicat capul și mă așteptam la o

privire încărcată de ură și mii de cuțite cu care ar fi vrut să mă străpungă. Însă am avut parte de o privire tristă.

Și-a dat ochii peste cap și a oftat adânc, încrucișându-și mâinile la piept.

— Am fost mai mult decât șocată de sarcina ta și am început să vorbesc lucruri fără sens. Și mi-a spus că te-ai prefăcut mereu că ești cea mai mare târfă a orașului și că ar trebui să am grijă cum vorbesc despre tine în prezența lui.

— Violet...

— Și apoi am început să ne certăm și mi-a spus că sunt o cățea egoistă și că nu te cunosc.

Nu s-a mai abținut și lacrimile au început să i se prelingă pe obraji. Și strâns buzele, încercând să nu suspine.

— Mi-a spus că nu mai sunt cea de care s-a îndrăgostit și ar fi mai bine să o luăm pe drumuri separate.

Am oftat și m-am apropiat de ea, deschizându-mi brațele. M-a lăsat să o strâng la piept și și-a lăsat capul pe umărul meu.

O mângâiam ușor pe spate, în timp ce ea continua să plângă, suspinând.

— Îmi pare rău că am fost așa răutăcioasă cu tine. Ar fi trebuit să fiu o soră mai bună.

Mi-am pus mâna pe umerii ei și am privit-o în ochi.

— Hei! și eu ar fi trebuit să fiu o soră mai bună. În schimb, am intrat în jocul tău copilăresc și mi-a plăcut să mă cert cu tine.

A râs câteva secunde, apoi și-a umezit buzele.

— Dacă nu am putut fi o soră bună, o să încerc să fiu o mătușă bună.

Și-a coborât privirea spre abdomenul meu care începea deja să se rotunjească.

— Da, păi cu tine și Savannah, cred că bebelușul va fi traumatizat încă din primele minute de viață.

Ochii surorii mele s-au mărit și s-a dat un pas în spate, privindu-mă șocată.

— Lloyd e leul care a mâncat căprioara?

Am început să râd cu putere când i-am auzit cuvintele. Nu m-am gândit niciodată la noi doi în această ipostază, dar trebuie să recunosc că Violet e cea mai trăsnită fată pe care am întâlnit-o.

— De ce sunteți atât de siguri că e Lloyd?

— Pentru că Ray e aici de patru săptămâni și ești gravidă de șapte? Și poate pentru că mereu ai avut o pasiune pentru Lloyd?

— Atât de previzibilă?

A aprobat din cap și și-a șters lacrimile, zâmbindu-mi.

— De ce nu ești împreună cu el și cu o cărămidă pe deget?

Am zâmbit și am pufnit în râs.

— Pentru că are aceeași părere despre mine pe care ai avut-o și tu până azi. Și când i-am spus că sunt însărcinată, m-a dat afară.

Violet m-a privit cu gura căscată, iar eu m-am întors cu fața la oglindă, aranjându-mi părul. Sora mea s-a apropiat de mine și a început să își retușeze machiajul.

— Te rog, spune-mi că ai de gând să îl torturezi pe nemernic.

Am chicotit și mi-am mângâiat câteva clipe abdomenul.

— M-am săturat să alerg după Lloyd Evans și să mă aleg cu insultele. Pot să mă descurc și singură, nu am nevoie de un bărbat ca să mă țină de mână.

Femeia m-a aprobat și a suspinat.

— Tu ce ai de gând să faci cu Liam?

A luat una din pensulele mele și și-a plimbat-o ușor pe obraji.

— Plec din oraș.

Mi-am ridicat ambele sprâncene, vestea ei luându-mă complet prin surprindere.

— Am primit o bursă și o să plec un an în Londra. Așa o să pot să îmi fac ordine în idei.

— Și Liam?

S-a privit în oglindă și și-a închis ochii, probabil încercând să se abțină să plângă.

— El și-a făcut deja ordine în viața lui. Și eu fac parte din ceea ce vrea să arunce la gunoi.

Am oftat și am privit-o. Chiar dacă inima ei se rupea în bucăți, încerca să își păstreze demnitatea. Și trebuie să spun că o admiram pentru asta. Nu se duce în genunchi la Liam să îl implore să o ierte sau să o accepte înapoi.

— Trebuie să recunosc că sunt cel mai bun.

Mi-am dat ochii peste cap, fără să fiu impresionată de mândria excesivă a lui Craine.

— Dacă nu aș fi fost eu, nici măcar nu am fi avut sala asta.

Și-a înghițit lauda după câteva secunde și am chicotit. M-am îndepărtat de el înainte să îi mai

ascult și alte aberații și m-am apropiat de mama, care discuta intens cu Mark.

— Iubito, totul e perfect. Exact cum am știut că o să iasă.

Am zâmbit și am lăsat-o pe mama să mă sărute pe obraz, iar Mark a aprobat din cap și mi-a oferit un zâmbet sincer.

— Crezi că fântâna de șampanie e prea mult?

Bărbatul s-a uitat în spatele lui, apoi a pufnit în râs.

— Scumpo, sărbătorim împlinirile lui Grant Miller o dată pe an. Ne putem permite puțină extravaganță măcar acum.

Am zâmbit și am aprobat din cap, amintindu-mi de tatăl meu. Oare ce ar spune dacă ar fi aici? Ar fi dezamăgit de mine și de viața mea? De faptul că sunt însărcinată și tatăl copilului meu nici măcar nu mă vrea lângă el?

— Bună seara.

Am tresărit când i-am auzit vocea și l-am simțit în spatele meu. Am înghițit în sec și am văzut zâmbetul de pe buzele mamei, înainte să îl privească pe el.

— Mă bucur că ai putut să vii, Lloyd!

— Nu aș fi ratat asta pentru nimic în lume, Meg. Arăți minunat!

A trecut pe lângă mine și a sărutat-o pe mama pe obraz, atingându-mă pe umărul dezgolit. Toate simțurile mele s-au activat și mi-am simțit pielea înfiorându-se.

— Putem vorbi puțin?

Mi-am dat seama că vorbea cu mine pentru că i-am simțit respirația atingându-mi urechea și am

văzut privirile lui Mark și a mamei ațintite asupra mea. Și am văzut și zâmbetele lor largi.

Mi-am luat inima în dinți și m-am întors cu fața la el, cu respirația întretăiată. Părul lui e, ca de obicei, perfect aranjat și ochii lui mă privesc intens. Aș vrea să mor în brațele lui chiar acum.

— Lucruri personale sau de afaceri?

— Personale.

Un zâmbet ironic mi s-a așternut pe buze.

— Desigur că nu.

A pufnit iritat și i-am putut vedea maxilarul încleștându-i-se.

— Dar dacă vrei să vorbim despre afaceri, știi numărul secretarei mele.

M-am uitat cu atenție la el și cred că se abținea cu greu să facă ceva necugetat. Dar așa-zisa lui furie nu a rezistat decât câteva secunde și apoi mi-a zâmbit.

— Ne scuzați, le-a spus celor din jurul nostru.

M-a apucat de braț și a început să mă tragă după el, sau mai bine zis să mă târască de parcă aș fi fost un sac de cartofi.

A deschis ușile duble ale balconului și m-a tras după el pe scările de piatră, intrând în grădina localului.

— Știi că aș putea să te dau în judecată pentru asta, nu? Pot să obțin chiar și un ordin de restricție.

— Știm amândoi că îți dorești exact opusul, a mârâit.

S-a oprit lângă tufele cu trandafiri și mi-a eliberat brațul. Am început să îl masez cu grijă pentru că animalul mă strânsese destul de tare.

— Te-am rănit?

Mă privea îngrijorat și nu știa dacă să mă atingă sau nu.

— În mai multe moduri decât îți dai seama, l-am atacat.

M-a privit câteva secunde, apoi a oftat adânc și și-a trecut o mână prin păr.

— Ce mai vrei de la mine, Lloyd? Credeam că ai fost foarte clar când ne-am văzut ultima oară.

Liniște.

— Ce, ai auzit că Priscilla cu care te-ai culcat până acum e de fapt o fată bună?

Și-a întors capul și a strâmbat din buze, făcându-mă să râd.

— Deci asta era! Savannah ți-a spus că totul e o minciună și probabil ți-a spus și că ar trebui să vii la mine. Și tu, pentru că ești un frate bun și ascultător, ai făcut asta.

Mușchii feței i s-au tensionat și am zâmbit.

— Ai venit să afli dacă e adevărat? Să te convingi că ești un ticălos care se lasă înșelat de aparențe? Credeam că la drept va învăța să judecați după fapte.

— Și mi-ai oferit fapte din plin. Nu poți să spui că nu m-ai păcălit.

M-am dat un pas în spate și m-am abținut cu greu să îmi lipesc palma de obrazul lui.

— Dacă nu ai fi fost atât de orb, ai fi văzut semnele.

M-a privit furios, la fel îl priveam și eu. Eram ca doi rivali care se pregătesc să se lovească în ringul de box.

— Dacă ai fi fost fată deșteaptă, ai fi știut să mă prinzi în capcană încă de la început. Ai păcălit un

oraș întreg, dar nu ai fost în stare să mă păcălești pe mine?

Zâmbetul lui arogant îmi făcea palmele să transpire și, oricât de mult îmi venea să ripostez, trebuia să îmi păstrez calmul.

— Sunt însărcinată cu copilul tău. Deci cred că te-am prins în capcană destul de bine.

Ochii lui s-au întunecat și a făcut un pas spre mine, iar eu am făcut un pas înapoi.

— Asta ai vrut de la început?

Inima mea bătea cu putere și parcă o simțeam în gât. Am tras aer în piept, încercând să găsesc ceva de care să mă agăț. Dar el era furios și nu știam cum să îl calmez.

— Nu. Nu am plănuit niciodată să rămân însărcinată, dar s-a întâmplat. Și tu știi perfect că ai fost singurul. Și când am fost speriată și am avut nevoie de tine, m-ai insultat și m-ai dat afară.

Și-a strâns buzele și și-a pus mâinile în buzunare.

— Nu ai niciun drept să vii și să îmi ceri socoteală sau să mă condamni pentru sarcină. E nevoie de doi ca să concepi un copil și nu e doar vina mea.

— Nu te învinuiesc pentru sarcină.

Ei bine, asta era o surpriză. Nu mă așteptam să spună asta. Nici nu mă așteptam să avem conversația asta.

— Atunci despre ce vorbim acum? Ce vrei de la mine, Lloyd?

— Te vreau pe tine.

Oare dacă m-ar fi lovit aș fi fost la fel de uimită? Sau năucită?

Brunetul a inspirat adânc și s-a apropiat de mine. De data asta, nu m-am mai dat în spate. L-am lăsat să îmi ia mâinile în ale lui și l-am privit în ochi.

— M-ai dat peste cap din prima clipă în care te-am văzut. Te-am vrut în patul meu și, când în sfârșit te-am avut, nu am putut să mă mai satur de tine. Știu că ai fost doar a mea pentru că am pus detectivul lui Braden pe urmele tale tot timpul.

A început să râdă, probabil amuzat de ochii mei cât cepele și de gura mea căscată.

— Am securizat toată casa pentru bebeluș, am cumpărat până și pătuț și scutece. Casa mea e pregătită pentru tine și copilul nostru. Eu sunt pregătit pentru noi, iubito!

Am înghițit în sec și mi-am simțit mâinile tremurând în ale lui. Lacrimile mele au început să curgă, neputând să le mai controlez.

— Ești un ticălos, Lloyd Evans!

Am început să îl lovesc cu pumnii în piept, iar el a rămas nemișcat. Sunt sigură că nici măcar nu simțea loviturile mele, dar aveam nevoie să mă descarc.

— De ce nu ai putut fi așa de la început? De ce a trebuit să fii un ticălos fără inimă și să mă faci să sufăr? M-ai ignorat pentru trei săptămâni de când ți-am spus că sunt gravidă și eu eram acum pregătită să merg mai departe. Voiam să îți spun că o să poți vedea copilul de câte ori vrei, dar nu și pe mine. Voiam să îți spun să te duci la dracu cu aroganța și cu mândria ta.

Mi-am oprit loviturile și respiram greu la pieptul lui. Lacrimile încă mi se prelingeau pe obraji și eram absolut convinsă că machiajul meu era distrus.

— Ești cel mai mare ticălos și nu mă meriți nici pe mine, nici pe copilul nostru, am spus printre suspine.

— Știu.

— Ar trebui să stai singur, într-o peșteră, în vârful celui mai mare munte.

— De acord.

L-am văzut în genunchi în fața mea, cu un zâmbet larg pe buze. Mi-a luat mâna stângă în a lui și mi-a strecurat pe inelar cărămida de care vorbea mai devreme sora mea.

Toate protestele mele au dispărut și toată atenția mi-a fost captivată de bijuterie. Diamantul alb e înconjurat de pietre strălucitoare mai mici și arăta absolut minunat pe degetul meu.

— Dar te iubesc și nu te vreau pe un munte. Te vreau lângă mine, în patul meu, în viața mea. Nu mă mai alunga niciodată!

— Niciodată, iubito!

S-a ridicat și m-a luat în brațe, sărutându-mă cu putere pe buze. I-am înconjurat gâtul cu ambele mâini și l-am tras mai aproape de mine, lipindu-mă complet de el.

— Te iubesc, mucoaso. Și o să te iubesc pentru totdeauna și pe tine și pe copiii noștri.

— Sper, altfel te castrez! l-am amenințat.

Am început amândoi să râdem și apoi ne-am unit buzele.

Acum, viața mea începe să fie din ce în ce mai aproape de perfecțiune. Mai trebuie doar să am grijă de sora și de cumnata mea ca să pot fi liniștită pentru totdeauna.

Capitolul 24

Savannah

— Se pare că frățiorului nostru i-a venit mintea la cap.

Când mi-am întors capul, am văzut-o pe Priscilla în brațele fratelui meu, care părea extrem de fericit. Bruneta radiază pur și simplu, iar Lloyd are un zâmbet larg pe buze.

— Ar trebui să zâmbești, puștoaico!

M-am uitat la Ray și mi-am dat ochii peste cap, privindu-l ironică.

— Încearcă tu să zâmbești când toți se uită la tine ca la un animal de zoo.

— Păi, data viitoare ia-ți o rochie care are și sutien.

Da, știu că nu ar fi trebuit să o ascult pe Jess și să cumpăr rochia asta. Dar chiar vreau să îl fac pe Jaxon să sufere pentru că a fost un ticălos. Și rochia asta chiar o să îl facă să plătească.

— Sutienul nu mă face fabuloasă. Și trebuie să fiu fabuloasă în seara asta.

Fratele meu a început să râdă și s-a uitat la mine de parcă nu m-ar fi cunoscut.

— Cine ești tu și ce ai făcut cu băiețelul din sora mea?

Am pufnit în râs în cel mai neelegat mod și brunetul m-a acompaniat. Atrăsesem atenția asupra noastră și mi-am ascuns fața în umărul fratelui meu.

— Ați putea să nu mă mai faceți de râs?

Ne-am întors amândoi și l-am văzut pe Lloyd Evans în costumul lui scump și cu frizura perfect aranjată. Își ține o mână în buzunarul pantalonilor, iar în cealaltă are un pahar de șampanie.

M-am uitat la Ray, el la mine, apoi am ridicat amândoi din umeri și am afișat câte un zâmbet inocent. Fratele nostru mai mare a oftat și a dezaprobat din cap, fără să își șteargă zâmbetul de pe buze.

— Unde e doamna ta?

O luminiță i s-a aprins în ochi și întregul său chip s-a înseninat.

— Circulă. În clipă asta e feliicitată de toată lumea.

Am aprobat ușor din cap și m-am uitat prin încăpă-pere, fiind din nou uimită de eleganța și grandoarea încăperii.

— Are și de ce. A făcut o treabă al naibii de bună.

Brunetul a aprobat din cap și a făcut un semn scurt cu mâna deasupra noastră. S-a uitat la mine și a sorbit din paharul lui.

— O, uite, Braden! E chiar micuța vulpiță care mi-a furat cartea de credit.

Vocea era inconfundabilă și, când am văzut expresia de amuzament de pe chipul lui Lloyd, eram deja convinsă că nu aveam cum să o confund.

M-am întors încet pe călcâie și mi-am strâns buzele, încercând să par cea mai inocentă ființă de pe lumea asta.

Liv arată ca o vedetă într-o rochie verde și mulată, ce îi scoate în evidență toate formele și pielea ei cu un bronz de invidiat. Radiază la brațul lui Braden, în timp ce el avea alura unui om de afaceri.

— Nu mai țin minte dacă a furat-o pentru o nouă pereche de role sau pentru o pereche nouă de adidași.

Am început să râd și am îmbrățișat-o pe prietena mea de terapie. Râsul ei mi-a gădilat urechea și i-am simțit mâinile calde pe spatele meu.

— A fost pentru o pereche de blugi.

— Da, corect.

Ne-am privit în ochi și apoi l-am lăsat pe Braden să mă îmbrățișeze și să mă sărute ușor pe obraz. Și exact cum mă așteptam, mi-a ciufulit părul și mi-a făcut cu ochiul.

S-au schimbat atât de multe de când i-am văzut ultima oară. Ce știu de la Lloyd e că au doi copii, Liv are o carieră de invidiat, iar Braden a sporit renumele companiei Ashford Global și a devenit și partener.

Privindu-i pe cei doi, îmi pot da seama cât de fericiți sunt, chiar și după atâția ani de căsnicie. Peste câteva săptămâni o să fiu în fața unui altar și o să devin soția lui Jaxon. O să pot să fiu și eu ca ei? O să fiu la fel de fericită?

— Hai să facem o plimbare.

Liv și-a petrecut brațul în jurul umerilor mei și a început să mă împingă spre balconul imens.

— Cred că avem câteva bârfe de recuperat, nu?

Am zâmbit și am văzut-o rapid pe Priscilla gesticulând agitată în fața unui bărbat.

— Cred că tu ai mai multe de povestit decât mine.

Blonda a chicotit și mi-a eliberat umerii, sprijinindu-se de balustrada de piatră.

— Păi, am doi copii minunați și, înainte să întreb, sunt cu bunicii lor.

— Nu am crezut vreodată că Roy Ashford o să rateze un eveniment social, am spus chicotind.

Femeia a început să râdă și și-a dat părul pe spate.

— Nepoții lui îl au la degetul mic. Nici măcar în companie nu mai e așa implicat. Are vacanțe din ce în ce mai dese și, când nu e aici, e în Chicago la Oliver și Julia sau în Dubai sau Dumnezeu mai știe unde.

— Greșesc cu ceva dacă spun că îl urăsc și că vreau viața lui?

Olivia a început să râdă și m-a privit.

— Și eu cam vreau viața lui, mai ales când sunt stresată și chiar am nevoie de o vacanță.

— Firma îți dă bătaie de cap?

A zâmbit și și-a încrucișat mâinile la piept.

— Nu știi ce m-aș face fără Tammy și fără Jonah.

— Tammy nu a făcut arhitectura, am spus-o convinsă de cuvintele mele.

A zâmbit și și-a ridicat umerii, privindu-mă amuzantă.

— Ba da. S-a plictisit groaznic în primul ei an la informatică și s-a apucat de arhitectură. Acum e partenera mea și cred că, dacă nu ar fi fost ea și ideile ei geniale, nu am fi ajuns atât de sus.

— Ai avocat?

M-a privit câteva clipe și apoi a început să râdă.

— Lloyd face o treabă bună, dar o să fie șocat când o să îi furi slujba de sub nas.

Am început să râd și m-am sprijinit de balustradă. Chiar dacă eu și Liv nu suntem cele mai bune

prietene, am trecut amândouă prin multe, dar mereu ne-am înțeles una pe cealaltă. Lloyd e foarte norocos că a stat lângă ea și familia Ashford aproape toată viața.

— Braden mi-a spus de Malcom.

Zâmbetul meu a dispărut instant și Liv s-a pus în fața mea, cu o privire serioasă în ochi și fără niciun zâmbet pe buze.

— De ce nu m-ai sunat?

Am deschis gura ca să vorbesc, dar mâna ei ridicată m-a oprit să pronunț vreun cuvânt.

— Înainte să pleci înapoi în Boston, mi-ai promis că o să mă suni de fiecare dată când o să ai probleme și când simți că te întorci la acea stare de depresie.

— Liv, îmi pare rău, am șoptit. Dar am atât de multe pe cap în perioada asta încât am vrut să înlătur cu totul acea parte a vieții mele.

— Și cum merge până acum?

Am oftat și mi-am sprijinit palmele pe piatra din spatele meu.

— Ca naiba! am recunoscut.

M-am întors și am privit grădina imensă care se întindea în fața ochilor mei.

— Nici măcar nu știu cum să am grijă de mine. Îmi e frică de fiecare dată când ies pe stradă și frica se intensifică ori de câte ori sunt însoțită de cineva drag mie. Sunt paranoică?

— E ceva normal, Savannah, m-a liniștit. Malcom l-a adus pe Ray la un pas de moarte.

— Ar fi putut să moară.

Vocea mea tremură și am simțit lacrimile inundându-mi ochii, făcându-mă să clilesc mai des ca să

le alung. Liv și-a pus mâna pe unul dintre umerii mei și a oftat.

— Dar nu a făcut-o. Și nici nu o să o facă. De data asta nu poți să lupți împotriva lui Malcom singură. Trebuie să îi lași să te protejeze.

— Și dacă îi pierd?

— Cred că ai o șansă mai bună să îi pierzi dacă te exilezi. Și pot să îți garantez asta pentru că am simțit-o pe pielea mea.

Mi-am umezit buzele și m-am întors la prietena mea. Mi-a zâmbit ușor și mi-a dat părul pe spate. M-am înfiorat câteva secunde când am simțit șuvițele pe pielea goală.

— Bună seara, Olivia.

Am văzut fosila peste umărul blondei și apoi m-am străduit să nu pufnesc în râs când prietena mea și-a dat ochii peste cap. Și-a arcuit buzele într-un zâmbet și s-a întors cu fața la el.

— Domnule Black! a spus diplomată.

Dinozaurul a zâmbit și s-a apropiat de ea, i-a luat mâna și a dus-o la buze. În momentul ăsta mă bucur că ne urâm, pentru că sigur aş vomita dacă mi-ar face mie asta.

— E o plăcere să te revăd, ca de fiecare dată.

— Mulțumesc.

Mi-am mușcat buza de jos și am scos un scâncet slab, în încercarea mea de a nu râde. Liv nu l-a cunoscut foarte bine pe Domnul-Sunt-Aproape-de-Moarte, dar nu îl are la inimă, mai ales pentru că îl persecută pe Lloyd.

— Aș putea să o răpesc pe prietena ta câteva clipe?

Parcă și văd anunțul din ziarul de mâine: „*Derek Black, ilustrul avocat al New York-ului, moare subit sufocat în tufele de trandafiri!*”

Blonda și-a întors capul și m-a privit, iar eu am aprobat ușor din cap. Ce naiba se mai poate întâmpla acum?

Liv s-a retras elegant, iar eu și fosila am rămas singuri, față în față, privindu-ne. Analizându-l, pot să înțeleg de unde a luat Jaxon alura de avocat. Cu siguranță, dinozaurul a fost atrăgător acum două mii de ani, când era tânăr, și probabil a frânt multe inimi.

— Am auzit că peste câteva săptămâni o să îmi distrugi complet nepotul.

Am oftat și m-am uitat câteva clipe pe fereastră la atmosfera din interiorul camerei, apoi mi-am întors privirea spre el, zâmbind.

— Nu am de gând să fac asta aici, am spus.

Am făcut un pas, încercând să mă îndepărtez de el, dar m-a apucat de braț și m-a tras lângă el. Pentru un bătrân are o forță destul de mare.

— Îndepărtează-te de Jaxon cât mai poți, altfel o să îți pară rău!

— Cred că ar trebui să îmi dai drumul, am spus pe un ton calm.

A început să râdă, făcându-mă să îmi întorc privirea înspre el.

— Altfel ce? O să dai fuga la Victoria și o să îi spui tot? O să te victimizezi din nou și apoi o să o convingi să îl manipuleze pe nepotul meu?

E patetic. De-a dreptul patetic.

— Singura persoană care îl manipulează ești chiar tu.

— Doar mă asigur că nu îşi distruge viaţa.

Am început să râd şi mi-am smuls braţul din strânsoarea sa.

— De asta vrei ca Monique să îmi ia locul?

— Monique e exact genul de persoană de care Jaxon are nevoie. E frumoasă, deşteaptă, dintr-o familie bună şi care înseamnă ceva în societate. Tu vii dintr-o familie coruptă, laşă şi care se foloseşte de cei din jurul lor.

— Taci din gură! l-am ameninţat cu un ton scăzut.

Zâmbetul lui s-a lărgit şi a făcut un pas spre mine.

— Ştiu că adevărul te doare. Mama ta a fost o femeie de doi bani care a folosit-o pe fiica mea. Tatăl tău l-a folosit pe Roy Ashford ca să ajungă cât mai sus, iar fratele tău e un mincinos care calcă pe cadavre ca să îşi facă o reputaţie.

Palma mea s-a lovit de obrazul lui şi sunetul s-a auzit că un ecou. Respiram sacadat şi îl priveam cu ură pe bărbatul din faţa mea.

— Să nu îndrăzneşti să mai vorbeşti aşa despre familia mea vreodată, ticălosule! Spui că suntem laşi şi mincinoşi, dar măcar suntem împreună. Tu nu ai nimic şi când o să îţi dai seama de asta, o să fie prea târziu.

Nu mă aşpteam să mă privească uimit sau şocat. Se aştepta la reacţia mea, judecând după zâmbetul de pe buzele lui.

— Ce naiba se petrece aici?

Asta a vrut de la început. Mi-a întins o capcană şi eu am căzut în ea ca o proastă.

Capitolul 25

Jaxon

Simțeam cum furia mea avea să refuleze din clipă în clipă. Savannah mă privea speriată, în timp ce urma roșie de pe obrazul bunicului meu mă irita din ce în ce mai tare.

— Ești bine, bunicule?

Bărbatul a zâmbit și m-a bătut ușor pe umăr.

— Am avut parte și de unele mai bune, băiete. Dar poate asta îți deschide ochii o dată și pentru totdeauna.

O, mi-a deschis ochii într-adevăr.

Bătrânul s-a retras și ne-a lăsat singuri. Mi-am strâns pumnii pe lângă corp și m-am uitat peste umăr cum bunicul închide ușa în spatele lui, izolându-ne de restul invitaților.

Mi-am întors capul și am privit-o pe logodnica mea. Ochii ei îi străluceau și evita să mă privească, în timp ce își frângea mâinile. De data asta nici nu încerca să se justifice.

— Ce dracu e în capul tău?

Roșcata mă privea fără să scoată vreun cuvânt. Am făcut un pas spre ea, iar ea unul în spate.

Am mârâit când s-a retras din nou și m-am oprit. Mi-am închis ochii câteva secunde și am tras aer adânc în piept, încercând să nu sar pe ea și să o omor.

— Savannah, răspunde-mi la întrebare înainte să îmi pierd controlul complet.

A tras aer în piept și a zâmbit.

— De ce ar trebui să îți răspund, când e mai mult decât evident că nu o să mă crezi?

Am făcut un pas spre ea și de data asta nu s-a mai dat înapoi. Și-a dat capul pe spate ca să mă poată privi în ochi și am văzut tristețea din ei.

— Ți-am spus de atâtea ori să nu te apropii de bunicul meu. Și acum îl lovești?

Am rostit cuvintele printre dinți și simțeam cum toată furia mea începea să pună stăpânire pe corpul meu.

— El e cel care mă atacă. Nu pierde nicio ocazie să îmi jignească familia și să îmi spună că mă vrea afară din viața ta.

— Cred că ar trebui să te duci la un doctor.

S-a dat un pas în spate de parcă aș fi lovit-o și m-a privit șocată.

— Doar m-am apărat, Jaxon!

— Împotriva unui bătrân care nu ți-a făcut nimic?

— Nu poți să spui asta pentru că nu ai fost niciodată de față când m-a atacat. În preajma ta, se comportă ca un mieluşel, iar când sunt singură cu el se transforma într-un monstru.

Nu am mai rezistat și am apucat-o de braț, apropiind-o brusc de mine.

— Dacă nu îți ții gura, o să regreti asta.

A început să râdă și s-a smuls din strânsoarea mea.

— Dacă nu îți deschizi ochii, tu o să regreti toate astea. De ce îți e atât de greu să mă crezi? Dacă mă iubești, ar trebui să fii de partea mea și să îmi acorzi credibilitate.

— Ești atât de sigură că te iubesc?

Roșcata mă privește cu gura căscată și albă la față. Și-a pus mâna la piept și am văzut lumina strălucind pe diamantul ei.

Mi-am pus mâinile în buzunarele pantalonilor și am privit-o ironic.

— Chiar crezi că te iubesc?

— Asta ai spus-o chiar tu.

Am zâmbit și m-am uitat în altă parte pentru că nu suportam să îi văd chipul rănit.

— Am spus acele cuvinte pentru că trebuia să te fac să te întorci.

— De ce?

— Chiar dacă mama mi-a spus că e fericită, oricare ar fi alegerea mea, nu o cred.

Îcnetul ei m-a făcut să îmi închid ochii pentru câteva secunde.

— Ai făcut-o pentru Victoria? Pentru fericirea ei?

Am strâns materialul buzunarelor între degete și deja uram cuvintele pe care urma să le spun.

— Ți-am mai spus că nu ești opțiunea mea, Savannah. Nu te-aș fi ales niciodată ca să îmi fii soție.

Am auzit-o gemând, dar nu m-am întors să o privesc. Dacă făceam asta, toată masca mea avea să se destrame. Nu puteam face asta.

— Nu o să fiu niciodată suficient de bună pentru tine, nu? Te-ai jucat mereu cu mine și m-ai manipulat după bunul tău plac. De ce nu m-ai lăsat în pace?

Am înghițit saliva care mi se adunase în gât și am continuat să privesc fântâna arteziană care trona în mijlocul grădinii.

— Acum înțeleg de ce ești atât de apropiat de bunicul tău. Pentru că ești același monstru ca și el.

Mi-am întors privirea pentru a o înfrunta pe Savannah Evans rănită, cu lacrimi în ochi și mai palidă ca niciodată. Inima îmi era strânsă și îmi doream atât de mult să o iau în brațe și să îi spun cât de mult o iubesc.

— M-ai făcut să te iubesc și ai așteptat liniștit până când ai considerat că e timpul să îmi frângi inima. Și el continuă să îmi spună că sunt o sărăntoacă proastă și needucată.

— Poate că are dreptate, m-am forțat să spun.

Roșcata a icnit și s-a sprijinit de marginea balconului. Am avut nevoie de multă stăpânire de sine ca să nu o iau în brațe.

— Poate ca mama nu vede asta, dar tu nu o să te poți adapta niciodată acestei vieți. Ar trebui să stai în vizuina ta cu oameni de seama ta.

A început să râdă, îngrijorându-mă. Se comporta că o nebună și nu știu dacă era un semn bun.

— Da, ai perfectă dreptate. Ar trebui să stau cu oameni de seama mea, care sunt mai integri și mai sinceri decât clasa voastră socială de doi bani.

— Îmi vreau inelul înapoi.

A zâmbit și s-a uitat la mâna ei stângă, pipăind bijuteria.

— Mereu am considerat că e prea mare pentru mine.

A scos inelul și s-a apropiat de mine, întinzându-mi-l.

— Cred că o să fie perfect pentru degetul lui Monique.

Am întins palma, iar inelul a căzut în ea. Încă se simțea căldura mâinii ei și un fior m-a pătruns pe șira spinării.

— Cred că o să aflu.

— Mai umple unul, Ronny.

Am împins paharul gol spre barman, care mă privea îngrijorat.

— Ești sigur? E deja al patrulea pahar și nu îți stă în fire să bei atât.

Am bătut cu degetele pe sticlă, făcându-l să înțeleagă mesajul meu. A oftat și mi-a turnat din nou whisky, punându-mi paharul în față.

Am dat băutura peste cap și mi-am închis ochii când am simțit alcoolul arzându-mi gâtul.

Nu vreau să aud de nimeni în momentul ăsta. Nu vreau să văd chipul fericit al bunicului meu sau cel de dezamăgire al mamei. Știu că nu o să mă ierte niciodată, dar sunt fiul ei și nu are încotro.

— Mai vreau unul, Ron.

— Cred că ar trebui să te oprești.

Mi-am întors capul și am văzut-o pe Monique lângă mine. Mă privea îngrijorată și i-a făcut semn barmanului să plece.

— Lasă-mă în pace!

Am ridicat mâna și i-am arătat paharul lui Ronny, care mă ignora complet. Bărbat de doi bani. Se lasă intimidat de o femeie.

— Ar trebui să mergi acasă, Jax.

Am început să râd și m-am uitat la ea.

— De ce? Ca să îi demonstrez mamei că sunt o dezamăgire? Să văd cât de mult o rănesc?

— Hai să mergem.

Mi-a luat brațul drept și mi l-a pus peste umerii ei, încercând să mă ridice de pe scaun. Am început să râd când i-am văzut încercările patetice, iar ea mi-a aruncat o privire urâtă.

— Ești amuzantă.

— Sunt convinsă că sunt de-a dreptul hilară. Te rog, Jax!

Mi-am dat ochii peste cap și m-am ridicat de pe scaun, simțind imediat cum totul se învârtea cu mine.

Nici nu îmi amintesc când am urcat în taxi, când am coborât din el și când am ajuns într-un apartament. Pot să spun doar că nu era apartamentul meu. Culoarele calde de bej și crem nu erau pe gustul meu.

— Asta e casa ta?

— Îhm, am auzit un murmur.

A deschis o ușă și am ajuns în dormitor, sperindu-mă de culoarea roz-pal de pe pereți. Slavă Domnului că logodnica mea nu are gusturi atât de proaste.

Am privit tavanul alb care se învârtea cu mine. De când are Savannah stele pe tavan? Și de ce se învârt?

— Jaxon?

Iubita mea s-a aplecat deasupra mea și am zâmbit când i-am văzut ochii.

Mi-am pus o mână pe obrazul ei și am apropiat-o de mine.

— Mi-a fost dor de tine, iubito!

Am sărutat-o, punându-mi o mână pe talia ei, lipind-o complet de mine. Am auzit-o gemând și și-a arcuit trupul pe al meu ca o felină.

Capitolul 26

Savannah

— Îți jur că de data asta îl omor! amenința gravida noastră.

Am zâmbit și mi-am strâns brațele și mai tare în jurul meu, în timp ce priveam în gol pe geamul mașinii.

Lloyd conduce violent și înjură mai des decât știam eu.

— Dacă scapă viu din mâinile mele poți să îi faci ce vrei.

Mi-am privit mâna stângă și mi-am atins inelarul, suspinând. De data asta, chiar s-a terminat. De data asta, nu o să se mai întoarcă și nu o să îmi mai spună că mă vrea înapoi.

Lloyd a oprit mașina în fața blocului și am deschis portiera înainte să facă el asta pentru mine. Poate că am inima rănită, dar nu sunt handicapată.

Am intrat în bloc fără să îi aștept pe ei și am încercat să îi zâmbesc portarului.

— Sunteți bine, domnișoară?

M-am oprit și mi-am întors capul, uitându-mă la bărbatul de vârstă mijlocie care mă privea îngrijorat.

Am zâmbit și mi-am pus o mână pe umărul lui.

— Sunt bine, Sam. Am avut doar o seară grea.

Zâmbetul lui mi-a încălzit inima când m-a bătut ușor pe umăr. Dacă bărbatul ăsta care nu știe absolut

nimic despre mine e atât de amabil, de ce nu a putut și Jaxon să fie aici?

M-am oprit în fața liftului și am apăsât pe buton, iar fratele și prietena mea au venit în spatele meu.

— Nana...

Am dezaprobat din cap și am pășit în interiorul ascensorului, lipindu-mă de peretele rece, ignorând frigul care mi-a pătruns pielea. Mi-am trecut limba peste buza de jos, evitând să îi privesc pe cei doi. Nu vreau să le văd privirile încărcate de milă pentru că nu mai rezist mult. Vreau doar să fiu singură și să plâng.

Când am auzit clopoțelul, am părăsit liftul și am căutat cheia în geanta-plic. Slavă Domnului că Jess și Ray au plecat înainte să afle de toată cacealmaua asta. Sper doar să nu fie acasă.

Am băgat cheia în broască și am deschis ușa, încercând să scap cât mai repede de cei doi însoțitori. Dar încercarea mea s-a năruit când Lloyd m-a prins de braț și m-a întors cu fața spre el.

— Cred că ar trebui să vorbim.

— Nu.

— Nana...

Mi-am smuls brațul din strânsoarea sa și l-am privit furioasă.

— Nu am nevoie de tine să îmi plângi de milă, Lloyd. Vreau doar să fiu singură și să mă lăsați cu toții în pace.

— Nu cred că...

— Mă doare în cur de ce crezi tu. Ai o iubită, o să ai un copil, ai o carieră de invidiat, așa că ai grijă

de ele. Nu am nevoie să mă dădăcești și să îmi ștergi lacrimile. Știu cum să fac asta de vreme ce nu ai fost niciodată acolo.

Când mi-am auzit propriile cuvinte am regretat că le spuseseam, dar era prea târziu. Chipul îndurerat al fratelui meu îmi provoca silă. Ce fel de om am devenit?

Lacrimile stăteau să îmi cadă, deși crezusem secăt acest izvor. Mi-am aruncat geanta pe podea și mi-am mușcat buza de jos încercând să mă mai controlez.

— Vreau doar să fiu singură și să îmi ling rănile. Cer prea mult?

Lloyd și-a încordat maxilarul și a mormăit un *nu* printre dinți. Am dat ușor din cap și m-am îndreptat spre camera mea.

— Nu o să plec nicăieri, Savannah. Și mă doare în cur de ce vrei tu.

Am trântit ușa în spatele meu și m-am întins pe podea, izbucnind în lacrimi. Mi-am acoperit chipul cu ambele mâini și am izbucnit în plâns.

Singurul lucru de care aveam nevoie era Jaxon King. Voiam să vină și să îmi spună că totul a fost o minciună și că a făcut toate astea pentru a păcăli acea fosilă nenorocită.

De ce nu pot să am o viață ușoară? Să fiu îndrăgostită și să mă pot bucura de acea iubire? De ce trebuie să îmi fie smulsă inima din piept și călcată în picioare. Nu am făcut rău nimănui, mereu m-am menținut la limită. De ce continua să mă atace?

Nu am vrut niciodată banii lor. Nu am vrut niciodată să fac parte din viața lor tâmpită. Tot ce am vrut a fost iubire și afecțiune. Am cerut chiar atât de mult?

Vreau doar să mor.

— De ce naiba nu m-ai sunat?

Urletul lui Ray e inconfundabil. Mi-am deschis ochii și mi-am simțit mușchii amorțiți. Cred că asta se întâmplă când adormi pe podea.

M-am ridicat în picioare și am încercat să mă întind, dar durerea m-a împiedicat.

— Vorbește mai încet, Ray, o s-o trezești.

Super, acum fac ședință de familie și o să mă eticheteze drept nebună.

Am deschis ușa încet, asigurându-mă că nu fac zgomot. Prefer să trag cu urechea decât să îi las să mă ia în brațe. M-am strecurat ușor pe hol și m-am oprit lângă baie, fără ca ei să mă vadă. Jess și Ray au venit acasă și fetele stau pe canapea, în timp ce frații mei se privesc unul pe altul furioși.

— Nu vrea să vorbească cu nimeni. Ce vrei să fac? Să intru peste ea cu forța și să o strâng în brațe până îi pocnesc oasele?

— Pentru un avocat ești destul de sensibil când vine vorba de o femeie.

— Întinde coarda, boue! l-a provocat. Chiar simt nevoia să pocnesc pe cineva.

— Ar trebuit să te duci la ea și să o forțezi să vorbească cu tine. Nu trebuia să o lași să plângă și se închidă în ea ca într-o carapace.

Uneori am impresia că am fost adoptată.

— Da, sigur că asta e cea mai bună strategie. Doar e gândită de marele Raymond Evans care, după o decepție în dragoste, și-a abandonat facultatea.

Ray era iritat și l-a lovit pe Lloyd direct în obraz. La rândul lui, Lloyd s-a năpustit asupra fratelui nostru, împingându-l în insula din bucătărie. Blondina mea sări instant în picioare și s-a apropiat de ei.

— Terminați! Dacă aveți chef de pumni, faceți-o în altă parte, nu în casa mea.

Lloyd îi dădu drumul bărbatului din fața sa înjurând.

— E numai vina ta.

Fratele meu cel mai mare îl privea pe Ray cu gura căscată și pumnii strânși, probabil pornit să îl pocnească din nou.

— Vina mea? De ce mama dracului e vina mea?

— Știai foarte bine ce a pornit Black împotriva familiei noastre. Ai fi putut să o avertizezi pe Savannah în legătură cu asta și să îi spui să stea naibii departe de Jaxon.

Lloyd nu scotea un cuvânt, dar Jess îl privea nedumerită pe iubitul ei fără să înțeleagă ce vrea să spună.

— Nu mă privi așa, blondo! Știi foarte bine ce părere are bunicul tău despre noi. Ești perfect conștientă că tu, Mark și Victoria nu ați fi putut niciodată să o apărați. Ați crezut că Jaxon o să fie asul din mânecă, dar a fost tot timpul în mâneca boșorogului.

Nimeni nu spunea nimic și asta mă făcea să cred că Ray atinsese un punct sensibil.

— Am știut că bunicul vrea să se răzbune pe voi, dar nu am crezut niciodată că o să ajungă până aici. Nici măcar mama nu îl mai poate face să își vină în fire.

— Nu l-a folosit doar pe Jaxon.

M-am uitat la Lloyd și nu eram singură cine spusese asta.

— L-a scos pe Malcom din închisoare.

Inima mea s-a oprit pentru câteva secunde și am simțit podeaua învârtindu-se. Am înghițit în sec și îmi simțeam respirația accelerată.

— Vrei să spui că Derek Black e noul avocat al lui Malcom?

Nici măcar nu eram sigură că eu pusesem întrebarea. Când și-au întors privirile spre mine, m-am simțit ca un criminal la proces.

M-am apropiat de frații mei și m-am oprit la o distanță considerabilă. Lloyd s-a apropiat de mine, dar nu suficient cât să mă atingă.

— Nana, ar trebui...

— Vreau răspunsul tău, Lloyd. Da sau nu?

A tras aer în piept și și-a închis ochii, încercând să găsească o cale de ieșire.

— Da sau nu, răspunde, la dracu! am țipat

— Da, Derek Black e noul avocat al lui Malcom.

M-am dat un pas înapoi și m-am uitat pe măsuta de cafea, fixându-mi privirea pe cheile de la mașina fratelui meu.

— O să ducă asta la limită, nu? Chiar vrea să mă distrugă.

— Încă nu știm dacă ăsta e planul lui. Trebuie să...

Am început să râd isteric și privirea îmi era încrețoșată de lacrimi. M-am uitat la fratele meu, mușcându-mi buza de jos și încercând să opresc lacrimile să mi se prelingă pe obraji.

— Nu știm? Serios, Lloyd? Cred că știm perfect ce vrea cu adevărat. Nu te-a putut dărâma pe tine, știe că nu are nicio șansă cu Ray și singurul Evans care a mai rămas sunt eu.

Am început să râd din nou, încercând să evit privirea îngrijorată a fratelui meu.

— Eu sunt veriga slabă și el vrea să rupă lanțul. Dar nu o să îl las să o facă.

M-am întins și am luat cheile mașinii, apoi m-am repezit spre ușă. Am prins cheile din bolul de sticlă de lângă intrare din mers, și am ieșit din apartament, încuind ușa în urma mea. Totul s-a petrecut în câteva secunde și trebuie să fiu recunoscătoare că am participat la decatlon câțiva ani la rând.

Când am scos cheia din broască, am văzut clanța mișcându-se violent, apoi am auzit pumnul lui Lloyd.

— Savannah, deschide naibii ușa!

— Îmi pare rău, frate mai mare! am șoptit. Dar asta e lupta mea.

Am început să alerg, îndreptându-mă spre scări. Dacă aștept liftul, risc să fiu prinsă și nu pot să permit asta.

Mă țineam de balustradă ca să mă asigur că nu îmi rup gâtul, și simțeam adrenalina cum îmi pulsa în vene și inima în piept.

Îmi strâng degetele în jurul volanului și respir agitată.

Privesc clădirea impunătoare prin parbrizul mașinii și mai am puțin și mușc din materialul de piele.

Am scos cheia din contact și am deschis portiera. Când mi-am simțit picioarele desculțe pe asfalt, am mormăit o înjurătură. Normal că m-am descălțat când am intrat în mașină aseară. Urăsc să port tocuri.

Am trântit portiera în spatele meu și am zâmbit, gândindu-mă că, dacă Lloyd ar fi fost aici, acum mi-ar fi ținut morală.

Am tras aer în piept și m-am îndreptat spre intrarea în clădire, atrăgând toate privirile. Da știu, e foarte neobișnuit ca o femeie să poarte rochie de seară, desculță și foc de nervoasă.

Când am pătruns în firmă, Benjamin era din nou de serviciu și a înmărmurit când m-a văzut.

— Domnișoară Savannah? Sunteți bine?

Acum știe cine sunt și mi-a reținut și numele. Cât de draguț din partea ticălosului!

Când a ajuns lângă mine l-am împins fără să îi răspund și m-am îndreptat țintă spre lifturi.

— Ați fost atacată? Aveți nevoie de ceva?

M-am întors brusc pe călcâie, lovindu-l cu părul drept în ochi. Probabil arătam extrem de furioasă pentru că l-am văzut înghițind în sec și s-a dat un pas în spate.

— Da, am nevoie să te duci la dracu și să dispari din fața mea!

Sunetul ascensorului s-a auzit exact la timp și am intrat înăuntru, apăsând butonul pentru etajul mumiei. Continuam să îl privesc pe paznic, în timp ce unul dintre colegii lui a ajuns lângă el.

Data trecută m-a ținut afară și aproape că mi-a dat și câteva șuturi. Ar trebui să îmi mulțumească că nu l-am castrat de data asta.

Băteam agitată din picior privind luminița albă care se plimba pe tabloul electric.

Am ieșit din ascensor la etajul potrivit și am stat câteva secunde în fața ușilor de sticlă. Am tras aer în piept și am trecut fulgerător pe lângă recepționeră, care mă privea cu gura căscată. Toți angajații se comportau de parcă eram un animal scăpat de la circ. Poate că așa și e, sau cel puțin așa mă simt.

Când m-a văzut, Naomi a tresărit ca arsă.

— Unde e fosila?

— Care fos...

Privirea mea a făcut-o să își înghită întrebarea stupidă și a înghițit în sec.

— E în sala de conferințe.

Am privit lung spre încăperea din capătul culoarului și am zâmbit. Mai bine de atât nu se putea. Partenerii lui aveau să își dea seama ce fel de monstru e.

— Nu poți să intri!

Cu nesuferita blondă în urma mea, am pășit pe hol și am deschis ușa sălii de conferințe. Toți și-au întors privirile spre mine, dar eu fixam privirea mumiei din capătul mesei.

— Îmi pare rău, domnule, am încercat...

Bărbatul și-a ridicat o mână, reducând-o la tăcere. Mă privea la fel de uimit ca și ceilalți și asta mă făcea să mă simt bine.

Am zâmbit și am început să bat din palme, apropiindu-mă de bătrân.

— Chiar te-am subestimat, nu?

Și-a îndepărtat scaunul de masă și m-a privit. M-am oprit lângă el și mi-am pus ambele mâini pe bucata strălucitoare de lemn, abținându-mă să râd că o isterică.

— Chiar te-ai străduit mult ca să mă dobori, Derek, băiete.

Mi-am întors ușor capul și am văzut laptopul și dosarele din preajma lui.

— Ei bine, ai ales persoana greșită pe care să o enervezi.

Dintr-o singură mișcare am aruncat toate obiectele pe podea. Am auzit rumoare, scaune mișcându-se, uși deschizându-se, murmure indescifrabile. Dar eu eram atentă doar pe Derek Black și pe privirea lui consternată.

— De ce faci toate astea? am început să țip. Din cauza părinților mei? Din cauza fratelui meu?

Clipea des și pur și simplu se uita la mine, făcându-mă să răbufnesc. Am izbit telefonul fix de podea și l-am auzit spărgându-se.

— Răspunde-mi, la naiba! De ce mă torturezi? Nu ți-am făcut niciodată nimic.

Am auzit vocea lui Jaxon pe hol și am tresărit. M-am repezit spre ușă și am încuiat-o înainte ca el să ajungă aici și să își salveze eroul. M-am întors spre

bătrân fără să bag în seamă strigătele sau bătăile apăsate din ușa.

— Nu am spus nimic când ai încercat să îmi afectezi viața academică. M-am ținut departe de tine și de Jaxon. Nu am ripostat când mi-ai atacat fratele. Dar Malcom? Știi măcar ce mi-a făcut? l-am întrebat cu vocea tremurândă.

Am înghițit în sec și îmi simțeam deja lacrimile stând să cadă.

— Ai idee cât de traumatizant poate fi pentru o copilă să fie aproape violată? Să își vadă fratele într-o baltă de sânge? Să creadă că nu o să îl mai vadă niciodată? Știi toate astea?

M-am așezat în fața lui și l-am apucat de cămașă, trăgându-l spre mine. Am încercat să îl ridic în picioare, dar nu aveau putere. S-a ridicat singur. Eram la același nivel și îl priveam în ochii lui cruzi.

— Nu știu și nu vrea să știu ce ți-au făcut părinții mei, dar nu trebuie să mă condamni pe mine pentru acțiunile lor. Tot ce am vrut a fost iubire. Și am crezut că am găsit-o cu Jaxon.

Lacrimile au început să îmi curgă și mi-am luat mâinile de pe el, făcând câțiva pași în spate. Am auzit ușa spărgându-se, dar nu mi-am întors capul.

— Bunicule!

Bărbatul a ridicat o mână și totul parcă a înghețat. Îl priveam cu lacrimi în ochi, iar el mă privea cu compasiune.

— Dar nu am fost suficient de bună pentru marele Derek Black. Așa ca el s-a decis să mă rupă în bucăți.

— Savannah...

Am pufnit în răs și am dat din cap.

— Ai o familie, Derek. Ai iubire, siguranță și alegi să îi îndepărtezi de tine, manipulându-i. Eu în schimb, nu mai am nimic.

Mi-am tras nasul și mi-am șters lacrimile.

— Părinții mei au murit când aveam cea mai mare nevoie de ei. Lloyd a venit aici ca să uite durerea și Ray s-a prefăcut că nu exist. Când am venit aici și l-am cunoscut pe Jaxon am crezut că asta e șansa mea să fiu fericită.

Am suspinat adânc și mi-am pus mâna la piept, încercând să înăbuș durerea care mă sfâșia.

Respirația îmi era din ce în ce mai accelerată și îmi strângeam degetele pe piept, cu unghiile înfipite în piele. Mi-am umezit buzele cu limba și l-am privit pe Jaxon King. Palid, îngrijorat și speriat.

— Acum înțeleg de ce ești atât de apropiat de el și îi ieși apărarea mereu. Pentru că ești la fel de crud și ticălos ca el. Niciodată nu m-ai vrut. Ai vrut doar o jucărie nouă și eu eram disponibilă.

A făcut un pas spre mine și am suspinat, dorindu-mi atât de mult să mă atingă. Dar Monique s-a pus între noi și l-a oprit.

— E timpul să pleci! Nu ai ce căuta aici!

I-am auzit numele, dar nu știam dacă Derek sau Jaxon o strigase. Individa mă privea de sus, de parcă aș fi fost ultima cârpă din lume.

— Ce naiba vrei? am spus complet enervată de apariția ei.

— Să stai departe de logodnicul meu și de compania asta.

Logodnicul meu!

Logodnicul meu!

Logodnicul meu!

Cuvintele ei îmi răsunau în cap, și parcă întreaga încăpere se învărtea. M-am dat un pas în spate și am simțit un gol în stomac.

Târfa a zâmbit cu gura până la urechi și și-a dus mâna stângă la gât, asigurându-se că observ diamantul imens, diamantul meu, strălucind pe inelarul ei.

— Normal că ai fost jucăria lui. Aseară am râs cu poftă de tine. După ce am făcut dragoste, desigur.

Jaxon a prins-o de braț și a smucit-o spre el, scrâșnindu-i ceva în ureche. Nu reușeam să aud ce îi spune pentru că simțeam cum mă prăbușesc. Fosila m-a prins exact înainte să mă prăbușesc pe podea. Jaxon a împins-o pe Monique de lângă el și a făcut un pas spre mine. I-am simțit mâinile calde pe pielea mea și l-am privit direct în ochi.

— Te-ai culcat cu ea? am șoptit.

Brunetul și-a închis ochii câteva secunde și și-a strâmbat buzele. Mi-am retras mâinile de sub ale lui și m-am desprins în același timp și de bunicul lui.

— Vă meritați unul pe celălalt.

— Să fii sigură de asta, sărăntoaco!

M-am uitat la tipa enervant de arogantă și am zâmbit.

I-am tras cu toată puterea un pumn direct în nas. S-a dat în spate, și-a acoperit nasul cu ambele mâini și a început să urle. Sângele a țâșnit și a început să i se prelingă pe față, dar cel mai amuzant era faptul că niciunul dintre bărbați nu s-a apropiat de ea.

— Idioato! Mi-ai spart nasul! O să plătești pentru asta!

— Ar trebui să îmi mulțumești. Tocmai te-ai ales cu o operație de nas gratuită.

Nu am mai stat pe gânduri și am ieșit din sală. Angajații erau adunați cu toții lângă ușă și s-au dat imediat la o parte când m-au văzut.

Am ajuns rapid la lift și m-am strecurat înăuntru înainte să se închidă. M-am lipit de perete și am privit tavanul, trăgând aer în piept. Îmi simțeam lacrimile uscate pe obraji, dar în același timp simțeam cum cad într-un abis.

S-a culcat cu ea și apoi i-a pus inelul pe deget. Nu mai am nevoie de nimic altceva. L-am pierdut pentru totdeauna.

Oricât de mult aș încerca să fac ceva, nu o să reușesc niciodată să fiu fericită cu el.

Când ușile liftului s-au deschis, am dat ochii cu Lloyd și apoi cu Ray. Amândoi se uitau la mine îngrijorați și imediat mi-am simțit lacrimile izbucnind din nou.

M-am aruncat direct în brațele fratelui meu și am început să plâng. Bărbatul m-a strâns la pieptul lui și m-a sărutat apăsător pe creștet, fără să spună ceva.

— Nu mai rezist. Nu mai am nimic de ce se mă agăț. Vreau doar să dispar.

L-am simțit încordându-se, acompaniat de înjurătura lui Ray, dar niciunul dintre ei nu a spus nimic. Doar m-au lăsat să plâng.

Capitolul 27

Jaxon

— Din fericire nu are nasul rupt, e doar puțin șifonat.

Continui să stau sprijinit de peretele rece, cu mâinile încrucișate pe piept, și îl ascult cu atenție pe tata.

— O să fie umflat câteva zile, dar apoi o să își revină.

Am aprobat din cap, fără să îmi pese câtuși de puțin de nasul lui Monique.

— Acum poți să îmi spui ce naiba se întâmplă și de ce Monique are inelul lui Savannah pe deget?

Mi-am ridicat capul și m-am uitat la tatăl meu, fiindu-mi frică de ce aveam să îi spun. Habar nu am cum o să reacționeze, dar poate o să mă ajute să descurc toată problema asta.

— Pentru că am dat-o în bară rău de tot.

Bărbatul m-a privit sceptic, apoi mi-a făcut semn să îl urmez. Am răsuflat ușurat când mi-am dat seama că o să avem discuția asta în particular, fără să asculte alte persoane conversația.

Tata a deschis ușa biroului său și m-a lăsat să intru, spunându-i secretarei sale să nu fie deranjat.

— Presupun că ai nevoie de o băutură...

M-am așezat pe canapeaua lui veche și am dat ușor din cap. Bărbatul s-a apropiat de bar și a pregătit paharele de băutură.

De ce în spitalul ăsta toată lumea are barul lui cu băutură?

Mi-a pus paharul în față și am ezitat câteva clipe înainte să îl iau. Bătrânul s-a așezat lângă mine și a oftat.

— Ce se întâmplă cu tine? Nu ești în apele tale de ceva timp, Jax.

Am învârtit paharul între degetele, privind lichidul care se mișca dintr-o parte în cealaltă a sticlei.

— Cred că m-am culcat cu Monique.

S-a oprit brusc înainte de a sorbi din băutură și pentru câteva secunde a rămas nemișcat. Liniștea apăsătoare îmi zguduia creierul și uram fiecare secundă de tăcere.

— Doar crezi?

Mi-am trecut limba peste buza de jos și am dat peste cap toată băutura, făcându-mi curaj să vorbesc.

— Nu am nicio idee ce naiba se întâmplă între bunicul și Savannah. La gală am văzut când ea i-a dat o palmă și ceva în mine a explodat. M-am înfuriat, am lăsat furia să pună stăpânire pe rațiunea mea și am rănit-o peste limită. I-am cerut inelul înapoi și apoi m-am trezit la bar. Îmi amintesc ca Monique a venit după mine și m-a dus acasă. Eram atât de beat încât am crezut că e Savannah și am sărutat-o. Și apoi totul a devenit negru și, când m-am trezit, ea era în brațele mele.

— Erați dezbrăcați?

M-am uitat la o picătură de lichid maroniu care se scurgea pe pereții paharului.

Acum că tata mi-a pus întrebarea asta, îmi aminteam că nu eram dezbrăcat. Aveam doar cravata dată jos și cămașa descheiată. Dar eram la fel de îmbrăcat ca un bețiv care venise acasă. Nici măcar nu fusesem atent la Monique. Habar nu am cu ce naiba era îmbrăcată sau dacă era îmbrăcată.

— Nu. Îmi amintesc că m-am dat jos din pat, mi-am încheiat cămașa, mi-am luat sacoul și am plecat.

— Și cum a ajuns inelul la ea?

Am ridicat din umeri și am lăsat paharul pe masă.

— Habar nu am. A ajuns acasă, m-am schimbat și apoi m-am dus la barou. Și acolo am găsit-o pe Savannah țipând la Derek și plângând. Nu am prins firul discuției, dar era sfâșiată. Și toate astea din cauza mea.

M-am lăsat pe spătarul canapelei și mi-am trecut o mână prin păr. În momentul ăsta mă simt ca ultimul om de pe planetă și cred că merit tot ce mi se întâmplă.

— Voiam atât de mult o să iau în brațe, să îi spun că am fost un dobitoc și că nu vreau altceva decât să o iubesc și să o am lângă mine.

— Cred că o să fie cam greu să faci asta acum.

Am pufnit în râs și am privit tavanul.

— Nu cred că o s-o mai recuperez niciodată, tată. Ar fi trebuit să o vezi. Era distrusă, am șoptit neajutorat.

— Ea a trimis-o pe Monique aici?

Am oftat și am zâmbit când mi-am amintit de pumnul piticei mele.

— Nu știu cum, dar Monique mi-a luat inelul și și l-a pus pe deget. Și i l-a arătat lui Savannah, râzându-i în nas. Iar ea a ripostat.

Tata a început să râdă cu putere, iar m-am trezit zâbind. Ceea ce îmi place cel mai mult la iubita mea e spiritul ei de luptă și faptul că ripostează de fiecare dată.

— Nu cred că trebuie să îți spun eu în ce rahat ești băgat, nu?

Am dezaprobat din cap, iar tata a oftat.

— Întotdeauna ai avut o relație specială cu Derek, dar nu am înțeles niciodată de ce te-ai încăpățânat să îi iei mereu apărarea. Mai ales în ultimii ani.

Dacă ai ști ce se întâmplă de fapt între mine și socrul tău, cred că m-ai renega.

— E ceva ce nu ai înțelege.

Nu a spus nimic și sunt sigur că nu îi place deloc treaba asta. Nu am crezut că o să am vreun secret față de tata. Dar dacă îi spun adevărul, o să fie și mai dezamăgit de mine și nu cred că aș putea suporta asta. Să îl văd în fiecare zi și să știu că e necăjit din cauza mea.

— Poate ai dreptate. Poate e ceva ce crezi că nu ar trebui să știi. Dar nu poți să îți mai distrugi viața, încercând să îl mulțumești pe el, Jaxon.

Mda, prea târziu pentru asta.

— Ai fost de acord să faci liceul în Franța, la prietenul lui cel mai bun. Ai renunțat la cariera ta de vis ca să devii avocat și să preiei baroul lui. Mama ta și cu mine nu am încercat să te convingem mai mult pentru că ne-am dat seama că erai o cauză pierdută. Dar dacă într-adevăr o iubești pe fata asta, nu o abandona pentru el.

Mă jucam cu degetele, pocnindu-le zgomotos.

— Bunicul tău chiar are ceva împotriva familiei lor. Nu știu despre ce e vorba, nici măcar mama ta nu știe. Dar e mai mult decât evident că a dus ura lui la extrem și s-a folosit de tine. Știu că îl iubești și îl respecti, dar trebuie să pui piciorul în prag.

Am oftat și am dat ușor cu capul de perete.

— Mă tem că am pierdut-o pentru totdeauna.

— Fii sincer cu ea și nu o să mai ai motive de teamă.

Ușa s-a deschis brusc și una dintre asistentele tatei a dat buzna abia respirând.

— Doctorul Howard are nevoie de dumneavoastră urgent!

Bărbatul și-a terminat băutura și s-a ridicat în picioare, aranjându-și halatul.

— E o zi minunată să salvăm vieți.

Am rămas singur în birou imens și mi-am îndreptat atenția spre peretele din fața mea, care era plin de diplome ale tatălui meu.

Nu știu ce o să fac. Îmi e frică să îi spun ei adevărul. Mi-e teamă că nu o să mă creadă sau o să aibă impresia că îmi bat joc de ea și încerc să o mint iar.

M-am ridicat în picioare și am părăsit biroul, îndreptându-mă spre salonul lui Monique. Când am deschis ușa, am văzut-o stând pe pat cu nasul bandajat. Ținea o oglindă în mână și se analiza din toate părțile cu lacrimi în ochi.

— Îți vine să crezi ce mi-a făcut bestia aia? Ar trebui să o dau în judecată pentru asta.

Mi-am dat ochii peste cap și m-am apropiat de ea. Vanitatea ei întrecea limitele mele și nu știu ce naiba credea bunicul. Nu aș putea fi cu o femeie ca Monique Martinez nici dacă ar fi singura femeie de pe planetă.

— O să o fac să regrete pentru ca a îndrăznit să...

— Ce caută inelul pe degetul tău?

Am întrerupt-o brusc, iar ea a lăsat oglinda jos și m-a privit uimită.

— Tu mi l-ai dat. După ce am făcut dragoste.

Am zâmbit și m-am oprit lângă patul ei, făcând-o să își dea capul pe spate pentru a mă privi.

— Poate că am fost beat, dar știu că nu m-am culcat cu tine. Și mai mult ca sigur știu că nu ți-am dat inelul.

A înghițit în sec și a încercat să zâmbească.

— Iubitule, știu că nu îți vine să crezi, dar așa s-a întâmplat. Am făcut...

Am apucat-o brusc de gât și am redus-o la tăcere. M-am uitat în ochii ei și vedeam cât de speriată era. Ca o căprioară vânată.

— Spune-mi adevărul și scutește-mă de prostii!

Și-a închis ochii pentru câteva clipe, apoi m-a privit cu frică.

— L-am luat din sacoul tău înainte să te trezești, a recunoscut înfrântă.

— Te-ai prefăcut că dormi când m-am trezit?

A aprobat din cap și am scos o înjurătură.

— Nu m-am culcat cu tine, nu?

A dezaprobat din cap, iar eu am pufnit în râs.

— De ce ai făcut tot cercul mai devreme?

— Bunicul tău a spus că te vrea departe de Savannah. Mi-a spus să fac orice ca să o îndepărtez.

Mi-am luat mâna de pe gâtul ei și i-am smuls inelul de pe deget, făcând-o să geamă. Nu mă interesa nici dacă îi rupeam un deget.

Mi-am lăsat o mână pe saltea și m-am aplecat spre ea, punându-i inelul în față.

— Țasta nu o să fie niciodată al tău! Când te-am sărutat am făcut-o pentru că eram beat și pentru că am crezut că ești Savannah. Niciodată nu o să fiu cu tine, așa ca scoate-ți ideea asta din cap.

A tras aer în piept și a dat ușor din cap.

— Ar trebui să îi mulțumești că ți-a șifonat doar nasul. Altfel îmi puneam eu mâna pe tine și erai toată în ghips.

Ochii ei s-au mărit imediat și a înghițit în sec, lipindu-se de tăblia patului.

M-am dat un pas în spate și am privit-o câteva clipe, apoi m-am întors pe călcâie și am plecat.

Capitolul 28

Jess

— Nu știu ce să mai fac.

Mă jucam cu degetele, în timp ce priveam în gol spre coridor. Lloyd se plimba dintr-un capăt în celălalt al apartamentului, iar iubitul meu era așezat pe brațul canapelei, încruntat și fără să scoată niciun cuvânt.

— Am încercat să vorbesc cu ea, dar nici măcar nu deschide ușa. Tava cu mâncare stă pe podea de aseară și acum regret că are dormitorul cu baie.

Băteam ușor din piciorul drept și am auzit motanul miorlăind. Niciunul dintre băieți nu l-au băgat în seamă. El continua să plângă, în timp ce se îndrepta spre camera prietenei mele.

S-a ridicat în două lăbuțe pe ușa și a început să miaune și mai tare, zgâriind ușor cu gheruțele materialul de lemn.

— Nici măcar nu știm ce naiba s-a întâmplat în biroul lui.

M-am ridicat în picioare și am simțit privirile celor doi asupra mea.

— Iubito?

M-am dus direct spre camera roșcatei, fără să îi răspund lui Ray sau măcar să mă uit la vreunul dintre ei. Motanul stătea în fund pe podea și se uita la mine, mieunând încet.

Am tras aer în piept și am bătut în ușa.

— Deschide ușa!

Nu mă așteptam la vreun răspuns pentru că știam că nu aveam să îl primesc. Dar aș fi vrut să aud măcar un sunet ca să știu că încă e vie și mă aude.

Gândul că a făcut ceva necugetat mă scotea din minți și habar nu aveam cum să o aduc înapoi.

Mi-am lăsat palma pe ușă și am oftat adânc.

— Sav, știu că mă asculți, dar am nevoie să deschizi ușa. Vreau doar să știu că ești bine.

— Sunt vie, dacă asta e problema voastră.

Mi-am întors capul și m-am uitat la frații ei, care mă priveau de parcă încercam să fac un miracol.

— Bine, am înțeles că nu vrei să vorbești cu noi. Dar și Domnul Mustăți trebuie să sufere?

Liniște.

— Îi e dor de tine, Sav. Sunt sigură că l-ai auzit plângând. Vrea la tine.

— Atunci pleacă!

Am zâmbit și am privit ușa.

— Cât de bine mă cunoști, Savannah?

Am auzit oftatul ei prelung, semn că era foarte aproape de ușă. M-am dat un pas în spate și am luat motanul în brațe, în timp ce ușa se descuia.

Când a deschis-o, am rămas cu gura căscată. Scăpase de rochie și era în pijamale, părul îi era ciufulit și cearcănele o făceau să arate ca un raton. Mi-am strâns degetele pe blana animalului și am suspinat.

— Lasă-mă să intru și pisica nu va păți nimic.

Nici măcar nu a încercat să zâmbească. Mă privea fără nicio expresie pe față și își ținea mâna pe ușă.

Am împins-o și am intrat în cameră, auzindu-i oftatul. Apoi ușa s-a trântit cu putere și m-a făcut să tresar. Am lăsat motanul pe patul răvășit și l-am privit cum străpungea cearșaful cu gheruțele.

— Ieși afară!

M-am întors cu fața la ea și eram foarte aproape să o strâng de gât.

— Dă-mă tu, dacă ești atât de grozavă, am provocat-o!

Ne priveam una pe cealaltă și cred că urma să ne luăm de păr dacă nu înceta cu defensiva asta stupidă.

— Îmi ajunge să mă lupt cu un King, nu am nevoie să fac asta și cu tine.

— Atunci nu mă mai respinge. Vreau să te ajut, vreau să fiu de partea ta și să te ajut să treci peste toate astea.

— De ce?

Întrebarea ei m-a luat prin surprindere. Nu pentru că nu știam ce să îi spun, ci pentru că ea avea îndoieli.

— Pentru că te iubesc.

A pufnit în râs și asta nu era deloc un semn bun.

— Asta v-a învățat mama voastră? Sau Derek Black?

Mi-am ridicat sprâncenele și nu înțelegeam absolut nimic din ce spunea.

— Fratele tău mi-a spus că mă iubește și apoi s-a culcat cu Monique Martinez și nu a întârziat să îi pună diamantul pe deget.

Deci asta era!

De asta e atât de afectată și rănită. Faptul că bunicul l-a scos pe Malcom din închisoare e doar un

factor. Dar ceea ce o arde cel mai tare e trădarea lui Jaxon.

— A făcut asta ca să îl mulțumească pe Derek Black. Tu de ce mă iubești, Jess? Ca să o mulțumești pe mama ta? Sau pentru că ești o ratată fără niciun prieten?

Uitându-mă cu atenție la ea, vedeam cât de rănită e. Nici măcar nu mai era prietena mea pe care o iubeam. Devenise o persoană rece, dură, care voia răzbunare. Și se pare că nu îi păsa pe cine călca în picioare ca să o obțină.

— Rănindu-mă pe mine nu o să te ajute cu nimic.

— Mă ajută mai mult decât crezi, a spus rece.

Am tras aer în piept și mi-am mușcat buza de jos.

— Vreau doar să te ajut.

— Nu îmi amintesc să îți fi cerut ajutorul.

Defensivă după defensivă. Nu are de gând să lase pe nimeni în preajma ei.

— Poate nu mă crezi, dar o să fiu mereu de partea ta.

— Ai dreptate, nu te cred, a spus ridicând din umeri.

Am zâmbit și am privit-o tristă, simțindu-mi vocea gătuată.

— De ce?

— Pentru că nu vreau să am încredere în tine și apoi să primesc un cuțit în spate. Nu o să mai am încredere vreodată într-un King.

Privirea ei implacabilă îmi trimitea fiori în corp și mă străduim să nu plâng și să fiu puternică. Nu îmi venea să cred în ce fel de persoană o transformaseră.

— Cred că e mai bine dacă plec.

A dat din cap și a făcut un pas spre mine, privindu-mă cu atenție.

— Nu ar trebui să pleci doar din camera asta. Ar trebui să pleci din casa asta pentru totdeauna.

Dacă mi-ar fi dat o palmă, cred că m-aș fi simțit mai bine. Și mai puțin șocată. Am înghițit în sec în timp ce mă uitam în ochii ei reci.

— Nu am nevoie de tine să îmi ștergi lacrimile provocate de familia ta. Nu am nevoie de niciunul dintre voi în viața mea așa că stați naibii departe.

Nu cred că o s-o mai recuperez vreodată pe Savannah a mea.

— Nu îmi pasă de relația ta cu fratele meu sau de ce simți pentru el. Dar o să fiu mereu în spatele tău și dacă o să îl faci să sufere, nu o să știi ce te-a lovit.

Cuvintele mele pur și simplu erau blocate și habar nu aveam cum să ripostez.

— Ați vrut să vedeți animalul din interiorul meu? Atunci bine ați venit la zoo!

Am plecat de lângă ea pentru că nu mai suportam să o văd astfel. M-am lipit câteva secunde de ușă după ce am închis-o în urma mea și am încercat să îmi recapăt respirația. Am auzit încuietoarea și am sărit de parcă ar fi putut să mă atingă.

— Iubito?

Nici nu mi-am dat seama când picioarele m-au purtat în sufragerie. L-am văzut pur și simplu pe Ray, înaintând îngrijorat spre mine. Mi-am mușcat buza de jos și, când l-am privit, am realizat că plângeam.

— Nu e moartă fizic, dar în interiorul ei totul a murit.

L-am lăsat pe iubitul meu să mă ia în brațe și am început să plâng pentru prietena mea.

— Are nevoie doar de puțin timp. O să își revină. Am lăsat valizele să cadă pe podeaua holului din casa părinților mei și m-am dus direct în sufragerie.

— Jess?

Mama s-a ridicat de pe fotoliul ei și s-a apropiat îngrijorată de mine.

— Ce s-a întâmplat?

Am dat din cap în semn că nu și am lăsat-o să mă strângă în brațe, abținându-mă cu greu să plâng. Probabil Ray i-a aruncat o privire care explica totul și mama a încetat imediat cu întrebările.

— Am nevoie de explicații. Ce naiba se întâmplă cu ea?

M-am dat un pas în spate și am privit-o.

— Tatăl și fiul tău cretin i-au distrus sufletul. Acum m-a dat afară pentru că nu mai vrea pe nimeni din familia noastră lângă ea. Și îți jur că...

— Ce e cu toate valizele alea în hol? Cine pleacă?

Jaxon venise în sufragerie și am putut auzi mârâitul lui Ray. Dar slavă Domnului că s-a abținut și nu a sărit la el pentru că voiam eu să am parte de ocazia asta.

— Ești cel mai mare dobitoc! am țipat la el.

Am luat vaza scumpă a mamei și am aruncat-o în fratele meu. S-a ferit la timp, iar obiectul s-a spart de podea.

— Ai înnebunit?

Am început să râd că o isterică și aș fi vrut să arunc și cu scrumiera în el, dar mama deja o luase de pe masă. Am luat perna și am aruncat-o, dar a prins-o în mână și s-a apropiat de mine.

— Ce naiba ai?

— Savannah m-a dat afară din casă.

Perna a căzut dintre degetele lui și s-a oprit pe podea. Mă bucur că e șocat și nu e în stare să spună nimic. Poate așa își dă seama ce a făcut și poate mai găsim o cale să rezolvăm toate astea.

— Mi-am pierdut cea mai bună prietenă din cauza ta. În momentul ăsta, crede că oricine din familia noastră o să o atace. Și nu o condamn pentru asta.

Jax mă privea încă uimit și îngrijorat. Acum aș vrea să îl strâng de gât și să îl omor. Dar știu că simte ceva pentru ea și că nu e o minciună. Ceva l-a împins să facă toate astea și trebuie să aflu ce, ca să pot să rezolv problema.

— Nu știu ce naiba a fost în capul tău, dar trebuie să rezolvi problema asta, Jaxon.

— Nu o să se mai apropie de sora mea.

Amândoi ne-am întors privirile spre iubitul meu care se străduia din răputeri să nu sară pe fratele meu.

— Nu o să se mai apropie de sora mea, poți fi sigură de asta!

Am oftat și l-am privit pe Jax. Chiar dacă voia să spună ceva, nu putea să o facă. Însă și el era dornic să se ia la trântă cu Ray, judecând după pumnii săi strânși.

— Tu habar nu ai care e problema de fapt. Nu poți să mă ții departe de ea!

Ray a mârâit iritat și m-am pus în fața lui Jaxon înainte ca iubitul meu să ajungă la el.

— Dacă ești inteligent, o să stai cât mai departe de ea.

— Dacă ești inteligent, nu o să îți bagi nasul unde nu trebuie.

Iubitul meu a început să râdă și și-a întins brațul, încercând să îl atingă pe fratele meu. Mi-a trebuit foarte multă forță să împiedic treaba asta și m-am dat un pas în spate, obligându-l pe Jax să facă același lucru.

— Crezi că tu și bunicul tău puteți să o distrugeți doar pentru că aveți bani? Crezi că asta îți dă dreptul să controlezi viața cuiva?

— Ține-ți gura, Ray, a mârâit Jax.

— Altfel ce, păpușel? O să îl suni pe buni și o să îi spui că cineva s-a luat de tine?

Știam că fratele meu nu o să mai reziste și l-am privit cu coada ochiului, avertizându-l să stea departe.

— Ray, cred că e mai bine să pleci, am spus cu vocea scăzută.

Brunetul l-a privit pe adversarul său câteva clipe, apoi m-a tras brusc în brațele sale și m-a sărutat.

— Ne vedem mai târziu.

I-a aruncat o ultimă privire lui Jaxon, iar el i-a susținut-o.

— Îmi spune și mie cineva ce se întâmplă de fapt?

Acum avem cea mai mare problemă. Să îi spunem mamei ce se întâmplă și să strângem după taifun.

Capitolul 29

Lloyd

— Poți să îți spun sigur că de data asta nu mai e traumatizată.

Doctorița și-a pus ambele mâini împreunate pe biroul ei, iar eu o priveam, așteptând explicația de rigoare.

— Vestea că Malcom e liber a zdruncinat-o puțin, dar nu atât de tare ca discuția dintre ea și Derek.

— Vrei să spui confruntarea.

A început să râdă și și-a aranjat ochelarii pe nas.

— Trebuie să recunoști că e destul de războinică pentru vârstă ei. Eu nu cred că aş fi avut curajul să mă duc și să îl înfrunt așa cum a făcut-o ea.

Am zâmbit și am aprobat discret din cap, fiind mândru de sora mea.

— Savannah crede că urăște pe toată lumea, dar ura asta e doar armura ei de protecție. Dacă o dai jos e aceeași fată pe care o îndrăgim cu toții.

— Și cum îi dau armura jos?

Femeia m-a privit câteva clipe fără să spună ceva, apoi a oftat și s-a lăsat pe spătarul scaunului.

— Nu știu.

M-am ridicat brusc în picioare și scaunul a căzut pe podea.

— La naiba, Jill, e a patra ședință. Ar fi trebuit să știi până acum.

Ea însă nu s-a lăsat impresionată de comportamentul meu violent. Mă privea prin lentile de contact și era incredibil de calmă, în timp ce eu spumegam de furie și neputință.

— Am adus-o la tine ca să mă ajuți. Mergem ca pe ouă în jurul ei și nu mai știu ce naiba să fac. Vrea să renunțe la facultate și să plece în Boston.

— Mi-a spus asta.

— Sper că i-ai spus că e cea mai mare tâmpenie.

— De ce crezi asta?

Am început să mă plimb prin biroul ei, mormăind în barbă.

— Pentru că nu am de gând să o las singură. Nenorocitul ăla e în libertate și poate oricând să pună mâna pe ea.

— Ești sigur că asta e motivul? Nu faptul că tu nu vrei să o lași să plece ca să nu îți repeți de fapt greșelile?

M-am uitat la ea cu gura căscată și femeia era atât de calmă încât îmi venea să o arunc de la geam.

— Nu am nevoie de psiholog. Acum vorbim despre Savannah.

A tras aer în piept, apoi a oftat și și-a turnat un ceai din tava de pe masă.

— Poate e timpul să încetați să o mai dădăciți.

— Nu o dădăcim, am spus revoltat.

A pufnit în râs și a lăsat ceainicul jos, punându-și câteva cuburi de zahăr în ceașcă.

— Tot ce faceți este să o supravegheați, să îi aduceți mâncarea la pat și să o tratați ca pe o păpușă

fragilă. Știu că a trecut printr-o dezamăgire groaznică, dar ați întrebat-o măcar ce vrea?

Mi-am deschis gura, dar am închis-o imediat când mi-am dat seama că avea dreptate. Ray și cu mine nu am încercat să vorbim cu ea, nici să o întrebăm ce vrea cu adevărat.

— Jess și Priscilla au încercat asta și le-a dat afară cu lacrimi în ochi.

A zâmbit larg și a început să amestece în ceașcă.

— Pentru că ea nu are nevoie de ele. Savannah poate e dură cu prietenele ei, dar face asta doar ca să vă atragă atenția. Și nu m-ar surprinde dacă fetele ar fi alături de ea în farsa asta.

Mă uitam la ea cu gura căscată.

— Vrei să spui că Priscilla și Jessica se prefac rănite doar ca să ne atragă mie și lui Ray atenția?

— Nu o fac în mod intenționat, a spus în apărarea lor.

Am ridicat scaunul de pe podea și m-am așezat pe el pentru că simțeam că mă prăbușesc

— M-ai pierdut.

Jill a dat ușor din cap și și-a sorbit ceaiul.

— De câte ori tu sau Ray ați vorbit deschis cu ea? Ați întrebat-o despre vise, sentimente, idealuri? Știți măcar ce își dorește cel mai mult?

Mi-am închis ochii și am dezaprobat din cap, urându-mă pentru cât de ticălos am fost în privința ei.

— Mama ta a știut mereu ce să facă. Apoi a murit și a lăsat-o cu voi. Tu ai venit aici pentru că

nu suportai să stai acasă. Ray a început să atragă probleme și amândoi ați ignorat-o. Cu toate astea, a reușit să treacă peste acea perioadă cu brio. Apoi a venit aici și a cunoscut-o pe Jess, care a deschis-o ca pe un boboc de floare. Și Savannah cea adevărată a venit înapoi din nou.

Mi-am trecut o mână prin păr, inspirând adânc.

— Când l-a cunoscut pe Jaxon, s-a îndrăgostit imediat. Și chiar dacă nu crezi, a fost blând și bun și iubitor cu ea. Chiar dacă aveau și alte probleme. Dar el a fost acolo când ea a avut nevoie. Întotdeauna.

Urăsc să îi dau dreptate, mai ales că vreau să îl urăsc pe Jaxon în acest moment.

— Apoi a aflat că Priscilla nu e persoana pe care o credea și și-a făcut o nouă prietenă și o nouă confidentă. Și acum, ea e dură pentru că are nevoie ca ele să o scoată din abis. Jess și Priscilla pot să facă asta pe două căi.

Și-a ridicat două degete și le-a pus în raza mea vizuală.

— Să vă determine pe voi doi să vedeți ce are nevoie cu adevărat. Și să îl facă pe Jaxon să se întoarcă.

— Ai înțeles toate astea doar din patru ședințe?

A început să râdă și și-a lăsat degetele jos, luând ceașca în mână.

— Lloyd, uiți că nu e prima oară când Savannah e pacienta mea.

Avea dreptate. Jill a scos-o din depresie și când s-a întâmplat incidentul cu Malcom. O știe destul de

bine pe sora mea și se pare că o știe mai bine chiar și decât propria ei familie.

— Și ce pot să spun? Ce pot să fac?

— Deschide-ți inima în fața ei. Nu are nevoie de sfaturi de adult și de prostii că o să fie bine și o să trecem împreună. Are nevoie de frații ei. Nu ca să îi dați de mâncare sau să o înveliți și să o mângâiați pe cap.

— Și dacă o să fie ca și cu fetele?

— Atunci ar trebui să îmi ard licența și să vând pixuri în Brooklyn.

Am început să râd, imaginându-mi cum ar arăta într-un costum cu două numere mai mari și cu un pumn de pixuri în mână.

— Ce își dorește cu adevărat, Jill?

A zâmbit cu gura până la urechi și și-a acoperit o parte din față cu ceașca de ceai.

— Asta e între mine și clienta mea.

Naiba să o ia de ticăloasă. Mă plimbă în jurul cozii și acum nu îmi dă nimic de ce să mă agăț.

— Adu-mi aminte din nou de ce am angajat-o pe Jill ca să...

Vorbele mele au amuțit în momentul în care l-am văzut pe Jaxon în casa mea. El și Priscilla erau pe canapea și mă priveau amândoi.

Am închis ușa în spatele meu și mi-am lăsat servieta pe dulapul de lângă ușă.

— Ce naiba cauți aici?

Mi-am auzit logodnica oftând, iar el nu își lua ochii de la mine. Am pășit în living și m-am pus în fața amândurora, cu mâinile pe șolduri.

— De ce l-ai lăsat să intre? am întrebat-o pe trădătoare.

— Pentru că e prietenul meu cel mai bun.

Am pufnit și am scos o înjurătură, dorindu-mi să o strâng de gât.

— Priscilla, știi...

— Știu ce a făcut, Lloyd, dar are dreptul să fie ascultat. Cred că știi cel mai bine că în orice poveste sunt două puncte de vedere. Și trebuie să le asculți pe toate înainte să tragi o concluzie.

Mi-am închis ochii și am oftat adânc, urându-mă. Nu pot să cred cât de ușor mă poate manipula femeia asta pe care o iubesc atât de mult.

M-am așezat lângă ea și i-am luat mâna stângă în a mea privindu-l fix pe Jaxon King.

— Vorbește!

A zâmbit și s-a ridicat în picioare.

— Am vorbit deja cu cine trebuia. Nu am de gând să fac asta și cu tine.

Am țășnit brusc în picioare și am simțit strânsoarea iubitei mele, care mă ținea să nu îl pocnesc.

— Ai mult tupeu, ticălosule!

— Nu îți spun nimic, Lloyd, până nu vorbesc cu Savannah. E problema noastră și nu vreau să te implic pe tine sau pe Ray.

— Crezi că poți să ne ții deoparte? Crezi că o să te lăsăm să o vezi?

— Aici nu e vorba despre ce vreți voi, ci despre ce vrea ea. Dacă nu vrea să mă vadă o să trebuiască să îmi spună în față. E destul de curajoasă, nu are nevoie de bodyguarzi.

Am mormăit iritat și imediat mi-a venit în cap discuția cu Jill. Ea chiar avea dreptate. O cunoșteam atât de puțin pe sora mea, încât nu știam dacă i-ar spune lui Jaxon să plece sau să rămână.

— Nu am știut că Derek l-a scos pe Malcom din închisoare.

Acum e pur și simplu Derek? Nu mai e bunicul lui scump și drag pentru care ar face orice.

— Nu știu nici ce naiba are cu voi, dar o să aflu direct de la sursă. Tot ce pot să îți spun e că îmi pare rău că a trebuit să o rănesc pe ea, ca să am curajul să pun piciorul în prag.

Am pufnit în râs și am privit-o câteva clipe pe brunetă, care mă privea supărată.

— Trebuie să știi un lucru, Lloyd. Faptul că o să fac orice ca să o recuperez. Și nu îmi pasă de părerea ta sau a lui Ray.

— Ar trebui! am spus hotărât.

A zâmbit și și-a pus mâinile în buzunarele pantalonilor, privindu-mă cu aroganță.

— Nu, nu ar trebui. Pentru că nu v-ați obosit niciodată să o susțineți. Doar ați împins-o deoparte ca să uitați că încă mai aveți o familie.

Și-a luat la revedere de la Priscilla și a ieșit din casa mea, fără să aibă urmele degetelor mele pe gât.

Bruneta a oftat și și-a pus un picior peste celălalt, privindu-mă cu tristețe.

— Nu îl mai vreau aici!

— Pentru că ți-a rănit orgoliul? a pufnit amuzată.

M-am întors cu fața la ea și am privit-o cu gura căscată.

— Știi că ți-a spus doar adevărul. Chiar tu mi-ai spus că dacă ai putea să dai timpul înapoi nu ai lăsa-o niciodată singură.

— De unde era să știu că Ray nu o să aibă grijă de ea? am spus ridicându-mi mâinile în aer.

— Pentru că era responsabilitatea ta. Părinții tăi ți-au spus că dacă orice s-ar întâmpla cu ei, Savannah e responsabilitatea ta. Nu poți să dai vina pe Ray. Nu te-a împins să vii aici. Frica și furia ta au făcut-o.

Am zâmbit și am dezaprobat din cap, simțindu-mă ca ultimul om de pe planetă. Priscilla mi-a făcut semn să mă așez lângă ea și nu am ezitat nicio secundă.

M-am sprijinit de spătarul canapelei și i-am simțit mâna caldă pe piept.

— Știu că e o situație dificilă și îți dorești ca Savannah să fie bine. Dar acum ea are nevoie de două lucruri: de frații ei și de Jaxon.

M-am uitat la ea cu gura căscată și parcă o vedeam pe Jill Cahill în fața mea din nou.

— Și dacă voi doi babuinilor încercați să îl opriți, o să îi faceți mai mult rău decât bine.

Am dat de naiba, oricum.

Capitolul 30

Ray

— Savannah, dacă nu deschizi drăcia asta de ușă, o sparg!

Am bătut cu pumnul de câteva ori, dar era la fel de liniște ca într-un mormânt.

Am oftat și mi-am lăsat ambele palme pe tocul ușii, străduindu-mă cu greu să nu înjur. Trebuie să fac ceva ca să o scot pe căpoasa asta de acolo.

Am văzut motanul care se plimba pe lângă picioarele mele și mi-a venit o idee.

— Motanul tău cel prost e aici.

— Ba nu, nu e!

M-am dat un pas în spate și am privit ușa apoi m-am uitat câteva secunde la motan și mi-am întors privirea spre bucata de lemn.

— Îți bați joc de mine?

— Dacă ar fi fost aici, ar fi mieunat, Ray. Nu sunt atât de proastă.

— Adică idiotul ăsta blănos stă și se gudură de picioarele mele și mă umple de păr, iar tu îmi spui mie că nu e aici?

Am auzit-o râzând.

— Dacă nu deschizi ușa, îl iau de coadă și îl arunc pe geam. Și stăm la etajul 10, nu uita.

— Nu ai tupeu!

Exact asta așteptam. M-am uitat cu un zâmbet larg pe buze la motan și l-am apucat de coadă, trăgându-l în sus. Mieunatul lui a făcut-o pe sora mea să deschidă ușa.

— Ia-ți labelle de pe el!

Privirea ei dură mă făcea să râd, dar mă abțineam.

Am prins motanul în brațe și în următoarea secundă și-a înfipt ghearele în brațele mele.

— La naiba!

Blănosul a sărit apoi în brațele surorii mele care a început să râdă, în timp ce eu îmi priveam rănile roșiatice.

— Mâță proastă! am bombănit.

— Ce naiba faci?

Lloyd a venit lângă mine și mă privea plictisit. Probabil azi era ziua lui liberă pentru că era îmbrăcat doar într-o pereche de blugi, un tricou și o pereche de teniși.

— El a început.

Am arătat cu degetul înspre animalul care părea mai nevinovat ca niciodată. Își lingeă laba, fără să mă bage în seamă. Fratele meu și-a dat ochii peste cap și probabil credea că sunt un idiot.

— Nu așa repede, domnișoară.

Savannah încerca să se retragă în camera ei, dar vocea avocatului a oprit-o. A lăsat motanul jos și și-a îndreptat privirea și atenția spre sora noastră.

— Trebuie să vorbim!

S-a întors cu fața la noi și a răsuflat cu putere.

— Ba nu, nu trebuie!

Lloyd s-a uitat la mine, eu m-am uitat la el și probabil ne gândisem la același lucru.

Ne-am întors amândoi privirile spre sora noastră și în următoarea secundă am apucat-o de câte un braț și am împins-o în cameră.

Am aruncat-o pe pat și ne-am pus de o parte și de cealaltă a ei, gâdilând-o. Roșcata a reușit să se abțină câteva secunde bune, apoi a izbucnit într-un hohot de râs care umplea întreaga cameră.

— Stați... nu... gata...

Lloyd și cu mine zâmbeam și ne uitam la ea cum se zvârcolea chinuindu-se să ne oprească. Lacrimile i se formaseră în colțurile ochilor și cred că era pe cale să cedeze.

— Bine. Mă predau!

Ne-am retras mâinile, iar pitica a început să tragă lacomă aer în piept.

— Sunteți doi cretini și vă urăsc pe amândoi.

Am zâmbit și ne-am lăsat cu spatele pe tăblia patului, în timp ce sora noastră continua să stea lungită și să își șteargă lacrimile din colțurile ochilor.

— Spuneți ce aveți de spus și cărați-vă!

M-am uitat la Lloyd, însă el deja părea pregătit să înceapă cu întrebările.

— Ce vrei cu adevărat?

Atât eu, cât și Savannah eram la fel de uimiți de întrebarea lui și îl priveam cu gurile căscate.

Pitica s-a ridicat și s-a întors cu fața la noi, așezându-se turcește. Sau ca la yoga. Sau ca o tipă

care nu are oase în corp. Cum naiba poate să își țină picioarele în felul ăsta?

— Ce vreau cu adevărat?

Bărbatul a aprobat din cap, așteptând răspunsul ei.

— Nu o să îmi spui că o să fie bine și că o să fii lângă mine? Sau că o să găsesc pe altcineva mai bun decât Jaxon?

— Pe el îl vrei?

Savannah și-a lăsat privirea în jos, mușcându-și buza de jos, în timp ce obrazii ei prindeau culoare.

— Cred că îți bați joc de mine, am spus nevenindu-mi să cred.

Lloyd mi-a tras un pumn în umăr și, după privirea lui urâtă, am înțeles trebuia să tac.

— Și-a bătut joc de tine și tu tot pe el îl vrei?

— Ray...

Numele meu pe jumătate oftat, pe jumătate mârâit îmi spunea că întind coarda, dar nu prea îmi păsa.

— Ar trebui să revii la realitate, fraiero!

— Și să fac ce ai făcut tu?

Lovitură sub centură!

— Îmi pare rău că nu avem același mod de a suferi, Ray. Nu o să mă mut de aici sau să renunț la facultate pentru că sufăr.

— *Ieri aveai altă părere.*

A zâmbit și și-a pus mâinile pe genunchi, privindu-mă ironică.

— La cât de idiot ești, nu mă mir. Tu îți speli hainele albe cu cele colorate și apoi te întrebi de ce chiloții tăi devin roz.

Lloyd a început să râdă cu putere și a arătat cu degetul spre mine.

— Ai chiloți roz?

Mi-aș fi dorit să pot arunca fulgere cu ochii ca să îi trimit unul fix în cap surorii mele.

Fratele meu se rostogolea pe pat de râs, iar pitica mă privea amuzată. I-am dat o palmă peste ceafă avocatului și m-am uitat urât la el.

— Ai putea să te concentrezi? Aici e vorba de ea, am spus arătând-o pe pitică cu degetul.

S-a așezat în fund și și-a șters lacrimile de la ochi, trăgând aer în piept.

— Poți naibii să vorbești deschis cu noi? M-am săturat de toată porcăria asta. Dacă îl vrei pe Jaxon, de ce te porți ca o nebună și le-ai dat pe alea două afară?

S-a uitat la amândoi și apoi dracul de motan a apărut și s-a pus între picioarele ei. A început să îi mângâie absentă blana, fără să îmi răspundă la întrebare.

— Nana...

A oftat cu putere și și-a închis ochii.

— Îmi e dor de familia mea.

Am clipit de câteva ori și m-am uitat la fratele meu care nu părea prea surprins de revelația asta.

— Când mama și tata erau aici, totul era perfect. Apoi ei au murit și totul s-a dus naibii. Tu, a ridicat

mâna spre Lloyd, ai venit în orașul ăsta și nu ți-a părut nici de mine, nici de el.

Când a arătat cu degetul spre mine m-am simțit ca un copil de grădiniță care era pedepsit.

— Și tu, de data asta s-a uitat la mine, pe tine te-a durut fix în cur de mine. Petreceri, alcool, droguri. Era să pun în mâncare unul din prafurile tale, Ray. Și nu e amuzantă faza cu negresele.

Mi-am întors privirea și am simțit toată atenția asupra mea. Chiar și motanul ăla enervant se uita la mine.

Perioada aia a fost foarte neplăcută și s-a oprit când aproape am murit.

— Voi nici măcar nu mă cunoașteți. Savannah de acum zece ani nu mai există. Sunt o femeie în toată firea și nu am nevoie să mă dădăciți. Am nevoie să mă ascultați. Ray, care e trupa mea preferată?

M-am uitat la ea nedumerit și am înghițit în sec, fără să știu răspunsul.

— Lloyd, cine e modelul meu în viață?

Fratele meu era la fel de confuz ca și mine, iar după fața lui, nici el nu avea habar ce să spună.

Sora noastră a început să râdă și a luat motanul de labe, jucându-se cu el.

— Exact. Voi credeți că dacă îmi dați bani și mă mai sunați din când în când sunteți cei mai buni frați din lume?

— Atunci nu aștepta să te întrebăm noi care e problema. Doar spune și noi o să ascultăm.

O să fiu un avocat de rahat pentru că niciodată nu o să am diplomația lui Lloyd. Sau mintea ageră pe care o are Savannah.

Brunetul a tras-o în brațele lui, iar micuța a cedat. Și-a pus capul pe pieptul lui și și-a întins picioarele pe mine.

— Când te-ai spălat ultima oară pe copite?

S-a uitat urât la mine și le-a ridicat la nasul meu, iar eu m-am prefăcut oripilat.

— Am făcut duș aseară, boule.

Lloyd a început să râdă și simțeam cum începem să redevenim cei de altădată. De acum înainte ar trebui să fim mai apropiați și poate evităm porcăriile ca asta.

— Dă drumul la pășărică, iubito.

S-a uitat la mine și și-a ridicat o sprânceană.

— Nu ar trebui să îi spui asta lui Jess?

De data asta, și eu și Lloyd am început să râdem, iar sora noastră ne privea de parcă eram scăpați de la nebuni.

— Acum serios, spune exact ce simți.

A tras aer în piept, iar mâța aia tâmpită s-a așezat pe abdomenul ei. De ce naiba e așa de lingușitoare?

— Nu știu ce se întâmplă între mine și Jaxon. Problema e Derek Black. Dacă el nu ar fi, atunci eu și el am fi cei mai fericiți. Dar ceva îl leagă de bunicul lui, ceva puternic și nu știu ce e.

— Poate îl iubește foarte mult.

A dat din cap că nu, și a mângâiat motanul pe nas.

— E ceva mai puternic și trebuie să aflu.

— De ce?

— Pentru că îl iubesc și vreau să fiu cu el.

— Chiar și după toată porcăria pe care ți-a făcut-o?

A aprobat din cap, iar eu l-am privit pe Lloyd. El a ridicat din umeri și a sărutat-o pe creștet.

— Dacă tu și Jess ați trece prin asta, ai face la fel, Ray. Ai face orice ca să nu renunți la ea. Eu acum încerc să găsesc o cale să îl bat pe Derek Black la propriul lui joc.

— Și cum ai de gând să faci asta?

— Păi, am dat-o afară pe Jess de aici și Priscilla a plâns două zile după discuția cu mine, nu? a spus mândră de ea. Jaxon ar cam trebui să își facă apariția.

Eram șocat și mă uitam la pitica din brațele fratelui meu care se presupunea că e sora mea. Zâmbea cu gura până la urechi și a început și Lloyd să râdă.

— Deci Jill avea dreptate. Tu chiar le-ai manipulat pe fete ca să te ajute.

— Știu perfect ce vreau și cum să obțin. Sunt o Evans și nu o să îl las pe Derek Black să mă scoată din joc.

Mă uitam când la unul când la celălalt și nu îmi venea să cred ce auzeam. Savannah era mai nebună decât credeam și cine spune că seamănă perfect cu tata, are dreptate.

— Mi-ai făcut iubita să plângă ca să îl atragi pe iubitul tău?

— Jess mă iubește și o să mă ierte în secunda doi. Nu îmi fac griji în privința asta.

Mi-am lovit capul de perete și am privit tavanul câteva clipe, dezaproband din cap.

— Nu ar trebui să fii șocat, Ray. Și tu ai manipulat-o pe Jess ca să fie cu tine.

Am zâmbit. Chiar am făcut asta, nu? Se pare că e ceva în sângele nostru până la urmă.

— Sunt speriată de Malcom, dar sunt terorizată de ideea că ar putea să îmi rănească familia. Toată familia. Sunt sigură că mă urmărește și așteaptă momentul oportun ca să mă atace.

— Nu o să se întâmple pentru că...

— Dar vreau să se întâmple.

A ridicat din umeri și a tras aer în piept.

— Data trecută eram mică și nu știam cum să mă apăr. De data asta, vreau să îl înfrunt și să îl atac înainte să o facă el. Vreau să îi arăt că nu îmi mai este frică.

M-am uitat la Lloyd, dar el părea pierdut în gândurile lui.

— Îl iubesc pe Jaxon și sunt rănită în momentul ăsta. Dar am nevoie de el ca să respir. Oricât de mult aș vrea să îl omor, am nevoie de el ca să supraviețuiesc.

— De ce? De ce nu poate fi altcineva? Cineva care chiar te merită.

— Pentru că mi-a oferit tot ce am avut nevoie. Și pentru că e singurul care mă înțelege cu adevărat.

La naiba.

Capitolul 31

Savannah

— *Te iubesc, Savannah!*

Mi-am trecut mâna prin părul lui și am zâmbit din toată inima. El s-a lăsat cu toată greutatea pe corpul meu și am simțit presiunea între picioarele mele.

— *Și eu te iubesc, scumpule.*

Mi-am deschis ochii și m-am privit în oglindă. Reflexia mea e tristă și acum înțeleg de ce toată lumea e atât de îngrijorată în privința mea. Cearcănele încep să fie mai puțin proeminente, însă oasele umerilor îmi ies în evidență foarte tare. Am slăbit exagerat de mult și acum arăt ca un schelet de Halloween.

Mi-am trecut mâinile prin părul ud și am tras aer în piept. Reușisem să îi fac pe ceilalți să creadă că sunt puternică, dar adevărul este că sunt praf.

Îmi vreau viața înapoi. Vreau să dau timpul înapoi și să nu cad în capcana idioată a lui Black.

Soneria de la intrare m-a făcut să tresar și m-am uitat la ușa de la baie. Ray e la cafenea, Jess nu a mai venit pe aici de când am dat-o afară, iar Lloyd e la firmă.

Am deschis ușa și mi-am tras halatul pe mine în timp ce mă îndreptam spre living. Domnul Mustăți a ieșit înaintea mea și a început să miorlăie. Am trecut pe lângă el și m-am îndreptat spre intrarea principală.

Am pus mâna pe clanță, am rotit-o, iar când am deschis-o, am înghețat. Înălțimea lui impunătoare îmi face părul să mi se ridice pe ceafă, iar ochii lui negri mă privesc amuzați și treaba asta îmi făcea sângele să-mi clocotească în vene.

— Ți-a fost dor de mine, iubito?

Am încercat să îi închid ușa în nas, dar cu o simplă atingere a izbit-o de perete. Am înghițit în sec și am început să mă dau înapoi. A făcut un pas în față și a prins ușa, trântind-o în urma lui.

— Cum m-ai găsit? am șoptit terifiată.

— Te urmăresc de ceva timp, micuțo.

Asta nu e bine. La dracu, la dracu, la dracu! Proastă alegere să fiu singură acum.

Pulsul mi s-a accelerat și m-am oprit când am considerat ca distanța era potrivită.

Închisoarea îl făcuse să pună ceva mușchi pe el și de sub tricou i se văd tatuajele negre. Părul lui blond e tuns scurt și are un început de barbă.

— Ce vrei de la mine?

Și-a arcuit buzele într-un zâmbet.

— Cred că am fost întrerupți ultima oară.

Inima mi s-a oprit în gât. M-am uitat cu coada ochiului în jurul meu sperând că o să găsesc ceva de care să mă agăț. Dar singurul lucru care era aici era motanul meu.

— Vino la tati, a spus seducător.

A făcut un pas spre mine și am încercat să fug, dar mâna lui m-a apucat violent de braț. Am încercat să țip, însă mâna butucănoasă mi-a acoperit gura și

i-am simțit pieptul lipindu-se de spatele meu. Fumul de țigară și mirosul de băutură mi-au pătruns în nări și am simțit gustul acid de vomă.

Mi-am înfipt unghiile în brațul lui, încercând să scap de el. Am început să dau din picioare, încercând să îl lovesc. A scos un geamăt scurt și m-a izbit de perete, provocându-mi o durere cruntă.

Îi priveam zâmbetul printre lacrimi, în timp ce mă rugam să fiu salvată.

— În tot acest timp mi-am închipuit reîntâlnirea noastră. Dar niciodată nu mi-am imaginat că o să fie atât de bună.

M-a analizat din cap până în picioare, lingându-și buzele. Am mârâit și am încercat să îl lovesc între picioare, dar m-a imobilizat cu o singură mișcare. Mă ținut la perete cu corpul său, în timp ce mâna lui liberă i se oprise pe sânul meu.

— În fiecare seară mi-am imaginat ce sunete scoți când intru în tine.

Plângeam și îmi era din ce în ce mai frică. Îmi simțeam întreg corpul tremurând și încercam să respir pe sub palma lui.

— Promiți că nu țiți dacă îmi iau mâna?

Am înghițit în sec și am aprobat frenetic din cap. Și-a presat buzele pe fruntea mea și i-am auzit chicotitul înainte de a-și lua mâna de pe gura mea.

S-a dat un pas în spate și am putut să mă desprind de pe perete, încercând să mă țin pe picioare.

— Ești mai frumoasă decât îmi amintesc.

Mi-a prins o șuviță de păr între degete, în timp ce ne uitam unul în ochii celuilalt.

Malcom nu a fost niciodată așa. Înainte să înceapă cu drogurile era un băiat de treabă, blând și simpatic. Era o adevărată plăcere să petrec timpul cu el și de multe ori mă ajuta cu temele.

Iar acum e un maniac care mă sperie din toate încheieturile.

Și-a coborât mâna spre talie și a prins marginea tricoului între degete.

— Abia aștept să fii a mea, Savannah.

Genunchiul meu s-a oprit exact între picioarele lui și l-am auzit urlând de durere. Când am trecut pe lângă el crezusem că am scăpat, dar m-a prins de picior și m-a trântit la podea.

Izbitura mi-a amorțit o parte din corp, iar Malcom m-a tras spre el și s-a urcat peste mine.

— Târfo!

M-a lovit cu putere peste obraz și am simțit durerea amorțindu-mi maxilarul. Lacrimi de durere mi-au țâșnit din ochi și am încercat să îl împing de pe mine. Dintr-o singură mișcare, mi-a prins mâinile deasupra capului și gâfâia stând deasupra mea.

— Am vrut să fiu blând cu tine și să te iubesc, dar ție îți place dur, nu?

Gustul metalic al sângelui îmi umplea gura și buza de jos mi-a amorțit complet.

— Dă-te de pe mine! am țipat.

A început să râdă și s-a ridicat în picioare. Pumnul lui s-a strâns în jurul părului meu și m-a ridicat de pe podea. În ochii lui se vedea o furie nemărginită și frica a încolțit în mine mai tare ca niciodată.

— În curând o să mă rogi să stau numai în tine.

M-a lovit cu putere în abdomen, făcându-mă să mă chircesc. Am încercat să respir, dar era prea dureros. Am căzut în genunchi, iar el și-a luat mâna din părul meu, chicotind.

Și-a înfipt piciorul în coastele mele și m-a trimis direct în perete. Capul meu s-a lovit de suprafața dură și am simțit durerea crâncenă, în timp ce corpul meu s-a alungit pe podea. Toții mușchii mei, toate oasele parcă nici nu mai erau în corpul meu.

— Asta ar trebui să te învețe minte să fii mai cooperantă data viitoare.

Am încercat să îmi ridic capul, dar nu aveam nicio putere. Privirea îmi era încețoșată și îi auzeam foarte vag vocea.

L-am simțit aplecându-se peste mine și lacrimile îmi curgeau neconținut.

— Ia-ți mâinile de pe ea, nenorocitul!

Jaxon.

Ușa de la intrare s-a deschis brusc și abia distingeam silueta din ea. Nu puteam să văd clar imaginea. Durerea din tot corpul era insuportabilă.

Ceea ce a urmat e confuz. Am auzit strigăte, lovituri, înjurături. Masa mea de sticlă, spartă. Apoi s-a așternut întunericul.

— Ieși afară, acum!

Nu reușeam să disting vocea feminină care tocmai țipase, însă știu sigur că unul din frații mei era aici. Și sigur era Ray pentru că vocea lui o puteam recunoaște dintr-o mie.

Mi-am deschis ochii și i-am închis imediat la loc, căci nu puteam suporta lumina.

— Nana!

Mi-au trebuit câteva secunde ca să mă acomodez cu intensitatea luminii și brusc m-am trezit cu fratele meu deasupra mea.

— Ești bine? Ce te doare? Știi cine sunt?

Am gemut și simțeam durerea, de data asta mai diminuată, pătrunzându-mi în coaste.

— Bine, voi doi trebuie să ieșiți afară chiar acum.

Victoria își ținea brațul întins spre ușă, făcându-le semn celor doi catări să iasă afară.

— Tu chiar crezi că pot să plec acum?

Mark l-a dat la o parte și a început să îmi facă testele pentru proști. Urmărește luminița, urmărește degetul și așa mai departe.

— Ce s-a întâmplat?

Bărbatul și-a lăsat degetul în jos și m-a privit în ochi.

— Îți amintești ceva?

— Eram acasă, apoi s-a auzit soneria și... Malcom. Jaxon! am spus încercând să mă ridic. Unde e Jaxon?

Nimeni nu îmi dădea niciun răspuns și inima mi s-a oprit. Am dat cearșaful de pe mine la o parte și am simțit durerea străpungându-mi coastele când am încercat să mă mișc.

— Ce crezi că faci?

Am încercat să mă dau jos din pat, însă mâinile lui Mark s-au oprit pe umerii mei și m-au împins înapoi. Am început să plâng și l-am privit speriată.

— Jaxon era acolo. L-am auzit și tu nu îmi spui unde este el acum. E mort? Malcom l-a omorât?

A strâmbat din buze, dar tot nu îmi dădea niciun răspuns. Am început să mă lupt cu el și să mă dau jos din pat.

— Trebuie să te calmezi.

— Trebuie să îl văd. Trebuie să știu că e în siguranță. Ia-ți mâinile de pe mine, am spus în gura mare.

— Savannah, ai suferit un șoc major, trebuie să stai liniștită.

Am început să îl lovesc peste mâini în încercarea mea patetică de a mă elibera.

— Doar după ce îl văd pe el teafăr și nevătămat.

Am încercat să mă ridic, ignorând durerea insuportabilă din corpul meu. Ray m-a împins cu putere pe saltea aplecându-se deasupra mea.

— Ești gravidă. Stai naibii în patul ăsta și calmează-te!

Cuvintele lui au avut un efect de șoc asupra mea și m-am lăsat moale pe saltea. M-am uitat la fratele meu cu gura căscată, apoi mi-am întors capul spre Mark. Zâmbea ușor și Victoria s-a apropiat mai mult de mine, lăsându-și bărbia pe umărul soțului ei.

— Sunt însărcinată?

— Uită-te puțin la nebuna de lângă mine, a spus făcând semn spre soția lui.

Victoria era în culmea fericirii și cu ochii înlăcrimați. M-a luat de mână și m-a strâns ușor, așezându-se pe marginea patului.

— O să fii mămică. Iar Jaxon e teafăr și nevătămat și o să fie cel mai fericit.

M-am uitat la abdomenul meu și l-am atins ușor, simțind o senzație de căldură răspândindu-mi-se în tot trupul.

Capitolul 32

Jaxon

— Ai stricat mașina lui tati și acum te lasă la răcoare?

Continuam să îmi țin capul în jos, frecându-mi pumnii răniți.

— Îți e teamă că o să te lase aici pentru totdeauna și o să devii noua noastră prietenă?

Cei trei bărbați masivi au început să râdă cu putere și am răsuflat. Mi-am ridicat capul și i-am privit, însă nici măcar o urmă de furie nu reușeau să trezească în mine.

Stăteau așezați pe aceeași bancă, cu mâinile încrucișate la piept și cu picioarele întinse. Unul dintre ei se juca cu o bucată de metal, iar ceilalți doi mă priveau cu un zâmbet ironic pe buze.

— De ce ești aici, puștiule?

Am zâmbit și m-am uitat la mâinile mele care încă aveau urme de sânge pe piele.

— Aproape am omorât un tip.

Am auzit un fluierat, dar nu m-am obosit să îmi ridic privirea ca să văd cine îl scosese.

— Scapi ieftin dacă aproape l-ai omorât.

Am pufnit în râs și m-am sprijinit cu spatele de peretele rece. Mi-am pus mâinile pe genunchi și am strâns rotula între degete.

— Mi-aș dori să fie mort.

Cei doi mă priveau cu interes, dar eu eram atent la gratiile din spatele lor.

Pentru câteva clipe, chiar crezusem că l-am omorât. Când l-am văzut deasupra ei, rânjind și încercând să o rănească și mai tare, am crezut că o să îl omor. Eram convins de lucrul ăsta.

Indiferent de soarta nenorocitului voiam doar să știu că ea e bine. Acum probabil că tata și întreaga lui echipă o țin sub observație și sper doar să fi ajuns la timp.

Mi-am trecut ambele mâini prin păr și mi-am strâns șuvițele de păr în jurul degetelor, trăgând de ele.

Doamne, am nevoie de ea! Am atâta nevoie de ea! Nu poți să o iei de lângă mine! Nu poți să mă pedepsești în felul ăsta! Știu că nu o merit și am fost un ticălos cu ea, dar o să fac tot ce îmi stă în putere ca să o protejez.

— Ce ți-a făcut tipul?

Mi-am coborât mâinile și m-am uitat la cel mai înalt dintre cei trei indivizi. Părea intrigat de situația mea și nu înțelegeam motivul. De patru ore de când sunt aici mă ia peste picior și râde de mine.

— Mi-a bătut soția, am spus simplu.

M-a privit surprins, apoi a zâmbit și a pufnit în râs. Sincer să fiu, nu știu cum ar trebui să interpretez gesturile lui.

— Eu sunt aici pentru că nevasta mea crede că divorțul m-a dat peste cap.

— Și te-a dat peste cap?

A tras aer în piept și a râs privindu-mă cu tristețe.

— Mai tare decât pot eu realiza. Mi-am pierdut controlul și am ajuns aici.

Pot să înțeleg furia și resentimentele, chiar și pierderea controlului. Dar nu o să înțeleg niciodată de ce ar lovi-o pe femeia pe care o iubește. Pe care a jurat să o protejeze și să fie lângă ea indiferent de situație.

— Jaxon King.

Am țâșnit în sus și m-am uitat la polițistul care descuie poarta de metal.

— Avocatul te așteaptă.

— Ai grijă, puștiule! Dacă o iubești, nu lăsa pe nimeni să o ia de lângă tine.

M-am uitat la bărbatul corpolent, reflectând asupra cuvintelor lui câteva secunde. Înainte să ies pe ușă, am zâmbit și am aprobat din cap. Am tras aer adânc în piept și aveam senzația că era mai curat și mai sănătos decât cel dintre gratiile alea.

Polițistul din fața mea a deschis ușa camerei de interogări și mi-a făcut semn să intru. Lloyd era așezat pe un scaun, iar detectivul se afla în fața lui. Păreau în toane bune pentru că își zâmbeau.

— Ia loc, Jaxon.

Am auzit ușa închizându-se în urma mea și am tras singurul scaun liber de la masă, așezându-mă pe el.

— Ai de gând să îmi spui ce știi deja?

Și-a pus o mână pe spătarul scaunului și m-a privit amuzat.

— Și ce știi deja?

Am oftat adânc și mi-am pus coatele pe masă.

— Că a murit și mă pasc niște ani frumoși la închisoare. Că Lloyd mă urăște și nu o să miște niciun deget ca să îmi reducă pedeapsa.

A început să râdă și m-am uitat cu coada ochiului la avocat, privindu-i zâmbetul.

— Vreau doar să știu un singur lucru.

— Ce anume?

M-am întors cu fața către Lloyd și m-am uitat la el, simțindu-mi inima în gât.

— Vreau doar să știu că ea e bine și că nu a pățit nimic.

M-a privit impasibil și nu reușeam să citesc nimic pe chipul său ori în ochii lui. Și asta mă aducea în pragul disperării pentru că aveam nevoie să știu că ea e bine. Că e în siguranță.

— E bine, Jaxon.

Am răsuflat ușurat și mi-am prins capul între mâini, încercând să îmi calmez bătaile inimii.

— Și tu nu o să stai în închisoare.

M-am uitat la avocat, care a ridicat ușor din umeri și a zâmbit, apoi mi-am întors privirea spre polițist.

— Malcom nu e mort, dar nici mult nu mai are. Analizele au ieșit cam prost. Mai ales că are probleme cu inima și a combinat treaba asta cu alcool și țigări. Evident, nu am putut obține vreo mărturie de la el. Savannah încă nu e în stare să vorbească cu noi, iar din relatarea ta totul pare să fie o simplă apărare, a spus Lloyd.

— Dacă Savannah confirmă povestea ta, o să fii liber ca pasărea cerului. În momentul ăsta, nu avem de ce să te ținem aici, așa că ești liber. Nu ai voie să părăsești orașul până când toată treaba asta nu se termină.

Am început să râd.

— Crezi că aş putea să plec când nevasta mea e pe un pat de spital?

L-am simțit pe Lloyd încordându-se lângă mine, iar detectivul mi-a zâmbit.

— Ești liber să pleci, Jaxon.

Am zâmbit și m-am ridicat în picioare. Bărbatul mi-a întins mâna, și m-am uitat câteva secunde la ea înainte să i-o strâng. Lloyd s-a ridicat și el de pe scaunul său și l-a bătut ușor pe umăr pe polițist.

— Ar trebui să nu ne mai întâlnim așa. Golf săptămâna viitoare?

Detectivul a început să râdă și a dat din cap.

— Cu siguranță. Abia aștept să aud despre doamna ta frumoasă și despre tornada care te așteaptă.

— Mulțumesc că nu m-ai lăsat să putrezesc acolo.

Mă uitam la parbriz în timp ce avocatul conducea degajat, strecurându-se în trafic.

— Contrar așteptărilor tale, să știi că nu am niciun interes să te las în închisoare.

Am zâmbit și mi-am sprijinit cotul de portieră neștiind dacă să îl cred sau nu.

— Te referi cam des la Savannah ca soția ta. Și din câte știi, inelul ăla e pe degetul alteia.

Am pufnit în râs și mi-am întins mâna dreaptă spre buzunarul pantalonilor, scoțând la iveală bijuteria.

— După cum vezi, e chiar aici. Nu i l-am dat niciodată lui Monique. Mi l-a luat din haine la ordinele lui Derek.

Mi-a aruncat o privire rapidă, apoi s-a concentrat asupra drumului.

— Acum e Derek?

Am învârtit inelul între degetele mele și am oftat adânc. Razele soarelui se reflectau pe diamant, făcându-l să strălucească.

— Știe cel mai întunecat secret al meu. Secret pe care nici măcar părinții mei sau Jess nu îl știu. Și asta m-a determinat să fiu cățelușul lui până acum.

— Ce s-a schimbat acum?

— Savannah.

Bărbatul s-a relaxat în scaunul său și a oprit la semafor. Și-a întors capul și m-a privit.

— Știi că am dat-o în bară și ar fi trebuit să mă trezesc la realitate mai devreme, dar s-a întâmplat acum. Și nu mai am de gând să plec de lângă ea, indiferent ce ai face tu sau Ray.

— Și dacă ea nu te vrea?

Încă nu am un răspuns la întrebarea asta. Mereu am crezut că o să mă accepte și o să mă ierte într-un final. Dacă nu ar vrea să se mai întoarcă la mine, nu știu ce m-aș face.

Lloyd a pornit de pe loc și m-a lăsat fără cuvinte.

— Noi doi ne-am înțeles mereu, Jax. Nu pot să spun că nu îmi place de tine sau că îmi displace ideea de a fi cu sora mea.

— Dar?

A zâmbit și și-a strâns degetele în jurul volanului.

— A trecut prin rahaturi mari și a fost aproape de apogeu. Nu are nevoie de încă o problemă. Dacă vrei cu adevărat să fii cu ea, trebuie să te detașezi de Derek pentru totdeauna. Cu secret sau fără, o să aibă mereu o influență proastă asupra ta.

Am dat din cap și am recunoscut drumul spre St. Joseph.

— Ea e bine?

— Victoria a spus că are buza spartă și coastele fracturate. Dacă nu ajungeai la timp, acum ar fi avut nevoie de operație și probabil de câteva perechi de coaste noi.

— Asta a pățit Ray?

A răsuflat cu putere și a dezaprobat din cap. În ochii lui se vedea o urmă de furie și începea să fie tensionat.

— Ray și-a pierdut un rinichi și a stat în comă două săptămâni. Lui Malcom nu i-a fost suficient să îl înjunghie o singură dată. A făcut-o de două ori înainte ca Savannah să îi spargă veioza în cap. Am zâmbit și am strâns mâna în care se afla inelul, fiind mândru de războinica mea curajoasă.

Lloyd a oprit mașina în parcare privată a spitalului și a tras frâna de mână. Când s-a uitat la mine,

mă privea serios și aveam senzația că o să sară să mă ia la bătaie.

— Dacă o mai faci să sufere, faptul că o să putrezești în închisoare o să fie cea mai mică problema a ta. Ai înțeles?

— Da, domnule.

Am dat din cap, făcându-l să zâmbească. Am coborât amândoi din mașină și simțeam cum inima îmi bătea cu putere în piept.

Avocatul mergea în fața mea, conducându-mă direct spre salonului micuței mele. Înainte să apuc să spun ceva, mama mi-a sărit în brațe și m-a strâns cu putere la piept.

S-a dat un pas înapoi și mi-a luat fața în mâini, privindu-mă cu atenție.

— Ești bine? Ți-a făcut ceva?

Am zâmbit și am sărutat-o ușor pe obraz.

— Sunt bine, mamă.

Tot comitetul de întâmpinare era aici, mai puțin sora și prietena mea. Ray mă străfulgera cu privirea și făcându-mă să zâmbesc. Poate că Lloyd era mai ușor de câștigat, dar Ray era la polul opus.

— Pot să o văd?

Mama i-a aruncat o privire fugară lui Ray, iar acesta a aprobat din cap, mârâind ușor.

Când am intrat în cameră, am recunoscut glasul surorii mele. Priscilla era așezată pe marginea patului, iar Jess stătea în picioare, furioasă, gesticulând că o nebună spre roșcată. Savannah era cu spatele la blondă, privind peisajul de pe fereastră, fără să o bage în seamă pe guralivă.

— Ești cea mai mare tâmpită de pe planetă! Dacă o să mai faci asta vreodată, îți jur că îți tranșez motanul și îl vând pentru organe.

Savannah a început să râdă cu putere și s-a întors cu fața. Dar în loc să o privească pe sora mea, s-a uitat direct la mine. A încetat imediat să râdă și mâinile i-au căzut pe lângă corp.

Am făcut un pas înainte, dar ea continua să stea nemișcată. Am mai făcut un pas, apropiindu-mă de ea. De data asta, i-am văzut lacrimile pe care se străduia să nu le lase să cadă.

— Te rog spune-mi că ești adevărat și nu o fantomă.

Am zâmbit și m-am oprit la doi pași de ea. Avea ochii roșii și începuse să tremure.

— De ce nu vii să te convingi?

Nu mă așteptam să sară în brațele mele și să își pună mâinile în jurul gâtului meu. Nu am ezitat nicio clipă și am strâns-o la piept, auzind-o gemând. Mi-am amintit de coastele ei rănite și am slăbit strânsoarea, ascunzându-mi nasul în părul ei.

Am simțit lacrimile alunecând pe gâtul meu și corpul ei tremurând în brațele mele.

— Nu mai plec nicăieri, iubito! Niciodată!

Și-a ascuns chipul la spatele meu și am suspinat fericit, inspirând parfumul ei dulce.

Sunt absolut convins că nu scap așa ușor. Dar măcar mă pot bucura de clipele astea. Presimt că în curând o să plătesc scump pentru ele.

Capitolul 33

Savannah

Mă strângea cu putere în brațe, iar eu îl cuprindeam cu mâinile tremurânde și cu inima zbătându-mi-se cu putere în piept.

E viu. E în siguranță.

Și tocmai a dat de dracu.

Mi-am ridicat capul de pe umărul lui și m-am dat un pas în spate, privindu-i zâmbetul nevinovat și chipul obosit.

— Mă bucur atât de mult că...

Palma mea i-a oprit cuvintele și, pentru o secundă, mi-aș fi dorit să-și fi înghițit și limba. Nu am reușit să îi mișc capul sau să îl arunc pe podea, așa cum îmi imaginasem de câteva zile încoace, dar măcar i-am provocat o urmă de durere.

— Asta e pentru că te-ai culcat cu Monique.

Mi-am ridicat cealaltă mână și i-am mai dat o palmă, zâmbind cu gura până la urechi.

— Și asta, pentru că ai impresia că sunt proasta ta.

Privirea lui a rămas ațintită în a mea. Nu a încercat să își acopere obrajii roșii sau să scoată vreun sunet de durere. Însă acum era pregătit pentru o discuție mai profundă.

— Ieșiți afară! a poruncit.

Nici nu le privise pe fete, dar știam că ordinul le e adresat lor. Nu voia să aibă spectatori și eram de acord și eu cu asta.

Priscilla s-a dat jos de pe pat cu un oftat, fiind mai mult decât pregătită să ne ofere intimitatea de care avem nevoie, dar Jess? Ei bine, Jess s-a pus în fața fratelui ei, cu mâinile în sân și cu o privire sfidătoare.

— Nu o lăsăm singură cu tine.

Jaxon și-a îndreptat atenția spre sora lui și a încercat să o intimideze cu o privire fermă.

— Dacă nu pleci de bună voie, te dau afară.

Jess și-a pus mâinile în șolduri și a pufnit.

— Hai să te văd, barosane! l-a provocat sfidătoare.

Brunetul a mormăit o înjurătură, a prins-o de braț și a târât-o spre ușa salonului, fără să îi bage în seamă protestele sau loviturile.

— Nu o mai las niciodată singură cu tine. Ultima oară m-a dat afară din propria mea casă și asta numai din cauza ta, boue!

Cu mâna liberă, a deschis ușa glisantă, a împins-o pe hol și s-a pus în ușă.

— Pentru că tu ai fost suficientă de proastă să o lași să te dea afară.

Blondina s-a repezit spre fratele ei, lovindu-l cu pumnii în piept, dar Jaxon doar și-a dat capul pe spate și a lăsat-o să se descarce.

Priscilla și-a dat ochii peste cap, m-a încurajat cu o privire, apoi s-a strecurat pe lângă cei doi King și a ieșit din salon.

— Haide, Jess, a spus trăgând-o cu blândețe de braț. Viitorii părinți au de discutat.

Mama naibii de treabă! Mersi mult, Pris!

I-am aruncat o privire urâtă, iar ticăloasa doar mi-a zâmbit, reușind să o desprindă pe Jess de lângă

fratele ei. Blondina a început să chicotească, poate pentru că domnul King Jr. devenise palid și șocat.

S-au îndepărtat cu un zâmbet larg, iar fostul meu logodnic s-a întors cu fața la mine, palid, așa cum am presupus, și a tras cu grijă ușa în urma lui.

— Ești însărcinată? a șoptit.

Mi-am trecut limba peste buza de jos, apoi am oftat răspunzându-i la întrebare înclinându-mi ușor capul.

Jax s-a apropiat de mine, cu privirea ațintită asupra abdomenului meu, mult prea tăcut.

Iar Jaxon King nu e niciodată tăcut.

Și-a întins mâna și a așezat-o pe abdomen, făcându-mă să tresar surprinsă. Căldura palmei sale a trecut prin cămașa de spital și am înghițit în sec.

— Un copil! am spus cu un zâmbet larg.

Degetele i s-au strâns cu afecțiune și apoi m-a privit în ochi. Lacrimile lui m-au făcut să îl privesc fascinată și să îmi mușc buza.

Nu l-am văzut niciodată atât de fericit. Nu l-am văzut niciodată cu lacrimi în ochi.

— Acum avem un motiv în plus să ne căsătorim cât mai repede.

Mi-am coborât privirea spre palma sa și am zâmbit, încercând să mă încurajez singură.

— Logodnica ta e alta, Jax, am șoptit cu vocea răgușită.

Nu o să fim o familie mare și fericită. Nu o să fim împreună pentru acest copil. Dacă o să am noroc, o să obțin custodia. Dar restul timpului o să fie cu tatăl său și nu nenorocita aia de Monique. Care are sânge albastru și care merită să îi fie alături.

— Tu ești singura, Savannah! a spus scoțând inelul din pantaloni.

M-am uitat la diamantul strălucitor, apoi mi-am ridicat privirea spre a lui.

— Nu m-am culcat niciodată cu Monique.

Voiam să îl cred. Voiam să îmi scot din cap toate minciunile, toate cuvintele urâte, toate coșmarurile.

— Când am plecat de la petrecere, m-am dus la bar și m-am îmbătat. Derek a trimis-o după mine și m-a dus la ea acasă. Am sărutat-o pentru că eram atât de beat încât am crezut că ești tu, a spus aranjându-mi o șuviță după ureche. Dar nu m-am atins de ea mai mult decât atât.

— Și inelul?

— L-a luat din hainele mele fără ca eu să îmi dau seama, a spus cu un oftat. Nu mi-am dat seama că nu mai e la mine până când nu ți l-a băgat sub nas la barou.

Mi-a luat mâna în a sa și l-a pus înapoi pe degetul meu, profitând de faptul că încă eram amețită și emoționată.

— L-am luat înapoi imediat și am aflat că Derek a pus-o să ne despartă.

Am început să râd și am simțit lacrimile prelingându-mi-se pe obraji.

— Deci acum mă crezi?

A oftat și mi-a luat fața în mâinile lui, apropiindu-și chipul de al meu.

— Îmi pare rău pentru tot, iubito! Știu că asta nu o să șteargă toate lacrimile și durerea ta, dar am avut motivele mele.

Am simțit o lacrimă prelingându-se și oprindu-se pe mâna lui.

— E prea târziu pentru scuze, am șoptit.

M-am dat un pas în spate, eliberându-mă din brațele lui și simțind cum inima mea era pe cale să se sfărâme, din nou.

— Savannah, trebuie să mă asculți!

M-am uitat în ochii lui și știam că e greșit, dar mă bucuram să văd durerea în ei. Mă bucuram că e nefericit.

— Nu, am spus dezaproband din cap, e timpul ca tu să mă asculți. Crezi că dacă m-ai salvat de Malcom o să te iert? O să iert toate umilințele, toate porcăriile pe care le-ai făcut?

Am suspinat și m-am așezat pe marginea patului.

— Niciodată nu m-ai apărat în fața bunicului tău și l-ai lăsat să mă trateze ca pe o cârpă, Jaxon. Am fost bună pentru tine doar când aveai nevoie să păstrezi aparențele, am spus ridicând din umeri. Ai spus că ai terminat-o cu mine și acum te-ai răzgândit doar pentru că sunt însărcinată? Ei bine, eu am terminat-o cu tine și nu o să poți schimba asta.

A făcut un pas spre mine și la al doilea s-a oprit. Și-a ridicat mâinile, apoi le-a lăsat să cadă pe lângă corp.

— Savannah, trebuie să avem o discuție rațională. Măcar să încercăm să avem una, de dragul copilului.

Am început să râd, ștergându-mi lacrimile cu dosul palmei.

— Doar pentru că sunt însărcinată, nu înseamnă că trebuie să fim împreună, Jaxon. Sarcina asta e o greșeală și nu am de gând să o complic măritându-mă cu tine.

Când mi-am auzit propriile cuvinte, am realizat că lăsasem ura și resentimentele să vorbească. Iar când privirea lui Jaxon s-a întunecat, am știut cât de mult reușisem să îl rănesc.

— Copilul meu e o greșeală?

Am dezaprobat din cap și am încercat să vorbesc, dar și-a ridicat o mână și m-a împiedicat. A făcut al doilea pas spre mine și am înghițit în sec când i-am văzut furia din ochi.

— Bine, nu vrei să asculți de ce l-am ales pe Derek și nu pe tine, atunci nici eu nu vreau să îți ascult scuzele. Dar o să te căsătorești cu mine, fie că îți place, fie că nu.

Da, vreau asta, dar nu așa. Nu din cauza copilului sau pentru că ești furios și crezi că o să mă pedepsești așa.

— Îți mai amintești filmul nostru de dragoste, nu?

Rahat. Nu îmi vine să cred că are de gând să mă șantajeze ca să ajung la altar.

— Ai două opțiuni, Savannah: te căsătorești cu mine sau public filmulețul și te șterg de pe harta orașului. Și cred că o să iei decizia corectă, a spus îndreptându-și spatele.

Mi-a aruncat o privire furioasă, s-a întors spre călcâie și a părăsit salonul.

Iar eu mă simțeam ca ultima proastă.

Pentru că mă îndrăgostisem de el.

Pentru că îl lăsasem să mă șantajeze.

Pentru că îl alungasem.

Capitolul 34

Jess

— Te rog, pleacă înainte să te dau afară din nou.

Am aruncat cu perna în ea și am făcut-o să râdă.

De data asta nu mă mai păcălește așa de ușor.

— Mă păcălești o dată, să îți fie rușine. Mă păcălești de două ori, să îmi fie mie rușine.

Mi-a scos limba și și-a strâns perna în brațe.

— Bine, spune ce vrei de la mine și apoi lasă-mă în pace. Chiar am nevoie să fiu singură.

Am oftat și m-am așezat pe pat lângă ea, lungindu-mi picioarele.

— Care e treaba cu tine și cu fratele meu?

Roșcata a tras aer în piept și a început să se joace cu materialul pernei, zâmbind ușor.

— Nici măcar eu nu știu ce se întâmplă de fapt. Până acum l-a pus pe Derek pe un pedestal, apoi și-a schimbat complet atitudinea. Și nu mai știu ce să cred sau dacă să îl cred. Ieri mi-a spus că nu s-a culcat cu Monique. Derek a plănuit toată farsa asta.

Am gemut și mi-am dat jos tenișii, sprijinindu-mă de tăblia patului și întrebându-mă cu cine naiba semăn.

— Nu mai știu ce să mai cred. E încântat de copil și vrea să ne căsătorim.

Am chițăit și m-am întors spre ea, zâmbind cu gura până la urechi. Dar zâmbetul trist a lui Sav îmi cam știrbea fericirea.

— Ai făcut o prostie, am dedus.

A început să râdă și și-a pus mâinile pe abdomen, încercând să își mențină zâmbetul pe buze.

— I-am spus că sarcina e o greșeală.

Mi-am închis ochii și am oftat, încercând să nu izbucnesc și să nu țip la ea sau să o strâng de gât. De data asta, chiar făcuse o prostie mare și eram sigură că pentru Jax fusese ca o lovitură sub centură.

— Ești mai proastă decât am crezut.

A oftat și m-a privit supărată, în timp ce strângea în pumni perna.

— Cum ai putut să spui asta? Ești fericită că o să ai un copil și îl iubești pe Jaxon, am spus cu un oftat. Știu că a luat decizii proaste, dar acum e lângă tine, vrea copilul și te vrea pe tine. A înțeles într-un final că Derek nu o să îl facă fericit, ci tu.

— Nu pot să îl iert atât de ușor, a spus încăpățânată.

Am luat una din perne și m-am lovit cu ea în față.

— Nimeni nu ți-a cerut să îți închizi ochii la faptele lui. Chiar și el e conștient de lucrul ăsta. Dar dacă întinzi coarda prea tare, o să îl pierzi. Definitiv.

A aruncat perna pe podea și și-a strâns genunchii la piept.

— Cred că trebuie să ai o discuție serioasă cu el. Să fiți sinceri unul cu celălalt și să ajungeți la un punct comun.

— Și dacă nu vrea? a spus speriată.

Am început să râd și mi-am pus o mână pe unul dintre genunchii ei.

— Nătărăul e îndrăgostit până peste cap de tine și sunt convinsă că o să facă absolut orice ai spune. Dar trebuie să știi ce vrei, Sav.

A oftat și m-a privit îngrijorată, probabil încercând să își facă ordine în cap. Sper doar să facă alegerea potrivită și să fie fericită.

Am bătut-o ușor pe genunchi și m-am ridicat de pe pat.

— Am întins-o de aici.

— Unde pleci?

M-am întins după teniși și am zâmbit, începând să mă încălz.

— Mă duc să mă întâlnesc cu doamna de fier a publicității.

A început să râdă, și am zâmbit și eu.

— Te-ai decis să te duci la RED?

Mi-am îndreptat spatele și mi-am dat părul pe spate.

— Parker mă bate la cap de când a cunoscut-o și e atât de enervant și obositor, am spus cu un geamăt. În plus, e mult mai frumos de lucrat decât la Vogue. Și dacă ar fi să lucrez la RED, cred că aș fi mai bucuroasă și mai motivată.

M-a privit cu zâmbetul pe buze și cu bărbia sprijinită de genunchi.

— Păi, mereu ai admirat-o pe Patty și munca ei. Mai ales după ce s-a despărțit de soțul ei.

Divorțul mătușii mele era încă un mister pentru mine. Și pentru restul lumii.

— Încă nu înțeleg de ce ea și unchiul Nick s-au despărțit, dar e eroina mea. Și cred că o să mă pună să stau în genunchi și să ling podelele ca să mă primească.

Savannah a început să râdă, iar eu am oftat adânc.

— Ești nepoata ei preferată și o înțelegi cel mai bine din familie și nu cred că o să spună nu. Dar o să te faci să transpiri puțin pentru slujbă. Ai fost puțin arogantă când ai ales Vogue și nu RED.

Mi-am dat ochii peste cap și m-am îndreptat spre ușă.

— Dacă treci pe la Ray, poți să folosești prezervativ? Nu știu cum ar reacționa băieții cu trei copii mici în același timp.

M-am oprit înainte să ating clanța și m-am întors către roșcată, care mă privea cu un zâmbet pe buze.

— O să mă prefac că nu am auzit asta. Și dacă nu vrei o căzătură de la etajul 10, nu o să mai spui asta vreodată, am amenințat-o.

— Doar te testam.

I-am arătat degetul din mijloc, iar ea a început să râdă. Am dat din cap amuzată și am ieșit din cameră.

Măcar începe să își revină și relația noastră, la fel.

— Ești nerăbdătoare?

Am mai dat o pagină din revistă, rămânând calmă.

— Nu.

Parker își freca mâinile de pantaloni, încercând să le ștergă transpirație. Mă uitam cu colțul ochiului la el și părea gata să explodeze. Am zâmbit discret și m-am prefăcut captivată de un articol despre blănuri.

— Crezi că o să ne dea afară?

Mi-am umezit buzele și mi-am ascuns fața pe jumătate cu revista.

— Tot ce e posibil.

A mormăit un *aha* și mi-am mușcat buza de jos ca să nu râd. E atât de amuzant când e agitat.

Mi-a smuls revista din mâini și a trântit-o pe masa de sticlă. Și-a pus mâinile pe umerii mei și a început să mă zguduie, făcându-mi capul să se bălăngăne înainte și înapoi.

— Încetează să mai fii o scorpie fără sentimente, a țipat la mine.

M-am uitat surprinsă la el, iar asistentul meu s-a oprit brusc și m-a privit șocat. Și-a luat imediat mâinile de pe mine, iar eu am zâmbit.

— De ce naiba ești atât de calmă?

— De ce m-aș agita?

Înainte să vorbească, Lily și-a făcut apariția și l-a făcut să își închidă gura. Părul ei roșcat și lung era împletit în coadă, iar sub ochii ei verzi și superbi se puteau distinge câteva cearcăne.

— Ce cauți aici? am întrebat-o puțin indiscret.

Roșcata a zâmbit și s-a așezat lângă mine. Secretara și-a ridicat ochii din calculator și și-a înălțat sprâncenele, însă Lily a dezaprobat din cap și i-a zâmbit.

— Credeam că ești într-o ședință cu ea.

A oftat și și-a lăsat capul pe spate câteva secunde, apoi m-a privit.

— M-a dat afară.

M-am uitat la ea uimit și l-am auzit pe Parker chițăind. A început să râdă și am observat că și secretara era la fel de uimită ca mine.

— Cum e posibil așa ceva?

Și-a netezit fusta neagră și a tras aer în piept.

— Păi, am avut o idee bună pentru un articol grozav și Brett Roberts a încercat să îl taie. Am spus niște lucruri, el a spus niște lucruri și aproape l-am strâns de gât. Și apoi Patty m-a scos afară înainte să fie nevoie de poliție.

Am început să râd, imaginându-mi cum ființa asta micuță și inocentă ar putea să omoare un bărbat de două ori mai mare decât ea.

— O să te dea afară?

Mi-am dat ochii peste cap la întrebarea stupidă a lui Parker. Lily nu a părut deloc afectată, chiar și-a lărgit zâmbetul.

— Îmi pare rău să te dezamănesc, Percy, dar Patty nu o să mă dea niciodată afară, pentru că sunt fiica ei.

— E Parker, a încercat să o corecteze iritată.

Mi-am pus mâinile în sân, strângându-mi buzele și așteptând spectacolul.

— Nu îmi pasă, pentru că e un nume pe care nu trebuie să îl țin minte.

Bărbatul a mârâit, iar roșcata a zâmbit arogantă. Patty o iubea pe Lily ca pe propria ei fiică, mai ales că avea doar băieți. Întotdeauna a spus că o să fie aproape de ea și o s-o protejeze cu orice preț.

— Vai, vai, dacă nu este nepoata dezertoare!

M-am ridicat în picioare și am întâlnit privirea amuzantă a mătușii mele.

— Bună, mătușă, am spus îmbrățișând-o strâns.

A început să râdă și mi-a făcut semn să o urmez, îndreptându-se spre ușa biroului ei.

— Acum sunt mătușa? Eram sigură că nu e o vizită de curtoazie.

Am început să râd și am intrat în somptuosul ei birou cu Parker și Lily pe urmele mele.

— Lasă-mă să ghicesc, a spus trăgându-și scaunul. Vrei să vii să lucrezi cu mine pentru că ți-ai dat seama că Vogue e o revistă care nu îți aduce nicio satisfacție.

— Exact, am aprobat, convinsă poate să îmi citească gândurile.

S-a așezat pe scaun și mi-a zâmbit.

— Bine.

M-am uitat la ea de parcă m-ar fi trăsnit fulgerul și l-am văzut pe Parker agățându-se de unul dintre fotolii.

— El vine la pachet cu tine? a spus aruncându-i o privire amuzată idiotului.

Am dat din cap, fiind incapabilă să spun ceva. Lily i-a înmânat tableta șefei ei și mi-a făcut din ochi.

— Foarte bine. O să vorbesc cu cei de la resurse umane și o să lucrezi sub comanda lui Hazel Nieman. E al doilea an de când conduce departamentul de frumusețe și face o treabă bună.

— Dar...

A ridicat mâna ca să îmi oprească protestele, fiind concentrată pe imaginile de pe tabletă.

— Știu că vrei la modă, însă e prea devreme. Ești nepoata mea, Jess, a spus aruncându-mi o privire fugară, dar trebuie să îmi demonstrezi că știi ce faci. În plus, Brett e grozav în ce face și nu pot să îl înlocuiesc prin nepotisme. Sau din alte motive.

S-a uitat la Lily, iar ea mă privea pe mine, zâmbind ironic.

— Poți să nu te uiți la mine, dar o să te pedepsesc și pe tine, Lillian.

Roșcata a oftat și a dat din cap, probabil gândindu-se la o răzbunare pentru șeful de la modă.

— Ne vedem săptămâna viitoare.

În drum spre lift, Parker părea mai șocat decât mine. Nu am reușit să scot vreo vorbă de la el până la cafeneaua lui Ray. Faptul că urma să lucreze cu idolul lui îl șocase.

Când a oprit mașina în fața localului, m-am uitat la el și îmi venea să îl iau la palme.

— Parker, o să fie bine. Ești foarte bun și o să își dea seama de asta.

A dat din cap și, oficial, era o cauză pierdută. L-am pupat ușor pe obraz și am coborât din mașină. M-am uitat în urma lui până când a dispărut de pe stradă și am dat din cap cu zâmbetul pe buze.

Am deschis ușa cafenelei și am pășit pe podeaua nouă, uitându-mă rapid la cafeneaua care începea să prindă viață.

— Ți-am spus să ieși afară!

Vocea lui Ray m-a făcut să tresar și m-am îndreptat spre bucătărie, văzând cum iubitul meu era angajat într-o confruntare cu o femeie blondă, decupată parcă de pe coperta revistei Vogue sau RED.

— Te rog, ascultă-mă, a spus încercând să îl ia de braț.

— Nu îmi pasă de scuzele tale patetice. Vreau să pleci de aici și să nu te mai întorci niciodată.

Am făcut un pas spre ei, făcând-o pe femeie să tacă din gură. Amândoi mă priveau și Ray era mai furios ca niciodată.

— Ce se întâmplă?

Ochii blondei erau plini de lacrimi, dar iubitul meu nu părea prea impresionat de asta. A zâmbit și și-a ridicat brațul, îndreptându-l spre mine.

— O vezi? Ea e viitoarea mea soție, Melinda, și nimic nu o să mă facă să mă răzgândesc. Nici măcar lacrimile tale false sau părerile tale de rău.

M-a privit din cap până în picioare, apoi și-a întors privirea spre el.

— Nu poți să fii cu ea. Nu e potrivită pentru tine, a spus cu răutate în glas.

— Și tu ești?

Faptul că Ray își bătea joc de ea și de lacrimile ei, o făcea să îmi arunce și mai multe priviri urâte.

— Mereu am fost potriviți unul pentru celălalt, Ray. Am plecat pentru că mama m-a obligat. Te rog, ascultă-mă. Te iubesc și te vreau înapoi.

Iubitul meu a început să râdă în hohote și a dezaprobat din cap, fără să înghită scuzele blondei.

— Și eu te-am iubit și m-ai părăsit când eram în cel mai mare rahat. Ți-ai făcut bagajele și te-ai căsătorit cu un milionar, târfo. Du-te înapoi la soțul tău, Melinda, pentru că eu nu am nevoie de tine.

S-a apropiat de mine și m-a tras în brațele lui, aducându-mă în prima linie în lupta asta.

— Și mi-am dat seama că nu am avut niciodată nevoie de tine. Pentru că o am pe ea, a spus strângându-și brațele în jurul meu. În momentul ăsta, am lângă mine persoana pe care o iubesc și de care o să am mereu nevoie.

Capitolul 35

Savannah

— La dracu să o ia de fandosită, fățarnică și mincinoasă.

Ray a trântit ușa în spatele lui și a început să se plimbe prin camera mea ca un taur în arenă.

Mi-am lăsat tableta lângă mine și m-am uitat în treacăt la motanul meu, care îl privea absent pe brunet și dădea ușor din coadă.

— Poate viața mea să fie și mai urâtă?

O să urmeze ceva interesant. Măcar asta mă scoate din gândurile mele și îmi dă câteva momente de liniște. Sau un fel de liniște.

— Ce s-a întâmplat?

A pufnit nervos și a făcut un nou tur.

— Melinda a apărut la cafenea cu lacrimi în ochi și cu scuze patetice. E plictisită de moșneagul ei și crede că poate să se întoarcă la mine cât ai pocni din degete.

— Melinda s-a întors?!

Asta da veste. Am crezut că a dispărut și nu o să mai aud de ea sau să îi văd fața mincinoasă din nou.

— Da, și a apărut Jess. Și chiar dacă i-am spus destul de clar parașutei că nu o mai vreau înapoi și că poate să își bage pantofii ei scumpi în fund, a spus lovindu-și palmele, scumpa mea iubită crede că mint și nu îmi deschide ușa.

— Melinda te vrea înapoi?

Eram șocată. Mult prea șocată ca să mai prind și alte idei.

Ray s-a oprit busc și m-a privit nervos. Mi-am pus mâinile împreunate în poală și am zâmbit frumos, încercând să nu îl enervez și mai tare.

— Ești surdă sau retardată?

— Sunt doar șocată, am spus dând din mână.

Bărbatul a tras aer adânc în piept și a început să dea din piciorul drept, punându-și mâinile pe șolduri.

— Ai vreo întrebare stupidă?

Am dezaprobat din cap, încercând să nu râd de gesturile lui nervoase.

— Atunci ieși afară și fă-o să vorbească cu mine.

M-am uitat confuză la el, în timp ce fratele meu și-a ridicat brațul, îndreptându-l spre ușă.

— Pe Melinda? încă șocată.

— Pe Jessica, idioato! a scrâșnit printre dinți.

L-a luat pe motan de blană și l-a ținut în fața ochilor mei, făcându-l să miaune de durere.

— De ce nu stai jos să vorbim calm? i-am spus privindu-mi animalul de companie.

Și-a deschis gura, a vrut să spună ceva, dar a renunțat. A dat drumul la pisică și s-a trântit lângă mine.

— Nu înțeleg de ce e supărată, a spus încrucișându-și mâinile la piept. I-am spus Melindei să se ducă la naiba, ba chiar i-am spus că Jess e femeia vieții mele și că e singura de care am nevoie. Și acum s-a închis în camera ei și nu mai vorbește cu mine. Și nu știu ce să fac, a recunoscut învins.

— Ce ai simțit când ai văzut-o?

A privit peretele din fața lui fără să spună nimic. Dar puteam să văd cum roțițele din capul lui se învâртеau și încerca să găsească cuvintele potrivite.

— Uimire.

M-am întors complet spre el și mi-am lăsat umărul pe tăblia patului.

— Când a plecat, am crezut că nu o s-o mai văd vreodată. Mai ales după ce a apărut în ziar anunțul căsătoriei ei. Am avut speranța că o să o mai văd. Voiam să o mai văd.

— Pentru că o iubeai?

A zâmbit și a început să își agite piciorul.

— Nu cred că am iubit-o vreodată. Doar eram atașat de corpul ei și de sex.

— Și atunci de ce ai luat toate acele decizii proaste?

S-a uitat la mine și și-a lipit capul de perete.

— Pentru că m-a abandonat la scurt timp după ce mama și tata au murit. Și atunci aveam nevoie de fiecare părticică de afecțiune. Iar ea și-a făcut bagajele și a plecat pentru că nu mai putea suporta atitudinea mea.

— Sau nu mai suportă faptul că banii noștri s-au terminat odată cu mama și tata.

A început să râdă și a tras aer în piept.

— Asta se întâmplă și acum cu ea. Soțul ei e pe moarte și nu îi lasă niciun ban.

Am zâmbit și am dat din cap, fără să fiu impresionată de veste. Asta e tipic pentru Melinda. Fură

sufletul din bărbații pe care îi atinge, ca să nu mai spun de bani, și apoi își face bagajele și pleacă la următorul.

— Și ce s-a întâmplat mai departe?

Și-a trecut mâinile prin păr și a suspinat.

— Am dat-o afară și i-am spus că nu vreau să se mai apropie de mine sau de altcineva din familia mea. Apoi Jess a început să plângă și a spus că nu poate să lupte cu cineva ca ea. Și habar nu am la ce se referă.

Mda, ești bărbat, nu mă aștept să ai habar despre așa ceva.

— Jess e speriată, am concluzionat.

— De ce naiba ar putea să fie speriată? O iubesc, i-am spus-o de atâtea ori.

— Și ea știe asta, dar nu poți să o învinuiești pentru că se simte nesigură pe ea. Melinda e o femeie puternică, frumoasă, sexi și care poate să aibă orice bărbat. Jess, în schimb, e frumoasă, deșteaptă și poate să obțină orice își propune. Dar ea crede că toate astea nu au nicio importanță când e comparată cu o femeie ca Melinda.

— Dar nimeni nu face asta. Eu nu fac asta.

Am zâmbit și m-am uitat în ochii lui, observând panica și frica din ei.

— Știu, dar e speriată de gândul că ai putea să te întorci la Melinda.

Mă privea de parcă aș fi vorbit despre extraterestri.

— Și atunci ce să fac?

Mi-am strâmbat buzele, adoptând o mină serioasă.

— Întâlnirea cu Melinda te-a afectat mai tare decât crezi. Și Jess și-a dat seama de asta. Cred că trebuie să ai o discuție serioasă cu tine însuși, înainte să discuți cu iubita ta.

M-a sărutat ușor pe creștet și l-am lăsat să mă strângă la pieptul lui.

— Ce se întâmplă cu Jaxon?

Am oftat adânc și am rămas în îmbrățișarea fratelui meu.

— Vrea să ne căsătorim.

A pufnit în râs și și-a strâns degetele pe umerii mei.

— Și de ce nu ești fericită?

— Pentru că s-au întâmplat prea multe între noi și nu pot să mă arunc atât de repede în brațele lui.

Ray nu a spus nimic pentru câteva secunde, apoi a dat frâu liber celor mai mari temeri ale mele.

— Și dacă aștepti prea mult? Poate că o să se căsătorească în continuare cu tine pentru copil, dar o să îl pierzi ca bărbat.

Am zâmbit și m-am uitat la motanul meu care dormea liniștit, cu burta în sus.

— Și dacă l-am pierdut deja? am șoptit speriată.

M-a împins de la pieptul său și m-a ciupit de obraz.

— Atunci du-te după el, mucoaso!

Am început să râd și mi-am pus mâna pe abdomen, strângându-mi degetele pe materialul tricoului.

— Domnișoară Savannah!

Am oftat ușor când l-am văzut pe Ben apropiindu-se de mine. Eram sigură că toată lumea se va uita la mine ca la o nebună. Mai ales după ultimul meu spectacol de aici.

— Bună, Ben, am spus rușinată.

A dat ușor din cap și m-a condus până la lifturi.

— În legătură cu...

— Nu trebuie să vă cereți scuze. Știu ce înseamnă să te lupți cu domnul Black. Și de data asta sunt complet de partea ta, a spus făcându-mi cu ochiul.

Am zâmbit larg și am pășit în ascensor, apăsând butonul pentru etajul baroului.

— Mulțumesc!

A dat ușor din cap, apoi a dispărut în spatele ușilor metalice. Am așteptat răbdătoare să ajung la etajul potrivit și imediat am văzut-o pe Naomi, sărind ca arsă.

— Jaxon e aici?

A dat din cap și a încercat să zâmbească, dar am intrat în birou și l-am găsit pe iubitul meu cu telefonul la ureche.

— Nu îmi pasă.

Am închis ușa cu grijă în urma mea și am făcut câțiva pași, fără să mă fac auzită.

— Nu o să plec nicăieri, Lloyd. Și nu îmi pasă cine îmi înregistrează apelul. Mă bucur că șobolanul ăla e mort și că nu o să se mai atingă de ea niciodată.

Mi-am dus mâna la gură, încercând să îmi înăbuș țipătul, însă o mică parte din el mi s-a strecurat printre buze, făcându-l pe brunet să se întoarcă cu fața la mine.

Mă fixa cu privirea și am înghițit în sec când am văzut furia din ochii lui. Malcom chiar e mort? De data asta chiar s-a terminat coșmarul pentru totdeauna?

— Uite, sunt cam ocupat acum. Te sun mai târziu.

A închis apelul și a aruncat telefonul pe birou, dar nu s-a apropiat de mine.

— Ce cauți aici?

— Malcom chiar e mort?

Mi-a susținut privirea câteva secunde, apoi a oftat și s-a așezat pe colțul biroului.

— Inima lui a cedat acum două ore.

Am făcut un pas spre el și am înghițit în sec, încercând să diger evenimentele.

— Și tu o să te duci la închisoare?

Și-a încrucișat mâinile la piept și și-a întins picioarele.

— Îți pasă dacă mă arestează?

Super. Acum trebuie să mă lupt cu supărarea și furia lui și nu cred că o să am sorti de izbândă.

— Normal că îmi pasă.

Zâmbetul lui ironic mă avertiza că nu o să cedeze atât de ușor. Orgoliul lui afurisit.

— Pentru că nu vrei ca bebelușul să aibă un tată criminal?

Mi-am umezit buzele și m-am apropiat de el.

— Jaxon, nu ar fi trebuit să spun că sarcina e o greșeală. Nu cred asta.

— Și atunci de ce ai spus-o? m-a întrebat ridicând din umeri.

Am tras aer în piept și m-am oprit la câțiva pași de el.

— Pentru că tu vrei să fii iertat și nu meriți asta. Nu meriți să uit toate acele momente în care...

— Nu am spus că trebuie să mă ierți.

Mi-am ținut gura pentru câteva clipe, apoi mi-am ridicat brațele în aer.

— Și atunci ce vrei de la mine?

A tras aer în piept și și-a ridicat bărbia.

— Am nevoie de tine, Savannah. Nu mă aștept să fiu iertat pentru porcăriile pe care le-am făcut. Știu că nu merit asta. Cel puțin nu acum, și o să mă lupt ca să îți câștig iertarea. Malcom te-a atacat și am sperat că o să ai nevoie de mine. Să te țin în brațe, să te consolez.

Mi-am închis ochii și am început să plâng, dând vina pe hormonii sarcinii.

— Am nevoie de tine, am șoptit.

Și-a întins mâna și m-a prins de încheietură, trăgându-mă în brațele sale.

— Atunci încetează să mă îndepărtezi, a spus împreunându-și degetele la spatele meu. Știi că te iubesc și tu mă iubești pe mine. Oricât de răniți am fi amândoi, mereu găsim o cale să ne întoarcem unul la celălalt.

Mi-am dat capul pe spate și m-am bucurat de atingerea lui caldă când mi-a șters o lacrimă.

— De ce Derek?

Și-a strâns buzele și a oftat adânc.

— Am făcut un lucru rău și el a avut grijă să îl facă să dispară. Nici măcar mama sau tata nu au habar de asta.

Ne-am uitat unul în ochii celuilalt și a avut nevoie de câteva clipe ca să îmi spună secretul său.

— Am omorât un bărbat acum cinci ani.

Capitolul 36

Jaxon

— Ce ai spus?

Mi-am pus mâna pe talia ei și am prins-o înainte să se prăbușească pe podea. Am condus-o spre canapea și am așezat-o pe suprafața moale.

— Cum s-a întâmplat asta?

Am tras aer în piept și am început să îmi mișc mâna pe spatele ei, sărutând-o ușor pe creștet.

— După ce am terminat liceul, Derek mi-a dat cheia de la casa lui de pe plajă. Ca un cadou. Mi-am petrecut toată vara în acel loc cu Liam și restul colegilor lui. Petreckeri, alcool, sex. La finalul vacanței, toți au plecat acasă, iar eu am rămas acolo pentru că nu voiam să mă întorc acasă. Nu aveam curajul să mă întorc și să îi spui lui Derek că nu vreau să fiu avocat.

— Nu ai ales Columbia?

Am zâmbit și am răsuflat cu putere, dezaproband din cap.

— Am vrut mereu să devin fotograf profesionist. În acea perioadă tocmai fusesem acceptat la unul dintre cursurile lui Steve McCurry și mă simțeam mai fericit ca niciodată. Și apoi Derek a aflat.

Și-a strâns degetele pe cămașa mea și s-a lipit mai tare de mine.

— M-a sunat și mi-a spus să îmi iau gândul de la bazonii. Apoi a urmat o adevărată ceartă în care el nu a făcut decât să îmi năruiască visul. Am început

să beau ce a mai rămas de la petreceri și i-am distrus întreaga casă. Apoi am plecat afară.

Poate dacă vorbesc despre asta cu femeia pe care o iubesc, o să scap de coșmaruri.

— Nu eram suficient de beat încât să nu mă țin pe picioare, însă eram amețit destul de bine. Nici măcar nu știam unde merg sau unde vreau să ajung. Voiam doar să uit cine sunt și să uit de persoanele din jurul meu.

— Dar nu ai putut, a șoptit.

Am zâmbit și am dezaprobat din cap, sprijinindu-mi obrazul de creștetul ei.

— Indiferent unde mergeam, știam exact cine sunt. Pentru că Derek nu m-a lăsat niciodată să uit asta.

Am privit peretele din fața mea, fixându-mi privirea asupra tabloului cu câini.

— Am ajuns într-un loc în care nu ar fi trebuit să ajung niciodată. Și un bărbat a crezut că am bani și a vrut să mă jefuiască. Am început să mă bat cu el, imaginându-mi că îl am în față pe bunicul meu. Furia mea era atât de mare încât nu avea nicio importanță cu cine mă confruntam. Simțeam doar nevoia de a mă descărca și de a mă simți mai bine. El era mai beat decât mine și abia dacă reușea să mă nimerească. L-am lovit până l-am lăsat inconștient. Și m-am oprit doar în momentul în care mi-am dat seama că nu se mai mișcă.

Mi-am închis ochii încercând să alung acele re-mușcări și resentimente. Acea frică și panică de care crezusem că nu o să mai scap.

— Eram oripilat de ce făcusem și alcoolul dispăruse complet din creierul meu. Acel moment a avut efectul unui duș rece asupra mea. Am fugit spre casă și mă uitam încontinuu în spatele meu, ca să fiu sigur că nu mă văzuse nimeni. Când am ajuns acasă, eram speriat de moarte. Nu puteam să îi sun pe mama sau pe tata și să se le spun că devenisem un criminal.

— Și l-ai sunat pe Derek, a spus împingându-se mai mult în mine.

— Încă era furios pe mine, dar a venit mai repede decât aș fi crezut. Mi-a spus că o să fie bine și ca nimeni nu o să afle nimic. Nici măcar părinții mei. La început nu l-am crezut, dar apoi vestea că acel bărbat a fost omorât a apărut la televizor. Reporterul a spus că nu avea familie și nimeni nu i-a recuperat cadavrul. Au spus că a fost atacat și asta i-a cauzat moartea. Am crezut că totul se terminase și puteam să îmi revin.

— Dar Derek nu a ajutat deloc procesul ăsta, nu?

Am zâmbit și am strâns-o în brațele mele, sărutând-o apăsând pe frunte. Puștoaica asta reușește să îmi citească gândurile fără să depună cel mai mic efort.

— Nu ar fi Derek Black dacă nu ar pune condiții. Mi-a spus că dacă vreau ca secretul meu să rămână între noi, va trebui să îl ascult. A vorbit cu mama, m-a înscris la Columbia pe ultima sută de metri și așa am devenit cățelușul lui.

— Și Victoria și Mark?

Am oftat și mi-am amintit imediat de reacțiile lor.

— Niciodată nu mi-au spus, dar știu că au fost dezamăgiți. După ce Jess a făcut o criză și a ales moda, au fost de acord să nu ne preseze în legătură cu viitorul nostru.

— Dar nu s-au gândit niciodată la Derek.

Am început să râd și mi-am lăsat capul pe marginea canapelei.

— Mda, propria lui fiică l-a subestimat.

Și-a ridicat capul și s-a uitat în ochii ei și mi-am dat seama că plângea. I-am șters lacrimile, sărutând-o ușor pe buze.

— M-am săturat de el și de manipularea lui. Până acum, nu mi-a păsat de asta pentru că am ajuns să iubesc ce fac. Dar nu ar fi trebuit să îl las să se amestece în relația noastră.

A zâmbit și și-a ridicat capul, sprijinindu-se în mâini.

— Sunt nemernică dacă spun, ți-am spus eu?

M-am uitat la ea și i-am văzut încercarea de a-și masca zâmbetul. Am început să râd cu putere și mi-am trecut o mână prin păr.

— Da, bine, ai avut dreptate. Și îmi pare rău că am fost un ticălos și nu mi-am dat seama mai devreme.

A zâmbit larg și am privit-o fericit. Micuța mea emana bucurie prin fiecare por al corpului ei și se simțea mai bine. Sau cel puțin asta cred.

— Chiar îmi pare rău că am fost un nemernic.

A continuat să zâmbească și s-a așezat în poala mea, înconjurându-mi gâtul cu brațele. Mi-am pus

mâna pe fundul ei și am lipit-o complet de mine, inspirându-i parfumul dulce.

— Am fost duri unul cu celălalt și amândoi am făcut lucruri de care ne pare rău. Dar ai dreptate. Ne iubim și mereu găsim o cale să ne întoarcem.

Mi-am apropiat chipul de al ei și am vrut să o sărut, însă mi-a pus un deget pe buze și mi-a împins capul înapoi.

— Trebuie să știi dacă ești implicat în relația asta complet. O să avem un copil, Jaxon și nu vreau să trec prin toate astea, din nou. Nu cred că o să pot să mă mai descurc și a doua oară.

I-am dat o șuviță după ureche și m-am uitat în ochii ei mari și superbi.

— Ți-am spus cel mai mare secret al meu, Savannah. De data asta, Derek nu o să mă mai controleze, indiferent ce ar încerca să facă. Te iubesc și o să fiu alături de tine și de copiii noștri până la sfârșit.

— Copii? Mai mulți decât unul? m-a provocat împingându-se în mine.

— Crezi că o să mă opresc la unul? am spus strângând-o de fese. Îmi place la nebunie procesul de procreare.

A început să râdă și mi-a luat fața în mâinile ei.

— Te iubesc, Jaxon King.

— Și eu te iubesc, Savannah Evans-King.

Am sărutat-o și am auzit-o suspinând de fericire. Am întins-o pe canapea și m-am așezat deasupra ei, despărțindu-i picioarele cu genunchiul.

— Nu trecem la partea a doua.

M-am uitat la ea uimit, în timp ce scumpa mea iubită afișa zâmbet jucăuș pe buze.

— De ce nu?

— Pentru că nu am fost încă la un ginecolog și nu vreau să pun în pericol viața copilului.

— O să am grijă să nu îl lovesc prea tare în cap, am încercat să o conving.

A început să râdă cu putere și mi-a dat o palmă în piept, făcându-mă să zâmbesc. Am încercat să îmi strecur mâna în pantalonii ei, dar a îndepărtat-o rapid.

Am oftat adânc și m-am așezat în fund, ajutând-o să facă același lucru. Dacă micuța ticăloasă vrea să mă tortureze, poate e timpul să fac la fel.

— Mă gândeam să îmi iau o nouă secretară.

— Ce are Naomi?

Am încercat să nu zâmbesc ca să o pot păcăli pe ea.

— În ultimul timp se îmbracă ca o călugăriță și nu îmi mai face plăcere atât de mare să vin la serviciu.

Zâmbetul ei s-a șters imediat și și-a mijit ochii. Și-a trecut limba peste buza de jos și și-a luat mâinile din ale mele.

— Da, ai dreptate. Ar trebui să îți iei o secretară sexi și frumoasă care să te ajute cu munca.

— Da?

— Îhm, a mormăit. Nu mi-am imaginat niciodată că o să poți lucra dintr-un cavou, dar mă pot obișnui cu ideea.

M-am uitat la ea și la furia care se întrezărea în ochii ei și am început să râd. Am tras-o în brațele mele și i-am ciufulit părul.

— Ești așa naivă uneori.

— Și tu ești așa fricos uneori.

Am început amândoi să râdem și îmi simțeam inima mult mai ușoară. Acum o am înapoi în viața mea și nu o să mai las pe nimeni să o ia de lângă mine.

— Căsătorește-te cu mine!

Și-a ridicat capul și a zâmbit, iar ochii ei au început să strălucească.

— Cred că știi răspunsul meu.

— Vreau să spun acum.

A pufnit în râs și mă privea de parcă eram nebun.

— Luăm avionul lui Derek și mergem în Vegas. Vreau să fii soția mea chiar acum, fără să mai aștept.

A zâmbit, privind bijuteria de pe degetul ei, și a chicotit.

— Tu chiar vorbești serios.

Am zâmbit și i-am luat mâna, sărutându-i degetele.

— Nu am fost niciodată mai serios, Savannah. Vreau să fii soția mea. Știu că nu e corect față de tine și meriți o nuntă mare și fastuoasă, cu porumbei și...

Mi-a închis gura cu un sărut și apoi m-a privit în ochi.

— Tu ești tot ce am nevoie și te-aș urma până la capătul lumii.

I-am sărutat mâna și am zâmbit fericit, continuând să mă uit în ochii ei.

— Hai să o facem!

Capitolul 37

Savannah

— Jax!

M-a luat în brațe, ridicându-mă la pieptul lui și m-a trecut pragul camerei. Am început să râd, și mă simțeam protagonista unui film siropos și romantic.

— Așa cere tradiția, iubito.

Mi-am strâns mâinile în jurul gâtului său și l-am sărutat ușor pe gât. A gemut și l-am simțit încordându-se.

— Dacă nu te abții, o să te scap jos.

Am râs și mi-am dat capul pe spate.

— Dacă vrei să începem căsnicia cu o vizită la spital, fă asta!

A chicotit, m-a sărutat pe frunte și m-a privit în ochi.

— Am o surpriză pentru tine.

M-a lăsat jos și, când mi-am întors capul, am dat nas în nas cu surpriza lui.

Toată camera era plină de lumânări parfumate și petale de trandafir. Mi-am dus mâna la gură și am încercat să nu plâng.

— Jaxon, e absolut minunat, am șoptit încântată.

— Știu.

M-am întors cu fața la el și i-am văzut zâmbetul arogant și totodată superb. Mi-a întins un pahar cu șampanie și s-a apropiat de mine.

— Cred că e momentul ideal pentru un toast.

Am pufnit în râs și m-am uitat mai întâi la abdomenul meu, apoi la brunet. Și-a rotunjit buzele și am zâmbit.

— În cazul ăsta, e mai mult pentru mine.

Am oftat și am dezaprobat ușor din cap.

— Spune-mi din nou, de ce te iubesc?

Mi-a înconjurat talia cu brațul său liber și m-a tras la pieptul lui.

— Pentru că sunt irezistibil, sexi, bogat, inteligent, bogat.

— Arogant, nesimțit, încrezut și...

Mi-a închis gura cu un sărut și m-am conformat imediat.

— Pentru noi și familia noastră.

Ne-am ciocnit paharele, iar soțul meu a sorbit cu poftă lichidul spumant.

Nu am crezut că o să ajung vreodată să îi spun așa. Un fior mi-a străbătut șira spinării la acest cuvânt și începeam să realizez cât de norocoasă eram.

— Și acum vreau să fac dragoste cu soția mea.

Mi-a luat paharul din mână și l-a aruncat pur și simplu pe podea, fără să îi pese că se sparge. A început să mă conducă spre pat, în timp ce mă privea intens în ochi.

Și-a aplecat capul spre mine și m-a sărutat, făcându-mă să îmi închid ochii. Buzele lui erau calde și moi și cu gust de șampanie. Măinile i se mișcau galant pe umerii mei, dându-mi jos bretelele rochiei de mireasă ieftine.

Mi-am deschis gura și l-am lăsat înăuntru, atingându-i limba. Ne sărutam frenetic și aproape că i-am smuls cravata și cămașa, rupându-i nasturii.

— Ușor, iubito, avem tot timpul din lume.

Am dezaprobat din cap și i-am aruncat hainele pe podea, zâmbind.

— Am așteptat prea mult timp.

A început să râdă satisfăcut și și-a pus mâinile pe partea superioară a rochiei.

— În cazul ăsta, nu cred că te superi dacă fac asta.

A tras de materialul alb și dintr-o singură mișcare a rupt rochia, lăsând-o să cadă la picioarele noastre. Stăteam dezgolită în fața lui, făcându-l să zâmbească larg. Mă analiza din cap până în picioare, iar privirea sa îmi stârnea parcă furnicături în tot corpul.

M-a împins pe pat, pe cearșaful rece. Am scos un țipăt scurt și m-am uitat la soțul meu. Avea un zâmbet imens pe buze și în obrazul drept o gropiță care mă incita.

Mi-am lins buzele, în timp ce brunetul își descheia pantalonii, fără să își ia privirea de la mine.

S-a așezat deasupra mea, despărțindu-mi picioarele cu genunchiul său.

— Ți-am mai spus că ești cea mai frumoasă femeie pe care am întâlnit-o?

I-am înconjurat gâtul cu ambele brațe și l-am tras mai aproape de mine.

— Ești cel mai mare mincinos.

M-a sărutat fără să spună altceva și am gemut, arcuindu-mă sub el. Și-a strecurat mâna între corpurile noastre, mângâindu-mi pielea. Mai aveam puțin și torceam de plăcere.

— Parcă aş atinge mătasea.

Șoapta lui m-a făcut să gem și l-am privit fix în ochi. Mâna lui caldă mi-a cuprins sânul stâng și m-am înfiorat la atingerea degetelor sale.

Își plimba mâinile pe spatele lui, mângâindu-mi fiecare centimetru de piele. Avea mușchii tari și încordați, iar pielea parcă îi era încinsă.

Și-a pus mâna pe chiloți și mi-am ridicat șoldurile, ajutându-l să îi dea jos.

— Ești superbă, a șoptit!

Am zâmbit timid și respiram din ce în ce mai alert. Cuvintele lui mă făceau să îmi pierd rațiunea și simțeam valul de căldura până în creier.

Și-a pus picioarele de o parte și de alta a corpului meu și am putut să îi simt erecția între picioare. Brațele lui mi-au încadrat capul și m-a sărutat cu patimă, scurgând și ultima fărâamă de rațiune din mine. Buzele i-au coborât pe gât, apoi pe omoplați și când s-a oprit pe sfârc, am țipat. Corpul meu s-a arcuit, lipindu-se cât mai mult de al lui.

L-am prins între coapsele mele, înnebunită de dorință, când a început să-mi sugă cu putere sfârcul excitat.

Îmi simțeam sexul în flăcări și am început să mă frec de el.

— Răbdare, iubito!

Am chicotit și i-am prins capul în mâinile mele, trăgându-l spre mine. A zâmbit și și-a lăsat greutatea pe mine, lăsându-mă fără răsuflare când l-am simțit între coapsele mele.

— Nu mai rezist.

A zâmbit și una din mâinile sale a alunecat pe coapsa mea, făcându-mă să tresar. Degetele lui m-au pătruns și mi-am mușcat buza de jos ca să nu țip. Însă gemetele au fost de neoprit, provocând ecou în toată camera.

— Ești complet udă, iubire!

Am gemut și m-am arcuit spre el, și parcă toate simțurile stăteau să-mi explodeze. Și-a scos degetele și s-a aplecat deasupra mea, ridicându-mi piciorul drept. A pătruns în mine încet și respirația mi s-a oprit. S-a sprijinit în mâini și s-a uitat în ochii mei, continuând să înainteze cu grijă.

— Jax...

— O să am grijă, iubito. Nu o să îi facem niciun rău.

În valul romantic și în tornada hormonilor, am uitat complet de copil. M-a sărutat ușor pe buze și m-a lăsat să mă acomodez cu el. Îmi mângâia ușor obrazul și mă privea în ochi.

— Nu o să îi fac niciodată rău, scumpo! O să am grijă de el și te tine pentru totdeauna! Lacrimile au început să mi se prelingă pe obraji și l-am strâns în brațe. A continuat să facă dragoste cu mine blând, atent și grijuliu.

— De ce trebuie să mergem înapoi?

Brunetul a început să râdă și continua să își verifice emailurile, în timp ce eu mă jucam cu degetul pe pieptul lui.

— Pentru că familia noastră e nebună și ar începe să ne caute mai întâi la morgă.

Am început să râd și m-am uitat pe geamul avionului. Vegasul arăta acum ca un oraș de furnici, dar un oraș pe care nu aveam să îl uit niciodată.

Mi-am privit mâna stângă, iar inelele mele străluceau în lumina slabă a tavanului. Am zâmbit, mișcându-mi inelarul în sus și în jos.

Dacă niciunul dintre noi nu ar fi renunțat la orgoliu am mai fi fost aici? Dacă Malcom nu ar fi existat l-aș mai fi întâlnit vreodată pe Jaxon.

O la dracu!

— Malcom!

Am tresărit brusc și soțul meu s-a întors spre mine speriat. Mi-am pus mâinile pe umărul lui și l-am privit terifiată.

— Jaxon, Malcom e mort! Tu nu trebuia să pleci din oraș. O să te închidă și nu pot să trăiesc dacă se întâmplă asta. Nu poți să pleci și să mă lași singură când...

Mi-a acoperit gura cu palma, în timp ce eu respiram agitată. A așteptat să mă calmez, apoi și-a luat mâna și m-a privit în ochi.

— Mai bine?

M-am uitat la el și am dat din cap. Și-a îndepărtat mâna și m-a sărutat ușor pe frunte.

— Nu o să pățesc nimic.

— De unde știi? Polițistul ți-a spus că nu trebuie să pleci din oraș. Și Lloyd a spus că...

— Nu au de unde să știe că am plecat.

M-am uitat la el surprinsă, fără să înțeleg ce se întâmpla. Soțul meu a oftat și și-a închis telefonul, lăsându-l pe măsuta din fața lui. Mi-a luat mâinile într-ale lui și a zâmbit.

— Nu pot să afle că am plecat pentru că nu sunt arestat la domiciliu.

Da, așa e. Nu are una din brățările alea de picior cum au criminalii din filme, care ticăie când treci de barieră.

— Și în plus, nu am călătorit cu un avion comercial, deci nu sunt înregistrat nicăieri.

Am zâmbit și m-am relaxat vizibil, lăsându-mi corpul în scaunul moale și confortabil.

— Dar certificatul de căsătorie?

A clipit de mai multe ori, fiind surprinsă de replica mea.

— La asta chiar nu m-am gândit.

A început să râdă și m-a tras în brațele lui, sărutându-mă pe frunte.

— Ei bine, pentru tine merită să ajung la pârnaie.

L-am lovit cu palma pe piept și l-am făcut să râdă mai tare.

— Nu mai glumi cu asta.

M-a strâns la pieptul lui și m-a sărutat pe creștet, făcându-mă să suspin. Chiar sper să nu se întâmple nimic rău. Vreau doar liniște și pace.

Telefoanele noastre au sunat în același timp, anunțându-ne că primiserăm un mesaj. Ne-am întins amândoi spre aparate și numărul nu era în agenda mea. Când am deschis mesajul și am început să îl citesc nu-mi venea să cred ce scria.

M-am ridicat din brațele soțului meu și el părea la fel de surprins de mesaj.

— Și tu?

A dat din cap și am citit din nou mesajul.

Vreau să stăm de vorbă. Mâine în biroul meu, ora 14:00. Nu accept un refuz.

Derek Black

Se pare că m-am pripit când am spus că am nevoie de liniște și pace. Am uitat de fosila asta amărâtă.

— Ce crezi că vrea?

Jaxon și-a lăsat telefonul pe masă și a oftat cu putere. Și-a trecut mâna prin păr și m-a privit supărat.

— Cred că o să primim în sfârșit răspunsurile pe care le căutam.

Am privit mesajul și o mie de gânduri îmi treceau prin minte. Poate ca asta e confruntarea pe care mi-o doresc de mult cu Derek Black. Și partea cea mai bună e că nu fac asta de una singură.

Capitolul 38

Savannah

— Voi ce căutați aici?

Frații mei așteptau în fața biroului lui Derek, iar Lloyd părea foarte preocupat de întâlnirea asta. S-au întors amândoi și ne-au privit la fel de surprinși, apoi s-au uitat unul la celălalt.

— Se pare că Black chiar vrea să elucideze misterul.

Înainte să apuc să spun ceva, Naomi și-a făcut apariția și ne-a privit cu zâmbetul pe buze.

— Domnul Black va așteaptă în sala de conferințe.

Ne-a făcut semn să o urmăm, iar Jaxon m-a împins făcându-mă să mă deplasez. Nu știam exact ce naiba se întâmpla și nu înțelegeam de ce erau și frații mei aici.

Derek Black a avut o problemă mai mare cu mine decât cu ei. Sau mai bine spus cu mine și cu Lloyd. Pe Ray nici măcar nu l-a băgat în seamă. Și sper să nu îl bage în seamă niciodată.

Secretara a deschis ușa sălii de conferință și ne-a făcut semn să intrăm.

— Ce dracu?!

Am tresărit la vocea lui Ray și am rămas împietrită când am văzut-o pe femeia de lângă Derek. Stătea în picioare cu mâinile încrucișate și ne privea cu zâmbetul pe buze.

Mi-am desprins mâna din cea a lui Jaxon și am făcut un pas în față, apropiindu-mă de frații mei.

— Ți-am spus că așa o să reacționeze, a spus cu un chicotit.

Fosila și-a dat jos ochelarii, așezându-i pe masa imensă de lemn.

— Bunico, ce naiba cauți aici? am spus uimită.

Femeia a oftat și și-a tras unul din scaune mai aproape de ea.

— Derek are de dat niște explicații și prezența mea e necesară.

Am clipit de câteva ori și am simțit mâna soțului meu pe mine. M-am așezat pe scaun fără să îmi dau seama de acțiunile mele, continuând să îmi privesc bunica în ochi. Cei trei bărbați din jurul meu s-au așezat și ei pe scaune, aparent la fel de șocați ca și mine.

— Bine, de unde vreți să începem?

Am pufnit în râs și am simțit mâna lui Jaxon pe genunchiul meu, strângându-mă ușor de rotulă.

— Ce spui să începi cu începutul?

Cei doi s-au privit, iar bătrâna s-a așezat pe scaunul ei și a oftat. Derek și-a pus mâinile împreunate pe masă și ne-a privit pe toți.

— Ruth și cu mine am avut o aventură acum douăzeci de ani.

Mi-am simțit gura deschizându-se și am crezut că o să ajungă la podea. Strânsoarea soțului meu a încetat imediat și l-am auzit pe Ray gemând.

— Îți bați joc de noi?

Nici măcar nu eram sigură că erau propriile mele cuvinte. Credeam că abilitatea asta îmi era paralizată în acel moment.

— Niciunul dintre noi nu era fericit în căsnicie și datorită fetelor am ajuns să ne cunoaștem. Și scânteia s-a aprins imediat între noi.

S-au uitat unul la celălalt și și-au zâmbit, iar eu simțeam că îmi venea să vomit și nu era din cauza sarcinii. Mi-am pus mâna la gură și am încercat să mă abțin.

— Am început să ne vedem pe ascuns, să plecăm în vacanțe împreună și chiar să ne plănuim viitorul.

Mi-am închis ochii și mi-am mușcat buza de jos ca să nu îi înjur. Conversația devenea din ce în ce mai incomodă și nu ar fi trebuit să o aud niciodată. Mai bine rămâneam în întuneric decât să ascult povestea asta despre adulterul lor.

— Deci ați divorțat.

Mă bucuram că Lloyd era ceva mai coerent între noi și reușea să pună întrebările. Eu simțeam nevoia să îi strâng de gât pe amândoi.

Bunica a oftat și a zâmbit cu tristețe, mângâindu-și verigheta.

— Asta plănuiam să facem, dar soarta a avut altă părere.

Derek a apucat-o de mână și i-a sărutat mâna, iar eu am început să mă foiesc. Jaxon a încercat să mă liniștească, dar simțeam deja că e prea mult.

— Joey a fost diagnosticat cu cancer.

Cuvintele ei au avut un efect calmant. Nu îl cunoscusem niciodată pe bunicul Joey, dar mama îmi povestise foarte multe despre el. Îi făcuse zile fripte tatei și a fost cel mai corect și mai dur om pe care îl cunoscuse vreodată. Tata de multe ori spunea că l-a

motivată să fie cel mai bun și pentru asta o să îi fie veșnic recunoscător.

— Chiar în ziua în care voiam să îi dau actele de divorț, a trebuit să fac cale întoarsă. Am rămas alături de soțul meu până la final, chiar dacă inima mea a fost sfâșiată.

— Atunci, presupun că ai fost cea mai fericită când a murit în sfârșit, a atacat-o Ray.

A început să râdă și sunetul ăla pur și simplu îmi irita auzul. Nu am avut-o niciodată la suflet pe Ruth Wilder și în momentul acela aș fi aruncat-o de la etaj.

— L-am iubit pe Joey cu toată inima mea. Mi-a oferit-o pe mama voastră și cei mai frumoși ani din viața mea.

Am pufnit și mi-am pus mâinile în sân.

— Asta până când a venit Derek și milioanele lui.

Toți mă priveau surprinși, mai puțin bunica. Ea continua să zâmbească și să îl țină de mână pe dinozaur.

— Derek a vrut să meargă mai departe cu divorțul lui și să fim împreună, dar nu am putut. Aveam nevoie să fiu singură, să îmi fac ordine în idei și apoi să hotărâsc ce avea să urmeze. Dar Derek m-a supus unei presiuni chinuitoare și soția lui a aflat.

Jaxon a tresărit și m-am uitat rapid la el, luându-l de mână.

— Penny mi-a oferit un cec de un milion de dolari ca să dispar definitiv din viața lor. Dacă nu îi luam, avea de gând să dezvăluie tuturor idila noastră și reputația lui Derek avea de suferit. Iar eu nu am avut încotro și l-am acceptat.

Când credeam că nu pot să aflu niște lucruri mai rele despre familia mea, venea femeia asta nebună și mă dădea peste cap.

— Tu știai despre asta?

Jaxon s-a uitat la bunicul lui așteptând un răspuns. Derek a inspirat profund și pe chipul lui s-a așternut tristețea.

— Nu. Nu am știut niciodată ca Penny a șantajat-o pe Ruth, dar am știut că a luat banii mei și a plecat. A lăsat-o pe Rebecca în voia sorții și dacă nu ar fi fost Arthur și Victoria, probabil ar fi ajuns o nimeni.

Da, știu cum ticăloasa asta și-a luat banii și s-a cărat și a lăsat-o pe mama într-o grămadă de datorii și singură. De fiecare dată când povestea despre bunica, mama plângea și se simțea rău câteva zile la rând. Dar poate nu plângea doar din cauza mamei ei, ci și din cauza ticălosului ăstuia bătrân.

— Te-a lăsat cu inima frântă și tu ai decis să te răzbuni pe mama mea.

M-a privit direct în ochi și a dat din cap, incapabil să rostească un cuvânt.

— Eram atât de furios, încât am făcut orice ca să o rănesc. Arthur nu a vrut niciodată să plece din orașul ăsta, dar nu a avut de ales.

M-am ridicat în picioare, ignorând mâna soțului meu care încerca să mă tragă înapoi pe scaun.

— I-ai alungat din oraș? am început să țip.

Privirea lui era hotărâtă și nu știam dacă mă privea cu regret sau cu aroganță.

— Da, Savannah. I-am spus lui Arthur ca dacă nu pleacă și nu o lasă în pace pe fiica mea, o să mă

folosesc de toate mijloacele ca să o distrug pe soția lui.

— Să te ia naiba!

Am împins scaunul, care s-a trântit de podea cu putere și m-am apropiat de ticălosul ăla. L-am auzit pe Jaxon strigându-mă, dar l-am ignorat complet.

— Ai idee ce ai provocat? Ai idee cât de nefericiți au fost părinții mei din cauza ta?

M-am uitat la bunica mea și mă străduiam din răputeri să nu îmi strâng mâinile în jurul gâtului ei.

— Și tu, am spus împingându-mi arătătorul spre ea. Ticăloasă bătrână și egoistă ce ești! Ți-a păsat mai mult de reputația lui și de banii tăi decât de propria fiică?

— Savannah...

— Taci din gură! l-am întrerupt pe Lloyd.

Și-a închis gura resemnată și l-am auzit pe Derek oftând cu putere.

— Vă meritați unul pe celălalt pentru că sunteți la fel de ticăloși, manipulatori și egoiști. Niciunui nu i-a păsat de fiicele voastre. Ați preferat să le distrugeți ca să vă alinați orgoliul și mândria voastră stupidă. Ce fel de părinte face asta?

Furia din mine a explodat și nu știam cum să mă abțin să îi omor pe amândoi.

Am început să râd și mi-am pus mâinile pe șolduri, plimbându-mă în spatele fraților mei.

— Mă simt într-o telenovelă mexicană proastă. Acum mai urmează să îmi spună cineva ca mama și tata trăiesc. Și toate astea au fost o minciună sau un test ca să vadă dacă sunt în stare să mă descurc în viață.

— Savannah...

Derek începea să se ridice de pe scaunul lui și am dat frâu liber lacrimilor.

— Ce naiba ți-a făcut mama mea ție? Cu ce a greșit?

Și-a lăsat capul în jos, fără să spună nimic.

— Mereu a spus că ești modelul ei în viață. Că vrea să fie exact ca tine, o persoană integră, bună, sinceră. Măcar a murit fără să știe cât de mult o urai. O ură pe care nu o merita. Mama mea nu merita ca tu să o urăști, am spus lovindu-mi palma de masa de lemn.

Am tras aer în piept și am simțit înțepăturile din gât. Mi-am pus ambele mâini pe față și simțeam cum toată camera se învârtea cu mine.

— Am vrut să devin avocată ca să te cunosc pe tine, am recunoscut. Am vrut să îl cunosc pe eroul mamei mele și să văd dacă avea dreptate în privința ta. Știi de ce sunt bucuroasă? am spus întorcându-mi privirea spre el.

Mi-am trecut limba peste buze, simțind gustul sărat al lacrimilor.

— Sunt bucuroasă că e moartă și că nu o să afle niciodată ce fel de persoană ești. Un ticălos, manipulator, mincinos de doi bani. Poate că ea a fost suficient de slabă încât să fie păpușa ta, dar nu o să fie și cazul meu.

Jaxon a venit lângă mine și și-a încolăcit brațul în jurul taliei mele. Slavă Domnului că făcuse asta pentru că îmi simțeam genunchii moi și era cât pe ce să mă prăbușesc pe podea.

— Te rog, scoate-mă de aici, am șoptit.

Brunetul a aprobat din cap și m-a sărutat ușor pe frunte.

— Așteaptă, Jaxon.

Fosila s-a apropiat de noi și ne-a privit pe amândoi.

— Știu că am fost un ticălos și vreau să îmi cer scuze. Toate astea nu vor schimba nimic și nu merit să mă ierți, Savannah, dar vreau să știi că te apreciez.

M-am agățat de pieptul soțului meu, iar verigheta mea i-a atras atenția lui Derek.

— Acțiunile lui Ruth m-au făcut să cred că tu și Rebecca sunteți la fel. L-am vrut pe Jaxon departe de tine pentru că nu voiam să treacă prin ce am trecut eu. Dar mi-ai dovedit contrariul și nu ai idee cât de mult mă bucur.

Îl priveam surprinsă, fără să știu ce să spun. Nu m-am așteptat niciodată să aud cuvintele astea din gura lui.

— Știu că nu merit să fac parte din viața voastră și sunt conștient de asta. De asta vreau să te rog să ai grijă de el și să nu îl faci să sufere. Pentru că o să mă întorc și o să te fac să plătești pentru orice suferință a lui.

Am zâmbit și mi-am șters lacrimile, uitându-mă direct în ochii lui.

— Atunci sper că ți-ai vândut sufletul diavolului și o să trăiești veșnic. Nu o să te iert niciodată pentru ce le-ai făcut părinților mei și fiicei tale.

Am făcut un pas spre el, privindu-l amenințător.

— Vreau să îți mulțumesc pentru că l-ai protejat pe Jaxon în toți acești ani. Dar dacă mai încerci să îmi manipulezi soțul din nou, nu o să știi ce te-a lovit.

Nu a părut surprins de amenințarea mea pentru că a zâmbit și m-a aprobat din cap. Jaxon m-a condus apoi afară din acea sală și când am ajuns în hol, l-am auzit pe Ray țipând.

— Credeam că o să ți se facă rău.

M-a împins în lift și mi-a ridicat bărbia cu un deget, privindu-mă îngrijorat. I-am înconjurat talia cu ambele mâini și am zâmbit.

— Mi s-a făcut greață de câteva ori, dar făcând abstracție de asta, sunt bine. M-ai prins la timp.

Și-a apăsât buzele de ale mele și am suspinat fericită, lipindu-mă de el. M-a îmbrățișat și și-a lăsat obrazul pe creștetul meu.

— Cred că am nevoie de o vacanță de câteva luni pe o insulă pustie, cu tine într-un costum de baie din nucă de cocos.

Am început să râd și am privit luminița ascensorului care cobora cu câte un număr.

— Cum te simți?

Sunetul ascensorului m-a făcut să tresar și nu mi-am primit răspunsul. Soțul meu m-a luat de mână și m-a condus spre mașină, comportându-se ca un adevărat cavaler: mi-a deschis portiera, sărutându-mă apăsând înainte să a o închide.

A oftat când s-a urcat în spatele volanului, dar nu a pornit mașina. Și-a strâns mâinile în jurul volanului, privind cu atenție parbrizul.

— Toată povestea asta e atât de încâlcită. Am văzut cu ochii mei că el și bunica nu se înțelegeau și doar păstrau aparențele. În momentul ăsta îl urăsc pentru ce i-a făcut mamei. Mama întotdeauna a

iubit-o pe mama ta, chiar mai mult decât pe propria ei soră. Absența ei a devastat-o și moartea ei aproape a făcut-o să își piardă mințile. Nu știu dacă Derek a fost vreodată conștient de asta.

Mi-am pus mâna pe umărul lui și m-am apropiat de el.

— E bunicul meu și îl iubesc. A fost alături de mine când am avut nevoie. Dar îmi e greu să accept ce fel de persoană e. Și cel mai tare îmi e frică de reacția mamei. Merită să știe adevărul, dar nu vreau să o pierd.

— Victoria e puternică și o să fie bine. O să fim alături de ea și o să meargă mai departe. În plus, are un motiv în plus să fie bine.

Și-a întors capul privindu-mă tandru. Eu am ridicat ușor din umeri și am zâmbit.

— Copilul nostru o să îi dea puterea de care are nevoie. Poate că el sau ei nu o să îi întâlnească niciodată pe părinții mei, dar Victoria nu o să permită niciodată că nepoții ei să nu aibă alături măcar o bunică.

A rumegat cuvintele mele pentru câteva clipe, apoi a zâmbit larg și m-a tras în brațele lui.

— Ți-aș spune că te iubesc, dar mi se pare că nu e suficient ca să descriu ce simt de fapt pentru tine.

Am început să plâng imediat și mi-am lăsat capul pe pieptul lui, în timp ce soțul meu îmi dezmiarda chipul cu sărutări.

— Sunt norocos să te am lângă mine, Savannah. Să nu uiți niciodată asta.

Cum aș putea, când ești totul pentru mine? Fără tine nu aș mai avea niciun rost pe lumea asta.

Capitolul 39

Ray

— Mucoasa aia a spus ce am auzit eu?

Lloyd s-a ridicat de pe scaun râzând.

— Se pare că ne-a luat-o înainte.

Eu încă sunt de șocat de cuvintele ei. Nici măcar nu știu când a făcut asta. Sau de ce a ținut un secret față de toată lumea.

— Și tu de ce ești atât de calm?

— Pentru că se iubesc și dacă nu se întâmpla acum, se întâmpla altă dată. Și în plus, sunt fericit că am fost scutit de o recepție idioată în care ar fi trebuit să zâmbesc frumos și să mă conformez unor oameni falși.

Aici chiar are dreptate. Detest fracurile și ceremoniile stupide.

— Hai să mergem acasă, Ray. Nu mai avem ce să facem aici.

M-am uitat la cei doi bătrâni patetici, dar totodată liniștiți. Nu mi-am închipuit niciodată ce fel de femeie e bunica mea. Am știut mereu că ea și mama au avut o relație dificilă, dar nu am crezut că a rănit-o până într-atât.

— Nu ai avut niciodată curajul să o înfrunți pe fiica ta, nu?

Femeia și-a ridicat capul, privindu-mă în ochi.

— Am încercat de multe ori să vorbesc cu ea, dar niciodată nu am avut curajul să îi spun ce simțeam

cu adevărat. Mi-a fost frică să nu reacționeze ca sora voastră.

A râs și s-a ridicat de pe scaun.

— Nu îmi vine să cred că această copilă e bucătică ruptă din Rebecca și Arthur.

Am zâmbit și am aprobat din cap. De multe ori am crezut că sora mea e un experiment nebun al părinților mei. Eu și Lloyd am luat câte o parte din mama sau din tata, dar ea a luat mai mult de jumătate din fiecare.

— Singurătatea mi-a adus numai regrete. Că nu am fost suficient de curajoasă să îi spun lui Penny Harrison-Black să se ducă la dracu cu banii ei. Că nu i-am spus adevărul fiicei mele. Că am stat departe de voi și nu v-am ajutat să creșteți. Dar cred că cel mai mare regret al vieții este că nu am fost suficient de puternică să fiu fericită.

L-a privit pe Derek cu zâmbetul pe buze. Toată scena asta mă face să mă simt ciudat. Poate pentru că nu mi-am imaginat niciodată povestea asta a lor atât de încurcată.

— Îmi pare rău pentru tot ce s-a întâmplat. Nu e numai vina lui Derek, ci și a mea. Vreau să mă iertați, dar știu că nu o merit. Însă vreau să știți că o să fiu mereu lângă voi de fiecare dată când o să aveți nevoie.

Lloyd și-a pus mâna pe umărul meu și i-a privit pe cei doi.

— Nu am avut nevoie niciodată de tine și nu o să începem acum.

Bunica a reacționat de parcă ar fi lovit-o direct în inimă.

— Lloyd are dreptate. Îți mulțumim că ți-ai făcut timp să ne spui o poveste de adormit copiii, dar nu avem nevoie de tine. Nici măcar de relatarea asta nu aveam nevoie.

— Savannah a fost cea mai atacată de Derek și ea chiar avea nevoie să știe adevărul. Chiar acum, ea e fericită, măritată cu un bărbat care o iubește și așteaptă și un copil. Părinții noștri au iubit-o cel mai mult și ea a fost mai atașată de ei decât noi.

Am dat ușor din cap, fără să o scap pe femeie din priviri.

— Noi te putem ierta, Ruth, dar asta nu înseamnă că ești liberă să te întorci în viața noastră. Savannah nu o să te accepte și nu o să te ierte niciodată, iar noi o să fim alături de ea.

Am ieșit amândoi din încăpere înainte să mai spună ceva. Secretara s-a ridicat în picioare și ne-a zâmbit, însă am ignorat-o complet.

Când am pășit în lift, Lloyd și-a scos telefonul și a început să îl verifice.

— Ce părere ai despre toate astea?

A oftat și și-a apăsat degetele pe ecran, fără să se uite la mine.

— Mi se pare o dramă bine regizată. Nu știu de ce au făcut asta acum, dar sincer să fiu, nu îmi pasă. Nu aveam nevoie de asta și pot să mă prefac că nu s-a întâmplat niciodată.

M-am sprijinit cu spatele de peretele ascensorului, punându-mi mâinile în buzunare.

— Crezi că pitica e bine?

S-a oprit și m-a privit în ochi, încercând să găsească un răspuns potrivit.

— Cred că Jaxon e mai afectat decât ea. Derek a fost eroul lui și acum că a aflat ce fel de persoană e cu adevărat, cu siguranță e devastat.

Nu spuneam nimic și încercam să mă pun în pielea noului meu cumnat. Trebuie să fie o lovitură destul de puternică asta și sigur o să îi ia ceva timp să se obișnuiască cu gândul ăsta.

— Te las acasă?

Am aprobat din cap și m-am apropiat de mașina fratelui meu. M-am așezat pe scaunul din dreapta și am așteptat ca el să plece.

— Știi, ar trebui să...

Soneria telefonului însă i-a întrerupt propoziția. A oftat și a virat spre bulevard înainte de a se uita pe ecranul de lângă volan.

— E secretara lui Pris.

A apăsât pe ecran și vocea iritantă a unei femei s-a auzit în boxe.

— *Lloyd, îmi pare rău că te deranjez. Știu că mi-ai spus să te sun în caz de...*

— Ce s-a întâmplat cu ea?

În timp ce puneam întrebarea a accelerat și m-am prins cu mâna de portieră, înghițind în sec.

— *Am găsit-o leșinată pe podea în birou. Doctorul King e cu ea acum, dar...*

— Ajung în zece minute.

A închis apelul și a început să conducă ca un nebun, strecurându-se printre mașini. Am început să

mă rog să nu provoace un accident și să ajung și eu la spital cu el. Sau la morgă. În felul ăsta, cu siguranță ajung la morgă.

Înainte să îmi deschid gura și să urlu la el, a frânat brusc în fața blocului, aruncându-mă direct în bord.

— Coboară mai repede, a spus grăbit.

Nu am îndrăznit să îl contrazic sau să spun ceva. Am închis portiera și a demarat în trombă.

— Dementule!

Am intrat în bloc, salutându-l scurt pe ușier, și am urcat în apartament, pregătit să îmi împlânzesc scorpia.

Am deschis ușa cu un oftat adânc și am închis-o în urma mea. Se pare că nu era nimeni acasă. Savannah sigur era cu soțul ei și nu cred că avea să se mai întoarcă vreodată aici.

M-am îndreptat spre camera iubitei mele, sperând din tot sufletul să fie acolo.

— Da, Kristine, am lăsat toate documentele pe birou.

Ușa ei era întredeschisă și mi-a tresărit inima când i-am auzit vocea. Am împins bucata de lemn și am privit-o din tocul ușii.

Pe pat era o cutie de carton plină cu dosare, câteva rame foto și niște exemplare ale revistei Vogue. Am pășit în interiorul încăperii, iar parchetul a scârțâit sub greutatea mea.

Blondina s-a întors cu fața la mine și m-a privit surprinsă.

— Bine. Dacă ai nevoie de ceva nu ezita să mă suni.

Și-a terminat convorbirea, fără să își ia ochii de la mine. A lăsat jos telefonul, pe care a început apoi să îl strângă în ambele mâini.

— Nu am auzit când ai venit acasă.

Am zâmbit și m-am apropiat de ea. I-am atins cutia și apoi am luat una dintre rame în mână.

— Ai demisionat?

A tras aer adânc în piept și și-a lăsat telefonul pe pat, apropiindu-se de mine.

— Da. Mă săturasem de presiunea aia insuportabilă și nici măcar nu eram fericită.

— Patty te-a primit?

A început să râdă și s-a așezat pe pat.

— Mă pune să fac munca de jos până când o să îi demonstrez că merit o funcție mai mare.

Am zâmbit și am lăsat rama în cutie, apoi am privit-o pe blondina mea.

— Trebuie să vorbim.

Și-a dat capul pe spate pentru a mă putea privi și a oftat adânc.

— Da, ai dreptate.

M-am lăsat în genunchi pe podea, depărtându-i ușor picioarele. Mi-am pus ambele mâini pe coapsele ei și am privit-o în ochi.

— Spune-mi de ce îți este frică. Vorbește cu mine, Jess. Nu știu să citesc gânduri și nu pot să intru în mintea ta.

Mi-a acoperit mâinile cu ale ei și și-a trecut limba peste buza de jos.

— Îmi este frică.

Mi-am strâns degetele pe corpul ei și am inspirat profund, închizându-mi ochii câteva secunde.

— De Melinda?

Nu am primit niciun răspuns, iar când mi-am deschis ochii, a dat ușor din cap.

— Linda e un capitol încheiat în viața mea. Nu o să te dau la o parte pentru ea, iubito.

— De ce nu?

Am privit-o în ochi și se vedea clar că era speriată. Avea nevoie să o asigur că totul e în regulă.

M-am ridicat la nivelul ei, apropiindu-mi chipul de al ei.

— Pentru că te iubesc și am nevoie doar de tine.

Se abținea cu greu să lase lacrimile libere și își mușca buza de jos cu ardoare.

— Când Melinda a dispărut, am reacționat impulsiv pentru că deja aveam parte de multe probleme în viața mea. Nu am iubit-o niciodată, dar am fost atașat de ea. Și când a ales pe unul mai bogat decât mine, echilibrul meu s-a dus naibii și nu am mai putut să fac față.

A dat drumul buzei și m-am încruntat când am văzut-o umflată și roșie.

— Nu o să te mint și recunosc că nu m-a tulburat puțin reîntâlnirea cu ea. Dar mă bucur că a făcut-o pentru că așa am reușit să mă desprind de ea. În momentul ăsta, simt doar milă pentru ea.

Mi-am pus mâna pe obrazul ei și i-am șters ușor lacrimile.

— Tu ești singura femeie pe care o iubesc, Jessica, și nimeni și nimic nu o să schimbe asta vreodată. Am nevoie doar de tine și de nimeni altcineva.

Mi-am pus mâna în buzunarul pantalonilor și am scos cutia de neagră, vârând-o sub nasul ei. Ochii i s-au mărit imediat și a încetat să mai respire.

Am deschis capacul, arătându-i inelul cu diamant.

— Relația noastră a început cu stângul și ne-am înfruntat destul de mult timp până ne-am recunoscut sentimentele. Nu sunt romantic și tu știi asta. Dar vreau să îți spun că te iubesc cu toată ființa mea și vreau să îmi împart restul vieții cu tine.

Pieptul ei a început să se umfle, iar umerii îi coborau și i se ridicau ușor. A început să plângă și părea împietrită.

— Nimeni și nimic nu o să te ia vreodată de lângă mine, iubito. Ai fost născută ca să fii a mea și o să mă asigur că toată lumea știe asta.

Și-a acoperit chipul cu ambele mâini și a suspinat puternic. Inima mea bătea cu putere și așteptam răspunsul ei.

— Jess?

Și-a lăsat mâinile jos și a zâmbit.

— Pune-mi inelul pe deget!

Am început să râd și am scos bijuteria din cutie, strecurând-o pe degetul ei. Blondina s-a aruncat în brațele mele și am căzut pe amândoi la podea.

— Te iubesc, Ray. A meritat să te aștept toată viața.

M-a privit în ochi, apoi și-a apăsât buzele peste ale mele și a răsuflat ușurată.

Acum pot să spun că viața mea e perfectă și de data asta o să am grijă să rămână așa.

Capitolul 40

Jaxon

— Mamă?

Am deschis ușa biroului și am văzut-o cu capul în laptop, mormăind ceva indescifrabil. Ochelarii îi erau pe vârful nasului și se vedea clar cum îi pulsa o venă pe frunte. Sigur uitase să facă vreun raport și încerca să recupereze acum, pe ultima sută de metri.

— Mamă! am încercat din nou.

— Da, scumpule.

Nu s-a uitat la mine când a vorbit, continuând să își plimbe grăbită degetele pe tastatură.

Am închis ușa în spatele meu și m-am apropiat de ea. Am tras unul dintre fotolii și m-am așezat pe el.

— Trebuie să vorbim.

M-a privit câteva secunde, apoi a închis laptopul și și-a scos ochelarii, lăsându-i pe birou. Am început să mă joc cu fermoarul gecii, străduindu-mă să găsesc cuvintele potrivite.

— Ce s-a întâmplat?

Am inspirat puternic și mi-am ridicat capul, privind-o.

— Derek ne-a convocat mai devreme la barou și ne-a spus adevăratul motiv pentru care îi urăște pe cei din familia Evans. Era acolo și o femeie pe nume Ruth.

Mama a tras aer adânc în piept și s-a sprijinit de spătarul scaunului ei. Și-a lăsat mâna dreaptă pe unul din brațe, iar cu cealaltă și-a sprijinit bărbia.

— Deci în sfârșit a avut curajul să își spună secretele.

Am privit-o surprins, dar mama părea pierdută în lumea ei. Chiar dacă se uita la mine, mintea ei era departe.

— Tu știai tot? Că i-a alungat pe prietenii tăi?

A dat ușor din cap și a oftat adânc. S-a apropiat cu scaunul de birou și a început să se joace cu ochelarii ei de vedere.

— Derek mi-a spus totul când Arthur și Rebecca au murit.

A tras aer în piept și și-a coborât privirea spre ochelarii pe care îi învârtea agitată în mâini.

— Nu am crezut niciodată că Arthur vrea să plece. Știam că ceva nu e bine și am încercat să îi conving să rămână aici. Dar nu am putut, a spus zâmbind trist. S-au mutat în Boston și, treptat, legătura dintre noi a slăbit, iar într-un final s-a rupt de tot. Arthur și-a făcut un nume și vestea morții lor a vuit în presă în acel moment.

Și-a trecut limba peste buze și avea vocea gătuită.

— Nu mi-a venit să cred și a trebuit să mă duc acolo să mă conving. I-am urmărit de la distanță pe copii cum își înmormântau părinții. Nu puteam să mă apropiu de ei pentru că habar nu aveau cine eram. După ce au plecat, mi-am plâns prietenii și le-am promis că o să fac tot ce îmi stă în putință să îi ajut pe copiii lor.

— Îmi amintesc cât de devastată ai fost.

A zâmbit.

— Tata a venit să mă verifice și când a văzut dezastrul pe care îl provocase, a decis că e timpul să se confeseze. Când am auzit am crezut că o să îl omor și, dacă nu ar fi fost Mark, poate aș fi reușit. Nu îmi venea să cred ce fel de persoană aveam drept tată. Am început să îl urăsc.

A înghițit cu greu și și-a închis ochii.

— Ura mea creștea în fiecare zi și îmi doream foarte mult să îl reneg. Până atunci crezusem că eram fata lui specială și că ar fi fost în stare să facă totul ca să fiu fericită.

A râs și și-a deschis ochii plini de tristețe.

— Spre deosebire de Patty, eu am încercat mereu să fiu fiica perfectă. Mergeam peste tot unde mergea el și am ales să fiu avocată ca să îl mulțumesc pe el. Voiam să fie mândru de mine și să fie fericit că mă avea ca fiică. Dar după tot ce îmi făcuse, nu am mai putut să fiu aproape de el. Am început să predau la universitate și asta a fost o lovitură uriașă pentru el.

Da, știi cât de nebun e Derek Black. Vrea neapărat ca munca de avocat și baroul să rămână în familie și e în stare de orice ca să obțină asta.

— De ce l-ai lăsat în preajma mea și pe lângă Jess?

— Pentru că voi nu trebuia să plătiți pentru disputa noastră. Derek are multe părți negative, dar știe cum să își răsfete nepoții. Am vrut să aveți acea parte în viața voastră.

— Mai bine ne-ai fi scutit de asta, am mormăit.

A început să râdă și și-a lăsat ochelarii pe masă. Și-a pus ambele mâini pe birou și m-a privit.

— În ultimul timp am ajuns și eu la concluzia asta. Dar nu pot să uit că e tatăl meu, Jaxon. Oricât de mult mi-aș dori să fie exact opusul, trebuie să accept și să trăiesc cu asta.

Mi-am lăsat privirea în jos, încercând nu mă mai gândesc la bunicul meu și la dezastrul pe care îl provocase în jurul lui. Dar era atât de greu, mă bazasem pe omul ăsta și crezusem că îmi dorește binele.

Mi-am trecut o mână prin păr și am continuat să îmi privesc pantofii, dezaproband din cap.

— Nu știu ce să fac sau mai bine spus cum să reacționez. A rănit-o pe Savannah peste limită și aproape mi-a distrus orice șansă la fericire cu ea. Dar îl iubesc și mereu am avut o relație specială. Cel mai corect ar fi să îl îndepărtiez din viața mea, dar mă doare.

Am auzit scaunul mamei mișcându-se, apoi am simțit-o lângă mine. S-a așezat pe brațul fotoliului și m-a tras la pieptul ei.

— Nu pot să vorbesc cu Savannah despre asta pentru că știu care e răspunsul ei. Și dacă mă pui să aleg între ea și Derek, aș alege-o pe ea de o mie de ori.

Mi-am lăsat capul pe pieptul ei și i-am inspirat parfumul, în timp ce îmi mângâia părul.

— Nu mai am o relație cu tatăl meu și încerc să îl evit tot timpul. Nu știu dacă ăsta e cel mai bun sfat pe care poți să ți-l dau, fiule, dar cred că ai nevoie de puțină libertate. Bunicul tău te-a ținut sub papucul lui

încă de când ai început să mergi. Ai ajuns să îl iubești în tot acest timp, dar trebuie să te întrebi: care iubire ar fi indispensabilă pentru tine, cea a bunicului sau a soției tale?

Am zâmbit, mi-am privit verigheta și am răspuns fără să stau o secundă pe gânduri.

— A soției mele.

A început să râdă și m-a împins puțin mai în spate pentru a mă putea privi mai bine. Mi-am dat capul pe spate și am zâmbit.

— Chiar nu îți scapă nimic, nu?

— Vrei să spui verigheta aurie de pe inelarul singurului meu fiu? Știi ce se spune despre ochii de soacră.

M-am uitat la ea fascinat, apoi am început să râdem amândoi.

Femeia asta era eroina mea. A reușit să treacă prin multe greutăți, să își vadă cei mai buni prieteni morți, să ne crească pe mine și pe sora mea. Și continua să fie puternică și alături de noi ori de câte ori aveam nevoie.

— Știam că o să te întorci aici.

Am închis ușa în spatele meu și am făcut câțiva pași în încăpere, fără a mă apropia foarte tare de el.

Mă privea cu zâmbetul pe buze și și-a tras scaunul mai aproape de birou.

— Cred că trebuie să clarificăm câteva lucruri.

Și-a ridicat ambele sprâncene și m-a privit surprins, însă în continuare cu zâmbetul pe buze.

— Credeam că am explicat totul acum câteva ore.

Am pufnit în râs și mi-am pus mâinile în buzunarele pantalonilor.

— Am înțeles de ce te-ai comportat ca un nenorocit cu Savannah și frații ei. Dar vreau să lămuresc câteva lucruri pentru mine.

A tras aer în piept și s-a lăsat moale în scaunul său.

— Foarte bine. Ce vrei să afli?

Mi-am trecut limba peste buza de jos și am inspirat adânc.

— De ce ai vrut să devin animalul tău de companie?

Și-a despărțit buzele, și părea vizibil șocat. Îl luasem pe nepregătite.

— Nu ai fost niciodată animalul meu de companie.

M-am uitat la el și am început să râd. Ori habar nu avea la ce mă refeream, deși mă îndoiesc, ori era mai nebun decât crezusem.

— Întotdeauna ai vrut să îmi dictezi viața. Mi-ai ales grădinița, costumul pentru primul meu eveniment social, școala primară, m-ai forțat să fac liceu la prietenul tău.

— Jaxon...

Am ridicat o mână și l-am oprit.

— E rândul meu să vorbesc.

Și-a ridicat sprâncenele și a aprobat ușor din cap.

— Când am crezut că o să reușesc să scap din lesă, l-am omorât pe vagabondul ăla și am ajuns din nou sub papucul tău. Mi-ai băgat avocatura pe gât și m-ai obligat să fac ce vrei tu.

Am început să mă plimb prin încăpere, simțind presiunea din tâmple din ce în ce mai apăsătoare.

— Eu am acceptat asta pentru că nu am avut de ales. Dar Savannah?

M-am oprit și m-am uitat la bunicul meu, iar el era foarte atent la mine.

— Știai foarte bine cine este, ce i-ai făcut mamei ei, ce i-ai făcut fiicei tale. Cum ai putut să o ataci în felul ăsta?

Și-a dus mâna la gură fără să scoată niciun cuvânt.

— De la început ai încercat să îmi strici orice relație cu ea. Și știai perfect ceea ce simt. Ai știut înaintea mea, altfel nu ți-ai fi pierdut atâta timp și energie să îi faci viața amară.

M-am apropiat de biroul lui și mi-am lăsat ambele mâini pe suprafața lemnoasă, aplecându-mă pentru a îl putea privi în ochi.

— Dar acum e timpul să tai firele. Savannah e soția mea, o iubesc și ea mă iubește. O să avem un copil și tu nu o să mă mai poți despărți vreodată de ea. Orice mijloc ai folosi.

A zâmbit și și-a dat mâna la o parte.

— Chiar ai avut dreptate.

Am clipit surprins și m-am dat un pas în spate. Nu vorbea cu mine ci se uita pe lângă mine la ușa

de legătură dintre biroul lui și al meu. Savannah a deschis-o și a intrat în încăpere zâmbind.

Clipeam mai des decât de obicei, iar roșcata s-a apropiat de mine și zâmbind triumfătoare.

— Ce cauți aici?

A tras aer în piept și s-a oprit în fața mea, punându-și mâinile pe pieptul meu.

— Nu puteam sta acasă fără să mă gândesc la tine și la cât de tare te-au afectat evenimentele de mai devreme. Te iubesc atât de mult încât simt ca aceste cuvinte nu sunt suficiente pentru a descrie cum mă simt.

Am zâmbit și i-am cuprins talia cu ambele mâini.

— Vreau să fii fericit, dar știu cât de mult ții la el și, chiar dacă urăsc asta, o să îl las să facă parte din viața noastră.

— Iubito...

Mi-a pus un deget pe buze și și-a închis ochii câteva secunde.

— O fac și pentru mine. Mama mea a fost o femeie excepțională și o avocată grozavă.

A accentuat ultimele cuvinte și l-a privit pe bătrân cu aroganță. Am pufnit în râs și și-a întors capul spre mine.

— Ea a văzut ceva special în fosila asta și vreau să văd și eu cu propriii mei ochi. O să fiu mai bună decât tata și mama și o să îi demonstrez că s-a înșelat întotdeauna în privința mea.

Am lipit-o de mine și am sărutat-o apăsând pe frunte. Micuța mi-a înconjurat talia cu brațele și a zâmbit.

— Aștept cu nerăbdare să se întâmple asta, Savannah.

M-am uitat la Derek, iar el s-a ridicat în picioare și a zâmbit cu sinceritate, probabil pentru prima oară în viața lui.

— O să mă grăbesc ca să mă asigur că se întâmplă cât mai ești în viață.

Am început să râdem și am strâns-o la pieptul meu, sărutând-o afectuos pe creștet.

Femeia asta e tot ce am nevoie și nu îmi vine să cred cât de norocos sunt că o am.

În drum spre lift am început să o trag de limbă.

— Cumva discuția asta cu Derek are legătură cu faptul că Ray și Jess fac sex?

— Dap, a recunoscut.

Am început să râd și am lăsat-o să intre în ascensor. A fost atât de adorabilă ca a recunoscut imediat.

— Voiam să vin și să discut cu Derek, dar sora ta în călduri și fratele meu nesătul au fost de altă părere.

— Și dacă acum îi găsim în aceeași stare?

A zâmbit că o pisică și s-a lipit de mine.

— De data asta ești cu mine și pot să îmi potolesc pofta.

Am zâmbit și mi-am apăsât buzele peste ale ei, simțind gustul de căpșuni.

— Mulțumesc.

A inspirat adânc și mi-a înconjurat gâtul cu brațele.

— Aș face orice pentru tine, iubitele. Absolut orice.

Nu m-am îndoit niciodată de asta.

Capitolul 41

Lloyd

— Ți-am spus că nu am nimic.

— Pe dracu nu ai.

Am auzit-o răsuflând oftică, în timp ce eu mă plimbam agitat dintr-o parte în alta a încăperii.

— E a doua oară când leșini și cel mai grav e că nu mi-ai spus.

— Pentru că te comporți ca un idiot, a spus nervoasă.

M-am uitat la ea cu gura căscată și nu îmi vine să cred ce auzeam. Secretara ei își strângea tableta la piept și se străduia cu greu să nu râdă.

— De ce naiba mă comport ca un idiot?

Bruneta s-a ridicat mai sus pe patul ei și mă privea nervoasă.

— Pentru că sunt în stare să am grijă de mine.

M-am uitat în jurul ei pentru câteva secunde.

— Ești într-un pat de spital și ești legată de o perfuzie.

— Pentru că leșinatul, slăbiciunea și amețelile vin la pachet cu sarcina, a spus dând cu pumnul în bara de metal.

— Ești la jumătatea celui de-al doilea trimestru, am început să țip la ea. Acum ar trebui să mănânci ca o apucată și să mă trimiți la două noaptea după înghețată.

Respiram amândoi accelerat și ne priveam de parcă eram doi rivali gata să se înfrunte într-o arenă.

— Judy, caută-l pe Mark. Cineva are nevoie să primească informații pentru idiști.

Mi-am închis ochii și mi-am strâns pumnii cu putere. Am auzit ușa deschizându-se și apoi închizându-se, semn că rămăsesem singuri.

Privind-o pe încăpățânată absolut superbă din fața mea, am simțit furia răbufnind în mine.

— Ascultă, răsfățată și...

— Nu, tu ascultă!

S-a dat jos din pat și s-a clătinat câteva secunde. Am vrut să mă apropiu de ea, dar privirea ucigătoare din ochii ei m-a făcut să mă opresc. A pus mâna pe suportul de metal al perfuziei și s-a apropiat de mine.

— Cum îndrăznești să mă bagi în aceeași categorie cu acele gravide crizate și care cerșesc atenție? Sunt suficient de mare ca să mă descurc singură și nu am nevoie de tine să stai după coada mea și să îmi respiri în ceafă.

A tras aer adânc în piept înainte să continue.

— O să fiu medic, lucrez într-un spital și dețin afurisitul de spital. Crezi că trebuie să te sun de fiecare dată când ameteșc sau când am nevoie de calciu sau alte prostii?

S-a oprit în fața mea și mi-am coborât capul pentru a o privi fix în ochii aceia care nu conteneau să mă amenințe.

— Știi să am grijă de mine și de copilul ăsta. Care e problema de fapt, Lloyd? Crezi că nu sunt în stare să duc sarcina la termen?

Doamne, femeia asta devine mai nebună pe zi ce trece!

Am oftat cu putere și am dezaprobat din cap, dorindu-mi să nu îi ascult tâmpeniile.

— Ești mai paranoică decât credeam.

M-a privit serioasă câteva secunde, apoi a început să râdă forțat.

— Eu sunt paranoică? Tu ești cel care are impresia că dacă îmi rup o unghie o să se întâmple o catastrofă.

Am zâmbit și m-am uitat în ochii ei.

— Și nu e așa?

A încetat să râdă și mi-a dat un pumn în umăr, însă nici măcar nu am simțit lovitura.

— Ești un măgar!

S-a întors cu spatele la mine și a vrut să se îndeparteze. Mi-am pus mâinile în jurul abdomenului ei umflat și am lipit-o de pieptul meu.

— Ți-am mai spus că ești absolut superbă așa gravidă și în postura de prințesă războinică?

A chicotit și și-a lăsat capul pe pieptul meu.

— Încetează!

Am zâmbit și i-am prins lobul urechii între dinți, făcând-o să geamă.

— Încă te excită fiecare atingere?

A suspinat când mi-am apăsat dinții pe pielea ei și am simțit-o cutremurându-se.

— Lloyd, nu mai fi un ticălos sexi și obsedat de sex, altfel o să ai necazuri, m-a amenințat.

Am chicotit și am sărutat-o pe obraz, mângâindu-i gâtul cu vârfurile degetelor. Scumpa mea

graviduță s-a lăsat moale în brațele mele și îmi simțeam sexul întărindu-se.

Am oftat și am condus-o spre pat, așezând-o cu grijă pe salteaua moale. M-am așezat lângă ea și am ținut-o de mâini, privind-o în ochi.

— Te iubesc și vreau să fii bine. Amândoi să fiți bine.

Mi-am pus mâna liberă pe abdomen și am strâns materialul rochiei ei ușor, posesiv. În timp ce o priveam pe viitoarea mea soție și zâmbeam, am simțit lovitura campionului meu. M-am uitat cu uimire la pântecul ei umflat, apoi la bruneta mea.

— Tocmai a marcat un gol?

A început să râdă și a dat ușor din cap. Când am simțit și a doua lovitură am început să râd. Parcă eram un copil în ajunul Crăciunului și îmi deschi-deam cadourile.

— Face asta de ceva timp și cu siguranță abia așteaptă să te cunoască.

Cu toată nebunia cu Malcom, Savannah și Derek Black o neglijasem complet pe Priscilla. Avusesem grijă ca Judy să o urmărească și să mă sune de fiecare dată când se întâmplă ceva. Dar cu fuga între tribunal, poliție și sora mea, nici măcar nu am avut timp să mă bucur de copilul meu.

Mi-am șters zâmbetul de pe față și mi-am întors capul pentru a o privi pe logodnica mea.

— Pris, îmi pare rău că te-am lăsat singură atâta timp.

Bruneta a inspirat adânc și s-a ridicat în șezut. Mi-a acoperit obrazul stâng cu mâna ei și mi-a zâmbit călduros.

— Nu ai de ce să îți ceri scuze. Savannah avea mai multă nevoie de tine decât mine. În afară de niște pofte bune și câteva episoade de amețire, nu am nimic.

M-am uitat la ea ridicând sceptic din sprânceană.

S-a aplecat și m-a sărutat ușor pe buze.

— Sunt bine, iubitele și o să fiu bine. Sunt puternică, la fel e și bebelușul.

— Tot îmi este frică.

A oftat și și-a luat mâna de pe chipul meu, zâmbetul ei pierzându-și din intensitate.

— De ce?

I-am luat mâinile în ale mele și i le-am sărutat, apoi m-am uitat în ochii ei mari și superbi.

— Când mama a născut-o pe Savannah, a suferit o complicație și aproape a murit. Nu vreau să trec prin ce a trecut tata în acel moment. Nici măcar nu vreau să mă gândesc ca aș putea să te pierd.

— Nu o să mă pierzi, scumpule. Cred că ți-am demonstrat cât de puternică sunt și că nu o să scapi niciodată de mine. Nici dacă ai vrea asta.

Am început să râd și i-am mângâiat mâinile, continuând să o privesc în ochi.

Nu cred că aș putea să trăiesc fără ființa asta. Totul a început ca un joc și nu mi-am imaginat niciodată că o să ajung să o iubesc atât de mult. Au trecut multe femei prin patul meu, dar niciuna suficient de bună încât să o păstrez. Însă ființa asta, de aceeași vârstă cu sora mea, a reușit să îmi câștige inima. Cu firea ei războinică, încăpățânată, pasionată, reală, cu fiecare parte din ea m-a cucerit iremediabil.

— Bine, cine e idiotul pe care trebuie să îl luminez?

Vocea lui Mark m-a făcut să zâmbesc și am auzit ușa închizându-se în spatele lui.

— Iar tu? Credeam că am terminat cu tine acum o lună când încercai să mă convingi să o leg de pat ca să stea liniștită.

Mi-am dat ochii peste cap, iar Priscilla își mușca buza de jos ca să nu râdă.

Bărbatul și-a tras un scaun aproape de pat și a zâmbit cu gura până la urechi.

— Deschide gura și spune: Aaa!

Priscilla a început să râdă și s-a lăsat moale în perna din spatele ei. L-am privit îmbufnat pe Mark, iar acesta a ridicat din umeri și și-a scos lampa de control din buzunar.

— Bun, deci nu știi să spui „Aaa!” sau să deschizi gura. Poți să urmărești luminița?

Îmi trecea fascicolul de la un ochi la altul și eu încercam să evit să mă orbească. Priscilla lovea salteaua cu palma și se prăpădea de râs.

— Nu am nevoie de așa ceva.

Și-a pus obiectul în buzunarul halatului și dat ușor din cap. Și-a pus un picior pe coapsă și a adoptat poziția de psiholog.

— Spune-mi, Lloyd, ce te frământă?

Mi-am dat o palmă peste frunte și m-am uitat cu coada ochiului la logodnica mea care își șterge lacrimile din colțul ochilor.

— Vă învață să fiți și psihologi la medicină?

Bărbatul a oftat și a zâmbit.

— În meseria asta, te adaptezi la orice. Acum spune-mi, care e de fapt problema?

Am tras aer în piept și m-am uitat în ochii lui.

— În ultimul timp nu am mai fost atât de atent cu ea și am cam pierdut unele programări. Și nu îmi place deloc leșinul ei atât de des.

— De fapt asta e doar a treia oară când leșină.

M-am uitat la rapid la ea, însă bruneta zâmbea și și-a pus mâinile în sân.

— Tu știi de două, însă primul l-a avut pe când încă nici nu știa ca e însărcinată.

Zâmbetul ei larg m-a făcut să mă simt ca un tembel pentru că în mintea mea a încolțit imediat ideea că mă minte. Mi-am întors privirea spre doctor și am așteptat să continue.

— Priscilla a avut mereu un început ușor de anemie și a trebuit să umble cu ciocolata și cutia de calciu după ea. Acum că e însărcinată asta e puțin mai accentuată și de asta leșină mai des decât altă femeie gravidă.

I-am căutat mâna și am strâns-o imediat, liniștindu-mă imediat.

— Analizele ei de sânge sunt foarte bune. În afară de aceste episoade de slabă anemie, logodnica ta e într-o stare perfectă. Nu ai de ce să te îngrijorezi, Lloyd, pentru că o să fiu mereu aici. Grant a fost cel mai bun prieten al meu, iar Priscilla e ca o fiică pentru mine. I-am promis că o să am grijă de fetița lui mereu.

Am zâmbit și am aprobat ușor din cap, mulțumindu-i bărbatului. El a zâmbit și s-a ridicat în picioare, lovindu-și mâinile una de cealaltă.

— Și acum că sunteți amândoi, ați vrea să aflați sexul copilului vostru?

M-am uitat la brunetă și ne-am înțeles foarte ușor din priviri. M-a strâns mai tare de mână și am zâmbit.

— Vrem să fie o surpriză.

— Foarte bine. Atunci, vă rog să mă scuzați, dar unul dintre pacienții mei e pe cale să ajungă la nebuni și trebuie să fac ceva în privința asta. E o zi minunată să salvăm vieți.

M-am uitat la el în timp ce părăsea salonul și închidea ușa în spatelui lui.

— E cumva...

— Da, e un mare fan Derek Shepard.

Am început să râd și m-am apropiat mai tare de micuța mea. I-am dat o șuviță de păr după ureche și am sărutat-o pe buze.

— Te iubesc!

A suspinat fericită și s-a aplecat să mă sărute.

— Și eu te iubesc, Lloyd. Mai mult decât orice pe lume.

Am tras-o în brațele mele și am sărutat-o pe creștet.

Nu am crezut niciodată că viața mea poate să fi atât de minunată. Familia mea începea să revină la normal, iar femeia pe care o iubeam era alături de mine. Cariera mea e în cea mai bună etapă și am tot ce îmi doresc.

Sper că sunteți mândri de mine, mamă, tată. Pentru că eu sunt mândru de viața pe care mi-ați oferit-o.

Capitolul 42

Jaxon

— Tot nu îmi vine să cred.

Mă uitam în oglindă, în timp ce soția mea îmi aranja cravata și zâmbea. Abdomenul ei devenea tot mai proeminent pe zi ce trece și în doar două luni o să îmi cunosc campionul.

— Nu înțeleg ce e așa de necrezut.

Am tras aer în piept și mi-am analizat părul, fiind sigur că e perfect.

— Mereu ai fost bun la asta și acum ești șef de promoție.

Am început să râd și am lăsat-o să îmi înnoade cravata.

— Nu e vorba de asta. Știu că sunt un geniu și mereu am fost sigur că o să fiu șef de promoție.

Și-a dat ochii peste cap și a încercat să îmi strângă cravata mai tare și m-am prefăcut sugrumat.

— Atunci ce nu poți să crezi?

S-a dat un pas în spate și m-a privit cu zâmbetul pe buze.

— Faptul că Jess e gravidă și Ray crede că o să aibă un băiat. Dar eu o să i-o iau înainte. O să fiu chiar înaintea lui Pris și a lui Lloyd. Amândoi vor avea fete, iar eu o să îl am pe campionul meu.

S-a uitat la mine mirată, apoi a început să râdă cu putere. S-a întors cu fața la oglindă și și-a aranjat rochia vaporosă care îi scotea sarcina în evidență.

M-am apropiat de ea și mi-am pus mâna pe abdomenul ei rotund. Am sărutat-o ușor pe creștet și am privit-o în oglindă.

— De ce ești atât de sigur că o să fie băiat?

Am zâmbit și m-am uitat în ochii ei.

— Pentru că sunt un ticălos arogant și mereu obțin ce vreau.

Ne-am privit unul pe celălalt și ne-am zâmbit. Roșcata și-a lăsat capul pe pieptul meu și mi-a aco-perit mâinile cu ale ei.

— Ai fi dezamăgit dacă ar fi o fată?

Am strâns-o la pieptul meu și i-am inspirat parfumul.

— Sigur că nu. O s-o vindem și o să încercăm până când o să vină descendentul King.

A început să râdă și m-a privit sceptică în oglindă. Am sărutat-o pe obraz și mi-am lăsat bărbia pe umărul ei.

— O să fiu fericit indiferent de sexul copilului. Faptul că e o bucățică din tine și din mine e suficient ca să mă facă fericit și mândru.

S-a întors cu fața la mine și mi-a înconjurat gâtul cu ambele brațe.

— Sper să mai spui asta și când o să schimbi scutece și o să te trezești la miezul nopții.

Hopa, am uitat complet de partea asta. Am strâmbat din nas, iar micuța și-a lărgit zâmbetul.

— Aș putea să...

— Nu.

Mi-am mușcat buza de jos și am căutat imediat altă soluție.

— Nici dacă...

— Nu.

Mi-am închis ochii și am dat din cap, încercând să găsesc o modalitate de a o convinge să facă ea toată treaba.

— Dar dacă aș...

— În niciun caz.

S-a ridicat pe vârfuri și m-a sărutat ușor pe buze, apoi s-a desprins din brațele mele.

— Nu am făcut copilul ăsta singură și cu siguranță nu o să am grijă de el singură. Ești implicat în asta sută la sută, amice.

Am oftat adânc și am aprobat din cap. Chiar nu am cum să scap de partea murdară. Dacă îmi place atât de mult să îi fac, trebuie să îi șterg și la fund.

— Jaxon?

Am revenit din gândurile mele și eram singur în cameră. Vocea soției mele venea din bucătărie, unde probabil își umplea geanta cu o grămadă de porcării.

— Da, iubito?

— Dacă nu te grăbești, Ray o să îți ia locul și o să țină discursul în locul tău.

Mi-am îndreptat umerii și am tras aer în piept.

— Nicio șansă.

Nu o să îl las pe ticălosul ăla să îmi fure laurii. Dar de ce am impresia că altcineva o să fie în centrul atenției astăzi?

— Și acum vă invit să îl aplaudați pe șeful promoției 2016, Jaxon King.

M-am ridicat de pe scaun și am zâmbit cu gura până la urechi. Mi-am aranjat toca pe cap și i-am întins mâna rectorului. Mama m-a ignorat complet și a sărit în brațele mele.

— Sunt foarte mândră de tine, scumpule!

Am sărutat-o în fugă pe obraz, apoi mi-a lăsat podiumul liber. Am tras aer adânc în piept și mi-am pus mâinile pe suportul de lemn.

În fața mea se întindea o mare de persoane. Colegii mei absolvenți, fiecare membru al familiei lor, bobocii, cei din an mai mare, familia mea. Iar în primul rând se afla centrul universului meu. Mă privea cu mâinile împreunate în poală, cu zâmbetul pe buze și cu lacrimi în ochi.

— În primul rând, vreau să îmi felicit colegii absolvenți pentru că m-au însoțit în infern și au ieșit nevătămați.

Un val de râsete s-a auzit din mulțime și m-am prins mai tare de pupitrul de lemn, simțind cum îmi tremură mâinile.

— Când am aplicat pentru această facultate, nu am crezut niciodată că o să îmi ofere cele mai frumoase amintiri din viața mea. Încă sufăr de amnezie temporară și nu știu ce s-a întâmplat la petrecerea bobocilor.

— Tu și cu mine, amice.

Sean s-a ridicat câteva secunde în picioare și am râs cu toții de reacția lui.

— În al doilea an, am început să urăsc absolut totul despre meseria pe care urma să o proftez. Singura mea motivație era satisfacția imensă de a trimite criminalii după gratii.

Uralele din mulțime mi-au trimis un fior pe șira spinării și îmi simțeam mâinile transpirând.

— În al treilea an, mi-am cunoscut destinul.

Am privit-o pe Savannah și simțeam cum povara mi se ridica ușor de pe umeri. Lacrimile începuseră deja să i se prelingă pe obraji.

— Am cunoscut o micuță enervantă, încăpățânată, arogantă, deșteaptă și care mă pune mereu cu botul pe labe. Și atunci am știut că ea e a mea. Am avut un început tumultos, iar relația noastră a avut multe suișuri și coborâșuri și nu de puține ori am avut impresia că totul s-a terminat.

Și-a șters o parte din lacrimi ca să facă loc altora noi. Inelul ei de logodnă strălucea în lumina soarelui, iar ea era absolut superbă.

— În ultimul meu an, am făcut cea mai nebu-nească treabă. Am fugit în Vegas și m-am însurat cu femeia asta minunată care m-a susținut mereu, indiferent cât de tare o enervam.

Mulțimea a început să aplaude și am tras aer în piept, încercând să îmi calmez bătaile inimii.

— Nu aș fi aici în fața voastră, dacă nu ar fi fost ea. Mi-a dat putere și mi-a spus să nu renunț nicio-dată la visul meu. Știu că mulți dintre voi credeți că am ales dreptul pentru că asta e în sângele meu de câteva generații. Dar am avut de ales și am ales asta pentru că asta am simțit. Și nu regret nici măcar o secundă.

Mi-am trecut limba peste buza de jos și mi-am mutat greutatea pe celălalt picior.

— Cred că a fost una din cele mai bune alegeri ale mele pentru că mi-a adus-o pe soția mea. Și nu aș putea fi vreodată mai fericit. Vă mulțumesc!

Savannah s-a ridicat în picioare și a început să mă aplaude, acompaniată curând de cei din jurul ei. Am zâmbit și am coborât de pe podium, îndreptându-mă

direct spre ea. Mi-am aruncat toca pe unul dintre scaune și am tras-o în brațele mele.

I-am simțit brațele în jurul gâtului meu și când am sărutat-o am crezut că o să mă topesc. Lacrimile ei curgeau pe obrajii mei și îi auzeam suspinele.

— Te iubesc atât de mult, a șoptit. Ai fost grozav. Am ridicat ușor din umeri și am zâmbit.

— Știu.

A început să râdă și mi-am aplecat capul pentru un nou sărut. Buzele ei calde mă provocau să rup rochia de pe ea și să îmi fac de cap. Dar sarcina e foarte avansată și asta i-ar face rău atât ei, cât și copilului.

— Putem să îmbrățișăm și noi noul avocat al familiei?

Savannah s-a dat la o parte și am început să fiu îmbrățișat de fiecare membru al familiei. Mama a coborât în sfârșit de pe scenă și m-a luat din nou în brațe, începând să plângă.

— Băiețelul meu a crescut și în sfârșit nu o să se mai plângă nimeni de el.

— Mamă...

Mi-a prins obrajii între degete și a început să îmi miște capul dintr-o parte în cealaltă.

— Dacă o să îl educi pe nepotul meu să fie ca tine, o s-o încurci rău de tot. Ai înțeles?

Mă privea serios și mă abțineam cu greu să izbucnesc în râs. Dar cred că asta ar fi enervat-o și m-ar fi luat la bătaie.

Am dat ușor din cap, iar femeia a zâmbit cu gura până la urechi și m-a sărutat pe frunte, apoi mi-a eliberat fața. Mi-am pus brațul după umerii soției mele și am tras-o mai aproape de mine. Ea mi-a înconjurat talia cu ambele brațe și a zâmbit.

— Cine ar fi crezut că o să termin în același timp cu mucosul ăsta.

Am zâmbit și l-am privit pe Ray care radia pur și simplu. O ținea în brațe pe Jess și păreau mai fericiți ca niciodată. Am fost puțin sceptic în privința lui, dar probabil că sora mea l-a bătut suficient la cap și a reușit să își termine în sfârșit facultatea. Și s-a ținut destul de bine, pentru că e al doilea din promoție. O să fim o familie destul de enervantă și încăpățânată.

Am sărutat-o ușor pe creștet și mi-am strâns degetele pe umărul ei.

— Hopa!

Ne-am îndreptat toți privirile spre Priscilla care zâmbea tâmp, în timp ce îl strângea de mână pe Lloyd.

— Ești bine?

A început să râdă și să respire din ce în ce mai alert.

— Da, mă simt perfect. Doar că mi s-a rupt apa.

Lloyd a privit-o înlemnit și pentru câteva secunde am crezut că o să leșine. Mama a reușit să îl scoată din transă, apoi a luat-o pe Pris de mâna liberă și a condus-o spre mașină.

— Toată lumea să își miște fundul în mașină și să meargă la spital. O duc eu pe Priscilla, pentru că Lloyd e indisponibil.

Cumnatul meu mergea lângă soția lui și nu spunea nimic. O strângea de mână și o privea intens în ochi și era mai șocat ca niciodată.

Mi-am pus mâna pe spatele soției mele și am condus-o încet spre mașină. Ray și Jess au ajuns la mașina lor înaintea noastră și au demarat în timp

ce eu o așezam pe roșcată pe scaunul din dreapta. Mi-am dat roba jos și am aruncat-o în spate înainte să mă urc la volan.

— Așa o să faci și tu când o să îți spun că nasc?

Am zâmbit și am pornit motorul, asigurându-mă în oglindă că pot pleca.

— Cel mai probabil. Poate la al doilea nu o să fie așa, însă acum sigur o să îngheț și nu voi ști ce să fac. Exact ca Lloyd.

— Bărbați! a spus dându-și ochii peste cap.

Am început să râd și am mărit viteza, ajungându-i din urmă pe Ray și Jess. I-am luat mâna roșcatei într-a mea și i-am sărutat ușor pielea.

— Voi sunteți nebune după control și sunteți obișnuite să faceți față în situații de criză. Noi nu ne stresăm pentru orice prostie, dar avem un punct critic. Și la fratele tău tocmai s-a declanșat.

— Și cred că o să se declanșeze și la tine.

Am oprit la semafor și m-am uitat la ea surprins.

— De ce?

A tras aer în piept și a zâmbit.

— Pentru că tocmai mi s-a rupt apa.

Am clipit de câteva ori de parcă eram prost. Soția mea continua să zâmbească și a început să facă aceleași exerciții de respirație ca Pris.

— Iubitule, te rog să te panichezi după ce ajungem la spital. Chiar nu vreau să nasc în mașină.

— La dracu!

Am depășit mașina lui Ray și am trecut pe roșu, accelerând până în podea.

— Jaxon, vreau să trăiesc ca să pot să nasc copilul.

De ce naiba vine mai devreme? Ar trebui să mai stea acolo la căldură încă două luni. Ceva nu e bine și nu îmi place deloc. Acum trebuie doar să ajung mai repede la spital și să mă asigur că ea e bine. Și copilul de asemenea.

Mi-am apăsât piciorul cu putere pe frână și am oprit în fața spitalului cu un scârțâit de roți. Sigur o să primesc câteva amenzi pentru imprudență.

Am coborât jos și am ocolit în fugă mașina, încercând să ajung cât mai repede la soția mea. Ea deja deschisese portiera și a început să râdă.

— Iubitule, trebuie să te... Jaxon!

Am luat-o în brațe și am ridicat-o la piept, îndreptându-mă spre intrarea spitalului.

— Pot să merg să știi.

— Taci din gură! am repezit-o.

Inima mea mai are puțin și îmi sare din piept și ea mă bate la cap cu prostii.

Ușile s-au dat la o parte și am văzut-o pe una din studentele tatei.

— Am nevoie de o targă. Chiar acum!

S-a împiedicat puțin când am început să țip și am auzit-o pe roșcată oftând.

— Jaxon, ce s-a întâmplat?

Când mi-am întors capul, am văzut-o pe rezidenta tatei și am răsuflat ușurat.

— Soția mea naște, Kim! Am nevoie de ajutor și de tata.

S-a uitat la rapid la mine, apoi la femeia din brațele mele și a aprobat din cap.

— Helen, găsește o sală de operații și pregătește-o! Patrick, cheamă-l pe doctorul Brockway!

Am lăsat-o pe Savannah pe targă, iar Kim a ridicat barele de metal și a început să o împingă.

— Vreau ca tata să fie cu ea.

Femeia a început să zâmbească și m-a privit.

— Tatăl tău e neurochirurg, Jaxon. Au trecut mai bine de zece ani de când a asistat la o naștere.

— Nu are nevoie de facultate ca să facă asta. Doar scoate copilul din ea.

— E mai complicat de atât.

Am scăpat o înjurătură și m-am uitat la soția mea. Mă strângea de mână și încerca să fie vitează în fața durerii. Nu pot să o las pe mâini necunoscute, mai ales că ceva sigur nu e bine.

— Atunci cheam-o pe Megan.

— E ocupată cu propria ei fiică.

Rahat.

Am uitat că Priscilla a ajuns aici înaintea noastră. Normal că Megan o să stea cu ea până când o să fie bine. Și nu pot să o amân pe Savannah până o să nască Pris.

Ne-am oprit în fața liftului și rezidenta a apăsât pe butonul rotund.

— Atunci fă-o tu.

S-a uitat la mine și a zâmbit.

— O să fiu acolo și eu, dar nu pot să fac de una singură operația. Sarah e...

— Neglijentă și nu îi pasă de pacienți.

A oftat adânc și și-a pus mâinile pe barele de metal. S-a aplecat spre roșcată și a început să o examineze.

— Kim, copilul ăsta trebuia să vină abia peste două luni. Nu pot lăsa pe oricine în preajma lor.

A privit-o pe Savannah, iar aceasta a dezaprobat din cap, făcând-o pe rezidentă să râdă.

— Sala 4 e liberă și pregătită. Doamna Brockway e în pauza de prânz.

M-am uitat la Kim cu o privire care spunea *ți-am spus eu*. A răsuflat cu putere și și-a dat capul pe spate. Ușile liftului s-au deschis, dar nimeni nu a făcut nicio mișcare.

Femeia a început să își frece ochii cu degetul mare și cu arătătorul și a apăsă pe butonul liftului ca să nu se închidă ușile.

— Cheamă-l pe doctorul King! Spune-i că nora lui a intrat în travaliu și că Jaxon nu mă lasă decât pe mine și pe el în preajma ei.

Femeia mignonă a dat din cap și a început să alerge pe holurile spitalului. Am ajutat-o pe Kim să împingă targa în lift și am vrut să intru după ea, însă s-a pus în fața mea și m-a oprit.

— Până aici ai plătit! a spus împingându-mă.

— Ce? Nu am timp de prostii, Kim. Dă-te la o parte.

M-a împins din nou și a zâmbit.

— Trebuie să o pregătim pe soția ta și nu avem nevoie de tine.

— Dar trebuie să fiu lângă ea.

A zâmbit și m-a împins din mijlocul ușilor.

— Sala 4, etajul șase.

Ușile de metal s-au închis și mi-am văzut reflexia. Eram roșu în obraji, cu părul ciufulit și cu o pată imensă pe cămașă.

M-am uitat în jurul meu căutând cel mai apropiat mijloc de a ajunge la ea: scările. Am început să alerg, izbind ușa de perete, pentru a ajunge cât mai rapid la soția mea.

De ce vine atât de repede? Dacă se naște prematur, el nu o să fie bine. O să trebuiască să stea incubat și conectat la o mulțime de aparate. Și nu poate să fie bine nici pentru ea.

— *Ce spui de Charles?*

A început să chicotească și continua să citească noul articol al lui Jess.

— *Și să îi spunem Chuck? Ca în Gossip Girl?*

Am oftat și am dezaprobat frenetic din cap.

— *Urăsc Gossip Girl și nu o să pun amprenta aia idioată pe fiul meu.*

Și-a ridicat capul mai sus pe abdomenul meu și am respirat mai ușor.

— *Arthur?*

S-a încruntat puternic și i-am netezit rapid cutele de pe frunte.

— *Tata și-a urât numele și mi-a spus să nu îndrăznesc să le pun nepoților numele său.*

Am zâmbit și m-am uitat pe lista de nume de pe telefon, încercând să ajung la unul cât mai bun.

— *Nu vrei să ne gândim și la un nume de fată?*

— *Nu.*

A început să râdă și a închis revista. S-a ridicat de pe abdomenul meu și s-a întors privindu-mă în ochi.

— *O să fii foarte dezamăgit dacă e fată, nu?*

M-am uitat la ea și i-am văzut zâmbetul trist. Am lăsat telefonul pe pat și am tras-o în brațele mele.

— *Nu pot să neg faptul că o să fiu cel mai încântat dacă primul meu copil va fi băiat. Însă dacă o să fie fată, o să devin un maniac și o să îi spun protecție de aluminiu la comoară, ca în parodia Robin Hood.*

A început să râdă cu putere și s-a lăsat moale la pieptul meu. Am sărutat-o ușor pe creștet și a zâmbit fericit.

Nu pot să îi pierd pe niciunul dintre ei. Nu vreau să se întâmple nimic rău acum, când totul începe să meargă perfect. Când viața mea e perfectă, nu poate să apară o nenorocire. Nu o să las să se întâmple asta.

Am deschis ușa trântind-o de perete și am pășit pe hol. M-am aplecat și mi-am pus mâinile pe genunchi, să-mi trag răsuflarea. Totul în mine arde, dar trebuie să îmi revin repede. Trebuie să fiu lângă ea și să o asigur că va fi bine.

— Domnule Jaxon!

Mi-am smucit capul în sus și am dat nas în nas cu pitica de mai devreme. Nici măcar nu îi reținusem numele.

— Vă rog să mă urmați!

Am pornit pe urmele ei fără să scot un cuvânt. Jess și Ray au ieșit din lift și mai aveau puțin și săreau pe mine.

— Savannah e bine?

— Ce naiba a fost în capul tău când ai trecut pe roșu?

I-am făcut semn studentei să se oprească câteva secunde. Am inspirat cu putere înainte să vorbesc.

— Copilul vine mai devreme și a trebuit să ajung aici cât mai repede. Acum trebuie să mă duc acolo și să fiu lângă ea. Vorbim mai târziu.

Am plecat de lângă ei fără să aștept vreun răspuns din partea lor.

— Dacă e fată, îmi datorezi 200 de dolari.

Am început să râd și i-am arătat un gest obscen cumnatului meu. Femeia din fața mea m-a condus în sala de sterilizare și a început să îmi spună ce să fac.

După ce m-am spălat pe mâini, mi-am luat un halat verde, iar asistenta mi l-a încheiat la spate. Mi-a pus o bonetă de aceeași culoare pe cap și m-a împins în sala de operații.

M-am sprijinit de perete și m-am prelins în jos. M-am așezat cu fundul pe podeaua rece și mi-am scos boneta din cap. Mâinile îmi tremurau incontrollabil și mi-am șters lacrimile. Am auzit câțiva pași, dar nu mi-am ridicat capul.

— Jaxon!

Vocea mamei părea atât de îndepărtată și nu aveam nicio putere să mă mișc. Parcă eram paralizat.

S-a lăsat pe vine și mi-a ridicat capul cu degetele. Mă privea îngrijorată și probabil era uimită de faptul că plâng.

— Scumpule, ce s-a întâmplat? a șoptit.

Am tras aer în piept și lacrimile au început să se prelingă din nou pe obrajii mei.

— Savannah e bine?

Am dat din cap în semn că nu și mi-am închis ochii strâns, amintindu-mi de chinul ei de mai devreme.

— Copilul e bine?

Am mimat un zâmbet și am ridicat din umeri.

— Habar nu am. Totul s-a complicat și tata m-a scos afară. Nu știu dacă au murit sau dacă trăiesc. Știu doar că e numai vina mea.

Am lăsat-o să mă ia în brațe și am început să plâng mai tare. Mâinile ei se plimbau pe spatele meu, încercând să mă liniștească.

— Dacă aș fi mers cu ea la cursurile alea tâmpite, aș fi știut ce să fac. Poate ea ar fi fost bine. Dar în schimb eu mi-am bătut capul cu licența și cu cazurile de la barou și am neglijat-o. Dacă i se întâmplă ceva, e numai vina mea.

— Nu e adevărat.

Și-a pus mâinile pe umerii mei și m-a făcut să o privesc în ochi.

— Savannah și copilul vor fi bine. Tatăl tău e acolo și nu o să lase să se întâmple nimic rău.

— El nu are ce face, mamă.

A început și ea să plângă ușor și inima mea s-a făcut cât un purice. De obicei, mama era cea care îi încuraja pe toți și nu era afectată.

— O să fie bine. Măine o să pleci acasă cu familia ta și apoi o să mă suni zilnic să vin și să liniștesc copilul.

Am început să râd și să plâng în același timp, încercând să mă încurajez singur. Trebuie să fie bine. Viața nu poate fi atât de nedreaptă cu mine și să îi ia pe amândoi de lângă mine.

— Jaxon!

Brusc, sala de operații s-a deschis și a apărut tata. M-am ridicat rapid în picioare, aproape dărâ-mând-o pe mama. Părea obosit și fericit în același timp.

Îmi simțeam inima cât un purice și pentru câteva clipe nici măcar nu știam dacă mai bate sau nu.

Capitolul 43

Savannah

De ce e atâta liniște în jurul meu? Ar fi trebuit să fie nebunie și să aud doar râsete și chicoteli. Am murit?

Mi-am deschis ochii încet și mi-am strâns pleoapele când lumina puternică mi-a pătruns în ochi. Mi-am dus mâna la pleoape și am simțit acul din venă. Am încercat să îmi ridic și mâna dreaptă, dar îmi era blocată.

Când mi-am întors privirea, l-am văzut pe Jaxon cu capul pe saltea, ținându-mă de mână. Am zâmbit și mi-am lăsat capul pe pernă, privindu-l. Mi-am pus mâna liberă pe corp și mi-am simțit abdomenul mai mic și mai puțin umflat. Avea cearcăne sub ochi și era îmbrăcat cu aceleași haine de la absolvire. Părul îi era ciufulit în toate direcțiile și cu siguranță era epuizat.

Am zâmbit și am continuat să îl privesc. Părea atât de inocent cu aspectul lui de neîngrijit și obosit. Nu prea ai putea să spui că e un adevărat diavol când se enervează.

— Ce bine, v-ați trezit!

I-am făcut semn asistentei să vorbească mai încet. L-a privit pe brunet, apoi a zâmbit și a dat din cap.

S-a apropiat de mine și a verificat perfuzia de care eram legată.

— Am dormit mult?

Femeia a oftat și a dat din cap.

— Pentru o clipă, doctorul King a crezut că v-a pierdut în sală.

Am privit-o cu atenție de parcă mi-ar fi spus niște bazaconii. Ea a continuat să zâmbească și i-a aruncat o privire rapidă soțului meu.

— Nu a plecat de lângă dumneavoastră decât până la baie. Nici măcar doamna Victoria nu a reușit să îl convingă.

Am suspinat adânc și îmi simțeam inima cât un purice. Ce naiba s-a întâmplat cu mine? Asta nu ar fi trebuit să se întâmple.

— Copilul?

Vocea mea era gătită și așteptam speriată răspunsul.

— Așteaptă cu nerăbdare să o cunoască pe mama lui.

Am răsuflat ușurată și mi-am închis ochii, plângând. Asistenta mi-a pus o mână pe umăr și m-a făcut să o privesc.

— Să îl aduc?

Am dat din cap incapabilă să vorbesc. Femeia a zâmbit și a ieșit rapid din salon.

Mi-am afundat capul în pernă și am privit tavanul. Ce naiba s-a întâmplat de fapt? Sarcina era perfectă, la termen și eu nu aveam nicio problemă de sănătate.

Am încercat să îmi caut în amintiri discuția cu Lloyd de la începutul sarcinii.

— Stai jos!

Lloyd era așezat pe canapea și mângâia suprafața țesăturii, făcându-mi semn să mă așez lângă el.

— Pris te ține pe uscat și începi să mângâi tot ce apuci?

Mi-a aruncat o privire furioasă și am început să râd.

— Ești o tembelă!

Am ridicat ușor din umeri și m-am așezat lângă el.

— Mă pot obișnui cu asta.

A început să râdă și dădea ușor din cap. Și-a împreunat mâinile și părea un idiot care nu era în stare să vorbească.

— Lloyd, spune ce vrei! Nu e bine să mă enervezi în perioada asta.

A tras aer în piept și s-a întors spre mine.

— Vreau să ai grijă, bine?

M-am uitat la el de parcă ar fi înnebunit, dar m-am abținut să râd. Părea îngrijorat și nu înțelegeam de ce.

— Îi am pe Jaxon, Jess și Victoria pe capul meu. Uneori am impresia că trebuie să îi întreb dacă am voie să respir.

Am zâmbit, dar fratele meu era în continuare serios. Am oftat punându-mi o mână peste a lui și m-am uitat în ochii săi.

— Lloyd, ce s-a întâmplat?

Mi-a acoperit mâna și a inspirat scurt.

— Când te-ai născut, mama a fost la un pas de moarte.

Am tresărit și am vrut să îmi retrag mâna, dar el mă ținea strâns. S-a apropiat de mine și a continuat să mă privească.

— Era slăbită din cauza mea și a lui Ray, din cauza serviciului, și nu a mai avut atât de multă grijă în ultimele săptămâni. A pierdut mult sânge când te-a născut și s-a trezit după câteva zile.

Mi-am trecut limba peste buza de jos și inima mea bătea cu putere.

— Nu spun că asta ți se poate întâmpla și ție, însă vreau să ai grijă. Ai avut mereu probleme ușoare cu sănătatea. Dar în clipa asta trebuie să ai grijă de tine mai mult ca niciodată, Nana.

Am aprobat absentă din cap și mintea mea începea să nască idei din ce în ce mai înfricoșătoare.

Ar fi trebuit să îmi amintesc de asta mai devreme. În ultima lună am încercat să îl ajut pe Jaxon cu licența și Derek a avut nevoie de mine pentru câteva din cazurile lui. M-am consumat ca o fraieră pentru alte probleme și am uitat de alimentație, de vitamine și de restul lucrurilor importante. Mi-am pus copilul în pericol și mi-am îngrijorat întreaga familie. Doar pentru a demonstra că sunt bună și că pot să mă descurc și singură. Mi-am șters lacrimile și am suspinat. Acum totul e bine și cel mai important e că bebelușul meu e în siguranță.

Jaxon a început să se foiască și și-a îndreptat spatele. Ținea în continuare ochii închiși și a început să se întindă și să caște somnoros. Când și-a deschis ochii în sfârșit, a clipit de câteva ori, iar eu am zâmbit.

— Bună, am șoptit.

A răsuflat ușurat și s-a aplecat peste mine, apăsându-și buzele peste ale mele. Mi-am pus mâinile în părul lui și l-am apropiat mai mult, lăsându-i limba să pătrundă printre buzele mele.

Inima îmi bătea acum normal și sentimentul de panică începea să dispară puțin câte puțin.

— M-ai speriat de moarte.

A gemut cu putere și și-a lăsat capul pe pieptul meu. Mi-am apăsat buzele pe creștetul lui și am început să îl mângâi pe spate încercând să îl liniștesc.

— Îmi pare rău!

Și-a ridicat capul și s-a uitat în ochii mei.

— Să nu mai faci asta niciodată!

Am zâmbit și am aprobat din cap, lăsându-l să mă sărute din nou.

Îmi era atât de dor de asta și eram fericită să îl văd ușurat și liniștit.

— Ne scuzați!

Asistenta a intrat în salon cu zâmbetul pe buze și ținea în brațe bebelușul meu, învelit ca un cocon.

Jaxon s-a așezat lângă mine și a zâmbit cu gura până la urechi. Femeia s-a apropiat de noi, în timp ce îi zâmbea copilului din brațele ei.

— Sunteți pregătită să vă cunoașteți copilul?

Am aprobat din cap și mi-au dat lacrimile imediat. Mi-am întins brațele, fără nicio ezitare, iar asistenta mi-a dat bebelușul. L-am strâns la pieptul meu și am început să suspin când l-am văzut pentru prima oară. Avea ochii închiși și își mișca ușor buzele. I-am luat o mână în mâna mea și l-am sărutat pe frunte.

— O să vă las singuri cât mai puteți. Întreaga familie o să apară în câteva clipe.

Eu eram complet captivată de bebelușul meu și putea să vină și potopul pentru că nu aveam de gând să mă mișc de aici. Jaxon și-a lăsat bărbia pe creștetul meu și și-a pus mâna peste a mea.

— Numele lui e Caleb.

M-am uitat la soțul meu, iar el zâmbea cu gura până la urechi și radia pur și simplu.

Lacrimile mi se prelingeau neconținut pe obraji și am început să râd.

— Dorința ta s-a îndeplinit.

Și-a pus mâna pe obrazul meu și și-a apropiat fața de a mea.

— Dorința mea s-a îndeplinit acum doi ani, iubito. De acum înainte sunt doar puncte bonus.

M-a sărutat ușor pe buze și mi-am lăsat capul pe pieptul lui. Băiețelul meu mă strângea ușor de arătător și era liniștit.

— A avut trei kilograme la naștere. Pentru un copil născut prematur e destul de mare.

Am înghițit în sec și acum părea momentul ideal să îi spun adevărul. Am ezitat să îl privesc pentru că îmi era frică de reacția lui.

— De fapt, s-a născut exact la timp.

— Da?

După ironia din vocea lui era evident că știa deja. Am oftat și mi-am întors capul, privindu-l în ochi.

— Cine ți-a spus?

A zâmbit și a ridicat ușor din umeri.

— Singurii care știau. După ce tata m-a scos afară din sală, am crezut că ai murit. Când l-au dus pe Caleb în sala de nou-născuți și arăta exact ca ceilalți, mi-am dat seama că ceva nu se leagă. Mama mi-a spus că s-a născut doar cu două zile mai devreme.

— Îmi pare rău, iubitule! Dar, în apărarea mea, nu m-ai întrebat niciodată cât de avansată era sarcina.

A început să se joace cu părul meu și a oftat.

— Știu. Totul s-a întâmplat atât de repede și noi ne războiam unul cu celălalt.

— Nu am crezut niciodată că o să fie complicația asta. M-am gândit că o să fie amuzant să te panichezi și să crezi că o să se nască prematur.

— Nu a fost amuzant deloc, a mârâit.

Mi-am ridicat sprâncenele și mi-am reținut zâmbetul.

— Aproape le-am luat la bătaie pe asistente și pe tata. Crezi că e amuzant să încerci să îl bați pe bărbatul ăla? Dacă îmi dă o palmă, mă pune la pământ.

Am început să râd și l-am auzit pe Caleb gângurind. M-am uitat la el și am început să îl leagăn.

— Probabil am rămas însărcinată în aceeași perioadă cu Priscilla. O, Doamne, Priscilla! E bine?

Brunetul a aprobat din cap și a zâmbit cu gura până la urechi.

— Au o fetiță durdulie.

Am zâmbit și am răsuflat ușurată.

— Te rog, nu îmi spune că o cheamă Rebecca sau Grantina.

Soțul meu a început să râdă și și-a întins picioarele pe pat.

— Nu. Se pare că și mama ta și-a urât numele, iar Grant probabil s-ar răsuci în mormânt dacă ar auzi numele ăsta. Au ales Serena, după mama lui Grant.

Am zâmbit și am suspinat fericită, privindu-mi fiul. Acum aveam tot ce îmi doream și fericirea asta nu o să dispară niciodată.

Întreaga familie a năvălit pe ușă și agitația preconizată a început. Ray și Lloyd au început să țipe la mine, apoi m-au felicitat și m-au pupat.

Victoria și Mark m-au certat în felul lor, apoi soacra mea a început să plângă. Jess s-a aruncat pe mine, reușind cumva să nu îl atingă pe nepotul ei. A început să plângă la rândul ei și să mă certe. Jaxon mi-a înconjurat umerii cu un braț și mi-a șoptit în ureche.

— Sper că îți dai seama cât de iubită ești. Data viitoare când mai vrei să mă părăsești, gândește-te și la ei.

Da, am câteva motive în plus să mă bucur de viață. Dar în clipa asta, motivul meu principal e Caleb. Nu o să îl las niciodată singur pentru că eu am fost pusă în situația asta. Și nu vreau ca el sau ceilalți copii ai mei să treacă prin ce am trecut eu și frații mei.

Am rămas aici cu un scop. Și am de gând să îl ating.

Epilog

M-am trântit pe canapeaua confortabilă și am oftat.

— Zi grea?

Am zâmbit și mi-am scos telefonul din buzunar, lăsându-l pe masă. Am primit bucuroasă paharul de limonadă de la Jess și am sorbit din el.

— Azi au încercat iar să mă mituiască.

Pris s-a așezat lângă mine cu urechile ciulite, așteptând detaliile.

Am aruncat o privire rapidă în direcția băieților care aveau grijă și de copii, și de grătar. Jax rumenea fripturile, în timp ce Lloyd juca fotbal cu Caleb și Serena. Ray urmărea jocul de lângă soțul meu, strângându-și în brațe fiica de două luni.

— Și ce s-a întâmplat?

Jess l-a luat în brațe pe fiul ei și s-a așezat lângă mine.

— De data asta au venit pregătiți cu camere și microfon. Dar le-am spus să iasă pe ușă înainte să apuce să deschidă ofertele.

Am băut din nou din paharul cu limonadă și mi-am privit nepotul.

— Tot fiul primarului?

Am dezaprobat din cap și l-am lăsat pe Calvin să mă ia de deget.

— Acum a venit fiica și ginerele lui. După o poveste lacrimogenă, demnă de marile ecrane, mai aveau puțin și îmi pupau picioarele.

Pris a pufnit în semn de dispreț și a dezaprobat din cap.

— De parcă tu decizi sentința lui. E vorba de jurați și pe ei ar trebui să îi bată la cap.

— Au făcut-o.

Băieții au scos un urlet de victorie și ne-au făcut să ne întoarcem privirile. Lloyd tocmai luase bătaie de la doi copii de patru ani, iar Ray și Jaxon făceau haz de el.

— Gretchen face parte din jurați și ea a fost cea care m-a avertizat în legătură cu ei. Au încercat să momească fiecare jurat în parte, dar niciunul nu a căzut în capcană.

Calvin a început să gângurească și mă privea cu ochii lui mari.

— Toți sunt locuitori ai orașului și sunt sătui de porcăriile pe care le-a făcut Aldrich.

Am aprobat încet din cap și mi-am terminat limonada.

— Asta a spus și Gretchen. Dar acum au impresia că am o anumită putere asupra juraților și pot influența decizia lor.

— Sau cred că justiția o să fie de partea opusă pentru că Lloyd e avocatul care vrea să îl înfunde și face parte din familia ta.

— Sau poate au impresia că l-au ales greșit pe Derek pentru apărare. Toată lumea știe de scandalul de acum câțiva ani dintre tine și bunicul. Și încă nu vă copleșiți cu dragoste unul pe celălalt.

Am lăsat paharul pe masă, iar Jess s-a ridicat în picioare.

— Revin imediat. Prințul meu mic are nevoie de somnul de frumusețe.

Bona care tăia salata s-a spălat pe mâini și a ieșit în curte după micuța Chloe.

— Nu credeam că o s-o mai văd fericită, am șoptit.

Am aprobat din cap și l-am privit pe fratele meu. Și-a sărutat fiica pe creștet și a lăsat-o în brațele dădacei.

Jess și Ray trecuseră prin dureri de neimaginat când ea a suferit un avort spontan și a pierdut primul copil. Pentru o bună perioadă de timp, își pierduseră speranța, iar Jess nici măcar nu mai suporta gândul să stea lângă nepoții ei.

Ray își adora copiii și uneori aveau senzația că va fi prea protector și o să îi sufoc.

— Mami!

Caleb s-a aruncat direct în brațele mele și a început să râdă. L-am pus pe genunchii mei și i-am șters urmele de iarbă de pe chip.

— Ai văzut? Eu și Serena l-am bătut măr pe unchiul Lloyd. Tata mi-a spus că e mândru de mine și vrea să mă vadă pe un stadion peste câțiva ani.

Mi-am trecut o mână prin părul lui și am zâmbit larg, în timp ce fiul meu mă privea cu ochii lui mari și verzi.

— Știi ce? Cred că tocmai m-am hotărât să fiu jucător de fotbal.

M-am uitat cu atenție la el, apoi m-am uitat la Pris care o urca pe fiica ei pe genunchi.

Am început amândouă să râdem, iar Caleb s-a încruntat.

— Iubitule, săptămâna trecută ai vrut să fii astronaut.

Și-a încrucișat mâinile la piept și s-a dat jos din brațele mele.

— Nu o să îți mai dedic primul meu gol, a spus îmbufnat.

— Parcă trebuia să îmi dedici prima ta prăjitură acum două săptămâni.

S-a întors și mi-a aruncat o privire supărată, care începea să semene cu cea a tatălui său. A coborât scările, iar Serena s-a ținut imediat după el.

— Crezi că ar trebui să le dăm vestea acum?

Am tras aer în piept și am văzut-o pe Jess apărând lângă noi. A umplut din nou paharele și ne-a făcut semn să ieșim afară.

— Dacă vă abțineți din cauza mea, să știți că sunt bine. Acum mă simt perfect și nu o să mai revin niciodată la acea stare. Și sunt fericită pentru voi, proastelor, a spus dându-și ochii peste cap.

Am început să râdem și ne-am ridicat în picioare, urmând-o în curtea din spate.

De data asta, Jaxon și Ray erau cei care se jucau cu cei doi copii, iar fratele meu era lângă grătar.

— Mai întâi le spunem lui Caleb și Serenei?

M-am uitat la copii, apoi la bărbați și am zâmbit.

— Hai să facem doi în unu.

Bruneta a fost de acord cu mine și le-am făcut semn celor doi pitici să se apropie de noi. Exact cum mi-am imaginat, Jax și Lloyd nu au întârziat să apară.

— Mai ești supărat, fotbalistule?

Roșcatul și-a pus mâinile pe șolduri și și-a întors capul, evitând să mă privească.

Mi-am mușcat buza de jos ca să nu râd și m-am uitat la micuța Serena. Arăta ca o păpușă și semăna atât de mult cu Pris și cu mama. Lloyd a contribuit doar la ochii ei și la o parte din personalitate.

— Ai de gând să fii prima în tribună?

M-am lăsat în genunchi și am zâmbit.

— O să fiu pe teren lângă antrenor.

De data asta îi captivasem complet atenția. Și-a întors capul spre mine și a zâmbit.

— Nu o să te lase.

— Atunci eu și sora sau fratele tău o să fim în primul rând și o să te susținem cu toate forțele.

Mâinile i-au căzut pe lângă corp, iar el și tatăl lui mă priveau cu ochii mari și surprinși.

Mi-am întors capul spre cumnata mea și puteam să văd încântarea de pe chipul micuței ei.

— O să am o nouă verișoară?

Pris a luat-o de mâini și a făcut-o să se uite la ea.

— Da, iubito, o să ai o verișoară. Și un frățior sau o surioară.

Serena și Lloyd au copiat gesturile familiei mele, iar eu și Pris am început să chicotim. Serena și Caleb s-au privit unul pe celălalt, apoi s-au luat în brațe și au început să țină pe deplin prin toată curtea.

Soțul meu m-a ridicat de jos și a început să zâmbească.

— Era și timpul, a mârâit.

Am început să râd și l-am lăsat să își apese buzele peste ale mele. I-am înconjurat gâtul cu ambele brațe și i-am privit pe copii cum țipau și se bucurau.

Jess și Ray ne priveau cu zâmbetul pe buze. Cu toții erau extrem de fericiți și asta îmi încălzea inima. Atât mie, cât și lui Pris ne fusese teamă de reacția lui Jess, dar se pare că ne făcusem griji degeaba. Acum era mai fericită ca niciodată și speram să rămână așa pentru totdeauna.

— De data asta o să am un băiat, King.

— Nu și dacă ți-o iau iar înaintea, Evans.

Am oftat și mi-am dat ochii peste cap. Sper doar ca Ray să nu pună paie pe foc.

— 500 de dolari că Lloyd o să aibă un băiat.

Priscilla a zâmbit și a dezaprobat din cap, privindu-mă.

— O să am un frate. Îmi ajung atâtea femei în viața mea. O să am nevoie de ajutor ca să le protejez pe Serena, sora ei și pe Chloe.

Ne-am uitat cu toții la Caleb, apoi am început să râdem. Lloyd a murmurat o înjurătură și s-a ales cu un cot în stomac de la soția lui.

— Savannah?

Mă uitam în oglindă în timp ce îmi aranjam roba neagră. M-am uitat cu coada ochiului la ușă și am văzut-o pe secretara mea intrând cu un buchet imens de trandafiri roșii.

Mi-am încheiat și ultimul nasture și m-am întors cu fața la ea în timp ce îmi lăsa buchetul pe birou.

— Soțul tău chiar te iubește.

Am dat ușor din cap și m-am aplecat inspirând mirosul discret al florilor. Telefonul meu a vibrat imediat și am știut că mesajul era de la el.

Pentru cea mai frumoasă femeie din viața mea, care o să-mi dăruiască încă un bărbat. Te iubesc, scumpete. Încearcă să nu le dai mulți ani de închisoare nemernicilor.

Am început să râd, dar am preferat să nu îi răspund. Am lăsat telefonul pe birou lângă flori și după o ultimă privire am părăsit încăperea.

— A primit vestea cu bine?

Am tras aer în piept și am zâmbit.

— Cred că o să aibă o surpriză imensă dacă o să aibă fată.

Femeia a chicotit, iar eu m-am îndreptat spre sala de judecată.

Viața mea a ieșit exact cum mi-am plănuțit-o. Am terminat facultatea cu brio și am muncit ca să ajung în poziția în care eram acum. Numele meu încă nu răsuna la fel de tare ca al tatălui meu, dar în curând o să îl depășească pe al său.

Familia mea e perfectă și cu noul membru o să fie exact ceea ce mi-am dorit pe plan personal. Jaxon conduce baroul lui Derek și uneori ne mai întâlnim și în sala de judecată, deși evităm cu desăvârșire lucrul acesta. Niciunul dintre noi nu vrem să auzim speculații despre integritatea noastră.

Jess a reușit să pună mâna pe postul pe care l-a vrut în RED, iar Patty e cea mai fericită dintre toți.

Cafeneaua lui Ray e din ce în ce mai aglomerată și acum începe să construiască a treia locație în oraș. Calvin și Chloe le-au adus mai multă bucurie decât și-au dorit și sper să rămână la fel de fericiți cum sunt acum.

Priscilla e rezidenta lui Mark și, deși e proprietara spitalului, socrul meu nu o menajează deloc. Uneori îmi e frică pentru viața lui, dar sinceră să fiu, și-o caută cu lumânarea. Lloyd e din ce în ce mai solicitat și a acceptat să devină partenerul lui Jaxon, după ce soțul meu a cumpărat întreaga parte pe care o deținea Martinez.

Derek și cu mine încă nu ne înțelegem de minune unul cu altul, dar îl adoră pe Caleb și pe ceilalți copii și asta e suficient să mă facă să îl accept.

Mark și Victoria încearcă să își împartă timpul în mod egal între toți nepoții lor, însă acum Calvin și Chloe sunt cei privilegiați.

Mi-aș fi dorit ca mama și tata să fie aici și să se bucure de toată familia. Însă sunt convinsă că ne privesc de sus și sunt fericiți și mândri de noi.

Ușile mari și duble s-au deschis și am auzit vocea impunătoare și groasă care încă îmi trimite fiori pe șira spinării.

— Atenție! Judecătoarea Savannah Evans-King.

Îmi țineam capul în jos fără să mă uit în mod special la cineva. Când m-am așezat pe scaun și i-am văzut pe toți în picioare, am zâmbit ușor.

— Vă puteți așeza!

A meritat să îndur atâtea pentru asta.

Mi-am împreunat mâinile pe pupitru și am privit tribuna cu jurați.

— Ați ajuns la un verdict?

Gretchen s-a ridicat în picioare și a încercat să mențină o poziție neutră. Însă amândouă știam care era verdictul.

— Domnule Aldrich, vă rog să vă ridicați în picioare.

Primarul orașului și-a închis ochii și s-a ridicat, împreună cu avocatul său. Familia lui era în spatele său și știau verdictul, judecând după privirile lor.

— Îl considerăm vinovat, onorată instanță!

Gardianul mi-a înmănat decizia juraților, iar eu m-am întors cu fața spre inculpat.

Ce îmi place la meseria asta? Când cei care dețin puterea cred că pot să scape basma curată mituind și mințind, apoi ajung în fața mea sau a fratelui meu. Privirea lor de dezamăgire și de înfrângere îmi alină sufletul și îmi sporește încrederea.

Probabil fratele meu are același sentiment, judecând după zâmbetul lui triumfător din acest moment. Derek se străduia să nu zâmbească, în ciuda faptului că cel condamnat era clientul lui.

Mi-a luat ciocănelul în mână și am tras aer în piept.

— Domnule Aldrich, vă condamn la douăzeci de ani de închisoare, fără cauțiune și fără drept de eliberare condiționată, pentru abuz de putere, furt, delapidare și mituire.

Am bătut cu putere în suportul de lemn, apoi m-am ridicat de pe scaun și am ieșit din sală. În urma mea se auzeau tot felul de sunete și amenințări, însă eu îmi mențineam zâmbetul pe buze.

Asta e slujba mea și iubesc fiecare parte din ea.

Iubiri de neuitat / Ivo Dima
Volumul 2, Șantajul iubirii
Timișoara: Stylished 2019
ISBN: 978-606-9017-77-7

Editura STYLISHED
Timișoara, Județul Timiș
Calea Martirilor 1989, nr. 51/27
Tel.: (+40)727.07.49.48
www.stylishedbooks.ro
www.noicecitim.ro

Tipar: Artprint București

Ivo Dima
IUBIRI DE NEUITAT

Volumul 2

ȘANTAJUL IUBIRII

Savannah și-a pierdut ambii părinți și a rămas cu doi frați enervanți și de care vrea să scape. A intrat la facultatea pe care și-a dorit-o, însă nu a crezut niciodată că o să cadă și în capcana lui Jaxon King. El profită de prima ei petrecere și o șantajează ca să fie împreună. Jaxon se simte forțat de mama lui să fie alături de Savannah, pe care nu o place, dar nici nu o displace. El e împărțit între dorința de a își vedea mama fericită și propria lui fericire.

Poate un șantaj să ducă la o dragoste?

ISBN general 978-606-9017-42-5
ISBN vol. 2 978-606-9017-77-7

9

786069 017777

